

การศึกษาวเคราะห์และประเมินผลกระบวนการเรียน
การสอนรายวิชาการศึกษาบางรายวิชาใน
หลักสูตร กศ.บ.

THE LIBRARY
COLLEGE of EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

ปริญญานิพนธ์

ของ

มัทนา สุรมิตรไมตรี

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม ๒๕๑๖

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัย
วิชาการศึกษาได้

วิมล วัฒนกุล
ประธาน
กรรมการ
มีนาคม ๒๕๑๖

ประกาศคุณประการ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ เค็มศิริ บุญยสิงห์ และอาจารย์ ดร.วีรยุทธ วิเชียรโชค ที่ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ผู้วิจัย อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบทนายและ นิติศทุกท่านที่กรุณาออกแบบสอบถาม และขอบคุณผู้ช่วยรวบรวมแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัย มิสามารถเอ่ยชื่อได้ทั้งหมดในที่นี้ได้ กับขอขอบุคเฑาะพืศมัย บุรณฤกษ์ ที่ช่วยพิมพ์วิทยานิพนธ์ เล่มนี้จนสำเร็จทันเวลา และท้ายที่สุดนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณคุณวันชัย ฤกนกร ที่ช่วยเหลือ แนะนำ และเป็นกำลังใจจนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้.

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑	บทนำ ๑
	กําหนด ๑
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า ๕
	ความมุ่งหมายของการวิจัย ๑๒
	ความสําคัญของการค้นคว้า ๑๒
	ขอบเขตของการวิจัย ๑๓
	ข้อตกลงเบื้องต้น ๑๓
	สมมุติฐานในการวิจัย ๑๔
	กําจํากัดความกัฟเฉพาะ ๑๕
๒	วิธีกําเนินการวิจัย ๑๗
	การหากลุ่มตัวอย่าง ๑๗
	การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ๑๘
	การสร้างแบบสอบถาม ๒๑
	การส่งแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูล ๒๔
	การสังเกตการสอนของอาจารย์ ๒๕
	การสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร ๒๕
	การวิเคราะห์ข้อสอบ ๒๕
๓	การวิเคราะห์ข้อมูล ๒๖
๔	สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ ๒๑๕
	ความมุ่งหมายของการวิจัย ๒๑๕

บทที่

หน้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	๒๑๕
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๒๒๐
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๒๐
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๒๑
อภิปรายผล	๒๒๖
ข้อเสนอแนะ	๒๔๓

<u>บรรณานุกรม</u>	๒๔๔
-------------------------	-----

<u>ภาคผนวก</u>	๒๔๗
----------------------	-----

ภาคผนวก ก. สูตรสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ข. แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ แสดงจำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา วิชาโสตทัศนศึกษา และวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป ซึ่งได้จากการสำรวจและแสดงจำนวน นิสิตผู้เรียนในรายวิชาดังกล่าวซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ภาคหมาย	๑๔
๒ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน วิชาจิตวิทยาการศึกษา	๓๔
๓ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยา การศึกษา	๓๕
๔ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยา การศึกษา	๓๖
๕ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของอาจารย์ผู้สอนที่มีอายุแตกต่างกัน	๓๗
๖ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยา การศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน	๓๘
๗ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยา การศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน	๔๑
๘ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน	๔๓

ตาราง

๕	แสดงท่ากะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยา การศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน	๘๕
๑๐	แสดงท่ากะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยา การศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน	๘๗
๑๑	แสดงท่าความสัมพันธ์ระหว่างกะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และกะแนณความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยา การศึกษา	๘๘
๑๒	แสดงท่าความสัมพันธ์ระหว่างกะแนณความเข้าใจในการสอนกับค่าน ความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา	๕๑
๑๓	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกะแนณการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับ กะแนณความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา	๘๓
๑๔	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องการ ประชุมปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร	๘๕
๑๕	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบเกี่ยวกับลักษณะ การศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตร	๘๖
๑๖	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามแหล่งที่รับทราบ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่า	๘๗

ตาราง	หน้า
๑๗ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามการประเมินผลตนเองในเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้	๕๘
๑๘ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามการทำความเข้าใจในเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับผู้เรียน	๕๙
๑๙ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามอัตราความสม่ำเสมอในการเตรียมการสอน	๖๐
๒๐ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามลักษณะการเตรียมการสอน	๖๑
๒๑ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องการปฏิบัติตามที่ได้เตรียมการสอนไว้แล้ว	๖๒
๒๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความกักตึงเห็นว่า การเตรียมการสอนจะช่วยให้การสอนของตนเองดีขึ้นเพียงไร	๖๓
๒๓ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความสม่ำเสมอของการใช้อุปกรณ์ในการสอนวิชานี้	๖๔
๒๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความเห็นในเรื่องผลของการใช้อุปกรณ์การสอนที่มีต่อการสอนของตน	๖๕

ตาราง

หน้า

๒๕	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามอัตราการใช้ อุปกรณ์การสอน	๒๖
๒๖	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามอัตราการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	๒๗
๒๗	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามการเน้นพฤติกรรม หลักในการสอนวิชา	๒๘
๒๘	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่อง เกี่ยวกับกำหนดการทดสอบผู้เรียน	๒๙
๒๙	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามอัตราการทำนึ่งถึง กิจกรรมที่คนมอบหมายให้ผู้เรียนทำเมื่อจะทำการทดสอบ	๓๐
๓๐	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามการทำนึ่งถึง จุดมุ่งหมายของหลักสูตรในการทดสอบผู้เรียน	๓๑
๓๑	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามการทำนึ่งถึงกิจกรรม ที่คนมอบหมายให้ผู้เรียนทำเมื่อจะทำการทดสอบ	๓๒
๓๒	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามเวลาของการเขียน ข้อสอบ	๓๓

ตาราง

หน้า

๓๓	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหาทั่วไปอันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๗๔
๓๔	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๗๕
๓๕	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๗๖
๓๖	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมและอุปกรณ์ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๗๗
๓๗	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๗๘
๓๘	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการสอนให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมของอาจารย์ และคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมที่นิสิตได้รับจากการสอน	๗๙
๓๙	จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความเห็นเกี่ยวกับสภาพการเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอน	๘๐
๔๐	จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความเห็นในเรื่องอัตราการสอนแบบบรรยายและอัตราการจัดกิจกรรมของอาจารย์ผู้สอน	๘๑

ตาราง	หน้า
๔๑ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ โดยเปรียบเทียบอัตราส่วนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของอาจารย์	๔๖
๔๒ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความถี่คิดว่าตนจะสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ได้เพียงไร	๔๓
๔๓ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษา	๔๔
๔๔ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความถี่เห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์	๔๕
๔๕ ตารางวิเคราะห์หลักสูตรของวิชาจิตวิทยาการศึกษา	๔๖
๔๖ แสดงค่าส่วนร้อยของพฤติกรรมในข้อสอบที่อาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาทดสอบผู้เรียน	๔๗
๔๗ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษาของอาจารย์ผู้สอน	๔๘
๔๘ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา	๔๙
๔๙ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา	๕๐

การวาง	หน้า
๕๐ แสดงท่ากะแนณก้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษา ของอาจารย์ที่มีอายุต่างกัน	๑๐๑
๕๑ แสดงท่ากะแนณความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศน- ศึกษาที่มีอายุต่างกัน	๑๐๓
๕๒ แสดงท่ากะแนณความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศน- ศึกษาที่มีอายุต่างกัน	๑๐๕
๕๓ แสดงท่ากะแนณก้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษา ของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกัน	๑๐๗
๕๔ แสดงท่ากะแนณความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา ที่มีประสบการณ์ต่างกัน	๑๐๙
๕๕ แสดงท่ากะแนณก้านการเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศน- ศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน	๑๑๑
๕๖ แสดงท่าความสัมพันธ์ระหว่างกะแนณการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร กับกะแนณความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา	๑๑๓
๕๗ แสดงท่าความสัมพันธ์ระหว่างกะแนณความเข้าใจในการสอน กับกะแนณ ความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา	๑๑๕

การวาง

หน้า

- ๕๔ ยศคงค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร กับคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา ๑๑๙
- ๕๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องการระบุ ปริณามารื้อกันเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร ๑๑๙
- ๖๐ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามคำตอบเกี่ยวกับลักษณะ การศึกษาและค่าความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ๑๒๐
- ๖๑ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามแหล่งที่รับทราบ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้ ๑๒๑
- ๖๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามการประเมินผลตนเอง ในเรื่องเกี่ยวกับระดับความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้ ๑๒๒
- ๖๓ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามการกระทำความตกลง ในเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของผู้เรียน ๑๒๓
- ๖๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามอัตราความสม่ำเสมอ ในการทำแผนการสอน ๑๒๔
- ๖๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามลักษณะการเตรียม การสอบ ๑๒๕

การวาง	หน้า
๒๖ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องการปฏิบัติการสอนทางที่ได้เตรียมไว้แล้ว	๑๖๖
๒๗ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความเห็นว่าการเตรียมการสอนจะช่วยให้การสอนของตนดีขึ้นเพียงไร	๑๖๗
๒๘ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความสับสนำเสนอของการใช้อุปกรณ์การสอน	๑๖๘
๒๙ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความเห็นในเรื่องผลของการใช้อุปกรณ์การสอนที่มีต่อการสอนของตน	๑๖๙
๓๐ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามอัตราการใช้อุปกรณ์การสอน	๑๗๐
๓๑ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามอัตราการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๑๗๑
๓๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามการเน้นพฤติกรรมหลักในการสอนวิชาโสตทัศนศึกษา	๑๗๓
๓๓ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องกำหนดเวลาการทดสอบผู้เรียน	๑๗๔

ตาราง	หน้า
๓๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องอัคราการ เน้นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในการทดสอบผู้เรียน	๑๓๕
๓๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องอัคราการ กำลังถึงกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำ เมื่อจะทำการทดสอบผู้เรียน	๑๓๖
๓๖ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องการคำนึง ถึงสิ่งที่ตอนจบในชั้นเพื่อจะทำการทดสอบผู้เรียน	๑๓๗
๓๗ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา จำแนกตามเวลาทำการออกข้อสอบ	๑๓๘
๓๘ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องเกี่ยวกับ ปัญหาทั่วไปที่ป้อนให้ผลต่อการจัดการเรียนการสอน	๑๓๙
๓๙ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหา เกี่ยวกับเนื้อหาในหลักสูตร อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๑๔๐
๔๐ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหา เกี่ยวกับผู้เรียน อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๑๔๑
๔๑ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหา เกี่ยวกับกิจกรรมและอุปกรณ์ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๑๔๒
๔๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหา เกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียน การสอน	๑๔๓

การวาง	หน้า
๔๓ แสดงท่ากะแผนเจดีย์ค่านการสอนให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมของอาจารย์ และ กะแผนเจดีย์ค่านพฤติกรรมที่นิสิตได้รับการสอนของอาจารย์	๑๔๔
๔๔ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความเห็นเกี่ยวกับสภาพ การเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอน	๑๔๕
๔๕ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความเห็นในเรื่องอัตรา ส่วนการบรรยายและกิจกรรมอื่น ๆ ของอาจารย์ผู้สอน	๑๔๖
๔๖ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความเห็นเกี่ยวกับการสอน ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของอาจารย์	๑๔๗
๔๗ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความคิดเห็นว่าตนจะสามารถ นำสิ่งที่เรียนรู้อไปใช้ในสถานการณ์จริง ๆ ได้มากเพียงไร	๑๔๘
๔๘ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความเห็นเกี่ยวกับการสอน วิชาโสตทัศนศึกษา	๑๔๙
๔๙ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอน ของอาจารย์	๑๕๐
๕๐ ตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษา	๑๖๑
๕๑ แสดงท่่าส่วนร้อยละของพฤติกรรมในแบบทดสอบที่อาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา ทำการทดสอบผู้เรียน	๑๖๒

การวาง

หน้า

- ๙๒ แสดงท่ากะเกณฑ์การรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาการะเบียนวิธีสอนทั่วไป
ของอาจารย์ผู้สอน ๑๖๕
- ๙๓ แสดงท่ากะเกณฑ์ความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาการะเบียนวิธี
สอนทั่วไป ๑๖๖
- ๙๔ แสดงท่ากะเกณฑ์ความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาการะเบียน
วิธีสอนทั่วไป ๑๖๗
- ๙๕ แสดงท่ากะเกณฑ์ด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาการะเบียนวิธีสอน
ทั่วไปของอาจารย์ผู้สอนที่มีอายุต่างกัน ๑๖๘
- ๙๖ แสดงท่ากะเกณฑ์ความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาการะเบียน
วิธีสอนทั่วไปที่มีอายุต่างกัน ๑๖๙
- ๙๗ แสดงท่ากะเกณฑ์ความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาการะเบียน
วิธีสอนทั่วไปที่มีอายุต่างกัน ๑๗๐
- ๙๘ แสดงท่ากะเกณฑ์ด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาการะเบียนวิธีสอน
ทั่วไปของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกัน ๑๗๑
- ๙๙ แสดงท่ากะเกณฑ์ความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาการะเบียน
วิธีสอนทั่วไปของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกัน ๑๗๒

ตาราง

หน้า

๑๐๐	แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปของอาจารย์ผู้สอนที่ไม่ประกอบการแต่งกัน	๑๗๓
๑๐๑	แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป	๑๗๔
๑๐๒	แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความเข้าใจในการสอนกับคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป	๑๗๕
๑๐๓	แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและค่าความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป	๑๗๖
๑๐๔	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่องการจัดการประชุมปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร	๑๗๗
๑๐๕	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบเกี่ยวกับลักษณะการถกเถียงและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	๑๗๘
๑๐๖	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามแหล่งที่รับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	๑๗๙
๑๐๗	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามการประเมินค่าตนเองเกี่ยวกับระดับความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	๑๘๐

ตาราง

หน้า

๑๐๘	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามลักษณะการทดลองกับผู้เรียนในเรื่องจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร	๑๘๑
๑๐๙	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามอัตราความจำเป็นเสมอในการวางแผนการสอน	๑๘๒
๑๑๐	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามลักษณะของการเตรียมการสอน	๑๘๓
๑๑๑	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามการปฏิบัติตามการสอนที่ได้เตรียมไว้	๑๘๔
๑๑๒	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความเห็นว่าการเตรียมการสอนจะทำให้การสอนของคนอื่นเพิ่มขึ้นเพียงไร	๑๘๕
๑๑๓	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความสม่ำเสมอของการใช้อุปกรณ์การสอน	๑๘๖
๑๑๔	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความเห็นในเรื่องผลของการใช้อุปกรณ์ที่มีต่อการสอนของตน	๑๘๗
๑๑๕	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามอัตราการใช้อุปกรณ์การสอน	๑๘๘

ตาราง

หน้า

๑๑๖	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามอัตราการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๑๘๕
๑๑๗	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามอัตราการเน้นพฤติกรรมหลักในการสอน	๑๘๐
๑๑๘	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่องการกำหนดเวลาทดสอบผู้เรียน	๑๘๖
๑๑๙	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามอัตราการคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เมื่อจะทำการทดสอบผู้เรียน	๑๘๒
๑๒๐	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามอัตราการคำนึงถึงสิ่งที่ตนสอนในชั้นเมื่อจะทำการทดสอบผู้เรียน	๑๘๓
๑๒๑	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามอัตราการคำนึงถึงกิจกรรมที่ตนมอบหมายให้ผู้เรียนทำเมื่อจะทำการทดสอบผู้เรียน	๑๘๔
๑๒๒	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามเวลาที่ทำการเขียนข้อสอบ	๑๘๕
๑๒๓	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหาทั่วไป อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๑๘๖

ตาราง

หน้า

๑๒๘	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่อง ปัญหา เกี่ยวกับหลักสูตรอันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๑๕๗
๑๒๙	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนอันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๑๕๘
๑๓๐	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมและอุปกรณ์อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๑๕๙
๑๓๑	จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน	๒๐๐
๑๓๒	แสดงคะแนนเฉลี่ยค่าการสอนให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมของอาจารย์ และคะแนนเฉลี่ยค่าพฤติกรรมที่ผู้ได้ รับจากการสอนของอาจารย์	๒๐๑
๑๓๓	จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความเห็นเกี่ยวกับ สภาพการเตรียมการสอนของอาจารย์	๒๐๒
๑๓๔	จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความเห็นในเรื่อง อัตราส่วนการบรรยายและการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ของผู้เรียน	๒๐๓
๑๓๕	จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความเห็นว่าคุณจะสามารถนำความรู้ที่ได้จากวิชาไปใช้จริง ๆ ได้เพียงไร	๒๐๔

การวาง

หน้า

- ๑๓๒ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำนวนตามความกึกเห็นเกี่ยวกับ
หลักสูตรวิชานี้ ๒๐๕
- ๑๓๓ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำนวนตามความเห็นเกี่ยวกับ
การสอนของอาจารย์ โดยเปรียบเทียบอัตราการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ๒๐๖
- ๑๓๔ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำนวนตามความกึกเห็นเกี่ยวกับ
การสอนของอาจารย์ ๒๐๗
- ๑๓๕ ตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป ๒๑๗
- ๑๓๖ แสดงค่าส่วนร้อยของพฤติกรรมในแบบทดสอบ ที่อาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบ
วิธีสอนทั่วไปทำการทดสอบผู้เรียน ๒๑๘

บทนำ

คำนำ

การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการสร้างความเจริญให้กับประเทศชาติ ประเทศใดพลเมืองได้รับการศึกษาอย่างถูกต้องทั่วถึง ประเทศนั้นก็มีความเจริญทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนวัฒนธรรม กร.เกษม อุทยานิน (เกษม อุทยานิน, ๒๕๖๐ : ๑๒) กล่าวว่า สังคมทั่วไปถือว่าจำนวนคนรู้หนังสือ (Literacy) เป็นหลักประกันเกี่ยวกับสวัสดิภาพของสังคมอย่างหนึ่ง ดังนั้น สังคมจึงมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาให้กับพลเมือง

พลเมืองอาจได้รับการศึกษาเป็น ๒ ทาง คือ การศึกษาอย่างไม่มีแบบแผน (Informal Education) และการศึกษาอย่างมีแบบแผน (Formal Education) การจัดการศึกษาแบบหลังนี้ ครูมีบทบาทสำคัญยิ่งในการกำเนิการเรียนการสอน เพื่อเตรียมเด็กให้เป็นพลเมืองดี และเป็นกำลังของประเทศชาติ สถาบันฝึกหัดครูจึงต้องตระหนักในหน้าที่ที่จะผลิตครูให้มีคุณภาพทางด้านวิชาการ การอบรม และการถ่ายทอดความรู้ความคู่กันไป ครูที่มีความรู้ทางด้านเนื้อหาวิชาการอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง แต่ไม่สามารถจะอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้เป็นประโยชน์แก่ศิษย์ได้ ผู้นั้นก็จะเป็นครูที่เสียไม่ได้ ดังนั้น ความรู้ ความสามารถทางการอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็กหรือที่เรียกว่า "วิชาการศึกษา" จึงเป็นคุณสมบัติประการหนึ่งของครู นายบุญถิ่น อัตถากร (บุญถิ่น อัตถากร, ๒๕๖๑ : ๒) กล่าวว่า ผู้ที่มีความรู้ทางเนื้อหาดี ถ้ามีความรู้ทางวิชาครูดี และใช้วิธีสอนที่ดี ก็จะสามารถอบรมศิษย์ได้ดียิ่งขึ้น

หลักสูตรวิชาการศึกษาเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์สมรรถภาพทางการสอนของครู เพราะหลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดความมุ่งหมาย และแนวทางของการสอนรายวิชาการศึกษา นอกจากนั้น การสอนของอาจารย์ก็มีอิทธิพลต่อการกำเนิการให้จุดหมายนั้น ๆ สมฤทธิ์ผล หลักสูตรและวิธีสอนต้องได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย และเหมาะสมกับสภาพสังคมอยู่เสมอ

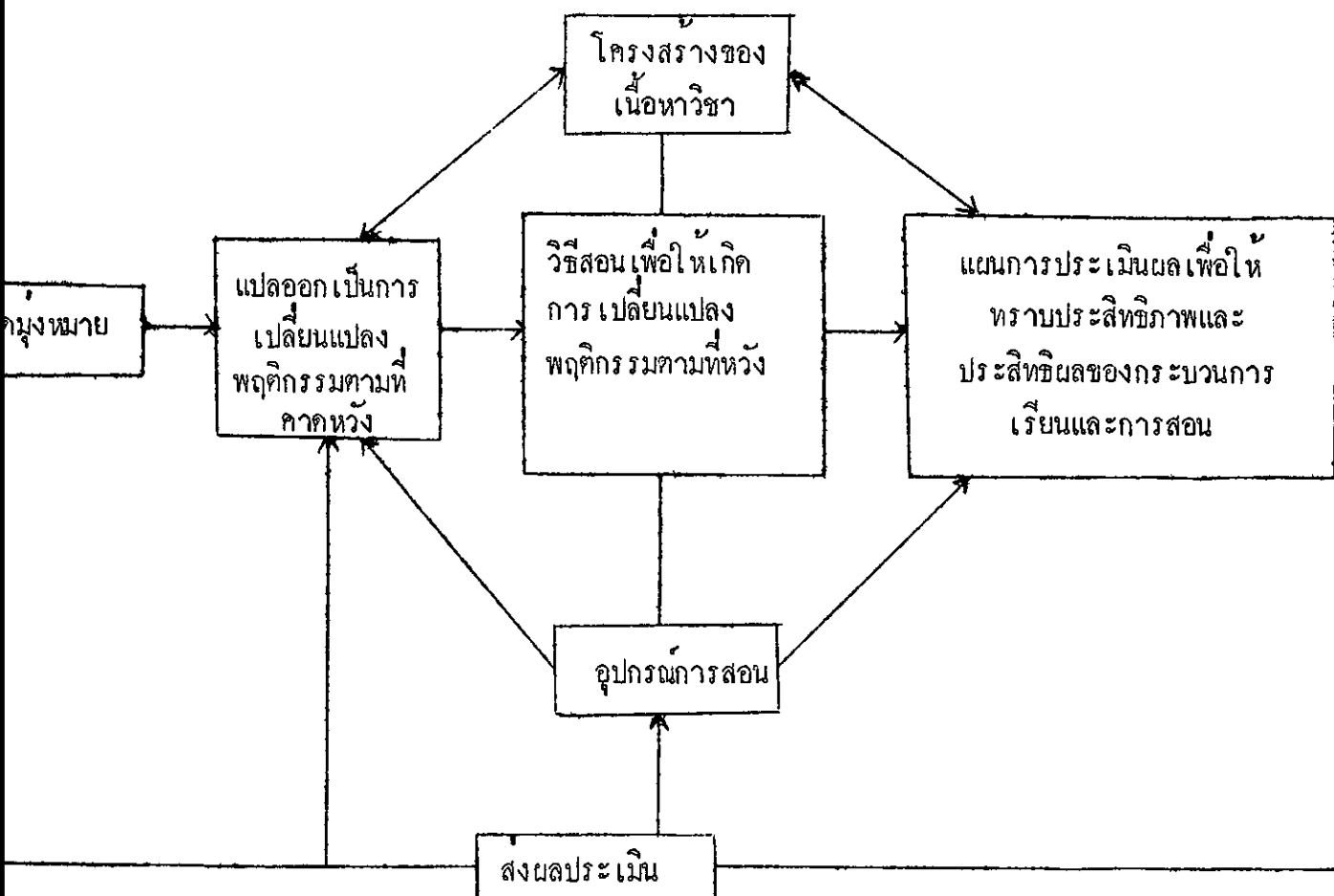
วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้ประกาศใช้หลักสูตรวิชาต่าง ๆ รวมทั้งวิชาการศึกษาในระดับปริญญาตรี เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๕ บัดนี้ เวลาได้ล่วงเลยมา ๑๐ ปีแล้ว ยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยและประเมินผลหลักสูตรดังกล่าว ผู้เขียนต้องการที่จะศึกษาวิเคราะห์และประเมินผลรายวิชาการศึกษาต่าง ๆ ตามหลักสูตรนี้ แต่เนื่องจากรายวิชาการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีจำนวนมาก เกินกำลังของผู้วิจัย ดังนั้น จึงได้เลือกทำการวิจัยเพียง ๓ รายวิชา คือ

๑. วิชาจิตวิทยาการศึกษา (Ed 301 : Educational Psychology)
๒. วิชาการระเบียบวิธีสอนทั่วไป (Ed 302 : General Methods of Teaching)
๓. วิชาโสตทัศนศึกษา (Ed 303 : Audio-Visual Education)

จากรายงานการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาในประเทศภาคพื้นเอเชีย ได้สรุประเบียบและวิธีประเมินผลหลักสูตรไว้เป็น ๓ วิธี พอสรุปได้ดังนี้

๑. พิจารณาโครงสร้างของหลักสูตรและดูความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นโครงสร้างนั้น
๒. ศึกษาประสิทธิภาพของขบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่น วิธีสอน อุปกรณ์การสอน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในห้อง
๓. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตร หมายถึงการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน (สถาบันระหว่างชาติสำหรับการกันคว้าเรื่องเด็ก ๒๕๐๒ : ๑๑)

โดยทฤษฎีแล้ว การประเมินผลหลักสูตรจะต้องดำเนินการให้ครบ ๓ วิธี ดังกล่าว แต่ในทางปฏิบัติการดำเนินการดังกล่าวต้องใช้เวลาเป็นอันมาก ซึ่งผู้ทำการวิจัยมีอาจทำให้สำเร็จได้ เพราะมีเวลาในการทำการวิจัยจำกัด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกทำการศึกษาประเมินผลกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการศึกษา โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายการสอน และการประเมินผลของรายวิชาตามแผนภาพย่อ ๆ ของกระบวนการเรียนการสอน ดังนี้

(สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งเอเชีย)

ตามแผนภาพ กระบวนการเรียนการสอนเริ่มต้นด้วยการตั้งจุดมุ่งหมาย แล้วแปลจุดมุ่งหมายออกเป็นพฤติกรรมที่คาดหวังว่าจะเกิดกับผู้เรียนหลังจากผ่านกระบวนการเรียนการสอนไปแล้ว การสอน หมายถึงการที่ทำให้ผู้เรียนได้เกิดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมาย ส่วนการประเมินผลนั้นก็ถือ การประเมินว่าผู้เรียนได้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใดนั่นเอง ทั้งนี้ โครงสร้างของเนื้อหาวิชาและอุปกรณ์การสอน ต้องสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่คาดหวัง รวมทั้งวิธีสอนและการประเมินผล

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นนับได้ว่าเป็นประจักษ์ หรือเป็นจุดหมายปลายทางของการศึกษา ซึ่งจะกำหนดเป้าหมายสำหรับผู้สอนผู้เรียนว่า ในการสอนหรือการเรียนที่กระทำอยู่ในรายวิชานั้น ผู้สอนควรจะทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายอะไร และผู้เรียนก็จะตระหนักว่าตนเองต้องหาทางบรรลุเป้าหมายนั้น ๆ ให้ตรงกัน การเรียนการสอนนั้นย่อมเกี่ยวข้องกับบุคคล ๒ พวก คือผู้สอนกับผู้เรียน เมื่อทั้งผู้สอนและผู้เรียนเข้าใจถึง เป้าหมายที่จะบรรลุร่วมกัน ก็ย่อมจะก่อให้เกิดความตั้งใจ หรือผลประโยชน์แห่งการเรียนการสอนเป็นอันมาก

อย่างไรก็ดี เป้าหมายที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นมักจะเป็นคำพูดอย่างกว้าง ๆ กว้างถึงเจตน์จำนงของผู้วางหลักสูตรเป็นใหญ่เท่านั้น บังคับถึงถึงครูผู้สอนหรือนักเรียนผู้เรียนว่าจะมีทางบรรลุจุดมุ่งหมายเหล่านั้นในสถานการณ์ของการเรียนจริง ๆ เพียงใด จุดมุ่งหมายกว้าง ๆ เหล่านี้มิได้ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนได้ทราบว่า ปรากฏการณ์เช่นใดจะทำให้ทราบว่าผู้เรียนได้บรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้วยเหตุนี้ Benjamin Bloom จึงได้คิดริเริ่มหาวิธีการที่จะทำให้จุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างกว้าง ๆ นั้นเป็นลักษณะเฉพาะเจาะจงลงไป จนครูสามารถสอนให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมายนั้นได้ ครูสามารถวัดผลได้ว่านักเรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้นจริง จุดมุ่งหมายตามนัยที่ว่ามานี้เราเรียกว่า จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (Behavior Objectives) จุดมุ่งหมายชนิดนี้มีลักษณะ เป็นรูปธรรม นักเรียนแสดงพฤติกรรมออกมาให้เห็นชัดได้ และครูสังเกตและวัดผลได้ ตัวอย่างเช่น จุดมุ่งหมายกว้าง ๆ ข้อหนึ่งของการสอนเขียนไทยในชั้นประถมกล่าวว่า "เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนตามคำบอก" จุดมุ่งหมายข้อเดียวกันนี้ถ้าแปลออกเป็นพฤติกรรมก็จะได้ว่า

"เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนตามคำบอกได้รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม" จะเห็นได้ชัดว่าจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมจะมีความชัดเจนต่ำกว่าจุดมุ่งหมายซึ่งเป็นนามธรรมที่กล่าวอย่างกว้าง ๆ

แม้ว่าจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมจะมีข้อก้อยู่บ้างก็ย่อมมีข้อเสียอยู่บ้าง ในที่นี้จะได้สรุปข้อดีและข้อเสียของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมเอาไว้ขอเป็นสังเขป ดังนี้

ข้อดีของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. มีลักษณะจำเพาะเจาะจง

๒. มีลักษณะเป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม

๓. ผู้สอนและผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย

๔. ผู้เรียนสามารถสังเกตพฤติกรรมได้

๕. ช่วยให้การเลือกใช้วิธีสอน อุปกรณ์การสอน และเครื่องมือวัดผล ตลอดจน

การเขียนข้อทดสอบสะดวกและมีหลักเกณฑ์สำหรับฝึกมากยิ่งขึ้น

๖. ทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๗. ทำให้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรอยู่ในแนวทางที่ปฏิบัติได้ (Practical)

ไม่เลืกลอย จนเหลือความสามารถของครูที่จะสอนให้เกิดพฤติกรรมได้

๘. ทำให้วิชาการศึกษาับลักษณะเป็นวิทยาศาสตร์มากยิ่งขึ้น

ข้อเสียของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

๑. ในการเรียนชั้นสูง ๆ ใบวิชาที่ใช้ความยากขึ้นสูงแล้ว การแปลจุดมุ่งหมายเป็นพฤติกรรมเป็นเรื่องลำบาก เพราะเนื้อหาบางอย่างมีลักษณะเป็นนามธรรม อาจจะสิ้นเปลืองเวลาโดยไม่คุ้มกับผลที่ได้

๒. จุดมุ่งหมายที่แปลเป็นพฤติกรรมนั้นต้องใช้ภาษาเป็นสื่อ คำบางคำซึ่งแสดงถึงพฤติกรรม เช่น ต่ความ สันเกราะห์ ฯลฯ ยังเป็นที่เข้าใจเฉพาะในหมู่นักการศึกษาใหม่ ๆ บางกลุ่มเท่านั้น การที่จะหวังให้ครูอาจารย์ทุกคนเข้าใจตรงกันจึงเป็นเรื่องยาก และเมื่อเข้าใจเช่นนี้ ภาษาที่เป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมจึงล้มเหลวในการสื่อความหมาย และอาจจะทำให้จุดมุ่งหมายเดิมเปลี่ยนแปลงได้

การสอนก็ขอชวนการซึ่งผู้สอนใช้วิธีสอน เนื้อหา กิจกรรม และอุปกรณ์การสอน เพื่อให้เกิดพฤติกรรมตามจุดหมายของหลักสูตร ในขณะที่เกี่ยวกันนั้น ผู้สอนก็ต้องใช้หลักจิตวิทยาการศึกษาในการดำเนินการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีที่สุด การสอนในระดับวิทยาลัยนั้นผู้สอนไม่ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยามากเท่ากับสอนเด็กเล็ก ๆ แต่อย่างไรก็ตามก็ได้หมายความว่า การสอนในวิทยาลัยจะเป็นเรื่องง่าย สิ่งที่คุณสอนจะต้องคำนึงถึงอยู่ตลอดเวลา ก็คือ คุณภาพของการสอนอันจะมีผลต่อเนื่องไปยังผู้เรียนด้วย

วิชาการศึกษา นั้น ถ้าจะแยกลักษณะสำคัญก็จะแยกได้ ๓ ประการคือ หลักการ ทักษะ และทัศนคติ เช่น วิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปก็มีเนื้อหาทางหลักการ ทักษะหรือการได้ปฏิบัติจริง และการสร้างทัศนคติที่ต่อการสอน

เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า หลักสูตร กศ.บ. มีความมุ่งหมายเพื่อผลิตครูปริญญา ให้มีสมรรถภาพในการสอนได้อย่างดี การดำเนินการสอนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเน้นเรื่องความรู้ ความเข้าใจ หรือเนื้อหา ยังขาดการมีโอกาสได้ปฏิบัติจริง ฉะนั้น เรื่องทัศนคติจึงยังห่างไกล ที่จริงการที่จะเกิดทัศนคติต่อวิชาชีพและวิชาชีพการศึกษาก็เนื่องมาจากการเห็นประโยชน์อย่างชัดแจ้ง การจะเห็นได้ก็ต้องประจักษ์จริงในใจ หรือโดยการปฏิบัติจนประจักษ์ว่าหลักการนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ๆ หรือเห็นว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว

เมื่อมีผู้กล่าวถึงการสอนในระดับวิทยาลัยแล้ว จะเป็นคนอีกมากที่คิดถึงการสอนแบบบรรยาย (Lecture) แต่แท้ที่จริงแล้วการสอนจะให้บังเกิดผลดีนั้น การบรรยายแต่เพียงอย่างเดียวจะช่วยให้ได้ไม่มากนัก ดังนั้น การสอนในชั้นวิทยาลัยนอกจากจะใช้วิธีบรรยายแล้ว ยังต้องมีกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนดังต่อไปนี้

๑. การอภิปราย (Discussion) เพื่อให้เกิดความกระจ่างในหลักการ มีการวิจารณ์แสดงความคิดเห็นในการที่จะนำหลักการไปใช้ว่า เห็นด้วยไหม จะนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร ครูเองก็จะช่วยให้เกิดความกระจ่างในหลักการและการนำไปใช้

๒. การปฏิบัติ (Practicing) ได้แก่ การลงมือกระทำจริง ๆ เช่น การนำโสตทัศนวัสดุ การแต่งข้อสอบ การทดลองสอน และการปฏิบัติอื่น ๆ โดยใช้โรงเรียนสาธิตเป็นห้องปฏิบัติการ

๓. การได้เกิดประสบการณ์ตรงหรือประสบการณ์ที่ยังผลให้เป็นเสมือนประสบการณ์ตรง ครูต้องใช้การสาธิต (Demonstration) หรือใช้เทคโนโลยีใหม่เข้ามาช่วย เช่น Video-tape เป็นต้น

๔. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (Independent Study) เพื่อฝึกการค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งจะต้องใช้เพื่อศึกษาติดตามความก้าวหน้าของวิชาการและของโลกภายหลังที่สำเร็จการศึกษาก่อนแล้ว

สำหรับการประเมินผลการเรียนการสอน ก็คือการตัดสินตีราคาลงไปว่าของสิ่งหนึ่งสิ่งใดดีหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ถูกหรือไม่ถูก การที่จะตัดสินหรือดีหรือไม่ดีนั้น ๆ ได้ จะต้องมีการเก็บเป็นมาตรฐานเทียบ จึงจะทำให้เกิดการประเมินผลขึ้นได้ (ชาวล แพทย์กุล, ๒๕๐๐ : ๒๕๕)

การประเมินผลการเรียนการสอนนั้น เราจะเห็นได้ชัดว่า จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนนั้นเองที่เป็นเกณฑ์หรือมาตรฐานสำหรับการประเมิน กล่าวคือ ถ้าผลของการเรียนไปเป็นไปตามที่ตั้งไว้เลย การสอนนั้นก็ไม่เป็นผล ถ้าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายก็เรียกว่าการสอนนั้นได้ผลดี

เครื่องมือที่จะนำไปสู่การประเมินผลก็คือการวัดผล เรื่องสำคัญของการวัดผล การศึกษาอยู่ที่ว่า จะต้องรู้ให้ชัดเสียแต่ต้นมือว่า วิชาหรือบทเรียนนี้จะใช้วัดอะไรบ้าง คำตอบของคำถามที่ว่า วัดอะไรบ้างก็คือ วัดสิ่งที่เป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรซึ่งบ่งไว้ว่า ต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมอะไรบ้าง เช่น ในจุดมุ่งหมายของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปมีอยู่ข้อหนึ่งว่า "ให้เข้าใจสถานการณ์การเรียนการสอนทั่ว ๆ ไป และวิธีสอนต่าง ๆ" นั้น แสดงว่าหลักสูตรวิชานี้ต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมของความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์การเรียนการสอนโดยทั่วไปและวิธีสอนโดยตรง เพราะฉะนั้นเราก็จะวัดพฤติกรรมของความเข้าใจซึ่งแยกย่อย ๆ ออกเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้ก็อีกหลายอย่างตามแต่หลักสูตรจะกำหนด

ส่วนจะวัดพฤติกรรมใดเท่าใดนั้นเป็นเรื่องที่ผู้สอนจะต้องตกลงใจ กล่าวคือ เมื่อผู้สอนเห็นว่าจุดมุ่งหมายข้อใดของหลักสูตรสำคัญมากหรือน้อยเป็นพิเศษ ก็จำเป็นจะต้องสอนมากหรือน้อยเป็นพิเศษ และวัดผลพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายนั้นมากหรือน้อยเป็นพิเศษเช่นกัน จุดมุ่งหมายข้อใดมีความสำคัญลดหลั่นลงไป ก็จะมีการสอนและการวัดผลพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายนั้นลดหลั่นกันไป

ตามกระบวนการที่ได้กล่าวมาแล้วตั้งแต่ต้น จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนนั้นควรจะเริ่มที่หลักสูตร ซึ่งอย่างน้อยที่สุดจะเป็นผู้กำหนดจุดมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย แต่จุดมุ่งหมายที่จะมีประโยชน์และปฏิบัติได้จริงนั้นได้แก่จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ครูผู้สอนควรจะศึกษาจุดมุ่งหมายและหาทางวิเคราะห์ออกมาเป็นเชิงพฤติกรรม ขั้นตอนต่อไปครูจะต้องจัดหาวิธีสอนที่สอดคล้องหรือเป็นไปได้ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายเหล่านี้ ในการสอนก็ต้องใช้เนื้อหา อุปกรณ์ และกิจกรรมหลายอย่างร่วมกัน และเมื่อสอนไปแล้วการที่จะได้ทราบว่าผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ หรือบรรลุพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ ขบวนการนี้เรียกว่าการวัดผล การวัดผลนั่นเองจะนำไปสู่การตัดสินผลการเรียน ซึ่งเรียกว่าการประเมินผล

การประเมินผลจะทำให้ครูได้ทราบข้อบกพร่องของการเรียนการสอน ดังนั้นครูจึงสามารถนำข้อบกพร่องดังกล่าว อันได้จากการประเมินผลไปใช้ในการพิจารณา ตรวจสอบ และหมั่นปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนทั้งหาคำใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยเริ่มตั้งแต่จุดมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีสอน อุปกรณ์ การวัดผล และการประเมินผล พิจารณาตรวจสอบพบว่า กระบวนการดังกล่าวมีความขัดข้อง ไม่สมเหตุผล หรือบกพร่องอยู่ที่ใดบ้าง จุดบกพร่องอาจจะอยู่ที่เนื้อหาที่ไม่ส่งเสริมจุดมุ่งหมาย หรือวิธีสอนที่ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย หรืออยู่ที่การวัดผลไปเพียงตรง เหตุผลของความบกพร่องและหาทางแก้ไขข้อบกพร่องจนสำเร็จ เราเรียกว่าการส่งผลประเมิน จะเห็นได้ว่าในการที่จะวัดการศึกษาให้บังเกิดผลดีจะต้องเริ่มดำเนินการตั้งแต่การวางหลักสูตร เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหา การจัดกระบวนการเรียนการสอน การวัดผล การประเมินผล และการส่งผลประเมินซึ่งจะเป็นขบวนการ

ที่ต่อเนื่องกัน และโดยทฤษฎีแล้วจะแยกจากกันไม่ได้ นอกจากนั้น ทุกชั้นทุกตอน (ดูในแผนภาพ) จะต้องมีความเหมาะสมและตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม ปรัชญา และจิตวิทยา เนื้อหาของหลักสูตรก็จะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียน การสอนก็ต้องดำเนินรอยตามหลักสูตร การวัดผลก็ต้องดำเนินตามการเรียนการสอน การประเมินผลก็ต้องดำเนินไปตามผลของการวัด และการประเมินผลก็จะทำให้ทราบข้อบกพร่อง เพื่อส่งผลที่ประเมินผลได้ในรูปของการแก้ไข หลักสูตร การเรียนการสอน การวัดผล และการประเมินผลแล้วแต่กรณี และก็จะใช้ชบวนการเรียนการสอนที่ปรับปรุงแล้ว ในการจัดการวัดการศึกษาใหม่ วนเวียนอยู่เช่นนี้เรื่อยไป

ในการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์และประเมินผลกระบวนการเรียนการสอน รายวิชาการศึกษาในระดับปริญญาตรีนี้ ได้ยึดหลักการดังกล่าวข้างต้นเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้เริ่มทำการศึกษาตั้งแต่จุดมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีสอน กิจกรรมและอุปกรณ์ การวัดผล กล่าวคือ ได้ศึกษาและวิเคราะห์จุดมุ่งหมายเดิมของรายวิชาที่ศึกษาออกมาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการสอนของอาจารย์ เพื่อค้นคว้าว่าได้ดำเนินไปสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาต่อไปว่าได้มีการวัดผลการเรียนการสอนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ ที่ขาดหายไปในการศึกษารังนี้ก็คือ การประเมินผลหรือการตัดสินผลการเรียน ที่การวิจัยนี้มิได้ครอบคลุมไปถึงเพราะเวลาของการวิจัยจำกัด แต่ผู้วิจัยก็เชื่อว่า "การประเมินผลที่มีรากฐานมาจากการวัดผลที่ดี" ฉะนั้น จึงถือว่าถ้าการวัดผลที่ศึกษาไม่ดีแล้วก็จะสรุปได้เลยว่า การประเมินผลย่อมไม่ดีด้วย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า

"วิชาการศึกษา" หมายถึงประสบการณ์ทั้งหลายซึ่งจัดขึ้น เกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการเรียนการสอนและหน้าที่ของครู อันสัมพันธ์กับแนวทางของกระบวนการเรียนการสอน (Stratemyer, 1958 : 27)

เบกส์ (Beggs, 1965 : 35-36) กล่าวว่า รายวิชาการศึกษาในหลักสูตรฝึกหัดครูนั้น มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทัศนคติและสมรรถภาพซึ่งถือว่าเป็นผลในการสอน ความมุ่งหมายที่สำคัญก็คือ ให้ผู้เรียนที่จะเป็นครูในอนาคตมีทัศนคติ ความสามารถ และวิธีการทางการศึกษารวมประกอบด้วยรายวิชาที่เรียกว่า "พื้นฐานการศึกษา" นอกจากนี้ผู้ที่จะเป็นครูต้องเรียนรายวิชาที่เรียกว่าวิธีสอน ซึ่งหมายรวมถึงการฝึกสอนด้วย

รายวิชาที่เรียกว่าพื้นฐานทางการศึกษาจะช่วยให้นักมองเห็นวิชาการศึกษาลักษณะที่เป็นศาสตร์อีกแขนงหนึ่ง ทำให้เข้าใจลักษณะของวิชาการศึกษาโดยส่วนรวมว่ามีลักษณะธรรมชาติของวิชาเป็นอย่างไร วิทยาศาสตร์เบื้องต้นอะไรบ้าง และเกี่ยวข้องกับศาสตร์นั้น ๆ อย่างไร ที่นิยมกันโดยทั่วไปก็กล่าวว่า พื้นฐานทางการศึกษานั้นมี ๓ รากใหญ่ ๆ ก็คือ

๑. พื้นฐานทางปรัชญา (Philosophical Foundation) กล่าวคือวิชาการศึกษานี้มีรากฐานมาจากลัทธิปรัชญาต่าง ๆ ที่สั่งสมและวางแนวเอาไว้กันมาตั้งแต่สมัยโบราณ จนมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และแตกแขนงเป็นลัทธิปรัชญาต่าง ๆ ไปอีกมากมาย วิชาการศึกษาก็ได้อาศัยการพิจารณาถึงลัทธิปรัชญาเหล่านี้เป็นพื้นฐาน หรือแนวทางสำหรับการจัดการศึกษาค้นคว้า

๒. พื้นฐานทางจิตวิทยา (Psychological Foundation) วิชาการศึกษาก็อาศัยหลักจิตวิทยาที่มีผู้ทดลองและศึกษากันแล้ว ตลอดจนสรุปผลเป็นกฎเกณฑ์ เป็นทฤษฎีมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาค้นคว้าเช่นเดียวกัน วิชาการศึกษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนก็คือ การที่จะอบรมหรือฝึกเด็กก็ได้อาศัยหลักจิตวิทยาเป็นพื้นฐานหรือเครื่องมือสำคัญ

๓. พื้นฐานทางสังคมวิทยา (Sociological Foundation) วิชาการศึกษาก็อาศัยวิชาสังคมวิทยาที่ว่าด้วยลักษณะของสังคมของมนุษย์ ความนึกคิด ความเชื่อถือ ประเพณี ความเป็นอยู่ ฯลฯ ซึ่งทำให้วิชาการศึกษารับข้อมูลดังกล่าวมาเป็นหลักในการจัดการศึกษาให้เข้ากับสังคม

ที่กล่าวมาแล้วนับว่าเป็นพื้นฐานของวิชาการศึกษาที่รับมาจากศาสตร์อื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาการศึกษาเอง วิชาพื้นฐานก็อาจจะรวมไปถึงวิชาที่เป็นหลักการต่าง ๆ วิชาการมัธยมศึกษาก็ดี วิชาการประเมินผลการศึกษาที่ดี และวิชาการแนะแนวเบื้องต้นก็ดี เป็นรายวิชาที่จัดได้ว่าทำให้ผู้เรียนได้รับหลักการ ความรู้ ทักษะ ตลอดจนทัศนคติอันจำเป็น ในการทำหน้าที่ของครู อันสัมพันธ์กับการจัดการเรียนการสอน

โฮเดนฟิลด์ (Hodenfield, 1961 : 44) กล่าวว่า วิชาการศึกษา นั้น ถ้าจัดกันอย่างจริงจังและเกร่งครัดก็จะส่งเสริมการรับรู้ และประสิทธิภาพแห่งการเป็นครู ได้อย่างประทับใจ

ฉะนั้น การจัดประสบการณ์ที่เกี่ยวกับวิชาการศึกษาจึงน่าจะต้องพิจารณา และระมัดระวังอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อจะได้ส่งเสริมการรับรู้ และประสิทธิภาพแห่ง ความเป็นครูได้อย่างประทับใจ

เสรี ลาชโรจน์ (เสรี ลาชโรจน์, ๒๕๐๒ : ๕๒ - ๑๑๒) ได้ทำการศึกษา ทศนคติของนิสิตปีที่ ๔ ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาที่มีต่อวิชาชีพและอาชีพครู สรุปผลไว้ หลายประการ ๆ หนึ่งมีว่า นิสิตชายหญิงประมาณร้อยละ ๙๘ รู้สึกระตือรือร้นในการเรียน วิชาการศึกษา นอกจากนี้นิสิตส่วนใหญ่ยังเห็นว่า บางรายวิชาของหลักสูตร กศ.บ.ซ้ำกัน มากเกินไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาการศึกษา

ม.ล.ศุย์ ชุมสาย (ศุย์ ชุมสาย, บ.ล. และ กณะ, ๒๕๐๕ : ๑๐๒) ได้ทำการ สำนัวจภาวะผู้สำเร็จปริญญาตรีวิชาการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๘๙ - ๒๕๐๓ โดยส่งแบบ สอบถามไปยังบัณฑิตผู้จบวิทยาลัยวิชาการศึกษาในปีการศึกษาดังกล่าว จำนวน ๑,๙๔๓ คน ได้รับกันร้อยละ ๙๔ ปรากฏผลการวิจัยประการหนึ่งว่า บัณฑิต กศ.บ. เห็นว่าวิทยาลัย สอนวิชาการศึกษาได้เพียงพอแก่การปฏิบัติงาน ส่วนอีกร้อยละ ๒๒ เห็นว่าวิทยาลัยสอน วิชาการศึกษาให้น้อยไปไม่เพียงพอแก่การปฏิบัติงาน

จากตัวเลขและผลการวิจัยของ เสรี ลาภโรจน์ และ ม.ล.ต๋อย ชุมสาย
 ดังกล่าวก็ทำให้เห็นข้อบกพร่องบางประการของหลักสูตรรายวิชาการศึกษาศาสตร์ของหลักสูตร
 กศ.บ. อันน่าจะก่อให้เกิดการศึกษาวិเคราะห์ และประเมินผลดูว่ามีข้อบกพร่องประการใดบ้าง
 และอาจจะทำให้ได้แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นและเหมาะสมยิ่งขึ้น เพราะหลักสูตร
 วิชาการศึกษานี้เองที่เป็นวิชาชีพของครู และทำให้ครูได้ทำหน้าที่ของครูได้อย่างสมกับที่มี
 ผู้ยกย่องว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง (Profession)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาการรับรู้ในจุดมุ่งหมาย ~~การรับรู้ในจุดมุ่งหมาย~~ของหลักสูตร
 การสอน และการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนในสถาบันฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี ก ช ด ง ว
 จ และ ข ในรายวิชาการศึกษาค้นต่อไป

ก. วิชาจิตวิทยาการศึกษา (Ed 301 Educational Psychology)

ข. วิชาโสตทัศนศึกษา (Ed 303 Audio-visual Education)

ค. วิชาการระเบียบวิธีสอนทั่วไป (Ed 302 General Method of Teaching)

๒. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การสอน
 และการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาดังกล่าว

๓. เพื่อเปรียบเทียบการสอนของอาจารย์กับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ
 ผู้เรียนในการสอนรายวิชาการศึกษาค้นทั้งสาม

๔. เพื่อวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตรวิชา จิตวิทยาการศึกษา วิชาการระเบียบ
 วิธีสอนทั่วไป และวิชาโสตทัศนศึกษา

ความสำคัญของการค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะช่วยให้สถาบันฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีดังกล่าว และผู้ที่
 เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษาค้นทราบถึงสถานะของการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การสอน
 และการวัดผลวิชาการศึกษาค้นของอาจารย์ผู้สอน และความเห็นของนิสิตต่อการสอนของอาจารย์

ข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้จะช่วยให้สามารถประเมินค่าของหลักสูตร และกระบวนการเรียน การสอนของรายวิชาการศึกษาเหล่านี้ได้ว่า มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพียงพอ หรือไม่ เหมาะสมที่จะเป็นหลักสูตรผลิตครูปริญญาเพื่อตอบสนองความต้องการครูของ ประเทศหรือไม่ นอกจากนี้ยังอาจช่วยให้ได้แนวทางบางประการในการปรับปรุงหลักสูตร ผลิตครูระดับปริญญาตรีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของหลักสูตรนี้ด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษารังนี้จำกัดขอบข่ายตามจุดมุ่งหมายที่แจ้งไว้ กล่าวคือ ในการสอบถาม เรื่องราวการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของรายวิชา ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการสอน การวัดผล ความภาคภูมิใจในผลของการสอน ตลอดจนความคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับ หลักสูตร ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่พบในการสอนรายวิชาที่ทำการวิจัย ก็กระทำกับผู้สอน ทุกคนในสถาบันฝึกหัดครู ก ข ค ง จ ฉ และ ช

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสังเกตการสอนของอาจารย์ก็ได้กระทำกับชั้นเรียนของ รายวิชาการศึกษาที่ทำการวิจัย ๓ สถาบันฝึกหัดครู ก เพียงแห่งเดียว ในส่วนที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อสอบ ก็กระทำกับข้อสอบของอาจารย์ที่สอนรายวิชาที่ทำการวิจัยในสถาบัน ฝึกหัดครูทั้ง ๘ แห่ง ที่กล่าวข้างต้น

สำหรับความเห็นของนิสิตที่เกี่ยวกับการดำเนินการสอนของอาจารย์ รวมทั้ง ความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน และความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรของรายวิชาที่ทำการ วิจัยนั้น สอบถามจากนิสิตในสถาบันฝึกหัดครู ก ข ค จ และ ฉ

ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. ผู้วิจัยถือว่า คำตอบจากแบบสอบถามของอาจารย์และนิสิตเหล่านี้ถือว่า เกิดจากใจจริงทุกประการ (ได้พยายามออกแบบสอบถามที่ไม่ตรงเกินไป และยังได้พยายาม ออกแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ตอบสบายใจที่จะตอบ)

๒. การศึกษาครั้งนี้กระทำกับหลักสูตรวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ประกาศใช้เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๕ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ผลการวิจัยนี้ไม่อาจครอบคลุมไปถึง

๓. ความมุ่งหมายของรายวิชาการศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยยึดถือความมุ่งหมายของแต่ละวิชาซึ่งปรากฏในหนังสือประกอบการเรียนรายวิชานั้น ถ้ารายวิชาใดไม่มีความมุ่งหมายปรากฏเป็นหลักฐานมาก่อน ผู้วิจัยถือเอาความมุ่งหมายซึ่งรวบรวมได้จากการสัมภาษณ์บรรดาผู้สอนวิชานั้นมาเป็นความมุ่งหมายสำหรับการวิจัยครั้งนี้

๔. ผู้วิจัยถือว่าพฤติกรรมต่าง ๆ ในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และแปลจากจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่วิจัยแล้วนั้น เป็นพฤติกรรมที่ผู้วิจัยยึดถือเป็นมาตรฐานที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๕. คำว่า สถาบันฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีนี้ หมายถึงสถาบันฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีที่สังกัดกรมการฝึกหัดครู อักษร ก ข ค ง จ ฉ และ ช เป็นชื่อรหัสของสถาบันสมมุติฐานในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

๑. คะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การสอน และการวัดผลของอาจารย์ที่มีอายุมากย่อมสูงกว่าคะแนนดังกล่าวของอาจารย์ที่มีอายุน้อย ทั้งนี้ เพราะอาจารย์กลุ่มแรกย่อมมีประสบการณ์ของชีวิตในด้านทั่ว ๆ ไป มากกว่าอาจารย์กลุ่มหลัง ดังนั้น จึงน่าที่จะมีความเข้าใจในด้านทั่ว ๆ ไป ปีการเลือก การตัดสินใจ ตลอดจนการรับรู้ได้ดีและรอบคอบกว่าอาจารย์กลุ่มหลัง

๒. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ทางการสอนมาก หรือสอนมานาน ย่อมมีคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเข้าใจในการสอนและความเข้าใจในการวัดผลสูงกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อยอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ เพราะอาจารย์ที่มีประสบการณ์มากย่อมเคยได้ผ่านการศึกษา หลักสูตร การสอน และการวัดผลมากกว่า อย่างน้อยที่สุดก็ในเชิงปฏิบัติ จึงย่อมเกิดทักษะในวิชาดังกล่าวมากกว่า และเคยทดลองใช้วิธีสอนต่าง ๆ ในวิชาเหล่านั้นมาก่อน เคยมีความสำเร็จ ความล้มเหลว ตลอดจนมีการแก้ไข ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนด้วยตัวเองมาก่อนแล้ว

๓. อาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าย่อมมีคะแนนด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเข้าใจในการสอน และความเข้าใจในการวัดผลสูงกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิต่ำกว่า ทั้งนี้ เพราะผู้ที่เรียนมาสูงย่อมมีความเป็นผู้เชี่ยวชาญ (Specialist) สูงกว่าผู้ที่มีวุฒิค่า

๔. อาจารย์ที่มีคะแนนด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสูง ย่อมทำการสอนและวัดผลได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้เพราะความเชื่อและการรับรู้ในจุดมุ่งหมายที่อาจารย์ผู้สอนยึดถืออยู่ จะมีผลโดยตรงต่อสิ่งที่ครูเหล่านั้นเลือกกระทำ อันได้แก่ การทำโครงการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอน การจัดกิจกรรม การเลือกแบบเรียนและคู่มือสำหรับใช้สอน ตลอดจนวิธีการวัดผล ดังที่คุมบ์และสเน็กกล่าวว่า สิ่งที่ครูผู้สอนถือว่าสำคัญจะมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมของเขา และจะมีผลต่อเนื่องไปถึงนักเรียนด้วย (Comb and Snuggs, 1959 : 399)

๕. การประเมินค่าการสอนของอาจารย์ตามความเห็นของผู้เรียน และของอาจารย์ผู้สอนเอง จะไม่แตกต่างกัน เพราะการเรียนการสอนเป็นขบวนการที่สัมพันธ์กัน อย่างใกล้ชิดอย่างยากที่จะแยก ดังนั้น เมื่ออาจารย์ได้สอนพฤติกรรมใด ๆ แก่ผู้เรียน ผู้เรียนก็จะได้รับผลแห่งการสอนนั้นตรงกัน

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

"รายวิชาการศึกษา" หมายถึงรายวิชาในแขนงวิชาการศึกษา ซึ่งวัดสอนขึ้นในสถาบันฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี ความหลักสูตรระดับปริญญาตรีทางการศึกษาของสถาบันฝึกหัดครูนี้ พ.ศ. ๒๕๐๕

"อาจารย์" หมายถึงผู้ทำการสอนรายวิชาการศึกษา

"ผู้สอน" หมายถึงนิสิตผู้ได้รับการสอนรายวิชาการศึกษา

"การประเมินผล" หรือการประเมินค่า คือการตัดสินที่ราคาลงไปว่าของสิ่งหนึ่งสิ่งใดดีหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ถูกหรือไม่ผิด ได้ผลหรือไม่ได้ผล การที่จะตัดสินหรือที่ราคาส่งนั้น ๆ ได้ จึงต้องมีเกณฑ์สำหรับเป็นมาตรฐานเทียบจึงจะทำให้เกิดการประเมินผลขึ้นได้ ชวาล แพทย์กุล, ๒๕๐๖ : ๒๔๔) ในการเรียนการสอนนั้น เกณฑ์ที่จะเป็นมาตรฐานสำหรับการประเมินผลกระบวนการเรียนการสอนก็คือจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนนั่นเอง

กล่าวคือ ถ้าผลการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายนั้นมาก เราก็เรียกว่าการสอนนั้นได้ผลดี ถ้าผลของการเรียนการสอนนั้นไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายนั้นเลยก็เรียกว่าการสอนนั้นไม่เป็นผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกเอาพฤติกรรมซึ่งแตกต่างจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นเกณฑ์สำหรับประเมินผลกระบวนการเรียนการสอน กล่าวคือ ถ้าการเรียนการสอนปรากฏผลว่าผู้เรียนได้เกิดพฤติกรรมตามที่แตกต่างจากจุดมุ่งหมายครบถ้วน แสดงว่าผลของการสอนสมบูรณ์ แต่ถ้าในการสอนนั้นผู้เรียนมิได้เกิดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็แสดงว่าการสอนนั้นไม่ได้ผล

"กระบวนการเรียนการสอน" หมายถึงกระบวนการที่ผู้สอนใช้เนื้อหา วิธีสอน กิจกรรมและอุปกรณ์การสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

บทที่ ๒

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยกระทำเป็นขั้น ๆ ดังนี้

๑. หากกลุ่มตัวอย่าง
๒. วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
๓. สร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย
๔. ส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล
๕. สังเกตการสอนของอาจารย์
๖. สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
๗. วิเคราะห์ข้อทดสอบ
๘. ประเมินผลหลักสูตร

การหากกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้กระทำกับกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่ม คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาการศึกษา ที่ทำการวิจัยทั้ง ๓ วิชา ทุกคนในสถาบันฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี ก ข ค ง จ ฉ และ ฆ และนิสิตผู้เรียนวิชาทั้ง ๓ จากสถาบันฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี ก ข ค จ และ ฉ จำนวน วิชาละ ๑๐๐ คน ดังตารางแสดงกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนอาจารย์ที่สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา ระเบียบวิธีสอนทั่วไป และโสตทัศนศึกษา ซึ่งได้จากการสำรวจ และแสดงจำนวนนิสิตผู้เรียนในรายวิชา ดังกล่าวซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่คาดหวัง

สถาบัน	รายวิชา					
	จิตวิทยาการศึกษา		โสตทัศนศึกษา		ระเบียบวิธีสอนทั่วไป	
	จำนวนอาจารย์	จำนวนนิสิต	จำนวนอาจารย์	จำนวนนิสิต	จำนวนอาจารย์	จำนวนนิสิต
• สถาบันฝึกหัดครู ก.	๗	๒๐	๗	๒๐	๗	๒๐
• สถาบันฝึกหัดครู ข.	๒	๒๐	๒	๒๐	๑	๒๐
• สถาบันฝึกหัดครู ค.	๓	๒๐	๓	๒๐	๓	๒๐
• สถาบันฝึกหัดครู ง.	๓	๒๐	๒	๒๐	๓	๒๐
• สถาบันฝึกหัดครู จ.	๒	๒๐	๒	๒๐	๓	๒๐
• สถาบันฝึกหัดครู ฉ.	๒		๓		๓	
• สถาบันฝึกหัดครู ช.	๑		๒		๒	
รวม	๒๐	๑๐๐	๒๑	๑๐๐	๒๑	๑๐๐

การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิเคราะห์แบบวิธีสอนทั่วไป จากเอกสารประกอบการเรียนวิเคราะห์แบบวิธีสอนทั่วไป และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษา จากเอกสารประกอบการเรียนวิชาโสตทัศนศึกษา มาวิเคราะห์และแปลเป็นพฤติกรรมที่วัดได้ ส่วนวิชาจิตวิทยาการศึกษานั้นมิได้มีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรปรากฏเป็นหลักฐานใด ๆ ของสถาบันศึกษาคณะนี้เลยซึ่งเป็นเรื่องที่น่าทึ่งไม่ถึง ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการเรียนเรื่องจุดมุ่งหมายของวิชานี้ขึ้น จากการสัมภาษณ์บรรดาอาจารย์ผู้สอนวิชานี้ แล้วจึงนำจุดมุ่งหมายที่เรียบเรียงแล้วมาวิเคราะห์และแปลเป็นพฤติกรรม เพื่อสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยต่อไป ในการแปลจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นพฤติกรรมที่คาดหวังนี้ ผู้วิจัยได้ยึดถือหนังสือเทคนิคการวัดผล (จวาล แพร์ตกุล, ๒๕๐๖ : ๔๕๒ หน้า) และหนังสือ Inquiry Techniques for Teaching Science (Romey, 1968 : 5-9) เป็นคู่มือในการแปลจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นพฤติกรรมนี้ ผู้วิจัยยึดหลักว่า

๑. พฤติกรรมที่แปลออกมานั้นเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ ปฏิบัติได้ ตลอดจนสามารถประเมินผลได้
๒. เมื่อแปลจุดมุ่งหมายใดเป็นพฤติกรรมต้องมีพฤติกรรมวิกฤติ (Critical Behavior) ของจุดมุ่งหมายข้อนั้น เช่น จุดมุ่งหมายข้อหนึ่งของวิชาการประเมินผลการศึกษาระบุว่า "เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการวัดผลและประเมินผล" ในข้อนี้การแปลเป็นพฤติกรรมก็ต้องมีพฤติกรรมของควาเข้าใจ อันได้แก่การว่า "สามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความการวัดผล และการประเมินผลได้" ถ้าแปลจุดมุ่งหมายแต่เพียงว่า "สามารถให้คำนิยามของการวัดผลและการประเมินผลได้ตรงตามคำพูดของครู" ก็มีลักษณะ เป็นเพียงพฤติกรรมการว่าเท่านั้น
๓. พฤติกรรมกับเนื้อหาจะได้รับการพิจารณาควบคู่กันไป โดยจะวิเคราะห์ออกบว่า จะให้เกิดพฤติกรรมใดต่อเนื้อหาใด เช่น พฤติกรร "ขยายความ" นั้น จะกำหนดเนื้อหาลงไปว่า "กิจกรรมพิเศษ" รวบเป็นพฤติกรรมควบคู่กับเนื้อหาว่า "สามารถขยายความคำว่า กิจกรรมพิเศษ ได้" เป็นต้น

๔. กำนึงถึงความเป็นไปได้ในการนำพฤติกรรมที่วิเคราะห์นั้น มาปฏิบัติในการเรียนการสอนระดับวิทยาลัย กล่าวคือ พฤติกรรมที่แปลมาจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น เป็นพฤติกรรมที่ทำได้ในสถานการณ์การเรียนการสอนจริง ๆ ไม่เลอะเลิสหรืออุดมคติเกินไป

หลังจากที่แปลหรือวิเคราะห์จุดมุ่งหมายออกมาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปให้อาจารย์ผู้ชำนาญในการสอนแต่ละวิชาตรวจแก้ไขตามเกณฑ์ข้อ ๓ และข้อ ๔ หลังจากนั้นได้นำจุดมุ่งหมายเหล่านี้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไขตามเกณฑ์ของข้อ ๑ และข้อ ๒

พฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของรายวิชาทั้งสามที่ผ่านกระบวนการนี้ทั้งหมด ผู้วิจัยถือว่าเป็นพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของรายวิชาตามหลักสูตร และได้้นำเอาไปเป็นตัวหลักในการสร้างแบบสอบถามสำหรับอาจารย์และนิสิตต่อไป

ผลของการแปลจุดมุ่งหมายเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ได้นำเสนอไว้ในบทการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับในแบบสอบถามนิตินั้น ผู้วิจัยได้ใช้พฤติกรรมหลักที่วิเคราะห์แล้วไปสร้างเป็นแบบสอบถามนิตินั้นไว้ให้เกิดพฤติกรรมเหล่านั้นเพียงใดหลังจากที่เรียนวิชานั้นผ่านไปแล้ว (ดูรายละเอียดเรื่องการสร้างแบบสอบถาม) ผู้วิจัยมีไว้ใช้ตัวเลือกที่เป็นตัวหลักสำหรับนิตินั้น เพราะเกรงว่าจะทำให้เกิดความสับสนสำหรับนิตินั้นเป็นผู้ที่ยังไม่ค่อยเข้าใจในเรื่องนี้มากนัก

ในแบบสอบถามของอาจารย์ ผู้วิจัยได้นำเอาจุดมุ่งหมายที่ไม่เป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้มาเป็น "ตัวเลือก" ด้วย ทั้งนี้ ก็เพื่อจะทดสอบการรับรู้ของอาจารย์เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ตัวอย่างของจุดมุ่งหมายที่ไม่เป็นพฤติกรรมที่วัดได้ ได้แก่ "มีทัศนคติที่ดีต่อการแนะนำ" หรือ "สามารถเห็นคุณค่าของการใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี" เป็นต้น การมีทัศนคติที่ดี หรือความสามารถเห็นคุณค่าก็ไม่ได้วัดสังเกต ปฏิบัติ หรือประเมินผลได้

การสร้างแบบสอบถาม

ในการศึกษารั้วนี้ ผู้ค้นคว้าได้สร้างแบบสอบถามขึ้น ๒ ชุด ดังนี้

๑. แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนรายวิชาการศึกษาที่จะทำการวิจัยแต่ละรายวิชา
แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น ๕ หมวด ดังนี้

หมวดที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถาม
ประเภทเติมคำ หรือข้อความเกี่ยวกับสถาบันที่ทำการสอน เพศ อายุ วุฒิ และประสบการณ์ใน
การสอน

หมวดที่ ๒ เกี่ยวกับสภาพการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่อาจารย์
เหล่านั้นสอน แบ่งได้ ๓ ตอน ดังนี้

ข้อ ๑ - ๕ เป็นคำถามเกี่ยวกับแหล่งที่รับรู้จุดมุ่งหมาย การประเมินผล
ตนเองในด้านความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และลักษณะการทดลองในเรื่องจุดมุ่งหมาย
ของรายวิชากับผู้เรียน เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ข้อ ๖ - ๑๐ ของวิชาจิตวิทยาการศึกษา ข้อ ๖ - ๑๕ ของวิชาระเบียบ
วิธีสอนทั่วไป และข้อ ๖ - ๑๒ ของวิชาสังคมศึกษา เป็นคำถามทดสอบการรับรู้ในจุด
มุ่งหมายของอาจารย์ในรายวิชาที่ตนสอน โดยตั้งคำถามให้อาจารย์ผู้สอนเลือกตอบว่าใน
จุดมุ่งหมายแต่ละข้อของวิชาที่ตนสอนนั้นแปลเป็นพฤติกรรมทั่วไปได้หรือไม่บ้าง ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้
แต่งตัวเลือกที่ผิดขึ้นเพื่อบีบ โดยให้พฤติกรรมที่ไม่สามารถวัดได้เป็นตัวเลือกคำถามในตอนนี้เป็น
แบบเลือกตอบ ตัวอย่างเช่น

๑. ท่านกล่าวการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างข้อสอบได้นั้น หมายถึงการ
สอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมทั่วไปได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ถูกต้องที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถรำลึกได้ว่าเกณฑ์ของข้อสอบที่มีอะไรบางอย่าง
- ๒) สามารถเข้าใจในจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่จะทำการทดสอบ
- ๓) สามารถวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเนื้อหาวิชา เพื่อวาง
แบบสร้างข้อสอบให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น ๆ ได้

๔) รู้จักขั้นต่าง ๆ ของการสร้างข้อสอบ

๕) สามารถสร้างข้อสอบได้ตามจุดมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชาซึ่งวิเคราะห์

แล้วนั้น

ในข้อนี้มีตัวเลือก ๑, ๓ และ ๕ เป็นตัวเลือกที่ถูก ส่วนตัวเลือกที่ ๒ และ ๔ นั้น เป็นตัวเลือกที่ผิด

หมวดที่ ๓ เกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ผู้สอน แบ่งเป็น ๔ ตอน ดังนี้

ข้อ ๑ - ๔ เป็นคำถามเกี่ยวกับการทำแผนการสอนและการเตรียมการสอน
ชนิดของคำถามเป็นประเภทเลือกตอบ

ข้อ ๕ - ๘ ของวิชาจิตวิทยาการศึกษา ข้อ ๙ - ๑๑ ของวิชาระเบียบวิธี
สอนทั่วไป และข้อ ๑๒ - ๑๔ ของวิชาโสตทัศนศึกษา เป็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินค่า
การสอนของคณาจารย์ได้สอนให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด
คำถามนี้ใช้วิธีกำหนดน้ำหนักมาตรา ซึ่งกำหนดไว้ ๔ ระดับ คือ มาก ซึ่งปีค่าเท่ากับ ๓
ปานกลางปีค่าเท่ากับ ๒ น้อย ปีค่าเท่ากับ ๑ และไม่บรรลุจุดมุ่งหมายเลยมีค่า ๐ ในการ
เขียนแบบสอบถามตอนนี ผู้วิจัยได้นำตัวเลือกทั้งผิดและถูกมาทั้งหมดเพื่อให้ผู้สอนได้พิจารณา
ทั้งนี้ เพราะถ้าไปใส่ตัวเลือกที่ผิดด้วยแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามอาจจะจับหรือเดาได้ว่า
ข้อใดบ้างเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติกันอย่างแท้จริง ตัวอย่างคำถามแบบนี้ เช่น

ในการสอนให้ผู้เรียนสามารถสร้างข้อสอบได้นั้น ท่านได้สอนให้ผู้เรียนเกิด
พฤติกรรมที่วัดได้เพียงไร

๑. สามารถรำลึกได้ว่าเกณฑ์ของข้อสอบ มาก
ที่มีอะไรบ้าง

๒. สามารถเข้าใจจุดมุ่งหมายและเนื้อหา
ที่จะทำการทดสอบ

ไม่ได้สอน

ข้อ ๑๐ ของวิชาวิทยาทักษะ ข้อ ๑๓ ของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป และข้อ ๑๖ ของวิชาโสตทัศนศึกษา เป็นคำถามเกี่ยวกับความสม่ำเสมอในการใช้อุปกรณ์ ผลของการใช้อุปกรณ์

ข้อ ๑๑ ของวิชาจิตวิทยา ข้อ ๑๔ ของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป และข้อ ๑๓ ของวิชาโสตทัศนศึกษา เป็นคำถามเกี่ยวกับปริมาณการใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ การจัดกิจกรรม และการเป็นพฤติกรรมหลัก ชนิดให้น้ำหนักบาตรา

หมวดที่ ๔ เกี่ยวกับการวัดผลของอาจารย์ แบ่งออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้

ข้อ ๑ - ๕ ของแบบสอบถามหมวดนี้ เป็นคำถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับวิธีดำเนินการออกข้อสอบ

ตั้งแต่ข้อ ๖ เป็นต้นไป เป็นคำถามแบบให้กำหนดน้ำหนักว่าผู้สอนได้ทำการสอบพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายแต่ละพฤติกรรมเพียงใด ตัวอย่างคำถาม เช่น

๖. ท่านทำการทดสอบสิ่งต่อไปนี้เพียงใด

- ก. ด้านความเข้าใจในความหมายของ
การวัดผลและการประเมินผล
- ๑) ความสามารถในการให้คำนิยาม
แปลความ ตีความ และขยายความ
ของการวัดผลและการประเมินผล

มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้จัด

หมวดที่ ๕ เกี่ยวกับปัญหาของผู้สอนในการจัดกระบวนการเรียนการสอน แบ่งปัญหาเป็น ๕ ประเภท ก่อ ปัญหาทั่วไป ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในหลักสูตร ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ และปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล เป็นคำถามประเภทเลือกตอบได้หลายข้อ

๒. แบบสอบถามสำหรับนิสิต แบ่งออกเป็น ๓ หมวด คือ

หมวดที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้เรียน เป็นคำถามประเภทเติมคำในเรื่อง เพศ อายุ วิชาเอก โท และประสบการณ์ในการสอน

หมวดที่ ๒ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับตนหลังจากเรียนวิชาแต่ละวิชาจบแล้ว เป็นคำถามประเภทให้กำหนดน้ำหนักบวกรวาม ผู้วิจัยได้นำเอาพฤติกรรมที่แปลจากจุดมุ่งหมายมาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมมาถามผู้เรียนว่า เกิดพฤติกรรมแต่ละพฤติกรรมเพียงใด โดยไม่บังคับเลือกที่ผิดตัวอย่างคำถาม เช่น

ในการเรียนวิชาการประเมินผลการศึกษา ท่านได้เกิดพฤติกรรมต่อไปนี้เพียงไร

ก. ด้านความเข้าใจความหมายของการวัดผลและการประเมินผล	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกิด
๑) สามารถให้คำนิยาม แปลความ ตีความ และขยายความ การวัดผลและการประเมินผล				
๒) สามารถอธิบาย และยกตัวอย่างความแตกต่างของการวัดผลและการประเมินผล				

ฯลฯ

หมวดที่ ๓ เป็นคำถามเกี่ยวกับความเห็นทั่วไปในเรื่องการเตรียมการสอนของอาจารย์ และความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร

การส่งแบบสอบถามและการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามชุด ก. โดยทางไปรษณีย์ ไปยังสถาบันฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี ที่อยู่ในส่วนภูมิภาค และได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากเพื่อนของผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนการส่งแบบสอบถามชุด ก. ไปยังสถาบันฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีในนครหลวงและการส่งแบบสอบถามชุด ข. ทั้งหมด ผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง

การสังเกตการสอนของอาจารย์

ผู้วิจัยได้สังเกตการสอนเพื่อหาข้อเท็จจริงมาสนับสนุนข้อมูลจากแบบสอบถาม การสังเกตได้กระทำโดยจดบันทึกแบบ Running Record แล้วนำมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์ ในแบบสอบถาม ชุด ก.

การสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร

ผู้วิจัยได้จัดทำสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรของรายวิชาที่ทำการวิจัย โดยถามผู้สอนว่าในแต่ละชื่อของเนื้อหาวิชาในหลักสูตรนั้น ผู้สอนเน้นพฤติกรรมหลักทั้ง ๖ พฤติกรรมเพียงใด และเน้นเนื้อหาวิชาในแต่ละชื่ออย่างไร ข้อมูลจากตารางทั้งหมดจะนำมาสร้างเป็นตารางเฉลี่ยโดยกระบวนการที่เรียกว่าการสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร ตารางเฉลี่ยนี้จะปัดเศษแนบทั้งหมด ๐,๐๐๐ คะแนน เพื่อสะดวกในการเข้าใจและนำผลจากตารางไปใช้ตารางเฉลี่ยที่สร้างเสร็จสมบูรณ์แล้ว จะแสดงผลอยู่ในบทที่ ๓ ตอนที่ว่าด้วย ตารางวิเคราะห์หลักสูตร

การวิเคราะห์ข้อสอบ

ผู้วิจัยได้ขอข้อสอบจากอาจารย์ผู้สอนรายวิชาการศึกษาทั้งสามรายวิชา จากอาจารย์แต่ละท่าน แล้วนำมาวิเคราะห์โดยจำแนกพฤติกรรมที่มีอยู่ในข้อสอบนั้นว่า ข้อทดสอบใดทดสอบพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ และเป็นพฤติกรรมหลักแต่ละอย่างในอัตราากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อสอบนี้ไว้ในบทความวิเคราะห์ข้อสอบ

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

หลังจากส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์และนิสิตในสถาบันฝึกหัดครูทั้ง ๗ แห่งแล้ว ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล และคัดเลือกแบบสอบถามที่ตอบครบบริบูรณ์ไว้สำหรับวิเคราะห์ ได้จำนวนดังนี้

๑. ชุด ก.

วิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไปมีจำนวน	๑๘ ฉบับ
วิชาจิตวิทยาการศึกษาที่มีจำนวน	๑๘ ฉบับ
วิชาสถิติขั้นพื้นฐานที่มีจำนวน	๑๗ ฉบับ

๒. ชุด ข.

วิชาจิตวิทยาการศึกษามีจำนวน	๘๑ ฉบับ
วิชาสถิติขั้นพื้นฐานมีจำนวน	๑๐๓ ฉบับ
วิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไปมีจำนวน	๑๐๑ ฉบับ

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้จัดกระทำกับข้อมูล ดังนี้

๑. ตรวจสอบให้คะแนนและแจกแจงความถี่

๒. ค่าเนนการวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบให้คะแนนและแจกแจงความถี่

การตรวจสอบให้คะแนนและแจกแจงความถี่ ค่าเนนการดังนี้

๑. แบบสอบถามชุด ก. แบบสอบถามอาจารย์มี ๕ หมวด

หมวดที่ ๑ เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนนี้มีได้กติกะแนแต่อย่างใด แต่ได้แจกแจงความถี่ จำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามลักษณะ ดังนี้

- ก. เพศ
- ข. อายุ
- ค. วุฒิทางวิชาชีพ
- ง. ประสบการณ์ในการสอน

หมวดที่ ๒ เกี่ยวกับสภาพการศึกษาคำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

คำถาม ๕ ข้อแรก เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพการศึกษาคำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ตรวจให้คะแนน แต่ได้แจกความถี่และหาค่าส่วนร้อยของแต่ละคำตอบ

คำถามข้อ ๒ - ๑๐ ของวิชาจิตวิทยาการศึกษา คำถามข้อ ๒ - ๑๕ ของวิชาสถิติศึกษา และคำถามข้อ ๒ - ๑๑ ของวิชาระเบียบสอนทั่วไป เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของแต่ละรายวิชา ตรวจให้คะแนนดังนี้

ตอบถูกได้	๑ คะแนน
ตอบผิดได้	- ๑ คะแนน
ไม่ตอบได้	๐ คะแนน

หมวดที่ ๓ เกี่ยวกับสภาพการเตรียมการสอนของอาจารย์ ในส่วนนี้มีได้ตรวจให้คะแนน ผู้วิจัยได้แจกแจงความถี่ของแต่ละคำตอบ

คำถามข้อ ๕ - ๘ ของจิตวิทยาจิตวิทยาการศึกษา ข้อ ๕ - ๑๔ ของวิชาสถิติศึกษา และข้อ ๕ - ๑๐ ของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป เป็นคำถามเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ ตรวจให้คะแนนเฉพาะข้อเลือกที่ถูกต้อง โดยกำหนดน้ำหนักมาตราดังนี้

มากให้	๓ คะแนน
ปานกลางให้	๒ คะแนน
น้อย ให้	๑ คะแนน
ไม่ได้สอน ให้	๐ คะแนน

คำถามข้อ ๑๐ ของวิชาจิตวิทยาการศึกษา ข้อ ๑๕ ของวิชาโศกทัศน์ศึกษา และข้อ ๑๖ ของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพการใช้อุปกรณ์และจัดกิจกรรม และการเน้นพฤติกรรมการเรียนการสอน ในส่วนนี้มิได้ตรวจให้คะแนนแต่ได้แจกแจงความถี่ไว้

หมวดที่ ๔ เกี่ยวกับสภาพการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน

คำถาม ๕ ข้อแรก เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการดำเนินการประเมินผล ในส่วนนี้มิได้ให้เป็นคะแนน แต่ได้แจกแจงความถี่ของคำตอบแต่ละคำตอบไว้

คำถามข้อ ๖ เป็นต้นไป เป็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินผลผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในส่วนนี้ตรวจให้คะแนนเฉพาะตัวเลือกที่ถูกต้อง โดยกำหนดน้ำหนักมาตราชั่งนี้

มากให้	๓ คะแนน
ปานกลางให้	๒ คะแนน
น้อยให้	๑ คะแนน
ไม่ได้ทดสอบให้	๐ คะแนน

หมวดที่ ๕ เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอน ในส่วนนี้มีผู้วิจัยได้แจกแจงความถี่ของปัญหาแต่ละปัญหา มิได้ให้คะแนนแต่อย่างใด

๒. ชุด ข. แบบสอบถามนิสิตมี ๓ หมวด

หมวดที่ ๑ รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ในหมวดนี้มิได้ตรวจให้คะแนนแต่อย่างใด

หมวดที่ ๒ เกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยถามว่า ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด ตรวจให้คะแนนโดยกำหนดน้ำหนักมาตราชั่งนี้

มากให้	๓ คะแนน
ปานกลางให้	๒ คะแนน
น้อยให้	๑ คะแนน
ไม่เกิดพฤติกรรมให้	๐ คะแนน

หมวดที่ ๓ เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนของอาจารย์
มีได้ตรวจให้คะแนน แต่จำแนกความถี่

๓. ตารางวิเคราะห์หลักสูตร ผู้วิจัยได้รับตารางกำหนดน้ำหนักของพฤติกรรม
ตามเนื้อหาของหลักสูตร โคนำมาเฉลี่ยให้มีคะแนนรวมเป็น ๑๐๐๐

การทดสอบสมมุติฐานที่เป็นกลาง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของ
คะแนนของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละวิชาในด้านต่าง ๆ เป็นคู่ ๆ ดังนี้

๑. ด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เปรียบเทียบคู่

๑.๑ กลุ่มอาจารย์ที่มีอายุมาก - กลุ่มอาจารย์ที่มีอายุน้อย

๑.๒ กลุ่มอาจารย์ที่มีวุฒิสองปริญญาโท - กลุ่มอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโท

๑.๓ กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมาก - กลุ่มอาจารย์ที่มี
ประสบการณ์การสอนน้อย

๒. ด้านการสอนของอาจารย์

๒.๑ กลุ่มอาจารย์ที่มีอายุมาก - กลุ่มอาจารย์ที่มีอายุน้อย

๒.๒ กลุ่มอาจารย์ที่มีวุฒิสองปริญญาโท - กลุ่มอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโท

๒.๓ กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมาก - กลุ่มอาจารย์ที่มี
ประสบการณ์การสอนน้อย

๒.๔ กลุ่มอาจารย์ - กลุ่มนิสิต

๓. ด้านการวัดผล

๓.๑ กลุ่มอาจารย์ที่มีอายุมาก - กลุ่มอาจารย์ที่มีอายุน้อย

๓.๒ กลุ่มอาจารย์ที่มีวุฒิสองกลุ่มปริญญาโท - กลุ่มอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโท

๓.๓ กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก - กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย

ในการดำเนินการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแต่ละคู่ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานที่เป็นกลาง (Null Hypothesis) ไว้ว่า คะแนนแต่ละคู่ไม่มีความแตกต่างกัน แล้วจึงหาค่าความแตกต่างดังนี้

๑. หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของคะแนนเป็นคู่ ๆ ดังสูตรต่อไปนี้

$$S^2 = \frac{\sum x^2 - (\sum X)^2 / N_1}{N_1 - 1} + \frac{\sum x^2 - (\sum X)^2 / N_2}{N_2 - 1}$$

$$\text{และ } S_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2} = \sqrt{\frac{S^2}{N_1} + \frac{S^2}{N_2}} \quad (\text{Ferguson, 1959 : 167-168})$$

๒. หาค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{S_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}} \quad (\text{Ferguson, 1959 : 167})$$

เมื่อได้ค่า t เสร็จแล้วให้นำค่า t นั้น ไปเปรียบเทียบกับตารางสำเร็จของ R.A.Fisher and F. Yates ทั้งนี้ค่า degree of freedom เท่ากับ $N_1 + N_2 - 2$ และทดสอบนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ถ้าตัวเลขที่ไว้เท่ากันหรือมากกว่าค่าในตารางสำเร็จ เราถือว่าคะแนนที่เราหาความแตกต่างคู่ นั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกรณีนี้เราปฏิเสธสมมุติฐานที่เป็นกลางที่ตั้งไว้ ถ้าตัวเลขที่ได้น้อยกว่าค่าในตารางสำเร็จ เราถือว่าค่าความแตกต่างที่เราหาได้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกรณีนี้เรายอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลาง

ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เช่นกัน เราตั้งสมมุติฐานที่เป็นกลางว่า
 คะแนน ๒ ชุด ไม่มีความสัมพันธ์กันเสียก่อน แล้วจึงทดสอบความสัมพันธ์ เมื่อค่า r มีนัย
 สำคัญทางสถิติ เราก็ปฏิเสธสมมุติฐานที่เป็นกลาง และถ้า r ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเราก็
 ยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลางนั้น

ลำดับการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลกระทำตามลำดับวิชาดังนี้

๑. วิชาจิตวิทยาการศึกษา
๒. วิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป
๓. วิชาโสตทัศนศึกษา

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละวิชาได้จัดลำดับการวิเคราะห์ไว้
 ดังนี้

ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

ชุด ก. แบบสอบถามอาจารย์

หมวดที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนหัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

หมวดที่ ๒ สภาพการศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หมวดที่ ๓ สภาพความเข้าใจในการสอน

หมวดที่ ๔ สภาพความเข้าใจในการวัดผล

หมวดที่ ๕ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ชุด ข. แบบสอบถามนิสิต

หมวดที่ ๑ คะแนนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนการสอน

หมวดที่ ๒ ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนของอาจารย์

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์และประเมินค่าหลักสูตร
 การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 การวิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตรและตารางวิเคราะห์หลักสูตร
 การวิเคราะห์การสังเกตการสอน
 การวิเคราะห์แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตอนที่ ๑ ผลของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม
 แบบสอบถามอาจารย์

หมวดที่ ๑ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัย

๑. เพศ ชาย ๘ คน

หญิง ๑๐ คน

๒. อายุ จำแนกได้ดังนี้

อายุ	จำนวนคน
๒๕ - ๒๙	๘
๓๐ - ๓๔	๙
๓๕ - ๓๙	๔
๔๐ - ๔๔	๒
๔๕ - ๔๙	๑

อายุอาจารย์โดยเฉลี่ยเท่ากับ ๓๓.๕ ปี ผู้วิจัยถือว่าอาจารย์ที่มีอายุมากกว่า
 อายุเฉลี่ยเป็นอาจารย์ในกลุ่มอายุมาก มีจำนวน ๑๑ คน และอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่าอายุเฉลี่ย
 เป็นอาจารย์ในกลุ่มอายุน้อย ซึ่งมี ๙ คน

๓. ประสิทธิภาพในการสอน

จำนวนภาคเรียนที่สอน	จำนวนคน
๑	๑
๒	๑
๓	๒
๔	๒
๕	๓
๖	๒
๗	๑
๘	๑
๙	๑
๑๐	๑
๑๒	๑
๒๓	๑
๓๐	๑
๓๖	๑

อาจารย์ผู้สอนวิชาวิทยาทักษะการศึกษามีประสิทธิภาพในการสอนโดยเฉลี่ยคนละ ๔.๕๕ ภาคเรียน ผู้วิจัยได้แบ่งอาจารย์ออกเป็นกลุ่มที่มีประสิทธิภาพน้อย และอาจารย์กลุ่มที่มีประสิทธิภาพมาก โดยยึดถือประสิทธิภาพโดยเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่า มีอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพมากจำนวน ๕ คน และอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพน้อย ๑๓ คน

ผู้วิจัยไม่สามารถแบ่งอาจารย์ตามวุฒิได้ เพราะปรากฏว่า มีอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอก ๑ คน ปริญญาโท ๑๕ คน และปริญญาตรี ๒ คน ซึ่งจำนวนดังกล่าวอาจทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลคลาดเคลื่อนไปมาก จึงมิได้แบ่งกลุ่มอาจารย์ดังกล่าว

ตาราง ๒ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษาของ
อาจารย์ผู้สอน

คะแนน X (คะแนนเต็ม ๑๔)	จำนวนอาจารย์ f
๐	๑
๑	๑
๓	๑
๕	๒
๖	๓
๘	๒
๙	๑
๑๑	๓
๑๒	๒
๑๓	๒
$\Sigma fx = ๑๔๐$	$\Sigma f = ๑๘$

$$\bar{X} = ๘.๒๓๕๓$$

จากตาราง ๒ ปรากฏว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนต่ำกว่าครึ่ง
ของคะแนนเต็ม ก็อ้อมีรายเฉลี่ย ๘.๒๓๕๓ จากคะแนนเต็ม ๑๔ แสดงว่าอาจารย์ส่วนใหญ่
ยังเข้าใจเรื่องความมุ่งหมายของหลักสูตรเชิงพฤติกรรมในระดับต่ำ ในที่นี้อาจารย์ที่ได้
คะแนนสูงกว่ารายเฉลี่ยมีจำนวน ๑๐ คน และที่ได้สูงกว่ารายเฉลี่ยมีจำนวน ๘ คน

ตาราง ๓ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คะแนน Y (คะแนนเต็ม ๒๓)	จำนวนอาจารย์ (f)
๑๘	๑
๒๓	๑
๒๖	๑
๒๘	๑
๒๙	๒
๓๑	๑
๓๔	๑
๓๖	๒
๓๘	๑
๔๐	๑
๔๒	๒
๔๖	๑
๔๙	๒
๕๐	๑
$\Sigma fy = ๔๖๔$	$\Sigma f = ๑๘$

$$\bar{Y} = ๓๖.๐๐$$

จากตาราง ๓ ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยค่าความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษามีค่าเท่ากับ ๓๖.๐๐ จากคะแนนเต็ม ๒๓.๐๐ ซึ่งนับว่าเป็นคะแนนที่ไม่ต่ำมากนัก แสดงว่าอาจารย์ได้ดำเนินการสอนตามพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรพอสมควร แม้จะไม่เข้าใจพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็ตาม

ตาราง ๔ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คะแนน Z (คะแนนเต็ม ๖๓)	จำนวนอาจารย์ f
๒๗	๑
๒๘	๒
๓๑	๑
๓๒	๒
๓๓	๑
๓๗	๑
๓๘	๑
๔๐	๒
๔๒	๓
๔๓	๑
๔๔	๑
๕๐	๑
๖๐	๑
$\Sigma fz = ๖๔๔$	$\Sigma f = ๑๘$

$$\bar{Z} = ๓๕.๒๒๒๒$$

จากตาราง ๔ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยด้านความเข้าใจในการวัดผลเท่ากับ ๓๕.๒๒๒๒ จากคะแนนเต็มทั้งหมด ๖๓ แสดงว่า อาจารย์ได้ทำการวัดผลพฤติกรรมได้ดีพอสมควร มีอาจารย์ครึ่งหนึ่งที่เข้าใจในการวัดผลสูงกว่า

ตาราง ๕ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาชีพวิทยาการึกษา
ของอาจารย์ผู้สอนที่มีอายุต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
อายุมาก	อายุน้อย
X_1	X_2
๐	๕
๑	๘
๓	๘
๕	๑๑
๖	๑๑
๖	๑๒
๖	๑๓
๙	
๑๑	
๑๒	
๑๓	
$\Sigma X_1 = ๗๒$	$\Sigma X_2 = ๖๘$
$N_1 = ๑๑$	$N_2 = ๙$
$\bar{X}_1 = ๖.๕๔๕๔$	$\bar{X}_2 = ๘.๗๖๘๗$

$$S = ๑.๘๔๔๗$$

$$\bar{X}_1 - \bar{X}_2 = - ๑.๗๖๘๗$$

ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕ ปรากฏว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาที่มีอายุมาก สามารถรับรู้ใน
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่ำกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อยเล็กน้อย แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
ถึงนั้น ในที่นี้เราจึงยอมรับสมมุติฐานที่เป็นกลาง และในขณะเดียวกันผลของการศึกษา
ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่า "อาจารย์ที่มีอายุมากจะสามารถรับรู้ในจุดมุ่งหมาย
ของหลักสูตรได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อย"

ตาราง ๒ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษามีอายุต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
อายุมาก	อายุน้อย
คะแนน Y_1	คะแนน Y_2
๑๘	๒๖
๒๓	๒๘
๒๔	๓๕
๒๕	๓๘
๓๑	๔๐
๓๖	๔๕
๓๖	๕๑
๔๑	
๔๒	
๔๖	
๔๘	
$\Sigma Y_1 = ๓๘๑$	$\Sigma Y_2 = ๒๖๗$
$N_1 = ๑๑$	$N_2 = ๗$
$\bar{Y}_1 = ๓๔.๖๓๖๔$	$\bar{Y}_2 = ๓๘.๑๔๒๘๕$

$$S_{\bar{Y}_1 - \bar{Y}_2} = ๔.๖๕๕๗$$

$$t = - ๐.๙๕๓๒$$

ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาที่มีอายุมาก สามารถเข้าใจในการสอนต่ำกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อยเล็กน้อย และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงคงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ ในขณะที่เกี่ยวกับผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่า "อาจารย์ที่มีอายุมากจะเข้าใจในการสอนได้ต่ำกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อย"

ตาราง ๗ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ที่มีอายุต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
อายุมาก	อายุน้อย
คะแนน Z_1	คะแนน Z_2
๑๗	๒๙
๓๑	๒๙
๓๒	๓๒
๓๓	๔๒
๓๙	๔๙
๓๘	๕๐
๔๐	๖๐
๔๐	
๔๒	
๔๒	
๔๘	
$\Sigma Z_1 = ๔๐๐$	$\Sigma Z_2 = ๒๘๙$
$N_1 = ๑๑$	$N_2 = ๗$
$\bar{Z}_1 = ๓๖.๓๖๓๖$	$\bar{Z}_2 = ๔๑.๒๘๕๗$

$$S_{Z_1 - Z_2} = ๔.๖๘๗๒$$

$$t = - ๑.๐๔๗๘$$

ค่า t ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๘ ปรากฏว่า อาจารย์ที่มีอายุมากเข้าใจในการวัดผลวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ต่ำกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อย แต่ไม่มีความแตกต่างกันตามนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึง
คงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ ในขณะที่เกี่ยวกับผลการศึกษาในตอนนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของ
การวิจัยที่ตั้งไว้ว่า "อาจารย์ที่มีอายุมากจะสามารถเข้าใจในการวัดผลได้ต่ำกว่าอาจารย์ที่มี
อายุน้อย"

ตาราง ๔ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในอุดมคติของหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษาของ
อาจารย์ผู้สอนที่ปีประสบการณ์ต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
ประสบการณ์มาก	ประสบการณ์น้อย
คะแนน X_1	คะแนน X_2
๐	๓
๑	๕
๔	๕
๑๑	๖
๑๓	๖
	๖
	๘
	๘
	๑๑
	๑๑
	๑๒
	๑๒
	๑๓
$\Sigma X_1 = ๓๓$ $N_1 = ๕$ $\bar{X}_1 = ๖.๖$	$\Sigma X_2 = ๑๐๗$ $N_2 = ๑๓$ $\bar{X}_2 = ๘.๒๓๐๘$

$$\frac{S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}{t} = ๒.๑๓๔๕$$

$$= - ๐.๗๖๔๐$$

ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔ ปรากฏว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมากมีความสามารถในการรับรู้
 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรน้อยกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย แต่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงลงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ และในขณะเดียวกันผลของการ
 ศึกษาไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ว่า "อาจารย์ที่มีประสบการณ์
 มากย่อมรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย"

ตาราง ๕ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ที่มีประสบการณ์ต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
ประสบการณ์มาก	ประสบการณ์น้อย
คะแนน Y	คะแนน Y
๑๘	๒๓
๒๘	๒๖
๓๖	๒๙
๓๖	๒๙
๔๒	๓๑
	๓๕
	๓๘
	๔๐
	๔๒
	๔๖
	๔๙
	๔๙
	๕๑
$\Sigma Y_1 = ๑๖๐$ $N_1 = ๕$ $\bar{Y}_1 = ๓๒.๐๐$	$\Sigma Y_2 = ๔๘๘$ $N_2 = ๑๓$ $\bar{Y}_2 = ๓๗.๕๓๘๕$

$$S_{\bar{Y}_1 - \bar{Y}_2} = ๔.๙๖๖๔$$

$$t = - ๑.๑๑๕๓$$

ก่า ๓ ไม่จำเป็นสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมาก
 เข้าใจในการสอนน้อยกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ ดังนั้น เราจึงลงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ ในขณะที่เกี่ยวข้องกับผลของการศึกษา
 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน จึงได้ตั้งไว้สำหรับการวิจัยที่ว่า "อาจารย์ที่มีประสบการณ์มาก
 ย่อมเข้าใจในการสอนได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย"

ตาราง ๑๐ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยา
การศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
ประสบการณ์มาก	ประสบการณ์น้อย
คะแนน Z_1	คะแนน Z_2
๑๗	๒๘
๓๘	๒๘
๔๒	๓๑
๔๒	๓๒
๔๓	๓๒
	๓๓
	๓๓
	๔๐
	๔๐
	๔๑
	๔๔
	๕๐
	๖๐
$\Sigma Z_1 = ๑๘๖$	$\Sigma Z_2 = ๕๐๓$
$N_1 = ๘$	$N_2 = ๑๓$
$\bar{Z}_1 = ๓๓.๐๐๐๐$	$\bar{Z}_2 = ๓๘.๖๙๒๓$

$$S_{\bar{Z}_1 - \bar{Z}_2} = ๕.๒๓๑๖$$

$$t = - ๐.๓๖๑๐$$

ถ้า + ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๐ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาวิทยุวิทยาการศึกษามีประสบการณ์มาก มีความสามารถในการเข้าใจการวัดผลต่ำกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อยเล็กน้อย และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงกองสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ ในขณะที่เกี่ยวกัน ผลของการกันกว่าตอนนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้สำหรับการวิจัยว่า "อาจารย์ที่มีประสบการณ์มาก ย่อมสามารถเข้าใจการวัดผลได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย"

ตาราง ๑๑ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
กับคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คะแนนการรับรู้ X	คะแนนการสอน Y
๐	๔๒
๑	๑๘
๓	๒๘
๔	๒๓
๕	๒๖
๖	๒๘
๖	๓๑
๖	๔๖
๘	๒๘
๘	๓๕
๘	๔๒
๑๑	๓๖
๑๑	๔๘
๑๑	๕๑
๑๒	๓๘
๑๒	๔๕
๑๓	๓๖
๑๓	๔๐

$$r_{xy} = 0.8888$$

ถ้า r มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๑ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาวิทยาทักษะการศึกษที่สามารถรับรู้
ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็ ก็สามารถเข้าใจการสอนได้ดีด้วย แสดงว่าคะแนน
การรับรู้ คะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ก็ความสัมพันธ์โดยตรงต่อกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการค้นคว้านี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ดีไว้ว่า คะแนนการ
รับรู้ในจุดมุ่งหมายและค่าความเข้าใจในการสอนของอาจารย์จะมีความสัมพันธ์กัน

ตาราง ๑๒ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความเข้าใจในการสอน กับคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คะแนนการคอน Y	คะแนนการวัดผล Z
๑๘	๑๗
๒๓	๓๓
๒๖	๒๘
๒๘	๔๗
๒๙	๓๒
๒๙	๓๗
๓๑	๓๑
๓๕	๒๙
๓๖	๔๒
๓๖	๔๒
๓๘	๔๒
๔๐	๕๐
๔๒	๓๘
๔๒	๔๐
๔๖	๔๘
๔๙	๓๒
๔๙	๔๐
๕๑	๖๐

$$r_{yz} = 0.6326$$

ถ้า r_{yz} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๒ ปรากฏว่า คะแนนด้านความเข้าใจในการสอนและคะแนนด้านความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อาจารย์ที่มีความสามารถเข้าใจในการสอนก็ย่อมสามารถเข้าใจการวัดผลวิชาจิตวิทยาการศึกษาค้ด้วย ทั้งนี้ ผลการกันกว่าสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้สำหรับการวิจัย

ตาราง ๑๓ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ในอุดมการณ์ของหลักสูตรกับ
คะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คะแนนการรับรู้ X	คะแนนการวัดผล Z
๐	๓๘
๑	๑๗
๓	๓๗
๕	๒๕
๕	๓๓
๖	๓๑
๖	๓๒
๖	๔๔
๘	๒๕
๘	๔๗
๙	๔๐
๑๑	๓๒
๑๑	๔๒
๑๑	๖๐
๑๒	๔๐
๑๒	๔๓
๑๓	๔๒
๑๓	๕๐

$$r_{xz} = 0.5420$$

ถ้า r_{xz} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๓ ปรากฏว่า กระบวนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับกระบวนการทำความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อาจารย์ที่สามารถรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็ย่อมเข้าใจการวัดผลได้ด้วย ทั้งนี้ ผลการกันกว่าสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้สำหรับการวิจัย

หมวดที่ ๒ สภาพการศึกษาจุดมุ่งหมายและการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตาราง ๑๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องการประชุมปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร

ความสนใจในการประชุม	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ประชุมปรึกษาหารือกันเสมอ	๓	๑๖.๖๗
๒. ประชุมปรึกษาหารือกันเมื่อจะเริ่มสอนแต่ละเทอม	๓	๑๖.๖๗
๓. ประชุมปรึกษาหารือกันเพื่อเริ่มต้นปีการศึกษาใหม่	๒	๑๑.๑๑
๔. ประชุมปรึกษาหารือกันน้อยครั้ง	๔	๔๔.๔๔
๕. ไม่เคยมีการประชุมแต่อย่างใด	๒	๑๑.๑๑
รวม	๑๔	๑๐๐

จากตาราง ๑๔ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา ที่เคยประชุมปรึกษาหารือกันเรื่องจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรกันน้อยครั้ง ปีถัดมากที่สุดคือร้อยละ ๔๔.๔๔ อาจารย์ที่ประชุมปรึกษาหารือกันเสมอ และอาจารย์ที่ประชุมปรึกษาหารือกันเพื่อเริ่มต้นสอนแต่ละเทอมมีมากเท่ากันรองลงมาเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ ส่วนอาจารย์ที่ประชุมปรึกษาหารือกันเมื่อเริ่มต้นปีการศึกษาใหม่ และอาจารย์ที่ไม่เคยประชุมปรึกษาหารือกันเลยมีน้อยที่สุดเท่ากันคือร้อยละ ๑๑.๑๑

ตาราง ๑๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบเกี่ยวกับลักษณะการศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตร

ลักษณะของการทำความเข้าใจ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. เคยศึกษาและทำความเข้าใจอย่างละเอียด เพื่อนำมาตีความเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้	๑๓	๗๒.๒๒
๒. เคยอ่านและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างละเอียด แต่มีใ้ค่นำมาตีความเป็นพฤติกรรม	๔	๒๒.๒๒
๓. เคยอ่านและรับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้ แต่มีใ้ค้ศึกษารายละเอียด	๑	๕.๕๖
๔. ไม่เคยอ่านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาก่อน	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๕ แสดงว่า อาจารย์ที่เคยศึกษาและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษอย่างละเอียด เพื่อนำมาตีความเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้มีอัตรามากที่สุดคือร้อยละ ๗๒.๒๒ อาจารย์ที่เคยอ่านทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างละเอียด แต่มีใ้ค่นำมาตีความเป็นพฤติกรรมมีอัตรามารองลงมาก็ร้อยละ ๒๒.๒๒ และอาจารย์ที่เคยอ่านและรับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้ แต่มีใ้ค้ศึกษารายละเอียดมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๕๖ และไม่มีอาจารย์คนใ้ค้ที่ไม่เคยอ่านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาก่อน

ตาราง ๑๖ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามแหล่งที่รับทราบจุดมุ่งหมายของวิชานี้

แหล่งที่รับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. จากเอกสารหลักสูตร หรือประมวลการสอนรายวิชาการศึกษา ของคณะวิชาการศึกษา	๑๑	๖๖.๑๑
๒. จากเอกสารประกอบการเรียนวิชานี้	๒	๑๑.๑๑
๓. จากหัวหน้าคณะวิชาการศึกษา	๑	๕.๕๖
๔. จากเพื่อนร่วมงานที่เคยสอนมาก่อน	-	-
๕. จากเอกสารของต่างประเทศ	-	-
๖. คิดขึ้นเอง	-	-
๗. ไม่ได้ศึกษามาวกที่ใด	-	-
๘. ศึกษาจากหลายแหล่งรวมกัน	๔	๒๒.๒๒
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๖ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาการศึกษาที่ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากเอกสารหลักสูตร หรือประมวลการสอนรายวิชาการศึกษา ของคณะวิชาการศึกษาปีอัตรา บาทที่สุดคือร้อยละ ๖๖.๑๑ อาจารย์ที่ศึกษาจากหลาย ๆ แหล่งรวมกันมีบากรลดลงมาคือร้อยละ ๒๒.๒๒ อาจารย์ที่ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากเอกสารประกอบการเรียนวิชานี้ มีมากเป็นอันดับสาม คือร้อยละ ๑๑.๑๑ และมีอาจารย์ที่ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากหัวหน้าคณะวิชา เป็นน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๕๖ ไม่มีอาจารย์คนใดศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากเพื่อนร่วมงานที่เคยสอนมาก่อน จากเอกสารของต่างประเทศ จากการคิดขึ้นเอง หรือไม่ได้ศึกษาจากที่ใด

ตาราง ๑๗ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาการบัญชีมศึกษา จำแนกตามการประเมินผลตนเองในเรื่องเกี่ยวกับระดับความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้

ระดับความเข้าใจ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ดีมาก	๒	๑๑.๑๑
๒. ดี	๑๘	๙๙.๙๘
๓. ปานกลาง	๑	๕.๕๖
๔. น้อย	๑	๕.๕๖
๕. ไม่เข้าใจเลย	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๗ แสดงว่า อาจารย์ที่ประเมินค่าตนเองว่าตนมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้ในระดับที่มีมากที่สุดคือร้อยละ ๙๙.๙๘ อาจารย์ที่ประเมินผลตนเองในระดับดีมาก มีอัตราครองลงนาคือร้อยละ ๑๑.๑๑ อาจารย์ที่คิดว่าตนเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับปานกลางและน้อย มีน้อยที่สุดเท่ากันก็ร้อยละ ๕.๕๖ ไม่มีอาจารย์ผู้ใดที่คิดว่าตนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ตาราง ๑๘ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาจำแนกตามการทำความตกลงกับผู้เรียนในเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ลักษณะของการทำความตกลง	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ตกลงกันอย่างละเอียด	๑๑	๖๑.๑๑
๒. ทำความตกลงกันเล็กน้อย	๖	๓๓.๓๓
๓. ให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	-	-
๔. ไม่ได้ทำความตกลงกับผู้เรียนเลย	๑	๕.๕๕
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๘ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนที่ทำความตกลงในเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับผู้เรียนอย่างละเอียดมีมากที่สุดคือร้อยละ ๖๑.๑๑ อาจารย์ที่ตกลงกับผู้เรียนเล็กน้อยมีมากรองลงมาคือร้อยละ ๓๓.๓๓ ผู้ที่ไม่ได้ทำความตกลงกับผู้เรียนเลยมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๕๕ และไม่มีอาจารย์คนใดให้ผู้เรียนไปศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรด้วยตนเอง

หมวดที่ ๓ การสอน

ตาราง ๑๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามอัตราความสม่ำเสมอของการเตรียมการสอน

อัตราความสม่ำเสมอ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ทำเสมอ	๑๐	๕๕.๕๖
๒. ทำเป็นส่วนใหญ่	๕	๒๗.๗๘
๓. ทำบ้างไม่ได้บ้าง	๓	๑๖.๖๗
๔. ไม่ค่อยได้ทำ	-	-
๕. ไม่ได้ทำเลย	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๕ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาที่เตรียมการสอนสม่ำเสมอมีมากที่สุดคือร้อยละ ๕๕.๕๖ อาจารย์ที่เตรียมการสอนเป็นส่วนใหญ่มีมากรองลงมาคือร้อยละ ๒๗.๗๘ อาจารย์ที่เตรียมการสอนบ้างไม่ได้เตรียมบ้างมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑๖.๖๗ ไม่มีอาจารย์คนใดที่ไม่ค่อยได้ทำการเตรียมการสอน หรือไม่ได้ทำเลย

ตาราง ๒๐ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาจำแนกตามลักษณะการเตรียมการสอน

ลักษณะของการเตรียมการสอน	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. เตรียมก่อนจะเข้าสอนเป็นรายชั่วโมง	๓	๓๘.๘๘
๒. เตรียมเมื่อจะขึ้นบทเรียนใหม่	๕	๒๗.๗๘
๓. เตรียมเป็นรายสัปดาห์	๔	๒๒.๒๒
๔. เตรียมเฉพาะบทที่เห็นว่ายาก	๑	๕.๕๖
๕. ไม่ได้เตรียมเพราะสอนมานานจนชำนาญ	๑	๕.๕๖
๖. เตรียมเป็นเทอม	-	-
รวม	๑๔	๑๐๐

จากตาราง ๒๐ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาที่เตรียมการสอนเป็นรายชั่วโมงมีมากที่สุดคือร้อยละ ๓๘.๘๘ อาจารย์ที่เตรียมการสอนเมื่อจะขึ้นบทเรียนใหม่มีมารองลงมากคือร้อยละ ๒๗.๗๘ อาจารย์ที่เตรียมการสอนเฉพาะบทที่เห็นว่ายากและอาจารย์ที่ไม่ได้เตรียมการสอนเพราะสอนมานานจนชำนาญมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๕๖ ไม่มีอาจารย์คนใดที่เตรียมการสอนเป็นเทอม

ตาราง ๒๑ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องการปฏิบัติการสอนตามที่ได้เตรียมไว้แล้วเพียงใด

ลักษณะของการปฏิบัติ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด	-	-
๒. ปฏิบัติตามเพียงบางส่วน และดัดแปลงเพียงบางส่วน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียนในขณะนั้น	๑๗	๑๐๐
๓. ไม่ค่อยได้ปฏิบัติตามที่ได้เตรียมการสอนไว้แล้ว	-	-
๔. ไม่ได้ปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนมาเลย	-	-
รวม	๑๗	๑๐๐

จากตาราง ๒๑ แสดงว่า อาจารย์ที่เตรียมการสอนมาได้ปฏิบัติตามที่เตรียมมาเพียงบางส่วน และดัดแปลงเพียงบางส่วน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียนในขณะนั้นมีทั้งหมดร้อยละ ๑๐๐ ไม่มีอาจารย์คนใดที่ปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนมาอย่างเคร่งครัดหรือไม่ค่อยได้ปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนไว้เลย หรือไม่ได้ปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนมาเลย

ตาราง ๒๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความถี่เห็นว่า การเตรียมการสอนจะช่วยให้การสอนของตนดีขึ้นเพียงใด

ประเภทของความถี่เห็น	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ดีมาก	๕	๕๒.๕๔
๒. ดี	๒	๓๕.๓๐
๓. ปานกลาง	๒	๑๑.๗๖
๔. เฉย ๆ	-	-
รวม	๑๗	๑๐๐

จากตาราง ๒๒ แสดงว่า อาจารย์ที่คิดว่า การเตรียมการสอนทำให้การสอนของตนดีขึ้น ในระดับดีมาก มีมากที่สุดคือร้อยละ ๕๒.๕๔ อาจารย์ที่คิดว่า การเตรียมการสอนจะช่วยให้การสอนของตนดีขึ้นในระดับที่มีรองลงมาก็ร้อยละ ๓๕.๓๐ อาจารย์ที่คิดว่า การเตรียมการสอนจะทำให้การสอนของตนดีขึ้นปานกลางมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑๑.๗๖

ตาราง ๒๓ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความสม่ำเสมอของการใช้อุปกรณ์การสอนวิชานี้

ความสม่ำเสมอของการใช้อุปกรณ์	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ใช้สม่ำเสมอ	-	-
๒. ใช้เป็นส่วนใหญ่	๕	๒๓.๓๘
๓. ไม่ได้ใช้เป็นส่วนใหญ่	๑๓	๗๖.๖๒
๔. ไม่เคยใช้	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๒๓ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาที่ไม่ได้ใช้อุปกรณ์ในการสอนส่วนใหญ่มีมากที่สุดก็ร้อยละ ๗๖.๖๒ และอาจารย์ที่ใช้อุปกรณ์การสอนเป็นส่วนใหญ่มีบาครองลงมาก็ร้อยละ ๒๓.๓๘ ไม่มีอาจารย์คนใดที่ใช้อุปกรณ์สม่ำเสมอ หรือไม่เคยใช้เลย

ตาราง ๒๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความเห็นในเรื่อง
ผลของการใช้อุปกรณ์การสอนที่ปีต่อการสอนของตน

ผลของการใช้อุปกรณ์	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน	๑๒	๖๖.๖๗
๒. ประหยัดเวลา	๓	๑๖.๖๗
๓. ทำให้เสียเวลา	-	-
๔. เฉย ๆ	๓	๑๖.๖๗
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๒๔ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนที่เชื่อว่าการใช้อุปกรณ์การสอนทำให้ผู้เรียน
ของตนมีความสนใจในบทเรียนมีมากที่สุดก็ร้อยละ ๖๖.๖๗ อาจารย์ที่คิดว่าการใช้อุปกรณ์
การสอนช่วยให้ประหยัดเวลามีการลงลงมากก็ร้อยละ ๑๖.๖๗ อาจารย์ที่คิดว่าการใช้
อุปกรณ์การสอนไม่มีผลต่อการสอนมีร้อยละ ๑๖.๖๗ เช่นกัน ไม่มีอาจารย์คนใดที่คิดว่า
การใช้อุปกรณ์การสอนทำให้เสียเวลา

ตาราง ๒๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการปรึกษาจำแนกตามอัตราการใช้อุปกรณ์การสอน

ประเภทของอุปกรณ์การสอน	อัตราการใช้			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ใช้
	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์
๑. ของจริง	๓	-	๘	๑๑
๒. หุ่นจำลอง	-	-	๑๓	๑๕
๓. ภาพยนต์	-	๑	๘	๕
๔. สไลด์หรือโอเวอร์สไลด์	-	-	๘	๑๘
๕. เทปบันทึกเสียง	-	-	๓	๑๕
๖. แผนภูมิ	๑	๑๐	๕	๒
รวม	๔	๑๑	๓๗	๖๖

จากตาราง ๒๕ แสดงว่า อุปกรณ์ที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดได้แก่แผนภูมิ รองลงมาได้แก่ของจริง หุ่นจำลอง ภาพยนต์ สไลด์ และเทปบันทึกเสียงตามลำดับ อาจารย์ใช้อุปกรณ์ในอัตราน้อยมาก แทบจะไม่ได้ใช้เลย

ตาราง ๒๖ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาวิถียาการศึกษา จำแนกตามอัตราการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ประเภทของกิจกรรม	อัตราการจัดกิจกรรม			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้จัด
	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์
๑. การรายงานเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่มหน้าชั้น	๓	๗	๖	๒
๒. การเขียนรายงานเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม	๕	๑๒	๑	-
๓. การสาธิต	๑	๔	๔	๔
๔. การทดลอง	-	๒	๕	๑๑
๕. การปฏิบัติงานนอกสถานที่	-	๓	๓	๑๒
๖. การกำหนดให้อ่านหนังสือหรือปิตยสารซึ่งเกี่ยวข้องกับวิชานี้	๖	๑๑	๑	-
๗. การเชิญวิทยากรมาบรรยาย	-	-	๕	๑๓
๘. การทำแบบฝึกหัด	-	๗	๖	๕
รวม	๑๕	๔๖	๓๖	๔๒

จากตาราง ๒๖ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาวิถียาศึกษากำหนดกิจกรรมการอ่านหนังสือเกี่ยวข้องกับวิชานี้มากที่สุด รองลงมาได้แก่การเขียนรายงาน การรายงานหน้าชั้น การทำแบบฝึกหัด การสาธิต การปฏิบัติงานนอกสถานที่และการทดลองตามลำดับ อาจารย์จัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการบรรยายในอัตราปานกลางถึงน้อย

ตาราง ๒๗ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาวิธีวิทยาการศึกษาวัดแนกตามการเน้นพฤติกรรมหลักในการสอนวิชานี้

พฤติกรรม	อัตราการเน้น			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้เน้น
	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์
๑. ความรู้ - ความจำ	๑๑	๖	๑	-
๒. ความเข้าใจ	๑๕	๓	-	-
๓. ทักษะ - การนำไปใช้	๑๑	๗	-	-
๔. การวิเคราะห์	๓	๑๐	๔	๑
๕. การสังเคราะห์	๓	๔	๔	๑
๖. การประเมินค่า - ทศนคติ	๔	๔	๕	-
รวม	๔๗	๔๔	๑๔	๒

จากตาราง ๒๗ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาวิธีวิทยาการศึกษามีส่วนใหญ่เน้นพฤติกรรมความเข้าใจ นอกจากนั้นเน้นความจำ การนำไปใช้ การประเมินค่า การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ตามลำดับ อาจารย์เน้นพฤติกรรมเหล่านี้ในระดับมาก - ปานกลาง

หมวดที่ ๔ การวัดผล

ตาราง ๒๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาวิทย์วิทยาการศึกษาจำแนกตามค่าตอบแทนในเรื่องการกำหนดการทดสอบผู้เรียน

กำหนดเวลาการทดสอบ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ทุกสัปดาห์	-	-
๒. ทุก ๆ ครั้งที่จบบทเรียนหนึ่ง ๆ	-	-
๓. กลางเทอมและปลายเทอม	๑๘	๑๐๐
๔. ปลายเทอม	-	-
๕. ประเมินผลจากกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนทำเท่านั้น ไม่ได้ทดสอบ	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๒๔ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาวิทยาการศึกษาทั้งหมด ทำการทดสอบผู้เรียนเป็น ๒ ระยะ คือ กลางเทอมและปลายเทอม ไม่มีอาจารย์ผู้ใดกำหนดเวลาการทดสอบเป็นอย่างอื่น

ตาราง ๒๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามอัตราการคำนึงถึง
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรในการทดสอบผู้เรียน

อัตราการคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. มาก	๒	๓๓.๓๓
๒. ปานกลาง	๑๑	๖๖.๖๖
๓. น้อย	๑	๕.๕๕
๔. น้อยมาก	-	-
รวม	๑๔	๑๐๐

จากตาราง ๒๕ แสดงว่า อาจารย์ที่คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ในขณะที่ทำการทดสอบผู้เรียนปานกลาง มีมากที่สุดคือร้อยละ ๖๖.๖๖ อาจารย์ที่คำนึงถึง
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร-ในอัตรามากมีรองลงมาคือร้อยละ ๓๓.๓๓ อาจารย์ที่คำนึงถึง
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรในอัตราน้อยมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๕๕ ไม่มีอาจารย์คนใดที่คำนึง
ถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในอัตราน้อยมาก

ตาราง ๓๐ จำนวนอาจารย์สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามค่าตอบในเรื่องอัตราการทำงานถึงสิ่งที่ตนสอนในชั้น เมื่อจะทำการทดสอบผู้เรียน

อัตรา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. มาก	๑๒	๖๖.๖๗
๒. ปานกลาง	๕	๒๗.๗๗
๓. น้อย	๑	๕.๕๖
๔. น้อยมาก	—	—
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๓๐ แสดงว่า อาจารย์สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาที่คำนึงถึงสิ่งที่ตนสอนในชั้นเมื่อจะทำการทดสอบผู้เรียน อัตราส่วนที่มีมากที่สุดคือร้อยละ ๖๖.๖๗ รองลงมาได้แก่อาจารย์ที่คำนึงถึงสิ่งที่ตนสอนในอัตราปานกลาง มีร้อยละ ๒๗.๗๗ และอาจารย์ที่คำนึงถึงสิ่งที่ตนสอนในชั้นในอัตราน้อย มีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๕๖

ตาราง ๓๑ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามค่าตอบในเรื่องอัตราค่าจ้างถึงกิจกรรมที่ตนเองมอบหมายให้ผู้เรียนทำเมื่อจะทำการทดสอบ

อัตรา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. มาก	๑๔	๒๖.๒๗
๒. ปานกลาง	๔	๒๖.๒๖
๓. น้อย	๒	๑๑.๑๑
๔. น้อยมาก	—	—
รวม	๒๐	๑๐๐

จากตาราง ๒๙ แสดงว่าอาจารย์ที่ค่าจ้างถึงกิจกรรมที่ตนเองมอบหมายให้ผู้เรียนทำในระดับมากเมื่อจะทำการทดสอบผู้เรียนมีมากที่สุดคือร้อยละ ๒๖.๒๗ รองลงมาได้แก่อาจารย์ที่ค่าจ้างถึงกิจกรรมที่ตนเองมอบหมายให้ผู้เรียนทำในระดับปานกลาง คือร้อยละ ๒๖.๒๖ และอาจารย์ที่ค่าจ้างถึงกิจกรรมที่ตนเองมอบหมายให้ผู้เรียนทำในอัตราน้อย มีน้อยที่สุด คือมีร้อยละ ๑๑.๑๑

ตาราง ๓๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามเวลาที่เขียนข้อสอบ

เวลาที่เขียนข้อสอบ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. เมื่อจะทำการทดสอบแต่ละครั้ง	๑๐	๕๕.๕๖
๒. เมื่อจบบทเรียนหนึ่ง ๆ	๓	๓๘.๘๘
๓. เมื่อจบการสอนแต่ละชั่วโมง	๑	๕.๕๖
๔. ในระหว่างที่เตรียมบทเรียน	-	-
๕. ท่านมีข้อสอบที่ใช้เป็นประจำอยู่แล้ว	-	-
รวม	๑๔	๑๐๐

จากตาราง ๓๒ แสดงว่า อาจารย์ที่เขียนข้อทดสอบแต่ละครั้งมีมากที่สุดคือร้อยละ ๕๕.๕๖ รองลงมาได้แก่อาจารย์ที่เขียนข้อสอบเมื่อจบบทเรียนหนึ่ง ๆ มีร้อยละ ๓๘.๘๘ และอาจารย์ที่เขียนข้อสอบเมื่อจบการสอนแต่ละชั่วโมงมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๕๖

หมวดที่ ๕ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ตาราง ๓๓ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาทั่วไปซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. สิ่งแวดล้อมภายในวิทยาลัยไม่ส่งเสริมการเรียนวิชานี้	๔	๔๐
๒. พื้นฐานของผู้สอนไม่ดีพอ	๓	๑๖.๖๗
๓. ไม่มีเวลาเตรียมการสอนให้เหมาะสม	๑	๕.๕๖
๔. วิทยาลัยมีผู้สอนวิชานี้ไม่เพียงพอ	๒	๑๑.๑๑
๕. เวลาสำหรับวิชานี้ไม่เพียงพอ ไม่สามารถจัดกิจกรรมตามที่ต้องการได้	๔	๕๐

* ตอบได้หลายข้อ

จากตาราง ๓๓ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาการศึกษาที่ประสบปัญหา สิ่งแวดล้อมภายในวิทยาลัยไม่ส่งเสริมการเรียนวิชานี้และปัญหาเวลาสำหรับวิชานี้ไม่เพียงพอ จนไม่สามารถจัดกิจกรรมตามที่ต้องการได้ มีมากที่สุดเท่ากันก็ร้อยละ ๔๐ อาจารย์ที่ประสบปัญหาพื้นฐานของผู้เรียนไม่ดีพอมีมากเป็นอันดับสองก็ร้อยละ ๑๖.๖๗ อาจารย์ที่ประสบปัญหาวิทยาลัยมีผู้สอนวิชานี้ไม่เพียงพอมีมากเป็นอันดับสามก็ร้อยละ ๑๑.๑๑ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาไม่มีเวลาเตรียมการสอนให้เหมาะสมมีน้อยที่สุดก็ร้อยละ ๕.๕๖

ตาราง ๓๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. เนื้อหาในหลักสูตรกำหนดไว้มากเกินไป ทำให้สอนไม่ทัน	๗	๓๘.๘๘
๒. เนื้อหาในหลักสูตรน้อยเกินไป ไม่พอกับความต้องการทางการศึกษาของไทย	-	-
๓. หลักสูตรอ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับสังคมไทย	๕	๒๓.๗๘
๔. หลักสูตรล้าสมัย ควรปรับปรุง	๑๑	๖๑.๑๑
๕. เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับวิชาอื่น	-	-

* ตอบได้หลายข้อ

จากตาราง ๓๔ แสดงว่า อาจารย์ที่ประสบปัญหาหลักสูตรล้าสมัยมีมากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ ๖๑.๑๑ อาจารย์ที่ประสบปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรกำหนดไว้มากเกินไป ทำให้สอนไม่ทัน มีมากเป็นอันดับสองคือร้อยละ ๓๘.๘๘ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาเนื้อหาของหลักสูตรอ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย

ตาราง ๓๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป	๑๒	๖๖.๖๗
๒. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่สนใจวิชา	๖	๓๓.๓๓
๓. พื้นฐานทางวิชาการศึกษาของผู้เรียนไม่ดีพอ	๗	๓๘.๘๘
๔. พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนไม่ดีพอ ทำให้ส่งงานกันช้าได้ไม่เต็มที่	๑๒	๖๖.๖๗

* ตอบได้หลายข้อ

จากตาราง ๓๔ แสดงว่า อาจารย์ที่ประสบปัญหาผู้เรียนแต่ละชั้นมีมากเกินไป และปัญหาพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนไม่ดีพอ ทำให้ส่งงานกันช้าได้ไม่เต็มที่ มีมากที่สุดเท่ากับร้อยละ ๖๖.๖๗ รองลงมาคืออาจารย์ที่ประสบปัญหาพื้นฐานทางวิชาการศึกษาของผู้เรียนไม่ดีพอ ก็มีย้อยละ ๓๘.๘๘ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่สนใจในวิชา มีน้อยที่สุดคือมีร้อยละ ๓๓.๓๓

ตาราง ๓๖ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ขาดหนังสือคู่มือประกอบการสอน	๑๐	๔๕.๕๖
๒. ขาดหนังสือตำรา (text book) ที่เป็นภาษาไทยสำหรับผู้เรียน	๑๔	๙๙.๙๘
๓. หนังสือสำหรับวิชาจิตวิทยาการศึกษาในห้องสมุด ปีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับผู้เรียนคนกว่า	๑๒	๖๖.๖๗
๔. วิทยาลัยขาดแคลนอุปกรณ์สำหรับวิชาจิตวิทยาการศึกษา	๑๔	๙๙.๙๘

* ตอบได้หลายข้อ

จากตาราง ๓๖ แสดงว่า อาจารย์ที่ประสบปัญหาขาดตำราที่เป็นภาษาไทยสำหรับผู้เรียน และปัญหาวิทยาลัยขาดแคลนอุปกรณ์สำหรับวิชานี้มีมากที่สุดก็มีร้อยละ ๙๙.๙๘ อาจารย์ที่ประสบปัญหาหนังสือตำราสำหรับวิชาจิตวิทยาการศึกษาในห้องสมุดมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับผู้เรียนคนกว่า ปีมากเป็นอันดับสองก็มีร้อยละ ๖๖.๖๗ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาของหนังสือคู่มือประกอบการสอนมีน้อยที่สุดก็มีร้อยละ ๔๕.๕๖

ตาราง ๓๗ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. วิทยาลัยเร่งรัดผลการเรียนมากเกินไป ทำให้ไม่อาจตรวจข้อสอบ และตัดสินผลได้อย่างละเอียดรอบคอบ	๔	๒๗.๗๘
๒. ไม่อาจตัดสินผลการเรียนได้ตรงตามหลักการ เพราะเกรงกลัวอิทธิพลของผู้เรียน	-	-
๓. ไม่อาจออกข้อสอบแบบปรนัยที่สามารถวัดพฤติกรรม ความมุ่งมั่นหมายของหลักสูตรได้อย่างแท้จริง เพราะมีความรู้และความชำนาญไม่เพียงพอในการสร้างข้อสอบดังกล่าว	๒	๓๓.๓๓
๔. ไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับตรวจงาน ให้แบบฝึกหัด และกิจกรรมตามความมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถหลาย ๆ ทาง	๒	๓๓.๓๓
๕. มีความไม่แน่ใจในข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผล เลยทำให้ไม่อาจตัดสินผลการเรียนโดยเคร่งครัดได้	๑	๕.๕๖

* ตอบได้หลายข้อ

จากตาราง ๓๗ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาประสบปัญหา ไม่อาจออกข้อสอบแบบปรนัยที่สามารถวัดพฤติกรรมได้หลาย ๆ ทาง เพราะไม่มีเวลาเพียงพอ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับตรวจงานมีมากที่สุดเท่ากันคือร้อยละ ๓๓.๓๓ รองลงไปร้อยละ ๒๗.๗๘ เป็นอาจารย์ที่ประสบปัญหาวิทยาลัยเร่งรัดผลการเรียนมากเกินไป ทำให้ไม่อาจตรวจและตัดสินผลได้อย่างละเอียดรอบคอบ และอีกร้อยละ ๕.๕๖ เป็นอาจารย์ที่ประสบปัญหามีความไม่แน่ใจในข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลเลย ทำให้ไม่อาจตัดสินผลการเรียนโดยเคร่งครัดได้

ตาราง ๓๘ แสดงคะแนนด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จากคำตอบแบบสอบถามของอาจารย์เองและของผู้เรียน

ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	t *
อาจารย์	๑๘	๓๖.๐๐	๒.๑๓๒๖	-๐.๗๐๖๘
นิสิต	๘๑	๓๗.๕๐๖๕		

ค่า t ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๓๘ ปรากฏว่า คะแนนด้านการประเมินผลตนเองของอาจารย์ และการประเมินผลการสอนของอาจารย์โดยนิสิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์และนิสิตมีความคิดเห็นในเรื่องการสอนของอาจารย์ได้ตรงกัน ดังนั้น เราจึงคงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ ในขณะที่เกี่ยวกับผลของการศึกษาก็เป็นไปตามสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้สำหรับการวิจัยด้วย

ชุด ข. แบบสอบถามนิสิต

ตาราง ๓๕ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอน

ความคิดเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. เตรียมอย่างดี	๔๐	๔๕.๓๔
๒. เตรียมมาบ้าง	๓๔	๔๑.๕๕
๓. ไม่ได้เตรียม	-	-
๔. ไม่ทราบ	๗	๘.๑๓
รวม	๘๑	๑๐๐

จากตาราง ๓๕ แสดงว่า นิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษามีความเห็นว่ อาจารย์ผู้สอนเตรียมการสอนมาอย่างดีที่สุดก็มีร้อยละ ๔๕.๓๔ รองลงมาคิดว่าอาจารย์เตรียมมาบ้าง มีร้อยละ ๔๑.๕๕ และอีก ร้อยละ ๘.๑๓ ไม่ทราบว่าอาจารย์เตรียมการสอนมาหรือไม่

ตาราง ๘๐ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความเห็นในเรื่องอัตราส่วนการบรรยายและกิจกรรมอื่น ๆ ของอาจารย์ผู้สอน

ความคิดเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. บรรยายโดยตลอดไม่มีกิจกรรมอื่นเลย	๒๐	๒๔.๖๘
๒. บรรยายมากมีกิจกรรมอื่น ๆ น้อย	๒๖	๓๒.๖๐
๓. บรรยายมากพอสมควรกับกิจกรรมอื่น ๆ	๓๕	๔๓.๖๑
รวม	๘๑	๑๐๐

จากตาราง ๘๐ แสดงว่า นิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษาเห็นว่าอาจารย์ของตนโดยใช้การบรรยายมากพอ ๆ กับกิจกรรมอื่น ๆ มีมากที่สุดก็จะมีร้อยละ ๔๓.๖๑ รองลงมาร้อยละ ๓๒.๖๐ ก็เห็นว่า อาจารย์สอนโดยมีการบรรยายมากมีกิจกรรมอื่น ๆ น้อย และที่เหลือร้อยละ ๒๔.๖๘ เห็นว่าอาจารย์สอนโดยการบรรยายโดยตลอด ไม่มีกิจกรรมอื่นเลย

ตาราง ๔๑ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ โดยเปรียบเทียบอัตราการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของอาจารย์

ความคิดเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. ทฤษฎีแต่อย่างเดียว	๒๔	๒๔.๖๓
๒. ปฏิบัติแต่อย่างเดียว	-	-
๓. ทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ	๒๕	๓๕.๘๐
๔. ปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	๖	๘.๔๑
๕. เท่า ๆ กัน	๒๒	๒๗.๑๖
๖. ไม่เน้นแต่อย่างใด	-	-
รวม	๘๑	๑๐๐

จากตาราง ๔๑ แสดงว่า นิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษาที่เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนสอนภาคทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติมีมากที่สุดก็มีร้อยละ ๓๕.๘๐ รองลงมาคือนิสิตที่เห็นว่าอาจารย์สอนภาคทฤษฎีอย่างเดียวมีย้อยละ ๒๔.๖๓ อันดับลงมาได้แก่นิสิตที่เห็นว่าอาจารย์เน้นทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติเท่า ๆ กัน และอีกร้อยละ ๘.๔๑ เห็นว่า อาจารย์เน้นภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี

ตาราง ๘๒ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำแนกตามความเห็นว่าคุณจะสามารถนำสิ่งที่ตนเรียนรู้จากวิชานี้ไปใช้จริง ๆ ได้เพียงไร

ความคิดเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. นำไปใช้จริง ๆ ได้มาก	๒๖	๓๒.๑๐
๒. นำไปใช้ได้นิดหน่อย	๕๓	๖๕.๔๓
๓. ไม่สามารถนำไปใช้ได้เลย	-	-
๔. ไม่แน่ใจ	๒	๒.๔๗
รวม	๘๑	๑๐๐

จากตาราง ๘๒ แสดงว่า นิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษาที่มีความเห็นว่าจะนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้ได้นิดหน่อยมีจำนวนมากที่สุดมีร้อยละ ๖๕.๔๓ รองลงมาได้แก่นิสิตที่เห็นว่าจะนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้จริง ๆ ได้มากมีร้อยละ ๓๒.๑๐ และอีกร้อยละ ๒.๔๗ ยังไม่แน่ใจ

ตาราง ๔๓ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา ว่าแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ความคิดเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. เหมาะสมอยู่แล้ว	๕	๖.๖๗
๒. มากเกินไป ควรตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก	๖	๗.๔๑
๓. น้อยเกินไป ไม่พอกับสภาพความต้องการของการเรียนการสอนในสถานการณ์จริง	๖๓	๖๖.๐๕
๔. อ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไป ควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย	๕๒	๖๔.๖๐
๕. ล้าสมัย ควรปรับปรุง	๕	๖.๖๗
รวม	๘๑	๑๐๐

จากตาราง ๔๓ แสดงว่า นิสิตผู้เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษาเห็นว่า หลักสูตรวิชานี้อ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไป ควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย มีมากที่สุดก็มีย้อยละ ๖๔.๖๐ รองลงมาได้แก่นิสิตที่เห็นว่าหลักสูตรวิชานี้น้อยเกินไป ไม่พอกับความต้องการของการเรียนการสอนในสถานการณ์จริง มีร้อยละ ๖๖.๐๕ นิสิตที่เห็นว่าหลักสูตรมีมากเกินไป มีมากเป็นอันดับสามก็มีร้อยละ ๗.๔๑ และนิสิตที่เห็นว่าหลักสูตรเหมาะสมอยู่แล้ว กับนิสิตที่เห็นว่าหลักสูตรล้าสมัย ควรปรับปรุง มีน้อยที่สุดเท่ากันก็มีย้อยละ ๖.๖๗

ตาราง ๔๔ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาชีพวิทยาการศึกษา จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์

ความคิดเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. สอนดีมาก	๑๘	๒๒.๒๒
๒. สอนดี	๓๒	๓๙.๕๑
๓. เฉย ๆ	๒๗	๓๓.๓๓
๔. สอนไม่ดี	๔	๔.๙๔
รวม	๘๑	๑๐๐

จากตาราง ๔๔ แสดงว่า นิสิตที่มีความเห็นว่าอาจารย์ของตนสอนดีมากที่สุดคือร้อยละ ๒๒.๒๒ รองลงมาคือนิสิตที่เห็นว่าอาจารย์ของตนสอนธรรมดา ๆ ไม่ดีไม่เลว มีร้อยละ ๓๓.๓๓ นิสิตที่เห็นว่าอาจารย์สอนดีปานกลางมีร้อยละ ๓๙.๕๑ และนิสิตที่เห็นว่าอาจารย์สอนไม่ดีมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๔.๙๔

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์และประเมินผลจุดมุ่งหมาย และเนื้อหา
ของวิชาจิตวิทยาการศึกษา

จุดมุ่งหมายของวิชาจิตวิทยาการศึกษา

๑. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจแนวคิดของจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการจัดการศึกษา

และการเรียนการสอน

๒. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในพฤติกรรมของนักเรียน

๓. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้

๔. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้

๕. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจัดสถานการณ์การเรียนรู้ของมนุษย์ในลักษณะต่าง ๆ ได้

พฤติกรรมที่แปลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษา

๑. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจแนวคิดของจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการจัดการศึกษา

และการเรียนการสอน หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๑.๑ สามารถอธิบายความหมายของศัพท์ "จิตวิทยา" และ "จิตวิทยาการศึกษา"

๑.๒ สามารถบรรยายสรุปลักษณะธรรมชาติแห่งวิธีการศึกษาของวิชาจิตวิทยา

๑.๓ สามารถแปลความ ตีความ และขยายความลักษณะธรรมชาติแห่งวิธีการศึกษา
ของวิชาจิตวิทยา

๑.๔ สามารถระบุแนวคิดของจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการศึกษาได้ถูกต้องทั่วถึง

๑.๕ สามารถแปลความ ตีความ และขยายความ แนวความคิดของจิตวิทยา
ที่นำมาใช้ในการศึกษาและการเรียนการสอน

๒. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในพฤติกรรมของนักเรียน หมายถึงการสอนเพื่อ
ให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๒.๑ สามารถจำแนกประเภทของพฤติกรรมต่าง ๆ พร้อมกับอธิบายและยกตัวอย่าง
พฤติกรรมดังกล่าวนี้ได้

- ๒.๒ สามารถศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนโดยวิธีต่าง ๆ เช่น
การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้ระเบียบสละสม ฯลฯ
- ๒.๓ สามารถตีความ และขยายความพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้ศึกษาจาก
ข้อมูลที่รวบรวม
- ๒.๔ สามารถวิเคราะห์หามูลเหตุของพฤติกรรมนั้น ๆ ได้
- ๓. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้นั้น หมายถึง
การสอนเพื่อให้เกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้
 - ๓.๑ สามารถระบุได้ว่าพฤติกรรมใดบ้างที่เป็นปัญหา
 - ๓.๒ สามารถสืบสวนหามูลเหตุของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาของเด็ก
 - ๓.๓ สามารถวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ย่อย ๆ ที่เป็นปัญหาได้
 - ๓.๔ สามารถวิเคราะห์ผลลัพธ์ของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเหล่านั้น
- ๔. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถจัดสถานการณ์
 - ๔.๑ สามารถบอกได้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้มีอะไรบ้าง
 - ๔.๒ สามารถแปลทฤษฎีการเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้ออกมาให้เข้ากับการ
การเรียนรู้ของมนุษย์
 - ๔.๓ สามารถตีความหมายและขยายความทฤษฎีการเรียนรู้ของมนุษย์ออกมา
เป็นสถานการณ์จริงในการเรียนรู้ของมนุษย์
- ๕. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถจัดสถานการณ์การเรียนรู้ของมนุษย์ในลักษณะ
ต่าง ๆ ได้นั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้
 - ๕.๑ สามารถบอกลักษณะของการจัดสถานการณ์การเรียนรู้ได้หลาย ๆ ลักษณะ
 - ๕.๒ สามารถสาธิตแสดงการจัดสถานการณ์การสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้
เหล่านั้นได้
 - ๕.๓ สามารถวิจารณ์ ถิคม และเสนอแนะความเห็นว่าสถานการณ์การสอนของ
ผู้อื่นเป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้เพียงใด และจะปรับปรุงให้ประสิทธิภาพ
ขึ้นได้อย่างไร

การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของวิชาจิตวิทยาการศึกษา

จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายของวิชานี้ที่ได้วิเคราะห์ออกมาเป็นพฤติกรรมที่อาจจะปฏิบัติได้ และวัดได้เป็นจุดมุ่งหมายที่ตอบสนองความต้องการทางด้านสังคมของประเทศ เป็นจุดมุ่งหมายที่วางเป็นข้อ ๆ ตามลำดับ สมเหตุสมผลตามหลักปรัชญา และยังสนองความรู้สึกอยากเรียน อันกล่าวได้ว่าเป็นการตอบสนองหลักจิตวิทยาของผู้เรียน

ในด้านการตอบสนองความต้องการทางด้านสังคมของประเทศนั้น จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายในข้อ ๒ และข้อ ๓ นั้น เป็นจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจพฤติกรรมของเด็ก และสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กได้ เมื่อบรรลุถึงจุดมุ่งหมายนี้ ผู้เรียนก็จะรู้สาเหตุของพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก เข้าใจความต้องการของเด็ก รู้สภาพความสามารถทางสติปัญญา และความมั่นคงตามธรรมชาติของเด็ก ซึ่งจะทำให้เข้าใจและรักเด็ก ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าวิชาจิตวิทยาการศึกษาเป็นหนทางหรือเครื่องมืออันหนึ่งที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาอันเกี่ยวกับเด็กได้อย่างได้ผล ครูที่ได้รับการศึกษาวิชานี้จึงควรจะเป็นบุคคลที่สามารถช่วยแก้ปัญหาความประพฤติ ตลอดจนด้านสังคมของเด็กได้ โดยใช้รากฐานแห่งความเข้าใจในพฤติกรรมของเด็กเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่ง

ในด้านการตอบสนองทางด้านปรัชญานั้น ก็ย่อมจะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายของวิชานี้ช่วยให้ครูได้มีเครื่องมืออย่างหนึ่ง สำหรับทำความเข้าใจเด็ก ซึ่งนับว่าเป็นสปรรสภาพของการเป็นครูที่สำคัญทางหนึ่ง นอกจากนี้วิชานี้ยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ปรัชญาต่าง ๆ อันเป็นปรัชญาซึ่งกลุ่มนักจิตวิทยายึดถืออยู่เป็นแม่บท จึงเป็นการตอบสนองทางด้านปรัชญาโดยตรงที่ผู้เรียนเรียนรู้แนวความคิดเหล่านี้จะทำให้เข้าใจทฤษฎี และหลักการอบรมเด็กหรือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ นอกจากนี้จุดมุ่งหมายของวิชานี้วางไว้ได้กว้างขวางสอดคล้องกับความต้องการทางด้านปรัชญาเพราะว่า ในข้อ ๑ เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจแนวความคิดของจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในข้อ ๒ และข้อ ๓ เน้นเรื่องการวิเคราะห์ทำความเข้าใจพฤติกรรมของเด็ก ในข้อที่ ๓ เน้นเรื่องกระบวนการเรียนรู้ และในข้อ ๔ เน้นการนำทฤษฎีทั้งหมดมาจัดให้เหมาะสม เพื่อที่จะให้ใช้ได้จริง ๆ ในสถานการณ์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายเหล่านี้ล้วนสอดคล้องตอบสนองซึ่งกันและกัน และเรียงลำดับในเชิงเนื้อหาอีกด้วย

ในการตอบสนองความต้องการทางจิตวิทยา เมื่อจุดมุ่งหมายของวิชานี้มีลักษณะที่เป็นลำดับ เป็นเหตุเป็นผลตามที่ไต่ถอยไปเรื่อยในหัวข้อที่แล้ว จึงเป็นจุดมุ่งหมายที่ไม่สนับสนุน สะดวกต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้จุดมุ่งหมายทั้งหมดของวิชานี้ยังตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในฐานะที่จะเป็นครู เพราะการเข้าใจเด็กและการรู้จักการจัดสถานการณ์การเรียนรู้ ย่อมเป็นหน้าที่จำเป็น ผู้เรียนย่อมเห็นประโยชน์และคุณค่าของจิตวิทยาการศึกษา อันจะเป็นแรงจูงใจให้อยากเรียนรู้

เนื้อหาของวิชาจิตวิทยาการศึกษา

๑. ความมุ่งหมายและพัฒนาการของจิตวิทยาการศึกษา
 - ๑.๑ ความหมายและความสำคัญของจิตวิทยาการศึกษา
 - ๑.๒ แนวคิดของจิตวิทยากลุ่มต่าง ๆ Structuralism, Functionalism, Behaviorism, Psychoanalytic and Gestalt School
 - ๑.๓ วิธีการศึกษาที่สำคัญ ๆ เช่น การสังเกต การทดลอง การสืบประวัติ ฯลฯ
๒. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์
 - ๒.๑ การกระตุ้น
 - ๒.๑.๑ แรงกระตุ้นทางร่างกาย เช่น แรงขับ
 - ๒.๑.๒ แรงกระตุ้นทางสังคม เช่น การก้าวร้าว
 - ๒.๒ อารมณ์และการปรับตัว
 - ๒.๒.๑ ความหมายและความสำคัญของอารมณ์ต่อชีวิตมนุษย์
 - ๒.๒.๒ ทฤษฎีของอารมณ์
 - ๒.๒.๓ การปรับตัวต่อความกับข้องใจ และพฤติกรรมต่อต้าน
๓. เชื้อพันธุ์ และความถนัดตามธรรมชาติ
 - ๓.๑ ความหมายและความสำคัญของเชื้อพันธุ์
 - ๓.๒ ทฤษฎีเชื้อพันธุ์
 - ๓.๓ ความถนัดตามธรรมชาติ
 - ๓.๔ องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อเชื้อพันธุ์

๔. กระบวนการเรียนรู้

๔.๑ ความหมายและธรรมชาติของการเรียนรู้

๔.๒ ทฤษฎีการเรียนรู้

๔.๒.๑ การเรียนรู้เพื่อสร้างนิสัย

๔.๒.๒.๑ ทฤษฎีของ Pavlov

๔.๒.๒.๒ ทฤษฎีของ Skinner

๔.๒.๒ การเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจ

๔.๒.๒.๑ ทฤษฎีของ Kohler-Law of Organization

๔.๓ การถ่ายโยงการเรียนรู้

๔.๔ การจัดสภาพการณ์ของการเรียนรู้

๔.๔.๑ การเรียนแบบแยกและแบบรวม

๔.๔.๒ การควบคุมแรงกระตุ้นเพื่อการเรียนรู้

๔.๔.๒.๑ โดยควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียน การทำโทษ การให้รางวัล

๔.๔.๒.๒ โดยให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายของตนเอง

๔.๔.๓ การจำและการเรียนรู้ที่ถาวร

๕. สรุปและประเมินผล

การวิเคราะห์เนื้อหาของวิชาจิตวิทยาการศึกษา

การวิเคราะห์เนื้อหาของวิชาจิตวิทยาการศึกษา จะทำโดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหมาย และเนื้อหาว่ามีความสอดคล้องและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพียงใด

เนื้อหาข้อที่ ๑ เกี่ยวกับความมุ่งหมายและการพัฒนาการของจิตวิทยาการศึกษา เป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในข้อที่ ๑ เนื้อหาที่ ๒ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์และเนื้อหาข้อที่ ๓ เกี่ยวกับเชาว์ปัญญาและความถนัดตามธรรมชาตินั้นตรงกับจุดมุ่งหมายข้อที่ ๒ และ ๓ เนื้อหาข้อที่ ๔ เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายข้อที่ ๔ และ ๕ และเนื้อหาข้อสุดท้ายเป็นบทสรุปของเนื้อหาทั้งหมด จากการพิจารณาข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า เนื้อหาและจุดมุ่งหมายของวิชาจิตวิทยามีความสอดคล้องและเหมาะสมกันดี

การวิเคราะห์การสังเกตการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ในการสังเกตการสอนผู้วิจัย ได้สังเกตการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำนวน ๑ คน วิชาสถิติขั้นต้นจำนวน ๒ คน และวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปจำนวน ๓ คน ทั้งนี้ ได้ทำการสังเกตอาจารย์คนละ ๓ ชั่วโมง การที่ผู้วิจัยสังเกตการสอนได้น้อยครั้งก็เนื่องด้วยมีเวลาอันจำกัด

ต่อไปนี้จะได้เสนอผลการวิเคราะห์การสังเกตการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ทั้ง ๓ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ เวลา ๑ ชั่วโมง

เรื่อง เชาว์ปัญญา และทฤษฎีการเรียนรู้แบบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

๑. อาจารย์บรรยาย ประกอบการซักถามนิสิต และตอบคำถามนิสิต
๒. นิสิตฟัง และตอบคำถามอาจารย์ รวมทั้งซักถามอาจารย์

พฤติกรรมที่สังเกตได้ ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๑. สามารถบอกได้ว่า I.Q. ก่ออะไร
๒. สามารถกำหนดหา I.Q. ตามสูตรได้
๓. สามารถบอกได้ว่า ทฤษฎี Conditioning มีใจความอย่างไร
๔. สามารถอธิบายกระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎี Conditioning ได้

อุปกรณ์

อาจารย์ว่าครูบนกระดานคำ

การวัดผล

อาจารย์ซักถามผู้เรียน

ครั้งที่ ๕ เวลา ๑ ชั่วโมง

เรื่อง การเรียนรู้ตามทฤษฎี Conditioning และของ Skinner

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

๑. อาจารย์บรรยายประกอบการซักถามนิสิต และตอบคำถามของนิสิต
 ๒. นิสิต ๖ และตอบคำถามของอาจารย์ประกอบการซักถามอาจารย์
- พฤติกรรมที่สังเกตได้ ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังนี้
๑. สามารถบอกได้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้แบบ และของ
ปีจกรรมว่าอย่างไร
 ๒. สามารถบอกได้ว่า ทฤษฎีทั้งสองมีการทดลองโดยวิธีใด

อุปกรณ์

อาจารย์เขียนแผนภาพประกอบบนกระดานคำ

การวัดผล

อาจารย์ซักถามนิสิต

ครั้งที่ ๖ เวลา ๑ ชั่วโมง

เรื่อง แรงจูงใจ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

๑. อาจารย์ฟังนิสิตรายงาน และถามคำถาม
๒. นิสิต ๕ คน รายงานหน้าชั้น ที่เหลือเป็นผู้ฟัง

พฤติกรรมที่สังเกตได้

๑. ผู้รายงานสามารถบอกได้ว่า แรงจูงใจคืออะไร และมีชนิดต่าง ๆ ที่ชนิด
รวมทั้งสามารถบอกได้ว่าจะนำมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างไร

๒. พฤติกรรมของผู้ฟังไม่ปรากฏ

อุปกรณ์ แผนภูมิ

การวัดผล

อาจารย์ซักถามผู้รายงาน

ตาราง ๔๕ ตารางวิเคราะห์หลักสูตวิชาจิตวิทยาการศึกษา

เนื้อหา \ พฤติกรรม	ความจำ	ความเข้าใจ	ทักษะ - การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	รวม	อันดับความสำคัญ
๑. ความมุ่งหมายและพัฒนาการของจิตวิทยาการศึกษา	๕๗	๕๗	๕๐	๕๐	๒๑	๒๘	๒๖๓	๑
๒. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์	๕๗	๕๗	๔๓	๓๕	๒๘	๓๕	๒๕๕	๒
๓. เช่าวปัญหาและความถนัดตามธรรมชาติ	๔๐	๕๗	๔๓	๒๘	๓๕	๒๘	๒๔๑	๓
๔. กระบวนการเรียนรู้	๕๐	๕๗	๔๓	๒๘	๓๕	๒๘	๒๔๑	๓
รวม	๒๑๔	๒๒๘	๑๗๙	๑๔๑	๑๑๙	๑๑๙	๖๐๐๐	
อันดับความสำคัญ	๒	๑	๓	๔	๕	๕		

ตาราง ๔๕ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาส่วนใหญ่เป็นพฤติกรรมความเข้าใจ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ ความจำ ทักษะการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า ตามลำดับ ส่วนเนื้อหาที่เน้นมากได้แก่ความมุ่งหมายและพัฒนาการของจิตวิทยาการศึกษา รองลงมาได้แก่เนื้อหา การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ และเนื้อหาเกี่ยวกับเช่าวปัญหา และกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับ

วิชาโศตทัศนศึกษา

ตอนที่ ๑ ผลของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

๑ แบบสอบถามอาจารย์

หมวดที่ ๑ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัย

๑. เพศ จำแนกได้ดังนี้

ชาย ๑๒ คน

หญิง ๕ คน

๒. อายุ จำแนกได้ดังนี้

อายุ	จำนวนคน
๒๐ - ๒๔	๑
๒๕ - ๒๙	๗
๓๐ - ๓๔	๔
๓๕ - ๓๙	๑
๔๐ - ๔๔	๒
๔๕ - ๔๙	๒

อายุของอาจารย์โดยเฉลี่ยเท่ากับ ๓๖.๔๔ ปี ในที่นี้ผู้วิจัยได้แบ่งอาจารย์ตามอายุ เป็น ๒ กลุ่ม โดยถืออายุเฉลี่ยเป็นเกณฑ์แบ่ง กลุ่มอาจารย์ที่มีอายุมากกว่าอายุเฉลี่ย เป็นกลุ่มอาจารย์ที่ป่อกว่าอายุ ๒ คน และกลุ่มอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่าอายุเฉลี่ย เป็นกลุ่มอาจารย์ที่มีอายุน้อย มีจำนวน ๑๑ คน

๓. วุฒิ มีอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี ๑๓ คน และปริญญาโท ๔ คน ในที่นี้ กลุ่มตัวอย่างน้อยไป ผู้วิจัยจึงไม่ได้จำแนกอาจารย์ตามวุฒิ

๔. ประสบการณ์การสอน จำแนกได้ดังนี้

จำนวนภาคเรียนที่สอน	จำนวนคน
๒	๒
๓	๒
๕	๑
๖	๑
๗	๑
๘	๒
๑๑	๑
๑๒	๑
๑๔	๑
๓๕	๑
๓๖	๒
๔๐	๑
๔๔	๑

อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนเฉลี่ยคนละ ๑๓.๗๖ ภาคเรียน ในที่นี้
 ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มอาจารย์ตามประสบการณ์โดยยึดถือประสบการณ์การสอนรายเฉลี่ยเป็นเกณฑ์
 ในการแบ่งดังนี้ อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนสูงกว่าอัตราเฉลี่ย เป็นกลุ่มอาจารย์
 ประสบการณ์มากมี ๖ คน และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยเป็นกลุ่ม
 อาจารย์ประสบการณ์น้อยมี ๑๑ คน

ตาราง ๔๗ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษาของ
 อาจารย์ผู้สอน

คะแนน X (คะแนนเต็ม ๓๓)	จำนวนอาจารย์ f
๖	๑
๗	๑
๘	๑
๙	๒
๑๑	๑
๑๓	๓
๑๔	๑
๑๖	๑
๑๗	๑
๑๘	๓
๑๙	๑
๒๑	๑
$\Sigma fx = ๒๓๐$	$\Sigma f = ๑๗$

$$\bar{X} = ๑๓.๕๒๙๔$$

จากตาราง ๔๗ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษามีคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมาย
 ของหลักสูตรโดยเฉลี่ยเท่ากับ ๑๓.๕๒๙๔ จากคะแนนเต็ม ๓๓ แสดงว่า อาจารย์ยังมีความ
 เข้าใจเรื่องจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมน้อยมาก ในจำนวน ๑๗ คน มีอาจารย์ที่ได้คะแนนมาก
 กว่าครึ่งเพียง ๖ คน

ตาราง ๔๘ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสัตตภัณฑ์ศึกษา

คะแนน Y (คะแนนเต็ม ๕๕)	จำนวนอาจารย์ f
๔๔	๑
๔๒	๑
๔๕	๑
๒๓	๑
๒๔	๑
๒๕	๑
๓๔	๑
๓๒	๑
๓๓	๑
๓๔	๓
๓๕	๑
๔๐	๑
๔๔	๑
๕๓	๒
$\Sigma fy = ๑๒๔๕$	$\Sigma f = ๑๗$

$$\bar{Y} = ๗๓.๒๓๕๓$$

จากตาราง ๔๘ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาสัตตภัณฑ์ศึกษา มีคะแนนการสอบโดยเฉลี่ยเท่ากับ ๗๓.๒๓๕๓ จากคะแนนเต็ม ๕๕ นับว่าเป็นคะแนนที่สูงพอสมควร แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนพากิจการรวมจุกมุงหมายของหลักสูตรในอัตราค่อนข้างมาก

ตาราง ๔๕ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการวิจัยของอาจารย์ผู้สอนวิชาสัตตทัศนศึกษา

คะแนน Z (คะแนนเต็ม ๕๕)	จำนวนอาจารย์ f
๓๓	๑
๔๓	๑
๕๖	๑
๕๘	๑
๖๕	๑
๖๘	๑
๗๐	๑
๗๒	๑
๗๕	๑
๗๖	๑
๗๗	๑
๗๘	๓
๘๑	๑
๘๔	๑
๘๘	๑
$\Sigma fz = ๑๑๘๑$	$\Sigma f = ๑๗$

$$\bar{Z} = ๖๙.๔๗๐๖$$

จากตาราง ๔๕ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาสัตตทัศนศึกษามีคะแนนเฉลี่ยด้านความเข้าใจในการวิจัยเท่ากับ ๖๙.๔๗๐๖ จากคะแนนเต็ม ๕๕ นับว่าอาจารย์ผู้สอนมีความเข้าใจในการวิจัยในระดับปานกลาง

ตาราง ๕๐ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษา ของอาจารย์ผู้สอนที่มีอายุแตกต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
อายุมาก	อายุน้อย
คะแนน X_1	คะแนน X_2
๘	๖
๑๑	๓
๑๓	๔
๑๘	๔
๑๘	๑๓
๑๙	๑๓
	๑๔
	๑๖
	๑๗
	๑๘
	๒๑
$\Sigma X_1 = ๘๗$ $N_1 = ๖$ $\bar{X}_1 = ๑๔.๕๐๐๐$	$\Sigma X_2 = ๑๐๓$ $N_2 = ๑๑$ $\bar{X}_2 = ๑๓.๐๐๐$

$$S_{X_1 - X_2} = ๒.๓๘๓๑$$

$$t = ๐.๖๒๖๘$$

ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕๐ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาที่มีอายุมาก รับรู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อยเล็กน้อย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงคงสมมติฐานที่เป็นกลางไว้ และในขณะเดียวกันผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า อาจารย์ที่มีอายุมากจะสามารถรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อย

ตาราง ๕๑ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา
ที่มีอายุต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
อายุมาก	อายุน้อย
คะแนน Y_1	คะแนน Y_2
๕๕	๔๔
๗๖	๕๒
๗๘	๖๓
๗๘	๖๘
๕๓	๖๙
๕๓	๗๗
	๗๘
	๗๘
	๗๙
	๘๐
	๘๔
$\Sigma Y_1 = ๔๗๗$	$\Sigma Y_2 = ๗๗๒$
$N_1 = ๖$	$N_2 = ๑๑$
$\bar{Y}_1 = ๗๙.๕๐๐๐$	$\bar{Y}_2 = ๗๐.๑๘๑๘$

$$\frac{S_{Y_1 - Y_2}}{t} = \frac{๖.๔๓๒๑}{๑.๔๔๘๗}$$

ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕๑ ปรากฏว่า อาจารย์ที่มีอายุมากกับอาจารย์ที่มีอายุน้อยมีความเข้าใจในการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงคงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ ในขณะที่ศึกษากันผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า อาจารย์ที่มีอายุมากจะสามารถเข้าใจการสอนดีกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อย

ตาราง ๔๒ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์กึ่งกลางที่มีอายุต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
อายุมาก	อายุน้อย
คะแนน Z_1	คะแนน Z_2
๕๖	๓๓
๕๘	๔๓
๖๘	๖๕
๗๗	๗๐
๗๘	๗๒
๘๑	๗๔
	๗๖
	๗๗
	๗๗
	๘๘
	๘๘
$\Sigma Z_1 = ๔๑๘$	$\Sigma Z_2 = ๗๖๓$
$N_1 = ๖$	$N_2 = ๑๑$
$\bar{Z}_1 = ๖๙.๖๖๖๗$	$\bar{Z}_2 = ๖๙.๓๖๓๖$

$$S_{\bar{Z}_1 - \bar{Z}_2} = ๗.๓๙๘๑$$

$$t = ๐.๐๔๑๑$$

ค่า t ไม่เป็นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕๖ ปรากฏว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาที่มีอายุมาก และที่มีอายุน้อย
เข้าใจในการวัดผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงลงสมมุติฐานที่
เป็นกลางไว้ ในขณะที่เกี่ยวกับผลของการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้
ว่า อาจารย์ที่มีอายุมากจะสามารถเข้าใจในการวัดผลได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อย

ตาราง ๕๓ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษาของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
ประสบการณ์มาก	ประสบการณ์น้อย
คะแนน X_1	คะแนน X_2
๘	๖
๙	๗
๑๑	๙
๑๘	๑๓
๑๘	๑๓
๑๙	๑๓
	๑๔
	๑๖
	๑๗
	๑๘
	๒๑
$\Sigma X_1 = ๘๓$ $N_1 = ๖$ $\bar{X}_1 = ๑๓.๘๓๓๓$	$\Sigma X_2 = ๑๔๗$ $N_2 = ๑๑$ $\bar{X}_2 = ๑๓.๓๖๓๖$

$$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = ๒.๘๖๑๒$$

$$t = ๐.๑๙๘๐$$

ถ้า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๕๓ ปรากฏว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมาก และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนน้อย มีความสามารถในการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของวิชาโสตทัศนศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงคงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ ในขณะที่เกี่ยวกันผลของการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์มากจะรับรู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย

ตาราง ๕๔ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสถิติกับศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
ประสบการณ์มาก	ประสบการณ์น้อย
คะแนน Y_1	คะแนน Y_2
๕๕	๔๔
๗๖	๕๒
๗๗	๖๓
๗๘	๖๔
๕๓	๖๕
๕๓	๗๘
	๗๘
	๗๘
	๗๙
	๘๐
	๘๔
$\Sigma Y_1 = ๔๗๖$	$\Sigma Y_2 = ๗๗๓$
$N_1 = ๖$	$N_2 = ๑๑$
$\bar{Y}_1 = ๗๙.๓๓๓๓$	$\bar{Y}_2 = ๗๐.๒๗๒๗$

$$S_{\bar{Y}_1 - \bar{Y}_2} = ๖๔๕๖๖$$

$$t = ๑.๘๐๓๓$$

ค่า t ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕๔ ปรากฏว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมาก กับอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนน้อย สามารถเข้าใจในการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงคงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ ในขณะที่เกี่ยวข้องกับผลของการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมากจะสามารถเข้าใจการสอนได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนน้อย

ตาราง ๕๕ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา
ที่มีประสบการณ์ต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
ประสบการณ์มาก	ประสบการณ์น้อย
คะแนน Z_1	คะแนน Z_2
๕๖	๓๓
๕๘	๔๗
๖๘	๖๕
๗๒	๗๐
๗๘	๗๔
๘๑	๗๖
	๗๗
	๗๗
	๗๗
	๘๔
	๘๘
$\Sigma Z_1 = ๔๑๓$	$\Sigma Z_2 = ๙๖๘$
$N_1 = ๖$	$N_2 = ๑๑$
$\bar{Z}_1 = ๖๘.๘๓๓๓$	$\bar{Z}_2 = ๖๙.๘๑๘๒$

$$\frac{S_{\bar{Z}_1 - \bar{Z}_2}}{t} = \frac{๗.๓๗๔๑}{๐.๑๓๓๖}$$

ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕๕ ปรากฏว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมาก และประสบการณ์การสอนน้อย มีความสามารถในการเข้าใจการวัดผลวิชานี้ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงทบทวนสมมติฐานที่เป็นกลางไว้ ในขณะที่เกี่ยวกันผลของการ ศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์มากจะสามารถเข้าใจ ในการวัดผลได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย

ตาราง ๕๖ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา
ที่มีประสบการณ์ต่างกัน

คะแนนการรับรู้ X	คะแนนการสอน Y
๖	๗๘
๗	๘๐
๘	๕๘
๙	๖๙
๙	๗๗
๑๑	๗๔
๑๓	๘๘
๑๓	๕๒
๑๓	๗๘
๑๔	๗๘
๑๖	๗๙
๑๗	๖๘
๑๘	๖๓
๑๘	๗๖
๑๘	๙๓
๑๙	๙๓
๒๑	๘๘

$$r_{xy} = 0.2743$$

ค่า r_{xy} ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕๖ ปรากฏว่า คะแนนด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร กับคะแนนด้านความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจารย์ที่รับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็ ไม่จำเป็นจะต้องเข้าใจในการสอนก็เสมอไป

ตาราง ๕๗ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับ
คะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาสถิติทฤษฎี

คะแนนการสอน Y	คะแนนการวัดผล Z
๔๔	๓๓
๕๒	๔๗
๕๕	๕๘
๖๓	๗๐
๖๘	๗๔
๖๕	๖๕
๗๔	๕๖
๗๖	๖๘
๗๗	๗๒
๗๘	๗๖
๗๘	๗๗
๗๘	๘๔
๗๕	๗๗
๘๐	๗๗
๘๔	๘๘
๕๓	๗๘
๕๓	๘๖

$$r_{yz} = 0.4567$$

ถ้า r_{yz} เป็นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕๗ ปรากฏว่า กระเนนค่านวางเข้าใจในการสอน และกระเนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อาจารย์ที่เข้าใจในการสอนก็ย่อมเข้าใจการวัดผลอีกด้วย

ตาราง ๒๔ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
กับคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา

คะแนนการรับรู้ X	คะแนนการวัดผล Z
๒	๘๔
๓	๓๓
๔	๕๘
๕	๗๒
๕	๖๕
๑๑	๕๖
๑๓	๓๓
๑๓	๔๓
๑๓	๓๓
๑๔	๓๖
๑๖	๓๓
๑๗	๓๕
๑๘	๖๘
๑๘	๓๐
๑๘	๓๘
๑๙	๘๑
๒๑	๘๘

$$r_{XZ} = 0.60๓๘$$

ถ้า r_{xz} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕๔ พบว่า คะแนนความรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อาจารย์ที่รับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็ก็จะเข้าใจในการวัดผลอีกด้วย

หมวดที่ ๒ สภาพการศึกษาค้นคว้าและการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษา
ตาราง ๔๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องการประชุมปรึกษา
หารือกันเกี่ยวกับความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร

ความสม่ำเสมอในการประชุม	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ประชุมปรึกษาหารือกันเสมอ	๓	๔๑.๑๘
๒. ประชุมปรึกษาหารือกันเมื่อจะเริ่มสอนแต่ละเทอม	๓	๑๓.๖๕
๓. ประชุมปรึกษาหารือกันเมื่อเริ่มต้นปีการศึกษาใหม่	๒	๑๑.๓๖
๔. ประชุมปรึกษาหารือกันน้อยครั้ง	๔	๒๓.๕๓
๕. ไม่เคยมีการประชุมแต่อย่างใด	๑	๕.๘๘
รวม	๑๓	๑๐๐

จากตาราง ๔๕ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาที่ทำการประชุมปรึกษาหารือกันเสมอ
มีมากที่สุดคือร้อยละ ๔๑.๑๘ อาจารย์ที่ประชุมปรึกษาหารือกันน้อยครั้ง มีมากเป็นอันดับ ๓ คือร้อยละ
๒๓.๕๓ อาจารย์ที่ประชุมปรึกษาหารือกันเมื่อเริ่มต้นสอนแต่ละเทอม มีมากเป็นอันดับสามคือร้อยละ
๑๓.๖๕ อาจารย์ที่ประชุมปรึกษาหารือกันเมื่อเริ่มต้นปีการศึกษาใหม่ มีรองลงมากคือร้อยละ ๑๑.๓๖
และอาจารย์ที่ไม่เคยมีการประชุมกันเลยมีน้อยที่สุด คือร้อยละ ๕.๘๘

ตาราง ๒๐ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามคำตอบเกี่ยวกับลักษณะ การศึกษา
 ทำความเข้าใจหลักสูตร

ลักษณะของการทำความเข้าใจ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. เคยศึกษาและทำความเข้าใจอย่างละเอียด เพื่อนำมาตีความเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้	๑๒	๓๐.๕๕
๒. เคยอ่านและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อย่างละเอียด แต่ไม่ได้นำมาตีความเป็นพฤติกรรม	๒	๑๑.๓๖
๓. เคยอ่านและรับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้ แต่ไม่ได้ศึกษารายละเอียด	๓	๑๓.๖๕
๔. ไม่เคยอ่านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาก่อน	—	—
รวม	๑๗	๑๐๐

จากตาราง ๒๐ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาที่ศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตร
 อย่างละเอียด เพื่อนำมาตีความเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้มีมากที่สุดคือร้อยละ ๓๐.๕๕ อาจารย์ที่
 เคยอ่านและรับทราบจุดมุ่งหมายไว้ แต่ไม่ได้ศึกษารายละเอียดมีรองลงมาก็คือร้อยละ ๑๓.๖๕
 และอาจารย์ที่อ่านและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างละเอียด แต่ไม่ได้นำมาตีความ
 เป็นพฤติกรรมมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑๑.๓๖ ไม่มีอาจารย์คนใดที่ไม่เคยอ่านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 มาก่อน

ตาราง ๒๑ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามแหล่งที่รับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้

แหล่งที่รับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. จากเอกสารหลักสูตรหรือประมวลการสอนรายวิชา การศึกษาของคณะวิชาการศึกษา	๑๕	๘๘.๒๔
๒. จากเอกสารประกอบการเรียนวิชานี้	—	—
๓. จากหัวหน้าคณะวิชาการศึกษา	—	—
๔. จากเพื่อนร่วมงานที่เคยสอนมาก่อน	๑	๕.๘๘
๕. จากเอกสารของต่างประเทศ	—	—
๖. คิดขึ้นเอง	—	—
๗. ไม่ได้ศึกษาจากที่ใด	๑	๕.๘๘
รวม	๑๗	๑๐๐

จากตาราง ๒๑ แสดงว่า อาจารย์ที่ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากเอกสารหลักสูตร หรือ
ประมวลการสอนรายวิชาการศึกษา ของคณะวิชาการศึกษา มีอัตรามากที่สุดคือร้อยละ ๘๘.๒๔
อาจารย์ที่ศึกษาจุดมุ่งหมายของวิชานี้จากเพื่อนร่วมงานที่เคยสอนมาก่อน และศึกษาจากหลายแหล่งรวมกัน
มีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ ๕.๘๘ ไม่มีอาจารย์คนใดศึกษาจุดมุ่งหมายของวิชานี้จากเอกสารประกอบ
การเรียบ จากหัวหน้าคณะวิชา จากเอกสารของต่างประเทศ หรือคิดขึ้นเอง

ตาราง ๒๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามการประเมินผลตนเอง ในเรื่องเกี่ยวกับระดับความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้

ระดับความเข้าใจ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. มาก	๒	๓๕.๓๐
๒. ค่อนข้าง	๑๐	๕๘.๘๒
๓. ปานกลาง	๑	๕.๘๘
๔. น้อย	—	—
๕. ไม่เข้าใจเลย	—	—
รวม	๑๓	๑๐๐

จากตาราง ๒๒ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษากว่าตนเองเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ ป้อนมากที่สุดคือร้อยละ ๕๘.๘๒ อาจารย์ที่คิดว่าตนเองเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับที่มากที่สุด ป้อนร้อยละ ๓๕.๓๐ และที่เหลือน้อยร้อยละ ๕.๘๘ คิดว่าตนเองเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับปานกลาง ไม่มีอาจารย์คนใดคิดว่าตนเองเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรน้อย หรือ ไม่เข้าใจเลย

ตาราง ๒๓ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามการทำความเข้าใจในเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับผู้เรียน

ลักษณะของการทำความเข้าใจ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ทำความตกลงกันอย่างละเอียด	๑๑	๖๔.๗๐
๒. ทำความตกลงกันเล็กน้อย	๖	๓๕.๓๐
๓. ให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	—	—
๔. ไม่ได้ทำความเข้าใจกับผู้เรียนเลย	—	—
รวม	๑๗	๑๐๐

จากการาง ๒๓ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชานี้ได้ทำความเข้าใจในเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับผู้เรียนอย่างละเอียด มีอัตรามากที่สุดคือร้อยละ ๖๔.๗๐ อาจารย์ที่เหลือร้อยละ ๓๕.๓๐ ทำความตกลงกับผู้เรียนเล็กน้อย ไม่มีอาจารย์คนใดให้ผู้เรียนไปศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรด้วยตนเอง หรือไม่ได้ทำความเข้าใจกับผู้เรียนเลย

หมวดที่ ๓ การสอน

ตาราง ๒๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามอัตราความสง่างามของการเตรียมการสอน

อัตราความสง่างาม	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ทำเสมอ	๗	๔๑.๑๘
๒. ทำเป็นส่วนใหญ่	๖	๓๕.๓๐
๓. ทำบ้างไม่ได้บ้าง	๔	๒๓.๕๓
๔. ไม่ค่อยได้ทำ	—	—
๕. ไปได้ทำเลย	—	—
รวม	๑๗	๑๐๐

จากตาราง ๒๔ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาที่ทำแผนการสอนเสมอ มีอัตรามากที่สุดคือร้อยละ ๔๑.๑๘ อาจารย์ที่เตรียมการสอนเป็นส่วนใหญ่มีรองลงมากคือร้อยละ ๓๕.๓๐ และอาจารย์ที่เตรียมการสอนบ้างไม่ได้บ้างมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๒๓.๕๓ ไม่มีอาจารย์คนใดที่ไม่ค่อยได้เตรียมการสอน หรือไม่ได้เตรียมเลย

ตาราง ๒๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามลักษณะการเตรียมการสอน

ลักษณะการเตรียมการสอน	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. เตรียมก่อนจะเข้าสอนเป็นรายชั่วโมง	๔	๒๓.๕๓
๒. เตรียมเมื่อจะขึ้นบทเรียนใหม่	๓	๑๗.๖๕
๓. เตรียมเป็นรายสัปดาห์	๕	๔๖.๕๔
๔. เตรียมเฉพาะบทที่เห็นว่ายาก	๑	๕.๘๘
๕. ไม่ได้เตรียมเพราะสอนมานานจนชำนาญ	—	—
๖. เตรียมเป็นเทอม	—	—
รวม	๑๓	๑๐๐

จากตาราง ๒๕ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนเตรียมการสอนเป็นรายสัปดาห์มากที่สุด ถัดมามีร้อยละ ๔๖.๕๔ รองลงมาได้แก่อาจารย์ที่เตรียมการสอนเป็นรายชั่วโมง มีร้อยละ ๒๓.๕๓ อาจารย์ที่เตรียมการสอนเมื่อจะขึ้นบทเรียนใหม่มีมากเป็นอันดับสาม คือร้อยละ ๑๗.๖๕ อาจารย์ที่เตรียมการสอนเฉพาะบทที่เห็นว่ายากมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๘๘ ไม่มีอาจารย์คนใดไม่ได้เตรียมการสอนเพราะชำนาญ หรือเตรียมการสอนเป็นเทอม

ตาราง ๒๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องการปฏิบัติตามการสอนที่ได้เตรียมไว้เพียงใด

ลักษณะของการปฏิบัติ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด	—	—
๒. ปฏิบัติตามเพียงบางส่วน และดัดแปลงเพียงบางส่วน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียนในขณะนั้น	๑๗	๑๐๐
๓. ไม่ค่อยได้ปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนไว้แล้ว	—	—
๔. ไม่ได้ปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนมาเลย	—	—
รวม	๑๗	๑๐๐

จากตาราง ๒๒ แสดงว่า อาจารย์ทั้งหมดร้อยละ ๑๐๐ ปฏิบัติตามที่ตนเตรียมการสอนมาเป็นบางส่วน และดัดแปลงเป็นบางส่วน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียน ไม่มีอาจารย์คนใดปฏิบัติตามที่ตนเตรียมการสอนอย่างเคร่งครัด หรือไม่ค่อยได้ปฏิบัติตามที่ได้เตรียมการสอนไว้ หรือไม่ได้ปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนไว้เลย

ตาราง ๒๗ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาสัตตภัณฑ์ศึกษาจำแนกตามความถี่เห็นว่า การเตรียมการสอน จะช่วยให้การสอนของตนดีขึ้นเพียงไร

ประเภทของความถี่เห็น	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. มาก	๘	๕๖.๕๘
๒. ค่อนข้าง	๕	๔๓.๐๖
๓. ปานกลาง	—	—
๔. น้อย ๆ	—	—
รวม	๑๓	๑๐๐

จากตาราง ๒๗ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาสัตตภัณฑ์ศึกษามีความเห็นว่า การเตรียมการสอนจะช่วยให้การสอนของตนดีขึ้น มีมากที่สุดที่ร้อยละ ๕๖.๕๘ ส่วนอีกร้อยละ ๔๓.๐๖ เห็นว่าการเตรียมการสอนจะช่วยให้การสอนของตนดีขึ้นมาก

ตาราง ๒๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความสม่ำเสมอของการใช้
อุปกรณ์การสอนในการสอนวิชานี้

ความสม่ำเสมอของการใช้อุปกรณ์	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ใช้สม่ำเสมอ	๓	๔๑.๑๘
๒. ใช้เป็นส่วนใหญ่	๔	๔๗.๐๖
๓. ไม่ได้ใช้เป็นส่วนใหญ่	๒	๑๑.๓๖
๔. ไม่เคยใช้	—	—
รวม	๑๓	๑๐๐

จากตาราง ๒๔ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาที่ใช้อุปกรณ์การสอนเป็นส่วนใหญ่
ในระหว่างการสอนมีอัตรามากที่สุดคือร้อยละ ๔๗.๐๖ อาจารย์ที่ใช้อุปกรณ์การสอนสม่ำเสมอ
มีอัตราमाกรรองลงมา คือร้อยละ ๔๑.๑๘ และอาจารย์ที่ไม่ค่อยได้ใช้อุปกรณ์การสอนมีน้อยที่สุด
คือร้อยละ ๑๑.๓๖ ไม่มีอาจารย์คนใดไม่เคยใช้อุปกรณ์การสอน

ตาราง ๒๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความเห็นในเรื่องผลของการใช้อุปกรณ์การสอนของตน

ผลของการใช้อุปกรณ์	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน	๑๒	๓๐.๕๕
๒. ประหยัดเวลา	๕	๒๕.๐๐
๓. ทำให้เสียเวลา	—	—
๔. เฉย ๆ	—	—
รวม	๑๗	๑๐๐

จากตาราง ๒๕ แสดงว่า อาจารย์ที่เห็นว่าการใช้อุปกรณ์แล้วทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน มีอัตรา
มากที่สุดก็ร้อยละ ๓๐.๕๕ อาจารย์ที่เหลือน้อยละ ๒๕.๐๐ เชื่อว่า การใช้อุปกรณ์จะช่วยประหยัด
เวลา ไม่มีอาจารย์คนใดคิดว่าการใช้อุปกรณ์ทำให้เสียเวลาหรือไม่เกิดผลใด ๆ

ตาราง ๗๖ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามอัตราการใช้อุปกรณ์การสอน

ประเภทของอุปกรณ์การสอน	อัตราการใช้			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ใช้
	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์
๑. ของจริง	๓	๑๐	๓	๑
๒. หุ่นจำลอง	—	๖	๕	๒
๓. ภาพยนต์	๔	๔	๑	—
๔. สไลด์หรือฟิล์มสกริป	๖	๕	๒	—
๕. เทปบันทึกเสียง	๕	๔	๒	—
๖. แผนภูมิ	๖	๑๐	๑	—
รวม	๒๗	๕๑	๑๘	๓

จากตาราง ๗๖ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาใช้อุปกรณ์การสอนในอัตราปานกลางถึงมาก อุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุดได้แก่ภาพยนต์และแผนภูมิ นอกจากนั้นรองลงมาได้แก่ สไลด์ เทปบันทึกเสียงและหุ่นจำลองตามลำดับ

ตาราง ๓๑ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามอัตราการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรม	อัตราการจัดกิจกรรม			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่จัด
	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์
๑. การรายงานเป็นรายบุคคล หรือเป็นรายกลุ่มหน้าชั้น	—	๘	๗	๒
๒. การเขียนรายงานเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม	๑	๑๐	๒	—
๓. การสาธิต	๘	๒	๒	๒
๔. การทดลอง	๓	๗	๕	๒
๕. การปฏิบัติงานนอกสถานที่	—	๔	๔	๕
๖. การกำหนดให้อ่านหนังสือหรือ นิตยสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ วิชานี้	๗	๘	๒	—
๗. การเชิญวิทยากรมาบรรยาย	—	๑	๗	๕
๘. การให้ทำแบบฝึกหัด	๗	๒	๓	๕
รวม	๒๒	๔๕	๓๖	๒๔

จากตาราง ๙๖ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาใช้กิจกรรมการสอนอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการบรรยายในอัตรารูปานกลางถึงน้อย มากที่สุด กิจกรรมที่ใช้มากตามลำดับมีดังนี้ การกำหนดให้อ่านหนังสือหรือนิตยสารที่เกี่ยวข้องกับวิชานี้ การให้ทำแบบฝึกหัด การสาธิต การทดลอง การเขียนรายงานเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มการรายงานหน้าชั้น การปฏิบัติงานนอกสถานที่ และการเชิญวิทยากรมาบรรยาย

ตาราง ๗๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามการเน้นพฤติกรรมหลักในการสอน
วิชานี้

พฤติกรรม	อัตราการเน้น			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้เน้น
	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์
๑. ความรู้ - ความจำ	๑๐	๗	—	—
๒. ความเข้าใจ	๑๔	๒	๑	—
๓. ทักษะ - การนำไปใช้	๑๔	๓	—	—
๔. การวิเคราะห์	๓	๔	๕	—
๕. การสังเคราะห์	๓	๔	๕	—
๖. การประเมินค่า - ทักษะ	๘	๑๐	๒	๑
รวม	๔๘	๘๐	๑๒	๑

จากตาราง ๗๒ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา เป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ในอัตรามากถึง
ปานกลาง พฤติกรรมที่เป็นมากได้แก่ ความเข้าใจ และทักษะ รองลงมาได้แก่ ความรู้-ความจำ
การประเมินค่า-ทักษะ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ตามลำดับ

หมวดที่ ๘ การวัดผล

ตาราง ๗๓ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องการทดสอบผู้เรียน

กำหนดเวลาการทดสอบ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ทุกสัปดาห์	-	-
๒. ทุก ๆ ครั้งที่จบบทเรียนหนึ่ง ๆ	๑	๕.๘๘
๓. กลางเทอมและปลายเทอม	๑๔	๘๖.๓๕
๔. ปลายเทอม	๒	๑๑.๗๖
๕. ประเมินผลจากกิจกรรมที่กำหนดให้เท่านั้น ไม่ได้ทดสอบ	-	-
รวม	๑๗	๑๐๐

จากตาราง ๗๓ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชานี้ร้อยละ ๘๖.๓๕ ทำการทดสอบผู้เรียนเป็น ๒ ระยะ คือ กลางเทอมและปลายเทอม อาจารย์ที่ทดสอบผู้เรียนเฉพาะปลายเทอมมีมากเป็นอันดับสองก็ร้อยละ ๑๑.๗๖ และอาจารย์ที่ทดสอบผู้เรียนทุกครั้งที่จบบทเรียนหนึ่ง ๆ มีน้อยที่สุดก็ร้อยละ ๕.๘๘ ไม่มีอาจารย์คนใดทดสอบผู้เรียนเป็นรายสัปดาห์ หรือไม่ได้ทดสอบเลย

ตาราง ๙๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามอัตราของการกำนึ่งถึง
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรในการทดสอบผู้เรียน

อัตราการกำนึ่งถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อยละ
๑. มาก	๒	๓๕.๓๐
๒. ปานกลาง	๑๑	๖๔.๗๐
๓. น้อย	-	-
๔. น้อยมาก	-	-
รวม	๑๓	๑๐๐

จากตาราง ๙๔ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนที่กำนึ่งถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรปานกลาง
เมื่อจะทดสอบผู้เรียนในอัตราปานกลางมีมากที่สุดคือมีร้อยละ ๖๔.๗๐ อาจารย์ผู้สอน
ที่กำนึ่งถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในอัตราปานกลางมีมากเป็นที่สองคือร้อยละ ๓๕.๓๐ ไม่มี
อาจารย์คนใดกำนึ่งถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในอัตราน้อยหรือน้อยมาก

ตาราง ๗๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามการคำนึงถึงกิจกรรมที่ตนมอบหมายให้ผู้เรียนทำ เมื่อจะทำการทดสอบผู้เรียน

อัตรา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. มาก	๓	๔๑.๖๘
๒. ปานกลาง	๑๐	๕๕.๘๒
๓. น้อย	-	-
๔. ไม่ได้คำนึง	-	-
รวม	๑๓	๑๐๐

จากตาราง ๗๕ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาที่คำนึงถึงกิจกรรมที่ตนมอบหมายให้ผู้เรียนทำ เมื่อจะทำการทดสอบผู้เรียนในอัตราปานกลางมีมากที่สุดคือร้อยละ ๕๕.๘๒ อาจารย์ที่คำนึงถึงในอัตราจำนวนมากมีรองลงมาคือร้อยละ ๔๑.๖๘ ไม่มีอาจารย์คนใดที่คำนึงถึงในอัตราน้อย หรือไม่ได้คำนึงเลย

ตาราง ๗๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามอัตราถึงสิ่งที่การสอน
ในชั้นเมื่อจะทำการทดสอบผู้เรียน

อัตรา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. มาก	๑๐	๕๘.๘๖
๒. ปานกลาง	๓	๔๑.๑๔
๓. น้อย	-	-
๔. น้อยมาก	-	-
รวม	๑๓	๑๐๐

จากตาราง ๗๒ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนที่คำนึงถึงสิ่งที่การสอนในชั้นเมื่อจะทำการทดสอบ
ผู้เรียนในอัตราปานกลาง มีมากที่สุดคือมีอัตราร้อยละ ๔๑.๑๔ และที่เหลือน้อยละ ๕๘.๘๖
คำนึงถึงในอัตราปานกลาง ไม่มีอาจารย์คนใดคำนึงถึงในอัตราน้อย หรือน้อยมาก

ตาราง ๗๗ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา จำนวนตามกำหนดเวลาการเขียนข้อสอบ

เวลาที่เขียนข้อสอบ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อยละ
๑. เมื่อจะทำการทดสอบแต่ละครั้ง	๘	๔๓.๐๖
๒. เมื่อจบบทเรียนหนึ่ง ๆ	๕	๒๕.๘๑
๓. เมื่อจบการสอนแต่ละชั่วโมง	-	-
๔. ในระหว่างที่เตรียมบทเรียน	-	-
๕. ท่านมีข้อสอบที่ใช้เป็นประจำอยู่แล้ว	๘	๒๓.๕๓
รวม	๑๓	๑๐๐

จากตาราง ๗๗ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชานี้ทำการเขียนข้อสอบเพื่อจะทำการทดสอบแต่ละครั้งมากที่สุดคือร้อยละ ๔๓.๐๖ อาจารย์ที่เขียนข้อสอบเมื่อจบบทเรียนหนึ่ง ๆ มีมากรองลงมาคือร้อยละ ๒๕.๘๑ อาจารย์ที่มีข้อสอบใช้เป็นประจำอยู่แล้วมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๒๓.๕๓ ไม่มีอาจารย์คนไหนที่ออกข้อสอบเมื่อจบการสอนแต่ละชั่วโมง หรือในระหว่างเตรียมบทเรียน

หมวดที่ ๕ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ตาราง ๙๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาทั่วไป ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. สิ่งแวดล้อมภายในวิทยาลัยไม่ส่งเสริมการเรียนวิชา	๑๐	๕๘.๘๖
๒. พื้นฐานของผู้สอนไม่ดีพอ	๒	๑๑.๑๖
๓. ไม่มีเวลาเตรียมการตอบให้เหมาะสม	๒	๑๑.๑๖
๔. วิทยาลัยมีผู้สอนวิชานี้ไม่เพียงพอ	๖	๓๕.๓๐
๕. เวลาสำหรับวิชานี้ไม่เพียงพอ ไม่สามารถจัดกิจกรรมตามที่ต้องการได้	๘	๔๓.๐๖

* กอบโกยหลายข้อ

จากตาราง ๙๔ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมภายในวิทยาลัย ไม่ส่งเสริมการเรียนวิชานี้มีมากที่สุดคือร้อยละ ๕๘.๘๖ อาจารย์ที่ประสบปัญหาเวลาสำหรับวิชานี้ไม่เพียงพอ ไม่สามารถจัดกิจกรรมตามที่ต้องการได้ อาจารย์ที่ประสบปัญหาวิทยาลัยขาดผู้สอนวิชานี้มีมากเป็นอันดับสามคือมีร้อยละ ๓๕.๓๐ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาพื้นฐานของผู้สอนไม่ดีพอ และไม่มีเวลาเตรียมการสอนเหมาะสมมีเท่ากันมีร้อยละ ๑๑.๑๖

ตาราง ๙๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องเกี่ยวกับ ปัญหาเนื้อหาของหลักสูตร อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. เนื้อหาในหลักสูตรกำหนดไว้มากเกินไป ทำให้สอนไม่ทัน	๕	๕๒.๕๔
๒. เนื้อหาในหลักสูตรกำหนดไว้น้อยเกินไป . ไม่พอกับความต้องการทางการศึกษาของไทย	-	-
๓. หลักสูตรอ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับสังคมไทย	๓	๓๗.๖๕
๔. หลักสูตรล้าสมัย ควรปรับปรุง	๔	๔๗.๐๖
๕. เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับวิชาอื่น	๑	๕.๔๔

* คอบได้หลายข้อ

จากตาราง ๙๔ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชานี้ประสบปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรมากเกินไป มีมากที่สุดก็ร้อยละ ๕๒.๕๔ อาจารย์ที่ประสบปัญหาหลักสูตรล้าสมัยควรปรับปรุงมีมากเป็นอันดับสองก็ร้อยละ ๔๗.๐๖ อาจารย์ที่ประสบปัญหาหลักสูตรอ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไปมีมากเป็นอันดับสามก็ร้อยละ ๓๗.๖๕ และมีอาจารย์ที่ประสบปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับวิชาอื่นมีร้อยละ ๕.๔๔

ตาราง ๔๐ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาสถิติขั้นต้นที่จบมา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป	๑๔	๔๒.๓๕
๒. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่สนใจวิชาที่	๕	๒๕.๕๐
๓. พื้นฐานความรู้ทางวิชาการที่มาจากของผู้เรียน	๔	๔๗.๐๖
ไม่เพียงพอ ทำให้ส่งงานกันช้าได้ไม่เต็มที่	-	-

* ทบทวนข้อ

จากตาราง ๔๐ แสดงว่า อาจารย์ที่ประสบปัญหาผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป มีมากเป็นอันดับหนึ่งคือมีร้อยละ ๔๒.๓๕ อาจารย์ที่ประสบปัญหาพื้นฐานความรู้ทางวิชาการที่ศึกษาไม่เพียงพอ มีมากเป็นอันดับสองคือมีร้อยละ ๔๗.๐๖ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่สนใจวิชาที่ มีมากเป็นอันดับสามคือร้อยละ ๒๕.๕๐ ไม่มีอาจารย์คนใดที่ประสบปัญหาพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษผู้เรียนไม่เพียงพอ ทำให้ส่งงานกันช้าได้ไม่เต็มที่

ตาราง ๔๑ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
ปัญหากิจกรรมและอุปกรณ์ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ขาดหนังสือคู่มือประกอบการสอน	๖	๓๕.๓๐
๒. ขาดหนังสือตำรา (text book) ที่เป็น ภาษาไทยสำหรับผู้เรียน	๑๒	๓๐.๕๕
๓. หนังสือสำหรับวิชา โสตทัศนศึกษาในห้องสมุด มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับผู้เรียนกันกว่า	๑๐	๔๔.๔๒
๔. วิทยาลัยขาดแคลนอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษา	๑๓	๓๖.๔๗

* ตอบได้หลายข้อ

จากตาราง ๔๑ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาที่ประสบปัญหาวิทยาลัยขาดแคลน
อุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษามีมากที่สุดคือร้อยละ ๓๖.๔๗ อาจารย์ที่ประสบปัญหามากหนังสือต่าง ๆ
ที่เป็นภาษาไทยกับผู้เรียนมีมากรองลงมาคือร้อยละ ๓๐.๕๕ อาจารย์ที่ประสบปัญหาหนังสือ
ตำราสำหรับวิชาในห้องสมุดมีไม่เพียงพอสำหรับผู้เรียนกันกว่ามีมากเป็นอันดับสาม คือปี
ร้อยละ ๔๔.๔๒ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาขาดหนังสือคู่มือประกอบการสอนมีร้อยละ ๓๕.๓๐

ตาราง ๘๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามคำตอบในเรื่องปัญหา
เกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. วิทยาลัยเร่งรัดผลการเรียนมากเกินไป เป็นเหตุให้ไม่อาจตรวจสอบและตัดสินผลได้ อย่างละเอียดรอบคอบ	๔	๒๓.๕๓
๒. ไม่อาจตัดสินผลการเรียนได้ตรงตามหลักการ เพราะเกรงกลัวอิทธิพลของผู้เรียน	-	-
๓. ไม่อาจออกข้อสอบแบบปรนัยที่สามารถวัดพฤติกรรม ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างแท้จริง เพราะมีความรู้และความชำนาญไม่เพียงพอใน การสร้างข้อสอบดังกล่าว	๓	๑๙.๒๔
๔. ไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับตรวจงาน ให้แบบฝึกหัด และกิจกรรมตามจุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความ สามารถเหล่านั้นหลาย ๆ ทาง	๔	๒๓.๕๓
๕. มีความไม่แน่ใจในข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลเล หาให้ไม่อาจตัดสินผลการเรียนโดยเคร่งครัดได้	-	-

* ตอบได้หลายข้อ

จากตาราง ๘๒ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนที่ประสบปัญหาวิทยาลัยเร่งรัดผลการเรียนมากเกินไป เป็นเหตุให้ไม่อาจตรวจข้อสอบและตัดสินผลได้อย่างละเอียดรอบคอบ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับทบทวนงาน ให้แบบฝึกหัดและกิจกรรมตามจุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในหลาย ๆ ทาง มีมากที่สุดเท่ากันก็มีร้อยละ ๒๓.๕๓ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาไม่อาจออกข้อสอบแบบปรนัยที่สามารถวัดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริง เพราะมีความรู้ความชำนาญไม่เพียงพอในการสร้างข้อสอบดังกล่าว มีมากเป็นอันดับสอง ก็มีย้อยละ ๑๗.๖๕ ไม่มีอาจารย์คนใดที่ประสบปัญหาไม่อาจตัดสินผลการเรียนได้ตรงตามหลักการ เพราะเกรงกลัวอิทธิพลของผู้เรียน หรือปัญหาที่มีความไม่แน่ใจในข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผล เลยทำให้ไม่อาจตัดสินผลการเรียนโดยเคร่งครัดได้

ชุด ข. แบบสอบถามนิสิต

ตาราง ๘๓ แสดงคะแนนค่าการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา จากคำตอบแบบสอบถามของอาจารย์เอง และของนิสิต

ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	$S_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}$	t
อาจารย์	๑๗	๗๓		
นิสิต	๑๐๓	๘๘.๘๐๗๘	๒.๗๕๘๓	๑.๕๕๗๘

* ถ้า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๘๓ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนและนิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา ประเมินค่าสอนของอาจารย์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงลงสมมติฐานที่เป็นกลางไว้ และผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

หมวด ๒

ตาราง ๔๔ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมการสอนของอาจารย์

ความคิดเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. เตรียมอย่างดี	๕๑	๔๕.๕๑
๒. เตรียมมาบ้าง	๓๖	๓๔.๕๕
๓. ไม่ได้เตรียม	๑๒	๑๑.๖๕
๔. ไม่ทราบ	๔	๓.๘๘
รวม	๑๐๓	๑๐๐

จากตาราง ๔๔ แสดงว่า นิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษาที่มีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนเตรียมการควมมาอย่างดีที่สุดมีร้อยละ ๔๕.๕๑ รองลงมาได้แก่นิสิตที่เห็นว่าอาจารย์เตรียมการสอนมาบ้างร้อยละ ๓๔.๕๕ นิสิตที่เห็นว่าอาจารย์ไม่ได้เตรียมการสอนมีมากเป็นอันดับสามคือมีร้อยละ ๑๑.๖๕ และนิสิตที่ไม่ทราบว่าอาจารย์เตรียมการสอนหรือไม่เป็นน้อยที่สุดคือร้อยละ ๓.๘๘

ตาราง ๔๕ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความถี่เห็นในเรื่องอัตราส่วน
การบรรยาย และการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ของผู้สอน

ความถี่เห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. บรรยายโดยตลอด ไม่มีกิจกรรมอื่น ๆ เลย	๖	๕.๘๓
๒. บรรยายมากเกินไป มีกิจกรรมอื่น ๆ น้อย	๓๖	๓๑.๐๙
๓. บรรยายพอสมควรกับกิจกรรมอื่น ๆ	๕๔	๔๖.๓๐
๔. บรรยายน้อยเกินไป มีกิจกรรมอื่น ๆ มาก	๙	๖.๗๘
รวม	๑๐๓	๑๐๐

จากตาราง ๔๕ แสดงว่า อาจารย์ที่สอนโดยการบรรยายมากพอ ๆ กับมีกิจกรรมอื่น ๆ
มีมากที่สุดคือร้อยละ ๔๖.๓๐ รองลงมาได้แก่นิสิตที่เห็นว่าอาจารย์สอนโดยมีการบรรยาย
มากเกินไป มีกิจกรรมอื่น ๆ น้อยคือมีร้อยละ ๓๑.๐๙ นิสิตที่เห็นว่าอาจารย์สอนโดย
บรรยายตลอดไม่มีกิจกรรมอื่น ๆ เลยจำนวนมากเป็นอันดับสามคือร้อยละ ๖.๗๘ และนิสิตที่
เห็นว่าอาจารย์สอนโดยการบรรยายน้อยเกินไป มีกิจกรรมอื่น ๆ มากมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๘๓

ตาราง ๔๖ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความถี่เห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ โดยเปรียบเทียบอัตราการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของอาจารย์

ความถี่เห็น	ค่าส่วนร้อย	จำนวนนิสิต
๑. ทฤษฎีแต่อย่างเดียว	๑	.๕๗
๒. ปฏิบัติแต่อย่างเดียว	-	-
๓. ทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ	๔๔	๔๗.๑๒
๔. ปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	๑๒	๑๑.๖๕
๕. เท่า ๆ กัน	๓๔	๓๗.๘๖
๖. ไม่แน่นแฟ้นแต่อย่างใด	๒	๑.๕๔
รวม	๑๐๓	๑๐๐

จากตาราง ๔๖ แสดงว่านิสิตที่เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนเป็นภาคทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติมีมากที่สุดคือร้อยละ ๔๗.๑๒ รองลงไปคือนิสิตที่เห็นว่าอาจารย์เน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเท่า ๆ กัน มีร้อยละ ๓๗.๘๖ นิสิตที่เห็นว่าอาจารย์เน้นภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีมีมากเป็นอันดับสามคือร้อยละ ๑๑.๖๕ นิสิตร้อยละ ๑.๕๔ เห็นว่าอาจารย์ไม่ได้แน่นแฟ้นแต่อย่างใด และนิสิตที่เห็นว่าอาจารย์เน้นภาคทฤษฎีแต่อย่างเดียวนั้นมีน้อยที่สุดคือร้อยละ .๕๗

ตาราง ๘๗ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความกึกเห็นว่าคุณจะสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้จากวิชานี้ไปใช้จริง ๆ ได้เพียงไร

ความกึกเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. นำไปใช้จริง ๆ ได้มาก	๔๙	๔๙.๑๒
๒. นำไปใช้ได้เล็กน้อย	๔๘	๔๘.๑๒
๓. ไม่สามารถนำไปใช้ได้เลย	-	-
๔. ไม่แน่ใจ	๒	๒.๘๓
รวม	๑๐๓	๑๐๐

จากตาราง ๘๗ แสดงว่า นิสิตที่คิดว่าตนจะนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้จริง ๆ ได้มากมีมากที่สุดก็ร้อยละ ๔๙.๑๒ นิสิตที่เห็นว่าตนจะนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้จริง ๆ ได้เล็กน้อยมีรองลงมาก็ร้อยละ ๔๘.๑๒ และนิสิตอีกร้อยละ ๒.๘๓ ยังไม่แน่ใจ

ตาราง ๔๔ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษา

ความคิดเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. เหมาะสมอยู่แล้ว	๓๗	๓๕.๕๒
๒. มากเกินไป ควรตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก	๑๕	๑๔.๕๒
๓. น้อยเกินไป ไม่เพียงพอกับสภาพความต้องการของการเรียนการสอนในสถานการณ์จริง	๓๐	๒๙.๑๓
๔. อ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไป ควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย	๑๒	๑๑.๓๗
๕. ล้าสมัย ควรปรับปรุง	๒	๑.๙๔
รวม	๑๐๓	๑๐๐

จากตาราง ๔๔ แสดงว่า นิสิตที่เห็นว่าหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษาเหมาะสมอยู่แล้ว มีมากที่สุดก็ร้อยละ ๓๕.๕๒ รองลงมาได้แก่นิสิตที่เห็นว่าหลักสูตรมีน้อยเกินไป ไม่เพียงพอกับสภาพการเรียนการสอนในสถานการณ์จริงมีร้อยละ ๒๙.๑๓ นิสิตที่เห็นว่าหลักสูตรอ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไปมีมากเป็นอันดับสามก็มีร้อยละ ๑๑.๓๗ และนิสิตที่เห็นว่าหลักสูตรมีมากเกินไป ควรตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออกมีมากรองลงมาคือร้อยละ ๑๔.๕๒ และที่เหลือน้อยร้อยละ ๑.๙๔ เห็นว่าหลักสูตรล้าสมัย ควรปรับปรุง

ตาราง ๔๕ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาสถิติขั้นพื้นฐาน จำแนกตามความถี่เห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์

ความถี่เห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. สอนดีมาก	๒๐	๑๙.๘๒
๒. สอนดี	๕๓	๕๒.๓๘
๓. เฉย ๆ	๒๐	๑๙.๘๒
๔. สอนไม่ดี	๖	๕.๙๘
รวม	๑๐๓	๑๐๐

จากตาราง ๔๕ จะแสดงว่า นิสิตที่เห็นว่าอาจารย์สอนดีมีมากที่สุดก็ร้อยละ ๕๒.๓๘ รองลงมาได้แก่นิสิตที่เห็นว่าอาจารย์สอนดีมาก และที่เห็นว่าอาจารย์สอนธรรมดาไม่ดีไม่เลว มีมากเท่ากันร้อยละ ๑๙.๘๒ และอีกร้อยละ ๕.๙๘ เห็นว่าอาจารย์สอนไม่ดี

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์และประเมินผลวิชาโสตทัศนศึกษา
จุดมุ่งหมายของวิชาโสตทัศนศึกษา

๑. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและคุณค่าของโสตทัศนวัสดุที่มีต่อการเรียนการสอน
๒. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้
๓. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการทำอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ
๔. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ
๕. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นว่า โสตทัศนวัสดุช่วยการสอนได้อย่างแท้จริง
๖. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี
๗. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนที่ผลิตขึ้น และเครื่องมือ
โสตทัศนวัสดุ

๘. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปคิดแปลงทำ และใช้อุปกรณ์การสอน
ชนิดต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

๙. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถคิด ทำ และใช้อุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ ขึ้นเอง
๑๐. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกและใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับหัวข้อวิชา

ที่จะสอน

พฤติกรรมที่แปลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษา

๑. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและคุณค่าของโสตทัศนวัสดุที่มีต่อ
การเรียนการสอน หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- ๑.๑ สามารถให้คำแนะนำ แปลความ ตีความ และขยายความ ตลอดจน
ยกตัวอย่าง "โสตทัศนวัสดุ" และ "โสตทัศนศึกษา"
- ๑.๒ สามารถบอกประเภทต่าง ๆ ของโสตทัศนวัสดุ
- ๑.๓ สามารถอธิบายรายละเอียดของกระบวนการเรียน และกระบวนการ
การสอนของครู

๑.๘ สามารถสังเคราะห์และประเมินค่าความสำคัญของโสตทัศนวัสดุประเภทต่าง ๆ ที่มีต่อการเรียนการสอน

๒. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้ หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๒.๑ สามารถแปลความและตีความหมายของการถ่ายทอดความรู้

๒.๒ สามารถบอกได้ว่าทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้มีอะไรบ้าง

๒.๓ สามารถแปลความ ตีความ ตลอดจนขยายความ ทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้

๒.๔ สามารถสังเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดความรู้ และโสตทัศนวัสดุ

๓. การสอนเพื่อให้เข้าใจหลักการทำอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ นั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๓.๑ สามารถบอกได้ว่าเกณฑ์ของอุปกรณ์การสอนที่ดีมีอะไรบ้าง

๓.๒ สามารถบอกและอธิบายถึงเทคนิคและวิธีในการทำอุปกรณ์การสอนประเภทต่าง ๆ

๓.๓ สามารถแปลความ ตีความ และขยายความ เทคนิค และวิธีการในการทำอุปกรณ์การสอนประเภทต่าง ๆ เหล่านั้น

๔. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๔.๑ สามารถบอกได้ว่าอะไรบางอย่างที่เป็นจุดประสงค์ของการใช้อุปกรณ์

๔.๒ สามารถแปลความ ตีความ และขยายความหลักการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ

๔.๓ สามารถอธิบายและสาธิตวิธีการใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ

๔.๔ สามารถกล่าวได้ว่าอะไรบางอย่างที่เป็นปัญหาในการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ

๔.๕ สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดหนึ่ง ๆ ได้ถูกวิธี

๕. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นว่า โสตทัศนวัสดุช่วยการสอนได้อย่างแท้จริง หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๕.๑ สามารถอธิบายประเมินค่าผลดีและผลเสียของการใช้อุปกรณ์การสอน

๕.๒ สามารถแสดงการสอนให้เห็นจริงได้ว่าการสอนโดยใช้อุปกรณ์การสอนนั้นมีประสิทธิภาพดีกว่าการที่ไม่ใช้อุปกรณ์การสอน

๖. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๖.๑ สามารถเตรียมเครื่องมือในการทำอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ

๖.๒ สามารถสาธิตแสดงวิธีการทำอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ได้ถูกวิธี

๖.๓ สามารถสร้างอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่กำหนดให้

๗. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนที่ผลิตขึ้น และเครื่องมือโสตทัศนวัสดุ หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๗.๑ สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนที่ผลิตขึ้นเองได้ถูกต้องตามลำดับขั้นตอนของการใช้

๗.๒ สามารถติดตั้งและปฏิบัติการใช้ (Operate) ตลอดจนควบคุมดูแลของเครื่องมือโสตทัศนวัสดุ หรืออุปกรณ์การสอนต่าง ๆ

๗.๓ สามารถอธิบายและแสดงวิธีการเก็บรักษาเครื่องมือโสตทัศนวัสดุหรืออุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เช่น การหยอดน้ำมันเครื่อง การเช็ดหัวบันทึกเทป การขันสกรูน็อตที่หลวม การเปลี่ยนชิ้นส่วนของเครื่องมือบางชิ้น เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากเครื่องมือและอุปกรณ์เหล่านั้นได้นาน

๗.๔ สามารถแก้ปัญหาขัดข้องในขณะที่ปฏิบัติการใช้เครื่องมือโสตทัศนวัสดุ หรืออุปกรณ์การสอนได้อย่างคล่องแคล่ว

๔. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปดัดแปลง ทำ และใช้อุปกรณ์ การสอนชนิดต่าง ๆ ให้ดีขึ้น หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๔.๑ เมื่อถูกกำหนดไม่ให้ใช้วัสดุและเครื่องมือสำหรับทำอุปกรณ์อย่างหนึ่ง ๆ ตามที่เคยเรียนมา ก็สามารถจัดเลือกวัสดุและเครื่องมือในการทำอุปกรณ์ นั้น ๆ ขึ้นใหม่ โดยคำนึงถึงสภาพท้องถิ่น หรือประสบการณ์ที่นอกเหนือ ไปจากการเรียนโดยตรง

๔.๒ สามารถสังเกตการเตรียมการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือโศกทัศน์วัสดุ ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ต่าง ๆ กันได้ เช่น จำเป็นต้องจัดฉายภาพยนตร์ ในห้องที่มีแสงหรือในกรณีที่ปีแฉที่ขนาดเล็ก แต่ต้องแสดงให้นักเรียน หองใหญ่ดู เป็นต้น

๕. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถ คิด ทำ และใช้อุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ ขึ้นเอง หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๕.๑ สามารถออกแบบอุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ ด้วยตนเอง

๕.๒ สามารถสร้างหรือดัดอุปกรณ์ที่ตนเองก็ออกแบบได้

๕.๓ สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์ที่สร้างขึ้นมานั้นได้ด้วยตนเอง

๕.๔ สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนที่ดัดแปลงแล้ว

๖๐. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกและใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะกับหัวข้อ วิธีที่จะสอน หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๖๐.๑ ถ้ากำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กลุ่มนักเรียน และอุปกรณ์การสอน จำนวนหนึ่ง ๆ ให้ ก็สามารถเลือกอุปกรณ์ที่จะเหมาะสมในการสอน เนื้อหานั้นแก่นักเรียนกลุ่มนั้นให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายนั้น ๆ ได้

๖๐.๒ ถ้ากำหนดจุดมุ่งหมายของการสอน เนื้อหา และกลุ่มนักเรียนแล้ว ก็สามารถที่จะแสดงอุปกรณ์ที่จะใช้กับการสอนเนื้อหานั้น ต่อกลุ่มนักเรียน นั้น จนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ไว้

การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของวิชาโสตทัศนศึกษา

จะเห็นได้ว่า จุดมุ่งหมายของวิชาโสตทัศนศึกษาที่วิเคราะห์ออกมาเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้และวัดได้ เป็นจุดมุ่งหมายที่ตอบสนองความต้องการทางด้านสังคมของประเทศ และความต้องการทางจิตวิทยาของผู้เรียนอีกด้วย

ในด้านการตอบสนองความต้องการทางด้านสังคมของประเทศ จะเห็นได้ว่า จุดมุ่งหมายทุกข้อของวิชาโสตทัศนศึกษาเน้นให้ผู้เรียนสามารถผลิตและใช้อุปกรณ์การสอนอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การสอนอย่างมีประสิทธิภาพด้วย สังคมต้องการครูที่มีคุณภาพ ดังนั้น วิชาโสตทัศนศึกษาจึงมีจุดมุ่งหมายที่ส่งเสริมครูทางด้านคุณภาพของการสอน อันจะทำให้ครูสามารถให้การอบรมแก่คนอื่นอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ในด้านการตอบสนองทางจิตวิทยานั้น จุดมุ่งหมายของวิชาโสตทัศนศึกษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้ที่จะเป็นครู เน้นในเรื่องการผลิตและใช้อุปกรณ์การสอนในการสอน ในเมื่อวิชานี้เป็นประโยชน์โดยตรงกับผู้เรียน ก็สามารถที่จะนำสิ่งที่ได้รับจากวิชานี้ไปใช้ได้ ในสถานการณ์การสอน จึงทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียน นอกจากนี้จุดมุ่งหมายข้อที่ ๒ เกี่ยวกับทฤษฎีการถ่ายทอดการเรียนรู้ อันเป็นทฤษฎีพื้นฐานสำหรับวิชาโสตทัศนศึกษานั้น จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวิชาโสตทัศนศึกษาเอง ในด้านการลำดับจุดมุ่งหมายของวิชานี้ จะเห็นว่า เรียงลำดับได้ก็พอสมควร ยกเว้นในข้อ ๓ ๔ ๕ ๖ และ ๗ ควรจะได้เรียงเสียใหม่ ข้อ ๔ ที่ว่าด้วยคามมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเชื่อมั่นว่าโสตทัศนวัสดุช่วยการสอนได้อย่างแท้จริง ควรเป็นจุดมุ่งหมาย ข้อ ๓ นอกจากนี้จุดมุ่งหมายที่ว่าด้วยการเข้าใจหลักการ ทำอุปกรณ์ควรจะตามด้วยจุดมุ่งหมายว่าด้วยให้ผู้เรียนสามารถผลิตอุปกรณ์ได้ ตามด้วยจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการใช้อุปกรณ์การสอน และสามารถใช้อุปกรณ์การสอนได้ตามลำดับ

เนื้อหาของวิชาโสตทัศนศึกษา

๑. ทฤษฎีแห่งการเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้
 ๒. ความหมายและคุณค่าของโสตทัศนวัสดุ
 ๓. เทคนิคเบื้องต้นในการทำอุปกรณ์การสอนราคาเบา เช่น การฉีกภาพ
- การประดิษฐ์ตัวอักษร การระบายสี ฯลฯ

๔. วิธีทำโสตทัศนวัสดุราคาเบา

- ๔.๑ บั๊กคำ
- ๔.๒ กระเป๋านั่ง
- ๔.๓ แผนภูมิ ภาพโฆษณา แผนสถิติ
- ๔.๔ แผนที่ ลูกโลก
- ๔.๕ ป้ายนิเทศ
- ๔.๖ พิพิธภัณฑสถาน
- ๔.๗ กระดานดำ
- ๔.๘ แผ่นป้ายผ้าสำลี
- ๔.๙ หุ่น (Puppetry)
- ๔.๑๐ หุ่นจำลอง
- ๔.๑๑ สมุดคำศัพท์ภาพ
- ๔.๑๒ กระดาษฉายภาพ
- ๔.๑๓ แผ่นป้ายไฟฟ้า
- ๔.๑๔ จอฉายภาพกลางวัน

ฯลฯ

๕. การใช้และการเก็บรักษาเครื่องมือโสตทัศนศึกษาต่อไปนี้

- ๕.๑ เครื่องเล่นแผ่นเสียง
- ๕.๒ เครื่องบันทึกเสียง
- ๕.๓ เครื่องฉายสไลด์ และเล็มสตริป
- ๕.๔ เครื่องฉายภาพยนตร์ขนาด ๑๖ มม.
- ๕.๕ เครื่องฉายวัตถุทึบแสง
- ๕.๖ เครื่องฉายโอเวอร์เฮด
- ๕.๗ เครื่องขยายเสียง

ฯลฯ

๖. หลักทั่วไปในการเลือกและการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอนให้ได้ผลดี

๗. แหล่งวัสดุในชุมชน

การวิเคราะห์เนื้อหาของวิชาโศตทัศน์ศึกษา

เนื้อหาข้อที่ ๑ เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ และการถ่ายทอดความรู้ ตรงกับ
จุดมุ่งหมายข้อที่ ๒ ของหลักสูตร

เนื้อหาข้อที่ ๒ เกี่ยวกับความหมายและคุณค่าของโศตทัศน์นวัตศิลป์ ตรงกับจุดมุ่งหมาย
ข้อที่ ๑ ของหลักสูตร ซึ่งเรียงลำดับกันระหว่างเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้น
เนื้อหาทั้ง ๒ ข้อ ควรเรียงลำดับใหม่ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

เนื้อหาข้อที่ ๓ เกี่ยวกับเทคนิคเบื้องต้นในการทำอุปกรณ์การสอนรากาเยา
ตรงกับจุดมุ่งหมายข้อที่ ๓ ของหลักสูตร

เนื้อหาข้อที่ ๔ วิธีทำโศตทัศน์นวัตศิลป์ ตรงกับจุดมุ่งหมายข้อ ๕ ของหลักสูตร

เนื้อหาข้อที่ ๕ การใช้และเก็บรักษาเครื่องมือโศตทัศน์นวัตศิลป์ ตรงกับจุดมุ่งหมาย
ข้อ ๔ และข้อ ๙ ที่ว่าด้วยการใช้อุปกรณ์การสอน

เนื้อหาข้อที่ ๖ หลักทั่วไปในการเลือกและใช้โศตทัศน์นวัตศิลป์ประกอบการสอนให้ได้
ผลดี ตรงกับจุดมุ่งหมายข้อที่ ๔ ของหลักสูตร

และเนื้อหาข้อที่ ๗ แหล่งวัสดุในชุมชนชน เป็นเนื้อหาที่ส่งเสริมจุดมุ่งหมายข้อ ๔
และข้อ ๕ ของหลักสูตร

เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า เนื้อหาของวิชาโศตทัศน์นวัตศิลป์เป็นเนื้อหาที่สอดคล้อง
กับจุดมุ่งหมายทุกข้อ แต่ว่าการเรียงลำดับหัวข้อของจุดมุ่งหมายบางข้อยังไม่เป็นลำดับสมเหตุ
สมผล

การวิเคราะห์การสังเกตการสอนวิชาโศตทัศน์ศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตการสอนอาจารย์ ๒ คน ดังจะได้เสนอผลการสังเกตดังนี้

คนที่ ๑

ครั้งที่ ๑ เวลา ๑ ชั่วโมง

เรื่อง การจักย้ายนิเทศ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

๑. อาจารย์อธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่าง
๒. นิสิตนั่งฟัง และซักถามท้ายบทเรียน

พฤติกรรมที่สังเกตได้

นิสิตไม่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ปรากฏ นอกจากซักถามความเข้าใจ
อุปกรณ์

๑. ป้ายนิเทศ
๒. อาจารย์จากภาพประกอบบนกระดานดำ

การวัดผล

ไม่ปรากฏ

ครั้งที่ ๒ เวลา ๑ ชั่วโมง

เรื่อง Slide

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

๑. อาจารย์บรรยาย และตอบข้อข้องใจของนิสิต
๒. นิสิตฟังบรรยาย และซักถาม

พฤติกรรมที่สังเกตได้

ผู้เรียนไม่แสดงพฤติกรรมใดที่แสดงว่าเรียนรู้ นอกจากซักถามข้อข้องใจ
อุปกรณ์

๑. กล้องถ่ายภาพ
๒. ตัวอย่าง Slide

การวัดผล

ไม่ปรากฏ

ครั้งที่ ๓ เวลา ๑ ชั่วโมง

เรื่อง Filmstrip

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

๑. อาจารย์บรรยายและตอบข้อข้องใจของนิสิต

๒. นิสิตฟังคำบรรยาย และซักถาม

พฤติกรรมที่สังเกตได้

ผู้เรียนไม่แสดงพฤติกรรมใดที่แสดงว่าเรียนรู้ นอกจากซักถามข้อข้องใจ

อุปกรณ์

๑. อุปกรณ์ในการทำ Filmstrip

๒. ตัวอย่าง Filmstrip

การวัดผล

ไม่ปรากฏ

วันที่ ๒

ครั้งที่ ๑ เวลา ๒ ชั่วโมง

เรื่อง ภาพยนต์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

๑. อาจารย์บรรยาย และตอบคำถามของนิสิต

๒. นิสิตฟัง และซักถาม

พฤติกรรมที่สังเกตได้

นิสิตไม่แสดงพฤติกรรมที่แสดงว่าเรียนรู้ นอกจากซักถามปัญหา

อุปกรณ์

ไม่ปรากฏ

การซักถาม

ไม่ปรากฏ

ครั้งที่ ๒ เวลา ๑ ชั่วโมง

เรื่อง การปฏิบัติการการฉีกเปียก

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

๑. อาจารย์ควบคุมนิสิตทำงานและให้คำแนะนำในการปฏิบัติการ
๒. นิสิตฉีกภาพโดยวิธีการฉีกเปียก

พฤติกรรมที่สังเกตได้

นิสิตสามารถดำเนินการฉีกภาพโดยใช้การฉีกเปียกได้อย่างดี

อุปกรณ์

อุปกรณ์ในการฉีกภาพ

การวัดผล

อาจารย์ดูผลงานของนิสิต

ตาราง ๕๐ ตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษา

เนื้อหา \ พฤติกรรม	ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	รวม	อันดับความสำคัญ
หลักการ การเรียนรู้ และการถ่ายทอดความรู้	๒๕	๓๘	๓๘	๒๕	๒๕	๒๕	๑๘๕	๔
ความหมายและคุณค่าของโสตทัศนวัสดุ	๒๕	๓๘	๓๓	๒๕	๒๕	๒๕	๑๘๐	๕
เทคนิคเบื้องต้นในการทำอุปกรณ์								
มรคาเขา	๒๕	๔๓	๔๓	๓๓	๓๓	๓๓	๒๑๓	๒
ทำโสตทัศนวัสดุ	๒๕	๔๓	๔๓	๓๓	๒๕	๒๕	๒๐๕	๓
วิธีใช้และเก็บรักษาเครื่องมือโสตฯ								
คุณต่าง ๆ	๓๓	๔๓	๔๓	๓๓	๓๓	๓๓	๒๑๘	๑
รวม	๑๘๗	๒๐๕	๒๐๐	๑๕๑	๑๕๖	๑๕๑	๑๐๐๐	
อันดับความสำคัญ	๔	๑	๒	๓	๕	๓		

จากตาราง ๕๐ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนเป็นพฤติกรรมความเข้าใจอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ทักษะ การวิเคราะห์ การประเมินค่า ความจำ และการสังเคราะห์ตามลำดับ เนื้อหาที่เป็นมากที่สุดได้แก่ การใช้และเก็บรักษาเครื่องมือโสตทัศนวัสดุ รองลงมาได้แก่เทคนิคเบื้องต้นในการทำอุปกรณ์การสอนมรคาเขา วิธีทำโสตทัศนวัสดุ ทฤษฎีการเรียนรู้ และการถ่ายทอดความรู้ และความหมายและคุณค่าของโสตทัศนวัสดุ ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวิชาโสตทัศนศึกษา

ตาราง ๕๑ แสดงค่าส่วนร้อยของพฤติกรรมในแบบทดสอบ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนทำการออกข้อสอบเพื่อทดสอบผู้เรียนวิชาโสตทัศนศึกษา

พฤติกรรม						
ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	รวม
ค่าส่วนร้อย	ค่าส่วนร้อย	ค่าส่วนร้อย	ค่าส่วนร้อย	ค่าส่วนร้อย	ค่าส่วนร้อย	ค่าส่วนร้อย
๔๐.๐๐	๓๗.๕๐	๑๒.๕๐	๑๐.๐๐	-	-	๑๐๐
๓๕.๐๐	๔๔.๐๐	๘.๐๐	๔.๐๐	-	-	๑๐๐
๒๔.๗๕	๕๖.๒๕	๗.๕	๗.๕	-	-	๑๐๐
๕๖.๕๖	๓๖.๖๖	๑๖.๕๕	๓.๕๖	-	-	๑๐๐
๔๖.๐๗	๔๐.๓๔	๑๑.๖๔	๗.๓๕	-	-	๑๐๐

จากตาราง ๕๑ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาออกข้อสอบวัดความจำมากที่สุด เฉลี่ยร้อยละ ๔๖.๐๗ ความเข้าใจมีมากที่สุด ร้อยละ ๔๐.๓๔ นอกจากนั้นอาจารย์ผู้สอนออกข้อสอบทดสอบการนำไปใช้ร้อยละ ๑๑.๖๔ และการวิเคราะห์ร้อยละ ๗.๓๕ ส่วนการสังเคราะห์และประเมินค่าไม่มี

วิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไป

ตอนที่ ๑ ผลของข้อมูลได้จากแบบสอบถาม

๑. แบบสอบถามอาจารย์

หมวดที่ ๑ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัย

๑. เพศ จำแนกได้ดังนี้

ชาย ๑๐ คน

หญิง ๔ คน

๒. อายุ จำแนกได้ดังนี้

อายุ	จำนวนคน
๒๕ - ๒๙	๓
๓๐ - ๓๔	๒
๓๕ - ๓๙	๕
๔๐ - ๔๔	๒
๔๕ - ๔๙	๓
๕๐ - ๕๔	๒
๕๕ - ๕๙	๑

อายุของอาจารย์ผู้สอนวิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนโดยเฉลี่ยเท่ากับ ๓๙.๔๔ ปี ในที่นี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มอาจารย์ตามอายุเป็น ๖ กลุ่มคือ อาจารย์ที่มีอายุสูงกว่าอัตราเฉลี่ยเป็นกลุ่มอาจารย์ที่มีอายุน้อย มี ๔ คน และอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยเป็นกลุ่มอาจารย์ที่มีอายุน้อย มี ๑๐ คน

๓. วุฒิ จำแนกได้ดังนี้

ปริญญาตรี ๓ คน

ปริญญาโท ๑๖ คน

ในที่นี้ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มอาจารย์ตามวุฒิเพื่อทำการวิจัย ทั้งนี้ เพราะกลุ่มตัวอย่างไม่เหมาะสม

๔. ประสิทธิภาพ จำแนกได้ดังนี้

จำนวนภาคเรียนที่สอน	จำนวนคน
๒	๑
๓	๒
๕	๒
๖	๑
๗	๑
๘	๑
๙	๑
๑๐	๕
๑๑	๑
๑๒	๑
๑๕	๑
๒๔	๑

อาจารย์ผู้สอนวิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไปมีประสิทธิภาพในการสอนวิชานี้โดยเฉลี่ย
 กะละ ๔.๔๔ ภาคเรียน ในที่นี้ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มอาจารย์ตามประสิทธิภาพ ดังนี้ อาจารย์
 ที่มีประสิทธิภาพการสอนสูงกว่าอัตราเฉลี่ย เป็นกลุ่มอาจารย์ประสิทธิภาพมากมี ๑๐ คน
 และอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพการสอนต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยเป็นกลุ่มอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพน้อย
 มี ๔ คน

ตาราง ๘๒ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปของอาจารย์ผู้สอน

คะแนน X (คะแนนเต็ม ๒๐)	จำนวนอาจารย์ f
- ๒	๑
๐	๑
๑	๑
๒	๑
๔	๓
๕	๒
๘	๒
๑๐	๒
๑๑	๑
$\Sigma fx = ๔๔$	$\Sigma f = ๑๘$

$$\bar{X} = ๕.๒๒๒๒$$

จากตาราง ๘๒ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปมีคะแนนเฉลี่ยด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้ เท่ากับ ๕.๒๒๒๒ จากคะแนนเต็ม ๒๐ ซึ่งนับว่าต่ำมาก แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนยังขาดความเข้าใจจุดมุ่งหมายในเชิงพฤติกรรมมาก ในที่นี้มีอาจารย์ที่ได้คะแนนสูงกว่าครึ่งเพียง ๒ คนเท่านั้น

ตาราง ๔๓ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป

คะแนน Y (คะแนนเต็ม ๖๐)	จำนวนอาจารย์ (f)
๑๖	๑
๒๑	๑
๒๔	๑
๒๗	๑
๒๘	๑
๓๘	๓
๓๙	๑
๔๑	๑
๔๓	๓
๔๔	๑
๕๐	๑
๕๒	๒
๕๖	๑
$\Sigma fx = ๓๑๐$	$\Sigma f = ๑๘$

$$\bar{Y} = ๓๙.๔๔๔๔$$

จากตาราง ๔๓ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปมีคะแนนเฉลี่ยด้านความเข้าใจในการสอนเท่ากับ ๓๙.๔๔๔๔ จากคะแนนเต็ม ๖๐ นับว่าอยู่ในระดับที่ไม่สูงและไม่ต่ำนัก อย่างไรก็ตามก็คืออาจารย์ส่วนใหญ่ได้คะแนนมากกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม แสดงว่าอาจารย์เหล่านั้นได้สอนตามพฤติกรรมในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ตาราง ๕๔ แสดงค่าความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบสอนทั่วไป

คะแนน Z (คะแนนเต็ม ๖๐)	จำนวนอาจารย์ f
๑๐	๑
๑๕	๑
๑๖	๑
๒๐	๑
๒๓	๑
๒๘	๑
๒๙	๑
๓๒	๑
๓๘	๑
๔๓	๒
๔๕	๑
๔๖	๑
๔๘	๑
๕๐	๑
๕๑	๑
๕๔	๑
๕๖	๑
$\Sigma fz = ๖๔๗$	$\Sigma f = ๑๘$

$$\bar{Z} = ๓๕.๔๔๔๔$$

จากตาราง ๕๔ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปมีคะแนนเฉลี่ยด้านความเข้าใจในการวัดผลเท่ากับ ๓๕.๔๔๔๔ จากคะแนนเต็ม ๖๐ จึงไม่จัดว่าอยู่ในระดับสูงนัก แสดงว่าอาจารย์วัดผลตามพฤติกรรมในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่มากนัก

ตาราง ๕๕ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไปของอาจารย์ผู้สอนที่มีอายุต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
อายุมาก	อายุน้อย
คะแนน X_1	คะแนน X_2
๑	- ๒
๔	๐
๔	๒
๔	๔
๘	๔
๑๐	๔
๑๐	๔
๑๑	๘
	๘
	๔
$\Sigma X_1 = ๕๒$	$\Sigma X_2 = ๔๒$
$N_1 = ๘$	$N_2 = ๑๐$
$\bar{X}_1 = ๖.๕๐๐๐$	$\bar{X}_2 = ๔.๒๐๐๐$

$$\frac{\Sigma X_1 - \bar{X}_2}{t} = ๑.๓๔๑๒$$

$$t = ๑.๓๕๐๘$$

ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕๕ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไปที่มีอายุมากและอายุน้อย รับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงลงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ในขณะเดียวกันผลของการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่า อาจารย์ที่มีอายุมากจะสามารถรับรู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อย

ตาราง ๕๖ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป ที่มีอายุต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
อายุมาก	อายุน้อย
คะแนน Y_1	คะแนน Y_2
๒๑	๑๖
๒๓	๒๐
๒๔	๒๔
๓๘	๓๘
๔๑	๓๘
๔๓	๓๙
๔๓	๕๐
๔๕	๕๒
	๕๒
	๕๖
$\Sigma Y_1 = ๒๙๘$	$\Sigma Y_2 = ๓๘๕$
$N_1 = ๘$	$N_2 = ๑๐$
$\bar{Y}_1 = ๓๗.๒๕๐๐$	$\bar{Y}_2 = ๓๘.๕๐๐๐$

$$S_{y-y_2} = ๖.๑๑๖๐$$

$$t = -๐.๒๐๔๔$$

ค่า t ไม่นับสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕๖ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปที่มีอายุมากและอายุน้อย สามารถเข้าใจในการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงคงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ และในขณะที่เกี่ยวกันผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่า อาจารย์ที่มีอายุมากจะสามารถเข้าใจการสอนได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อย

ตาราง ๔๗ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนนิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป
ที่มีอายุต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
อายุมาก	อายุน้อย
คะแนน Z_1	คะแนน Z_2
๑๐	๑๕
๑๖	๒๐
๒๓	๒๔
๒๔	๓๒
๔๓	๓๔
๔๕	๔๓
๔๖	๔๔
๕๑	๕๐
	๕๔
	๕๖
$\Sigma Z_1 = ๒๖๓$	$\Sigma Z_2 = ๓๘๔$
$N_1 = ๘$	$N_2 = ๑๐$
$\bar{Z}_1 = ๓๒.๘๗๕๐$	$\bar{Z}_2 = ๓๘.๔๐๐๐$

$$\begin{aligned} S_{\bar{Z}_1 - \bar{Z}_2} &= ๓.๐๒๒๔ \\ t &= -๐.๐๙๘๖ \end{aligned}$$

ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔๗ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนนิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปที่มีอายุมากและอายุน้อย สามารถ
เข้าใจในการวัดผลวิชานี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงคงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้
ในขณะเดียวกันผลของการค้นคว้าไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้สำหรับการวิจัย ที่ว่าอาจารย์ที่มีอายุมาก
จะสามารถเข้าใจการวัดผลตามหลักสูตรได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อย

ตาราง ๔๔ แสดงค่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาการเป็นวิธีสอนทั่วไป ที่มี
ประสบการณ์ต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
ประสบการณ์มาก	ประสบการณ์น้อย
คะแนน X_1	คะแนน X_2
๐	- ๒
๑	๒
๔	๔
๔	๔
๔	๔
๔	๔
๘	๔
๘	๑๐
๑๐	
๑๑	
$\Sigma X_1 = ๕๔$	$\Sigma X_2 = ๔๐$
$N_1 = ๑๐$	$N_2 = ๘$
$\bar{X}_1 = ๕.๔๐๐๐$	$\bar{X}_2 = ๕.๐๐๐๐$

$$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = ๑.๘๓๐๕$$

$$t = ๐.๒๑๘๕$$

ค่า t ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔๔ ปรากฏว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาการเป็นวิธีสอนทั่วไปที่มีประสบการณ์มาก และประสบการณ์
น้อยสามารถรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงควร
สมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ และในขณะที่เกี่ยวข้องกับผลของการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้สำหรับ
การวิจัยว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์มากจะสามารถรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ดีกว่าอาจารย์ที่มี
ประสบการณ์น้อย

ตาราง ๔๔ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป ที่มีประสบการณ์ต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
ประสบการณ์มาก	ประสบการณ์น้อย
คะแนน Y_1	คะแนน Y_2
๑๖	๒๓
๒๑	๓๘
๒๔	๓๘
๒๘	๓๙
๓๘	๔๓
๔๑	๔๓
๔๓	๕๒
๔๔	๕๖
๕๐	
๕๒	
$\Sigma Y_1 = ๓๖๖$	$\Sigma Y_2 = ๓๔๕$
$N_1 = ๑๐$	$N_2 = ๘$
$Y_1 = ๓๖.๖๐๐๐$	$Y_2 = ๔๓.๐๐๐๐$

$$\frac{S_{\bar{Y}_1 - \bar{Y}_2}}{t} = \frac{๕.๕๖๓๓}{- ๑.๑๔๔๕}$$

ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔๔ ปรากฏว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปที่มีประสบการณ์มาก และประสบการณ์น้อย สามารถเข้าใจในการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงคงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ และในขณะเดียวกันผลการค้นคว้าไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้สำหรับการวิจัยที่ว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์มากย่อมเข้าใจการสอนดีกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย

ตาราง ๑๐๐ แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาการเบี่ยงวิธีสอนทั่วไป
ที่มีประสมการต่างกัน

ประเภทของกลุ่มอาจารย์	
ประสมการดีมาก	ประสมการน้อย
คะแนน Z_1	คะแนน Z_2
๑๐	๑๖
๑๕	๒๐
๒๓	๓๒
๒๘	๓๘
๒๙	๔๓
๔๓	๔๕
๔๖	๕๐
๔๘	๕๔
๕๑	
๕๖	
$\Sigma Z_1 = ๓๔๘$	$\Sigma Z_2 = ๒๘๘$
$N_1 = ๑๐$	$N_2 = ๘$
$Z_1 = ๓๔.๘๐๐๐$	$Z_2 = ๓๖.๒๕๐๐๐$

$$S_{\bar{Z}_1 - \bar{Z}_2} = ๓.๑๓๓๒$$

$$t = -๐.๓๒๘๔$$

ค่า t ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๐๐ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาการเบี่ยงวิธีสอนทั่วไปที่มีประสมการดีมากและประสมการน้อย สามารถเข้าใจในการวัดผลวิชานี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงคงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ ในขณะที่เกี่ยวกับผลของการศึกษาไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานสำหรับการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า อาจารย์ที่มีประสมการดีมากยอมเข้าใจในการวัดผลดีกว่าอาจารย์ที่มีประสมการน้อย

ตาราง ๑๐๑ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร กับคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาการระเบียบวิธีสอนทั่วไป

คะแนนการรับรู้ (X)	คะแนนการสอน (Y)
1	47
0	24
0	49
2	34
4	16
4	34
4	47
4	47
4	44
4	52
4	52
4	34
4	50
4	34
4	56
10	29
10	27
11	24

$$r_{xy} = -0.0866$$

ค่า r_{xy} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง ๑๐๑ ปรากฏว่า คะแนนด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาการระเบียบวิธีสอนทั่วไป ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าอาจารย์ที่รับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดี ไม่จำเป็นต้องเข้าใจการสอนดีเสมอไป

ตาราง ๑๐๒ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความเข้าใจในการสอนกับคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาการเป็นวิธีสอนทั่วไป

คะแนนการสอน (Y)	คะแนนการวัดผล (Z)
๑๖	๑๕
๒๑	๑๐
๒๔	๒๘
๒๗	๑๖
๒๘	๒๓
๓๘	๒๕
๓๘	๓๘
๓๘	๕๐
๓๙	๓๒
๔๑	๔๓
๔๓	๒๐
๔๓	๔๕
๔๓	๔๖
๔๔	๕๑
๕๐	๕๖
๕๒	๔๘
๕๒	๕๔
๕๖	๔๓

$$r_{yz} = 0.2955$$

ค่า r_{yz} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๐๒ ปรากฏว่า คะแนนด้านความเข้าใจในการสอนและคะแนนด้านความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาการเป็นวิธีสอนทั่วไปไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น จึงแสดงว่าอาจารย์ที่เข้าใจในการสอนก็ไม่จำเป็นต้องเข้าใจในการวัดผลก็เสมอไป

ตาราง ๑๐๓ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์สอนวิชาการเป็นวิธีสอนทั่วไป

คะแนนการรับรู้ (X)	คะแนนการวัดผล (Z)
๒	๒๐
๐	๒๔
๑	๔๓
๒	๕๐
๔	๑๕
๔	๓๒
๔	๔๓
๔	๔๕
๔	๔๖
๔	๔๘
๔	๕๔
๔	๕๕
๔	๕๖
๔	๕๖
๔	๓๘
๔	๔๓
๑๐	๑๐
๑๐	๑๖
๑๑	๒๓

$$r_{xz} = -0.0697$$

ค่า r_{xz} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตาราง ๑๐๓ ปรากฏว่าคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และคะแนนความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์สอนวิชาการเป็นวิธีสอนทั่วไป ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าอาจารย์ที่รับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็ไม่จำเป็นต้องเข้าใจในการวัดผลที่เสมอไป

หมวดที่ ๒ สภาพการศึกษาจุดมุ่งหมายและการรับรู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป

ตาราง ๑๐๘ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่องการประชุมปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร

ความสม่ำเสมอในการประชุม	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ประชุมปรึกษาหารือกันเสมอ	๒	๓๓.๓๓
๒. ประชุมปรึกษาหารือกันเมื่อจะเริ่มค้นสอนแต่ละเทอม	๑	๕.๕๖
๓. ประชุมปรึกษาหารือกันเมื่อเริ่มต้นปีการศึกษาใหม่	๒	๑๑.๑๑
๔. ประชุมปรึกษาหารือกันน้อยครั้ง	๕	๒๗.๗๘
๕. ไม่เคยปีการประชุมแต่อย่างใด	๔	๒๒.๒๒
รวม	๑๔	๑๐๐

จากตาราง ๑๐๘ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปที่ประชุมปรึกษาหารือกันในเรื่องเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรอยู่เสมอมีมากที่สุดคือร้อยละ ๓๓.๓๓ อาจารย์ที่ประชุมปรึกษารวบรวมกันน้อยครั้งมีมากเป็นอันดับสองคือมีร้อยละ ๒๗.๗๘ อาจารย์ที่ไม่เคยมีการประชุมกันมีมากเป็นอันดับสามคือมีร้อยละ ๒๒.๒๒ รองลงมาคืออาจารย์ที่ประชุมปรึกษาหารือกันเมื่อเริ่มปีการศึกษาใหม่มีร้อยละ ๑๑.๑๑ และอาจารย์ที่ประชุมปรึกษาหารือกันเมื่อเริ่มต้นสอนแต่ละเทอมมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๕๖

ตาราง ๑๐๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบเกี่ยวกับลักษณะการึกษาทำความเข้าใจหลักสูตร

ลักษณะของการทำความเข้าใจ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. เกยศึกษาและทำความเข้าใจอย่างละเอียด เพื่อนำมาตีความเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้	๑๒	๖๖.๖๗
๒. เกยอ่านและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างละเอียด แต่มิได้นำมาตีความเป็นพฤติกรรม	๔	๒๒.๒๒
๓. เกยอ่านและรับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้ แต่มิได้ศึกษารายละเอียด	๒	๑๑.๑๑
๔. ไม่เกยอ่านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาก่อนเลย	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๐๕ แสดงว่า อาจารย์ที่เกยศึกษาและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างละเอียด เพื่อนำมาตีความเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้มีมากที่สุดคือมีร้อยละ ๖๖.๖๗ รองลงมาคืออาจารย์ที่เกยอ่านและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างละเอียด แต่มิได้นำมาตีความเป็นพฤติกรรม ก็อมีร้อยละ ๒๒.๒๒ และอาจารย์ที่เกยอ่านและรับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้แต่มิได้ศึกษารายละเอียดก็น้อยที่สุดคือร้อยละ ๑๑.๑๑

ตาราง ๑๐๖ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาการเป็นวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามแหล่งที่รับทราบ
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้

แหล่งที่รับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. จากเอกสารหลักสูตร หรือประมวลการสอน รายวิชาการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์	๑๐	๕๕.๕๖
๒. จากเอกสารประกอบการเรียนวิชานี้	๓	๑๖.๖๗
๓. จากหัวหน้าคณะศึกษาศาสตร์	-	-
๔. จากเพื่อนร่วมงานที่เคยสอนมาก่อน	-	-
๕. จากเอกสารของต่างประเทศ	-	-
๖. คิดขึ้นเอง	-	-
๗. ไม่ได้ศึกษาจากที่ใด	-	-
๘. ศึกษาจากหลายแห่งรวมกัน	๕	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๐๖ แสดงว่า อาจารย์ที่ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากเอกสารหลักสูตร
หรือประมวลการสอนของคณะศึกษาศาสตร์มีมากที่สุดคือร้อยละ ๕๕.๕๖ รองลงมาคืออาจารย์
ที่ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากหลายแหล่ง อาจารย์ที่ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
จากเอกสารประกอบการเรียนวิชานี้เป็นน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑๖.๖๗ ไม่มีอาจารย์คนใดศึกษา
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากหัวหน้าคณะวิชา จากเพื่อนร่วมงาน จากเอกสารของต่างประเทศ
หรือคิดขึ้นเอง

ตาราง ๑๐๗ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาการแบบวิธีสอนทั่วไป จำนวนคำถามการประเมินผล
ตนเองในเรื่องเกี่ยวกับระดับความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้

ระดับความเข้าใจ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. คีมาก	๘	๒๒.๒๒
๒. คี	๑๐	๕๕.๕๖
๓. ปานกลาง	๓	๑๖.๖๗
๔. น้อย	๑	๕.๕๖
๕. ไม่เข้าใจเลย	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๐๗ แสดงว่า อาจารย์ที่คิดว่าตนเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับที่
มีมากที่สุดก็ร้อยละ ๕๕.๕๖ อาจารย์ที่คิดว่าตนเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มากที่สุด
รองลงมาคือร้อยละ ๒๒.๒๒ อาจารย์ที่คิดว่าตนเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับ
ปานกลางมีมากเป็นอันดับสาม คือร้อยละ ๑๖.๖๗ อาจารย์ที่คิดว่าตนเข้าใจจุดมุ่งหมาย
ของหลักสูตรน้อยมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๕๖ ไม่มีอาจารย์คนใดที่ไม่เข้าใจจุดมุ่งหมาย
ของหลักสูตรเลย

ตาราง ๑๐๘ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามการทำความตกลงในเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับผู้เรียน

ลักษณะของการทำความตกลง	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ทำความตกลงกันอย่างละเอียด	๑๒	๖๖.๖๗
๒. ทำความตกลงกันเล็กน้อย	๕	๒๗.๗๘
๓. ให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าตนเอง	๑	๕.๕๖
๔. ไม่ได้ทำความตกลงกับผู้เรียนเลย	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๐๘ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนที่ทำความตกลงกับผู้เรียนในเรื่องจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชานี้อย่างละเอียดมีมากที่สุดคือ ร้อยละ ๖๖.๖๗ อาจารย์ที่ทำความตกลงกับผู้เรียนเล็กน้อยมีรองลงมาคือมีร้อยละ ๒๗.๗๘ ที่เหลือร้อยละ ๕.๕๖ ให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าตนเอง ไม่มีอาจารย์คนใดที่ไม่ได้ทำความตกลงกับผู้เรียนเลย

หมวดที่ ๓ การสอน

ตาราง ๑๐๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาการระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามอัตราความ
สม่ำเสมอของการเตรียมการสอน

อัตราความสม่ำเสมอ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ทำเสมอ	๑๒	๖๖.๖๗
๒. ทำเป็นส่วนใหญ่	๔	๒๒.๒๒
๓. ทำบ้างไม่ได้ทำบ้าง	๑	๕.๕๖
๔. ไม่ค่อยได้ทำ	๑	๕.๕๖
๕. ไม่ได้ทำเลย	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๐๕ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนที่ทำแผนการสอนสม่ำเสมอมากที่สุดก็มีร้อยละ ๖๖.๖๗ อาจารย์ที่ทำการเตรียมการสอนเป็นส่วนใหญ่ มีมากรองลงมาคือมีร้อยละ ๒๒.๒๒ อาจารย์ที่เตรียมการสอนบ้างไม่ได้เตรียมบ้าง และอาจารย์ที่ไม่ค่อยได้เตรียมการสอนมีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ ๕.๕๖ ไม่มีอาจารย์คนใดที่ไม่ได้เตรียมการสอนเลย

ตาราง ๑๑๐ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามลักษณะการเตรียมการสอน

ลักษณะของการเตรียมการสอน	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. เตรียมก่อนจะเข้าสอนเป็นรายชั่วโมง	๕	๒๗.๗๘
๒. เตรียมเมื่อจะขึ้นบทเรียนใหม่	๒	๑๑.๑๑
๓. เตรียมเป็นรายสัปดาห์	๕	๕๐
๔. เตรียมเฉพาะบทที่เห็นว่ายาก	๒	๑๑.๑๑
๕. ไม่ได้เตรียมเพราะสอนมานานจนชำนาญ	-	-
๖. เตรียมเป็นเทอม	-	-
รวม	๑๔	๑๐๐

จากตาราง ๑๑๐ แสดงว่า อาจารย์ที่เตรียมการสอนเป็นรายสัปดาห์มีมากที่สุดคือร้อยละ ๕๐ รองลงมาคืออาจารย์ที่เตรียมการสอนเป็นรายชั่วโมง คือมีร้อยละ ๒๗.๗๘ อาจารย์ที่เตรียมเมื่อจะขึ้นบทเรียนใหม่ และอาจารย์ที่เตรียมเฉพาะบทที่เห็นว่ายากมีมากเท่ากันเป็นอันดับสาม คือมีร้อยละ ๑๑.๑๑ ไม่มีอาจารย์คนใดเตรียมการสอนเป็นเทอม

ตาราง ๑๑๑ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาการเรียนวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่อง การปฏิบัติตามคาบที่ตนได้เตรียมไว้เพียงใด

ลักษณะของการปฏิบัติ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด	-	-
๒. ปฏิบัติตามเพียงบางส่วนและดัดแปลงเพียงบางส่วน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียนในขณะนั้น	๑๘	๑๐๐
๓. ใกล้เคียงปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนไว้แล้ว	-	-
๔. ไม่ได้ปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนมาเลย	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๑๑ แสดงว่าอาจารย์ทั้งหมดร้อยละร้อย ปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนบางส่วน ดัดแปลงบางส่วนเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียน ไม่มีอาจารย์คนใดปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

ตาราง ๑๑๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความคิดเห็นว่าการเตรียมการสอนจะช่วยให้การสอนของตนดีขึ้นเพียงไร

ประเภทของความคิดเห็น	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ถิ่นมาก	๑	๓๘.๘๘
๒. ถิ่น	๑๐	๕๕.๕๖
๓. ปานกลาง	๑	๕.๕๖
๔. เฉย ๆ	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๑๒ แสดงว่า อาจารย์ที่เห็นว่าการเตรียมการสอนจะช่วยให้การสอนของตนดีขึ้นมากที่สุดคือร้อยละ ๕๕.๕๖ อาจารย์ที่เห็นว่าการเตรียมการสอนจะช่วยให้การสอนของตนดีขึ้นบ้างรองลงมาคือมีร้อยละ ๓๘.๘๘ และอาจารย์ที่เห็นว่าการเตรียมการสอนจะช่วยให้การสอนของตนดีขึ้นในระดับปานกลางมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๕๖

ตาราง ๑๑๓ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความสม่ำเสมอของการใช้อุปกรณ์การสอนในการสอนวิชานี้

ความสม่ำเสมอของการใช้อุปกรณ์	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ใช้สม่ำเสมอ	๒	๑๑.๑๑
๒. ใช้เป็นส่วนใหญ่	๖	๓๓.๓๓
๓. ไม่ได้ใช้เป็นส่วนใหญ่	๑๐	๕๕.๕๖
๔. ไม่เคยใช้	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๑๓ แสดงว่าอาจารย์ที่ไม่ค่อยได้ใช้อุปกรณ์การสอนในส่วนใหญ่ของการสอน มีมากที่สุดก็ร้อยละ ๕๕.๕๖ อาจารย์ที่ใช้เป็นส่วนใหญ่มีรองลงมาคือร้อยละ ๓๓.๓๓ มีอาจารย์ร้อยละ ๑๑.๑๑ ที่ใช้อุปกรณ์การสอนเป็นประจำ ไม่มีอาจารย์คนใดไม่เคยใช้อุปกรณ์การสอนเลย

ตาราง ๑๑๔ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความเห็นในเรื่องผลของการใช้อุปกรณ์การสอนที่มีต่อการสอนของตน

ผลของการใช้อุปกรณ์	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ทำให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียน	๑๐	๕๕.๕๖
๒. ประหยัดเวลา	๖	๓๓.๓๓
๓. ทำให้เสียเวลา	-	-
๔. เฉย ๆ	๒	๑๑.๑๑
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๑๔ แสดงว่า อาจารย์ที่ถือว่าการใช้อุปกรณ์การสอนจะช่วยด้านทำให้ผู้เรียนสนใจผู้เรียน มีมากที่สุดถือว่ามีร้อยละ ๕๕.๕๖ รองลงมาถือว่าการใช้อุปกรณ์การสอนช่วยประหยัดเวลา ถือว่ามีร้อยละ ๓๓.๓๓ และมีอาจารย์ร้อยละ ๑๑.๑๑ ที่ถือว่าการใช้อุปกรณ์การสอนไม่มีผลใด ๆ ต่อการสอนของตน ไม่มีอาจารย์คนใดคิดว่าการใช้อุปกรณ์การสอนทำให้เสียเวลา

ตาราง ๑๑๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามอัตราการใช้
อุปกรณ์การสอน

อุปกรณ์	อัตราการใช้			ไม่ได้ใช้
	มาก	ปานกลาง		
	จำนวนอาจารย์			จำนวนอาจารย์
๑. ของจริง	๒	๘	-	๑๐
๒. หุ่นจำลอง	-	-	-	๑๘
๓. ภาพยนต์	๒	๕	๕	๗
๔. สไลด์หรือเฟิร์มสตริป	๑	๓	๕	๕
๕. เทปบันทึกเสียง	-	-	-	๑๘
๖. แผนภูมิ	๒	๖	๒	๕
รวม	๗	๒๒	๑๑	๗๐

จากตาราง ๑๑๕ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไป ใช้อุปกรณ์การสอนในอัตรา
อย่างมาก อุปกรณ์ที่ใช้มากตามลำดับคือ ของจริงใช้มากที่สุด รองลงไปได้แก่ แผนภูมิ ภาพยนต์
สไลด์ ตามลำดับ ไม่มีอาจารย์คนใดใช้หุ่นจำลองหรือเครื่องบันทึกเสียงเลย

ตาราง ๑๑๖ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามอัตราการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอน

ประเภทของกิจกรรม	อัตราการจัดกิจกรรม			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้จัด
	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์
๑. การรายงานเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มหน้าชั้น	๕	๕	๑	๓
๒. การเขียน-รายงานเป็น รายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม	๔	๗	๑	๒
๓. การสาธิต	๒	๓	๗	๖
๔. การทดลอง	-	๒	๑	๑๕
๕. การดูงานนอกสถานที่	๑	๕	๓	๔
๖. การกำหนดให้อ่านหนังสือ หรือนิตยสารซึ่งเกี่ยวข้องกับ วิชานี้	๕	๑๑	๒	-
๗. การเชิญวิทยากรมาบรรยาย	-	-	๕	๑๓
๘. การทำแบบฝึกหัด	-	๔	๗	๗
รวม	๒๐	๔๖	๒๗	๔๕

จากตาราง ๑๑๖ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จัดกิจกรรมการเรียน
การสอนที่นอกเหนือจากการบรรยาย ในอัตราค่อนข้างน้อย กิจกรรมที่จัดมากที่สุดไปหาน้อย
ตามลำดับ คือ การเขียนรายงาน การกำหนดให้อ่านหนังสือ การรายงานเป็นกลุ่มหรือ
รายบุคคลหน้าชั้น การสาธิต การดูงานนอกสถานที่ การทำแบบฝึกหัด การทดลอง และการ
เชิญวิทยากรมาบรรยาย

ตาราง ๑๑๗ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกการเน้นพฤติกรรมหลักในการสอนวิชานี้

พฤติกรรม	อัตรการเน้น			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้เน้น
	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์	จำนวนอาจารย์
๑. ความรู้ - ความจำ	๙	๑๐	๑	-
๒. ความเข้าใจ	๑๕	๒	๑	-
๓. ทักษะ-การนำไปใช้	๑๔	๓	๑	-
๔. การวิเคราะห์	๕	๑๒	๑	-
๕. การสังเคราะห์	๒	๑๓	๓	-
๖. การประเมินค่า-ทัศนคติ	๖	๑๑	๑	-
รวม	๔๕	๕๑	๘	-

จากตาราง ๑๑๗ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับปานกลางถึงมาก พฤติกรรมที่เน้นมากไปหาน้อยตามลำดับคือ ความเข้าใจ ทักษะ ความจำ การประเมินค่า-ทัศนคติ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์

หมวดที่ ๔ การวัดผล

ตาราง ๑๑๘ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่อง กำหนดการทดสอบผู้เรียน

กำหนดเวลาการทดสอบ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ทุกสัปดาห์	๑	๕.๕๖
๒. ทุก ๆ ครั้งเมื่อจบบทเรียนหนึ่ง ๆ	-	-
๓. กลางเทอมและปลายเทอม	๑๕	๘๓.๓๓
๔. ปลายเทอม	๖	๕.๕๖
๕. ประเมินผลจากกิจกรรมที่กำหนดให้เท่านั้น ไม่ได้ทำการทดสอบ	๖	๕.๕๖
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๑๘ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนที่กำหนดการทดสอบเป็น ๒ ระยะ คือ กลางเทอมและปลายเทอมมีมากที่สุด คือมีร้อยละ ๘๓.๓๓ อาจารย์ที่ทำการทดสอบทุกสัปดาห์ทำการทดสอบเฉพาะปลายเทอม และอาจารย์ที่ไม่ได้ทดสอบหากแต่ประเมินผลจากกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนทำเท่านั้น มีน้อยเท่ากับร้อยละ ๕.๕๖ ไม่มีอาจารย์คนใดทดสอบทุกครั้งเมื่อจบบทเรียน

ตาราง ๑๑๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิเคราะห์แบบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามอัตราของการ
 กำหนดถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในการทดสอบผู้เรียน

อัตราการกำหนดถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. บาก	๑๔	๗๗.๗๘
๒. ปานกลาง	๓	๑๖.๖๗
๓. น้อย	๑	๕.๕๖
๔. น้อยมาก	-	-
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๑๕ แสดงว่า อาจารย์ที่กำหนดถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะทดสอบผู้เรียน
 ในอัตรามาก มีมากที่สุดก็ร้อยละ ๗๗.๗๘ อาจารย์ที่กำหนดถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 ปานกลางมีรองลงมาคือร้อยละ ๑๖.๖๗ และอาจารย์ที่กำหนดถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 น้อยมีน้อยที่สุดก็ร้อยละ ๕.๕๖ ไม่พบอาจารย์คนใดกำหนดถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในอัตรา
 น้อยมาก

ตาราง ๑๒๐ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิเคราะห์แบบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามการก้ำนึ่งถึงกิจกรรมที่ถนนมอบหมายให้ผู้เรียนทำ เพื่อจะทำการทดสอบ

อัตรา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อยละ
๑. มาก	๑๐	๕๕.๕๖
๒. ปานกลาง	๔	๔๔.๔๔
๓. น้อย	-	-
๔. ไม่ก้ำนึ่ง	-	-
รวม	๑๔	๑๐๐

จากตาราง ๑๒๐ แสดงว่า อาจารย์ที่ก้ำนึ่งกิจกรรมที่ถนนมอบหมายให้ผู้เรียนทำเมื่อจะทำการทดสอบในอัตราามากเป็นมากที่สุด ก็จะมีร้อยละ ๕๕.๕๐ และที่เหลือน้อยละ ๔๔.๔๔ ก้ำนึ่งถึงในอัตราปานกลาง

ตาราง ๑๒๑ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาการะเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามการคำนึงถึง
สิ่งที่คนสอนในชั้น เพื่อจะทำการทดสอบ

อัตรา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. มาก	๖	๓๓.๓๓
๒. ปานกลาง	๔	๕๐
๓. น้อย	๓	๑๖.๖๗
๔. น้อยมาก	-	-
รวม	๑๔	๑๐๐

จากตาราง ๑๒๑ แสดงว่า อาจารย์ที่คำนึงถึงสิ่งที่คนสอนในชั้นเมื่อจะทำการทดสอบ
ผู้เรียนในอัตราปานกลางมีมากที่สุด คือมีร้อยละ ๕๐ อาจารย์ที่คำนึงถึงในอัตรามาก
มีรองลงมามีร้อยละ ๓๓.๓๓ และอาจารย์ที่คำนึงถึงในอัตราน้อย มีน้อยที่สุดคือร้อยละ
๑๖.๖๗

ตาราง ๑๒๒ จำนวนผู้สอนวิชาการเขียนวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามกำหนดเวลาของการเขียนข้อสอบ

เวลาที่เขียนข้อสอบ	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. เมื่อจะทำการทดสอบแต่ละครั้ง	๑๒	๖๖.๖๗
๒. เพื่อจบบทเรียนหนึ่ง ๆ	๑	๕.๕๖
๓. เพื่อจบการสอนแต่ละชั่วโมง	-	-
๔. ในระหว่างที่เตรียมบทเรียน	๒	๑๑.๑๑
๕. ท่านมีข้อสอบที่ใช้เป็นประจำอยู่แล้ว	๓	๑๖.๖๗
รวม	๑๘	๑๐๐

จากตาราง ๑๒๒ แสดงว่า อาจารย์ที่เขียนข้อสอบเพื่อจะทำการทดสอบแต่ละครั้งมีมากที่สุดก็ร้อยละ ๖๖.๖๗ อาจารย์ที่มีข้อสอบใช้เป็นประจำอยู่แล้วมีมากรองลงมาก็ร้อยละ ๑๖.๖๗ และอีกร้อยละ ๑๑.๑๑ เขียนข้อสอบในระหว่างที่เตรียมบทเรียน ไม่มีอาจารย์คนใดเขียนข้อสอบเมื่อทำการสอนจบแต่ละชั่วโมง

หมวดที่ ๕ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ตาราง ๑๒๓ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาทั่วไป ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. สิ่งแวดล้อมภายในวิทยาลัย ไม่ส่งเสริมการเรียนวิชานี้	๓	๑๖.๖๗
๒. พื้นฐานของผู้สอนไม่ดีพอ	๓	๑๖.๖๗
๓. ไม่มีเวลาเตรียมการสอนให้เหมาะสม	๖	๑๑.๑๑
๔. วิทยาลัยมีผู้สอนวิชานี้ไม่พอ	๕	๒๓.๗๘
๕. เวลาสำหรับวิชานี้ไม่เพียงพอ ไม่สามารถจัดกิจกรรมนอกห้องการได้	๑๐	๕๕.๕๖

* ทอมได้หลายข้อ

จากตาราง ๑๒๓ แสดงว่า อาจารย์ที่ประสบปัญหามีเวลาสำหรับวิชานี้ไม่เพียงพอ มีจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ ๕๕.๕๖ อาจารย์ที่ประสบปัญหาวิทยาลัยมีอาจารย์สอนวิชานี้ไม่เพียงพอ มีมารองลงมาคือร้อยละ ๒๓.๗๘ อาจารย์ที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมภายในวิทยาลัย ไม่ส่งเสริมการเรียนวิชานี้ และพื้นฐานของผู้เรียนไม่ดีพอ มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ ๑๖.๖๗ และอาจารย์ที่ไม่มีเวลาเตรียมการสอนมีร้อยละ ๑๑.๑๑

ตาราง ๑๒๘ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป ว่าแนกตามคำตอบในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาเนื้อหาของหลักสูตร อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. เนื้อหาในหลักสูตรกำหนดไว้มากเกินไป ทำให้สอนไม่ทัน	๓	๓๘.๘๘
๒. เนื้อหาในหลักสูตรน้อยเกินไปไม่พอกับความต้องการทางการศึกษาของไทย	๑	๕.๕๖
๓. หลักสูตรอ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับสังคมไทย	๕	๒๓.๓๘
๔. หลักสูตรล้าสมัย ควรปรับปรุง	๑๐	๕๕.๕๖
๕. หลักสูตรซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น	๑	๕.๕๘

* ตอบได้หลายข้อ

จากตาราง ๑๒๘ แสดงว่า อาจารย์ที่ประสบปัญหาหลักสูตรล้าสมัยมีมากที่สุดที่ร้อยละ ๕๕.๕๖ รองลงมาคืออาจารย์ที่ประสบปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรกำหนดไว้มากเกินไป คือร้อยละ ๓๘.๘๘ อาจารย์ที่ประสบปัญหาหลักสูตรอ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไป ไม่มีมากเป็นที่สุดที่ร้อยละ ๒๓.๓๘ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรน้อยเกินไป และหลักสูตรซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น เป็นน้อยที่สุดร้อยละ ๕.๕๖ เท่ากัน

ตาราง ๑๒๕ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน อันเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป	๖	๓๓.๓๓
๒. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่สนใจวิชานี้	๘	๔๔.๔๔
๓. พื้นฐานความรู้ทางวิชาการศึกษาของผู้เรียน ไม่เพียงพอ	๖	๓๓.๓๓
๔. พื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ไม่เพียงพอ ทำให้สั่งงานกันไม่ได้ไม่เต็มที่	๕	๒๗.๗๘

* ตอบได้หลายข้อ

จากตาราง ๑๒๕ แสดงว่า อาจารย์ที่ประสบปัญหาผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่สนใจวิชานี้มากที่สุดคือร้อยละ ๔๔.๔๔ อาจารย์ที่ประสบกับค่าผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป และปัญหาพื้นฐานความรู้ทางวิชาการศึกษาไม่เพียงพอ มีมากเท่ากับเรื่องลงมากคือร้อยละ ๓๓.๓๓ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาพื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนไม่เพียงพอ มีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๒๗.๗๘

ตาราง ๑๒๒ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามคำตอบในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหากิจกรรมและอุปกรณ์ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. ขาดหนังสืออุปกรณ์ประกอบการสอน	๗	๒๗.๘๘
๒. ขาดหนังสือตำรา (text book) ที่เป็นภาษาไทยสำหรับผู้เรียน	๑๒	๒๖.๖๗
๓. หนังสือสำหรับวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปในห้องสมุด มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับผู้เรียนกันกว่า	๗	๓๘.๘๘
๔. วิทยาลัยขาดแคลนอุปกรณ์ทางวิชาการแบบวิธีสอนทั่วไป	๕	๒๗.๖๘

* คอบได้หลายข้อ

จากตาราง ๑๒๒ แสดงว่า อาจารย์ที่ประสบปัญหาขาดหนังสือตำราที่เป็นภาษาไทยสำหรับผู้เรียน ซึ่งมีร้อยละ ๒๖.๖๗ รองลงมาได้แก่อาจารย์ที่ประสบปัญหาขาดหนังสือประกอบการสอน และหนังสือสำหรับวิชานี้ในห้องสมุดมีไม่เพียงพอ คือมีร้อยละ ๓๘.๘๘ และอาจารย์ที่ประสบปัญหาวิทยาลัยขาดแคลนอุปกรณ์ในวิชานี้มีร้อยละ ๒๗.๖๘

ตาราง ๑๒๑) จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จากแนกตามกำกอบในเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าส่วนร้อย
๑. วิทยาลัยเร่งรัดผลการเรียนมากเกินไป เป็นเหตุให้ ไม่อาจตรวจข้อสอบและตัดสินผลได้อย่างละเอียดรอบคอบ	๖	๓๓.๓๓
๒. ไม่อาจตัดสินผลการเรียนได้ตรงตามหลักการ เพราะ เกรงกลัวอิทธิพลของผู้เรียน	๑	๕.๕๖
๓. ไม่อาจออกข้อสอบแบบปรนัยที่สามารถวัดพฤติกรรมตาม จุดมุ่งหมายได้อย่างแท้จริง เพราะมีความรู้และความ ชำนาญไม่เพียงพอในการสร้างข้อสอบดังกล่าว	๖	๓๓.๓๓
๔. ไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับตรวจงาน ให้แบบฝึกหัดและ กิจกรรมตามจุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถ เหล่านั้นหลาย ๆ ทาง	๖	๓๓.๓๓
๕. มีความไม่แน่ใจในข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผล เลยทำให้ ไม่อาจตัดสินผลการเรียนโดยเคร่งครัดได้	๔	๒๒.๒๒

* กอบโก้มหลายข้อ

จากตาราง ๑๒๑) แสดงว่าอาจารย์ที่ประสบปัญหาวิทยาลัยเร่งรัดผลการเรียนมากเกินไป เป็นเหตุให้ไม่อาจตรวจข้อสอบและตัดสินผลได้อย่างละเอียดรอบคอบ อาจารย์ที่ประสบปัญหาที่ไม่อาจออกข้อสอบแบบปรนัยที่สามารถวัดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายได้อย่างแท้จริง เพราะมีความรู้ความชำนาญไม่เพียงพอในการสร้างข้อสอบดังกล่าว และอาจารย์ที่ประสบปัญหาไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับตรวจงาน ให้แบบฝึกหัดและกิจกรรมตามจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความสามารถเหล่านั้นหลาย ๆ ทาง มีอัตราามากที่สุดเท่ากันคือร้อยละ ๓๓.๓๓ รองลงมาคืออาจารย์ที่ประสบปัญหาไม่แน่ใจในข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลเลยไม่อาจตัดสินผลการเรียนโดยเคร่งครัดได้ คือมีร้อยละ ๒๒.๒๒ และปีอาจารย์ร้อยละ ๕.๕๖ ที่ประสบปัญหาไม่อาจตัดสินผลการเรียนได้ตรงตามหลักการ เพราะเกรงกลัวอิทธิพลของผู้เรียน

๒. ชุด ข. แบบสอบถามนิสิต

หมวดที่ ๑

ตาราง ๑๒๘ คะแนนค่าการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จากคำตอบแบบสอบถามของอาจารย์เองและของผู้เรียน

ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	$S_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}$	t
อาจารย์	๑๘	๓๙.๕๕๕	๓.๗๗๕๔	๑.๕๗๗๖*
นิสิต	๑๐๐	๔๑.๒๕๗๕		

* ถ้า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๒๘ ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป และนิสิตผู้เรียนวิชานี้ ประเมินค่าการสอนของอาจารย์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เราจึงคงสมมุติฐานที่เป็นกลางไว้ และผลการศึกษาเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้สำหรับการวิจัย

หมวดที่ ๒

ตาราง ๑๒๕ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความถี่เห็น
เกี่ยวกับสภาพการเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอน

ความถี่เห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. เตรียมอย่างถี่	๔๔	๔๓.๕๖
๒. เตรียมบ้าง	๔๕	๔๔.๕๕
๓. ไม่ได้เตรียม	๓	๒.๙๗
๔. ไม่ทราบ	๘	๘.๙๑
รวม	๑๐๐	๑๐๐

จากตาราง ๑๒๕ แสดงว่า นิสิตที่เห็นว่าอาจารย์เตรียมการสอนบ้างมีมากที่สุดคือร้อยละ ๔๔.๕๕ นิสิตที่เห็นว่าอาจารย์เตรียมการสอนอย่างถี่มีรองลงมากคือร้อยละ ๔๓.๕๖ นิสิตที่ไม่ทราบว่าอาจารย์เตรียมตัวหรือไม่มีมากเป็นอันดับสามคือร้อยละ ๘.๙๑ และนิสิตที่คิดว่าอาจารย์ไม่ได้เตรียมการสอนมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๒.๙๗

ตาราง ๑๓๐ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความเห็นในเรื่องอัตราส่วนการบรรยายและกิจกรรมอื่น ๆ ของอาจารย์ผู้สอน

ความกึกเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. บรรยายโดยตลอด ไม่มีกิจกรรมอื่นเลย	๗	๖.๕๔
๒. บรรยายมากไป มีกิจกรรมอื่น ๆ น้อย	๒๑	๒๐.๗๕
๓. บรรยายมากพอสมควรกับกิจกรรมอื่น ๆ	๗๐	๖๕.๕๐
๔. บรรยายน้อยเกินไป มีกิจกรรมอื่น ๆ มาก	๓	๒.๕๗
รวม	๑๐๑	๑๐๐

จากตาราง ๑๓๐ แสดงว่า นิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปเห็นว่า อาจารย์สอนโดยการบรรยายมากพอสมควรกับกิจกรรมอื่น ๆ มีมากที่สุดร้อยละ ๖๕.๕๐ รองลงมาได้แก่นิสิตที่เห็นว่าอาจารย์สอนบรรยายมากไม่มีกิจกรรมอื่น ๆ น้อยมีร้อยละ ๒๐.๗๕ และนิสิตที่เห็นว่าอาจารย์สอนแบบบรรยายอย่างเดียวนั้นมีมากที่สุดที่สาม ก็น้อยร้อยละ ๖.๕๔ และนิสิตที่คิดว่าอาจารย์สอนบรรยายน้อยเกินไป และมีกิจกรรมอื่น ๆ มากไปนั้นมีน้อยที่สุดที่ร้อยละ ๒.๕๗

ตาราง ๑๓๑ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความบกพร่องเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ โดยเปรียบเทียบอัตราการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของอาจารย์

ความบกพร่อง	จำนวนนิสิต	ค่าร้อยละ
๑. ทฤษฎีแต่อย่างเดียว	๙	๖.๕๔
๒. ปฏิบัติแต่อย่างเดียว	-	-
๓. ทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ	๒๕	๒๔.๗๑
๔. ปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	๒๕	๒๔.๗๑
๕. เท่า ๆ กัน	๓๖	๓๕.๖๘
๖. ไม่แน่นอนแต่อย่างใด	-	-
รวม	๑๐๐	๑๐๐

จากตาราง ๑๓๑ แสดงว่า นิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปคิดว่าอาจารย์สอนภาคทฤษฎีและปฏิบัติเท่า ๆ กันมากที่สุดก็ร้อยละ ๓๕.๖๘ และเห็นว่าอาจารย์ที่สอนทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ และปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีมีมากเท่ากัน ก็ร้อยละ ๒๔.๗๑ นิสิตที่เหลือร้อยละ ๖.๕๔ เห็นว่าอาจารย์เป็นแค่ทฤษฎีอย่างเดียว

ตาราง ๑๓๒ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความเห็นว่าคุณจะสามารถนำสิ่งที่ตนเรียนรู้จากวิชานี้ไปใช้จริง ๆ ได้เพียงไร

ความคิดเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าร้อยละ
๑. นำไปใช้จริง ๆ ได้มาก	๔๒	๔๑.๔๘
๒. นำไปใช้ได้เล็กน้อย	๔๘	๔๘.๕๑
๓. ไม่สามารถนำไปใช้ได้เลย	๒	๑.๙๘
๔. ไม่แน่ใจ	๘	๗.๙๒
รวม	๑๐๐	๑๐๐

จากตาราง ๑๓๒ แสดงว่า นิสิตผู้เรียนวิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไป เห็นว่าคุณจะสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้จริง ๆ ได้เล็กน้อยมีมากที่สุดคือร้อยละ ๔๘.๕๑ รองลงมาได้แก่นิสิตที่คิดว่าจะสามารถนำความรู้ไปใช้ได้มากถึงมากที่สุดร้อยละ ๔๑.๔๘ นิสิตร้อยละ ๗.๙๒ ไม่แน่ใจ และร้อยละ ๑.๙๘ คิดว่าไม่สามารถนำไปใช้ได้เลย

ตาราง ๑๓๓ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป

ความคิดเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. เหมาะสมอยู่แล้ว	๒๖	๒๕.๗๔
๒. มากเกินไป ควรตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก	๑๒	๑๑.๘๘
๓. น้อยเกินไป ไม่เพียงพอต่อสภาพความต้องการของการเรียนการสอนในสถานการณ์จริง	๑๐	๙.๙๑
๔. อ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไป ควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย	๔๓	๔๒.๕๗
๕. ล้าสมัย ควรปรับปรุง	๙	๘.๘๑
รวม	๑๐๑	๑๐๐

จากตาราง ๑๓๓ แสดงว่า นิสิตที่เห็นว่าหลักสูตรวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปอ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไปมีมากที่สุดคือร้อยละ ๔๒.๕๗ รองลงมาร้อยละ ๒๕.๗๔ เห็นว่าหลักสูตรเหมาะสมอยู่แล้ว นิสิตที่เห็นว่าหลักสูตรนี้มากเกินไปจนเป็นอันดับสามคือร้อยละ ๑๑.๘๘ ถัดมาร้อยละ ๙.๙๑ กล่าวว่าหลักสูตรนี้เนื้อหาแน่นเกินไป และที่เหลือร้อยละ ๘.๘๑ กล่าวว่าหลักสูตรล้าสมัยควรปรับปรุง

ตาราง ๑๓๔ จำนวนนิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำแนกตามความเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์

ความกึกเห็น	จำนวนนิสิต	ค่าส่วนร้อย
๑. สอนดีมาก	๑๐	๕.๕๑
๒. สอนดี	๔๑	๔๐.๕๘
๓. เฉย ๆ	๔๗	๔๖.๕๓
๔. สอนไม่ดี	๓	๒.๙๘
รวม	๑๐๑	๑๐๐

จากตาราง ๑๓๔ แสดงว่า นิสิตผู้เรียนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปเห็นว่า การสอนของอาจารย์อยู่ในระดับปกติไม่ดีไม่เลวมีมากที่สุดก็ร้อยละ ๔๖.๕๓ รองลงมาได้แก่วิธีสอนที่ดีกว่าอาจารย์สอนดี ๔๐.๕๘ นิสิตร้อยละ ๕.๕๑ เห็นว่าอาจารย์สอนดีมาก ส่วนอีกร้อยละ ๒.๙๘ เห็นว่าอาจารย์สอนไม่ดีเลย

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์และประเมินผลจุดมุ่งหมายและเนื้อหา
วิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป

จุดมุ่งหมายของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป

๑. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสถานการณ์การเรียนการสอนโดยทั่วไป
๒. เพื่อให้ผู้เรียนได้สังเกตการสอนเพื่อจะได้พิจารณาว่า จะนำหลักการเรียน
การสอนไปใช้ได้อย่างไร
๓. เพื่อชี้ให้เห็นว่าการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนให้ได้ผลที่สุดนั้น จำเป็นต้องใช้
วิธีสอนหลาย ๆ วิธี
๔. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนอย่างมีหลักเกณฑ์
๕. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดริเริ่ม สร้างสรรค์ กระบวนการสอนที่เหมาะสมกับบุคลลิกภาพ
ของตนเองและสถานการณ์นั้น ๆ
๖. เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางมนุษยสัมพันธ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ

พฤติกรรมที่เปลาจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป

๑. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสถานการณ์การเรียนการสอนโดยทั่วไป หมายถึง
การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้
 - ๑.๑ สามารถบรรยายบทบาทของครูและนักเรียน รวมทั้งแสดงให้เห็น
ความสัมพันธ์ของบทบาทของครูและนักเรียน
 - ๑.๒ สามารถตีความหมายและสรุปความสำคัญของการสอน
 - ๑.๓ สามารถบอกได้ว่าการสอนโดยทั่วไปมีกี่วิธี อะไรบ้าง แต่ละวิธีมีลำดับ
ขั้นการสอนอย่างไรบ้าง
 - ๑.๔ สามารถตีความ อธิบายและขยายความวิธีสอนโดยทั่วไปและลำดับขั้น
ของวิธีการสอนเหล่านั้น
 - ๑.๕ สามารถเตรียมและแสดงการสอนได้ตามลำดับขั้นของวิธีการสอนเหล่านั้น

๒. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การสังเกตการสอน เพื่อจะได้พิจารณาว่าจะนำหลักการเรียนการสอนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้เพียงไรนั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- ๒.๑ สามารถบันทึกการสังเกตการสอนได้ตามแบบแผน
- ๒.๒ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ส่วนดีและส่วนบกพร่องที่สังเกตได้ตามหลักวิชา
- ๒.๓ สามารถเสนอแนะความเห็นหรือแผนงานเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องที่สังเกตได้จากการสอน

๓. การสอนเพื่อชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่า การสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนให้ได้ผลดีที่สุดนั้นจำเป็นต้องใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธีนั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- ๓.๑ สามารถประเมินค่าเปรียบเทียบผลการสอนที่ใช้วิธีสอนวิธีเดียว และการสอนที่ใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี
- ๓.๒ สามารถอภิปรายแสดงผลดีของการสอนหลาย ๆ วิธีได้อย่างกว้างขวาง

๔. การสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนอย่างมีหลักเกณฑ์นั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- ๔.๑ สามารถวิจารณ์สนับสนุนการสอนอย่างมีหลักเกณฑ์ได้อย่างกว้างขวาง
- ๔.๒ สามารถหาแผนการสอนได้ถูกต้องตามระเบียบวิธีสอน
- ๔.๓ สามารถแสดงการสอนได้โดยเน้นการสอนที่มีหลักเกณฑ์
- ๔.๔ สามารถแสดงความเห็นเป็นปฏิบัติกับการสอนที่ขาดหลักเกณฑ์เสมอ

๕. การสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเริ่มฝึกสร้างสรรค์กระบวนการสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเองและสถานการณ์นั้น ๆ หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- ๕.๑ สามารถวินิจฉัยได้ว่าวิธีสอนใดบ้างที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน
- ๕.๒ สามารถสังเคราะห์แผนการสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดี
- ๕.๓ สามารถทำการสอนโดยอาศัยแผนการสอนของตนได้เป็นอย่างดี

๖. การสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางมนุษยสัมพันธ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- ๖.๑ มีความยิ้มแย้มแจ่มใส ร่าเริง เหนียวใจในการติดต่อกับอาจารย์ผู้สอนและครูอื่น ๆ ตลอดระยะเวลาที่เข้าสังเกตการสอน
- ๖.๒ สามารถปฏิบัติงานต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนร่วมห้องได้เป็นอย่างดี
- ๖.๓ แสดงความกระตือรือร้นและเอาใจใส่รวมทั้งติดต่อกับผู้จากภายนอกที่เรียนที่ตนได้พบไปการไปสังเกตการสอนทุกครั้ง

การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป

จุดมุ่งหมายของวิชานี้เห็นว่าตอบสนองความต้องการทางด้านสังคมของประเทศ ความต้องการทางด้านปรัชญา และความต้องการทางด้านจิตวิทยา รวมทั้งเรียงลำดับต่อเนื่องกันอย่างสลับเหตุการณ์อีกด้วย

ในด้านการตอบสนองความต้องการทางด้านสังคมของประเทศนั้น จุดมุ่งหมายของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปทุกข้อ เป็นจุดมุ่งหมายที่ส่งเสริมสมรรถภาพของครู ในปัจจุบันนี้ ความต้องการครูที่มีคุณภาพมีมากพอ ๆ กับความต้องการทางด้านปริมาณ วิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปเป็นวิชาที่ส่งเสริมครูทางด้านคุณภาพ เพราะจุดมุ่งหมายมุ่งให้ผู้เรียนได้รู้จักบทบาทของครูอันจะดำเนินการในห้องเรียนให้เรียบร้อย ในจุดมุ่งหมายข้อที่ ๖ ของวิชานี้ดำเนินการฝึกมนุษยสัมพันธ์ของผู้เรียนกับบุคคลต่าง ๆ ในสังคม เช่น เด็ก เพื่อนครู และเจ้าหน้าที่ของชุมชน นับเป็นการตอบสนองความต้องการของสังคมที่ต้องการ ความเข้าใจ และการร่วมมือกันในการอบรมเยาวชนให้อยู่ในทางเดียวกันด้วย

ในด้านการตอบสนองความต้องการด้านปรัชญานั้น จากจุดมุ่งหมายในข้อ ๓ และข้อ ๔ นั้น เห็นให้ผู้เรียนได้รู้จักประเมินค่าการสอนในสถานการณ์ต่าง ๆ และให้มีทัศนคติต่อการสอนอย่างบ่งชี้แก่เกตุ นับเป็นวิธีฝึกเพื่อให้ผู้เรียนสามารถหาเหตุผลและประเมินคุณค่าของการสอน ตลอดจนได้ปลูกฝังทัศนคติที่ดี นับเป็นจุดมุ่งหมายที่ปลูกฝังให้ผู้เรียนรู้จักคิด และเป็นการปลูกฝังค่านิยมให้กับผู้เรียนด้วย นอกจากนี้จุดมุ่งหมายในข้อที่ ๕ จึงเน้นให้ผู้เรียนเกิดสร้างสรรค์วิธีการสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเองนั้น นับเป็นการตอบสนอง

ปรัชญาว่าด้วยความจริงเกี่ยวกับมนุษย์ว่าทุกคนย่อมแตกต่างกัน การดำเนินการสอนของบุคคลต่าง ๆ นั้นย่อมมุ่งหมายไปในแนวทางเดียวกันได้ แต่การใช้วิธีสอนนั้นเป็นเรื่องที่ครูสามารถจะเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมกับคนในขณะที่ใด ๆ นึกถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ก็ควรจะพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างผู้สอนด้วยเช่นกัน

คำถามการตอบสนองของความต้องการทางก้านจิตวิทยา จุดมุ่งหมายของวิชาในทุกข้อว่าด้วยบทบาทของผู้ที่จะเป็นครู ย่อมจะสนองความต้องการของผู้เรียนซึ่งจะไปเป็นครูโดยตรง การได้รู้สิ่งที่เป็นความต้องการ ย่อมทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนได้ นอกจากนี้ความมุ่งหมายข้อ ๕ นี้ยังเน้นให้ผู้เรียนฝึกสร้างสรรค์วิธีสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเองนั้น จัดว่าเป็นการตอบสนองในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล อันเป็นแง่ของจิตวิทยาการศึกษาด้วย ยิ่งกว่านั้นความมุ่งหมายของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปยังเรียงลำดับสอดคล้องสอดคล้องผลในการดำเนินกระบวนการเรียนรู้อีกด้วย

เนื้อหาของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป

๑. ปรัชญา ความมุ่งหมาย และการศึกษาในปัจจุบัน

๑.๑ ปรัชญา

๑.๑.๑ ความหมายของไทย ของการศึกษา โรงเรียน และวิธีสอน

๑.๑.๒ ความหมายของ Progressive Education

๑.๑.๓ ปรัชญากับวิธีสอน

๑.๒ ความมุ่งหมาย

๑.๒.๑ เกี่ยวกับความเจริญแห่งตน

๑.๒.๒ เกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์

๑.๒.๓ เกี่ยวกับความสามารรถในทางกรงชีพ

๑.๒.๔ เกี่ยวกับความรับผิดชอบในหน้าที่พลเมือง

๑.๓ การศึกษาของไทยในปัจจุบัน

๑.๓.๑ วิวัฒนาการของความมุ่งหมายในสมัย ร.๕ ร.๖ เปลี่ยนการปกครองและปัจจุบัน

๑.๓.๒ การจัดระบบโรงเรียน

๑.๓.๓ บทบาทของครู

๑.๓.๔ การปรับปรุงการศึกษา

๒. การสำรวจหลักสูตรที่ใช้ในประเทศไทย

๒.๑ อนุบาล

๒.๒ ประถมต้น

๒.๓ ประถมปลาย

๒.๔ มัธยมศึกษาตอนต้น

๒.๕ มัธยมศึกษาตอนปลาย

๓. กระบวนการเรียนและการสอน

๓.๑ กระบวนการเรียน

๓.๒ กระบวนการสอน

๔. ระเบียบวิธีและกลวิธีสอน

๔.๑ หลักการสอนทั่วไป

๔.๑.๑ ปรัชญา

๔.๑.๒ จิตวิทยา

๔.๒ ระเบียบวิธีสอนต่าง ๆ

๔.๓ ลักษณะการสอนที่ดี

๔.๔ ความเข้าใจเรื่องระเบียบวิธีสอนในปัจจุบัน

๕. โสภททัศนวิสัย

๕.๑ ประโยชน์

๕.๒ การเลือก

๕.๓ การใช้

๕.๔ การประเมินผล

๖. การดำเนินงานในห้องเรียน

๖.๑ บรรยายภาพและสิ่งแวดล้อม

๖.๒ กิจกรรมประจำวันของครูและนักเรียน

๖.๓ วินัย

๗. การประเมินผล

๗.๑ กวามเข้าใจในเรื่องการวัดผลในปัจจุบัน

๗.๒ กระบวนการวัดผล

การวิเคราะห์เนื้อหาของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป

เนื้อหาข้อที่ ๑ เกี่ยวกับปรัชญา ความมุ่งหมาย และการศึกษาในปัจจุบันไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายข้อใดของหลักสูตร และเมื่อพิจารณาจะพบว่าเนื้อหานี้ซ้ำกับเนื้อหาวิชาวิทย์วิทยา การศึกษาและการมัธยมศึกษา ดังนั้น เนื้อหาข้อนี้จึงไม่จำเป็นที่จะต้องนำมาสอนอีก หรือถ้าจะมีการสอนก็ควรอยู่ในรูปของการทบทวน เพื่อนำมาสัมพันธ์กับเนื้อหาอื่น ๆ ในวิชานี้ ไม่จำเป็นต้องยกให้เป็นเนื้อหาข้อใหญ่แต่ประการใด

เนื้อหาข้อที่ ๒ เกี่ยวกับหลักสูตรที่ใช้ในประเทศไทย ไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายข้อใดของหลักสูตร แต่หากถามถึงความจริงแล้วครูผู้สอนนักเรียนต้องสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร กันั้น เนื้อหานี้จึงเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนควรจะได้เรียนรู้ รายละเอียดของเนื้อหาในหัวข้อนี้ กล่าวถึงหลักสูตรทุกระดับ แต่ในทางปฏิบัติควรจะได้เน้นหลักสูตรที่เป็นสาขาของผู้เรียน โดยเฉพาะ เช่น ผู้เรียนเรียนสาขาประถมศึกษาเน้นหลักสูตรในระดับประถมศึกษา เป็นต้น

เนื้อหาข้อที่ ๓ เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายข้อที่ ๑ ของหลักสูตร

เนื้อหาข้อที่ ๔ เกี่ยวกับระเบียบวิธีและกลวิธีสอนเป็นเนื้อหาที่ตรงกับจุดมุ่งหมายข้อที่ ๑

เนื้อหาข้อที่ ๕ เกี่ยวกับโสตทัศนวัสดุ ไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายข้อใด และจากการพิจารณาพบว่า เนื้อหาข้อนี้ตรงกับวิชาโสตทัศนศึกษา ซึ่งได้กล่าวถึงการผลิตและวิธีใช้โสตทัศนวัสดุไว้แล้ว จึงไม่จำเป็นจะต้องนำมาสอนเป็นหัวข้อใหญ่ต่างหากจากเนื้อหาอื่นอีก เพราะเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว ถ้าจะนำเนื้อหาเรื่องโสตทัศนวัสดุมาสอนในวิชานี้ ก็ควรจะสอนควบคู่กับเรื่องวิธีสอน เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องใช้อุปกรณ์การสอน

เนื้อหาข้อที่ ๖ การดำเนินการในห้องเรียน กล่าวถึงหน้าที่ของครูและนักเรียน เนื้อหานี้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายข้อที่ ๑

เนื้อหาข้อที่ ๗ การประเมินผล ข้อนี้ก็เช่นเดียวกันกับเรื่องโศกทัศน์วัตถุ เนื้อหาไปซ้ำกับวิชาการประเมินผลการศึกษา ใจจำเป็นต้องนำบาสอนเป็นหัวข้อใหญ่แก่ประการใด

จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมาย ๒ ๓ ๔ และ ๕ ยังไม่ได้รับการตอบสนองที่ชัดเจนจากเนื้อหาของหลักสูตร ดังนั้น น่าจะได้มีการพิจารณาเนื้อหาของหลักสูตรวิชานี้ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย นอกจากนั้นควรจะได้เริ่มเติมภาคปฏิบัติของวิชานี้ได้มากขึ้นด้วย นอกจากการสังเกตการสอนและการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์แล้ว ควรจะมีการฝึกหัดสอนขึ้นด้วย

การวิเคราะห์การสังเกตการสอนวิเคราะห์แบบวิธีสอนทั่วไป

ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตการสอนอาจารย์ ๓ คน กนละ ๔ ชั่วโมง ปรากฏผล
การสังเกตดังนี้

กนที่ ๑

ครั้งที่ ๑ เวลา ๒ ชั่วโมง

เรื่อง บทที่ ๓ การสอนและหน้าที่ของครูฝึกสอน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

๑. อาจารย์บรรยาย ประกอบการซักถามนิสิตและตอบคำถามนิสิต
๒. นิสิตฟังอาจารย์บรรยาย และซักถาม ประกอบกับตอบคำถามอาจารย์

พฤติกรรมที่สังเกตได้

๑. นิสิตสามารถบอกแบบของการบันทึกการสอนมางตอนได้
๒. นิสิตสามารถบอกได้ว่าแบบฟอร์มการบันทึกการสอนเป็นอย่างไร

อุปกรณ์

ตัวอย่างบันทึกการสอน

การวัดผล

อาจารย์ซักถามนิสิต

ครั้งที่ ๒ เวลา ๒ ชั่วโมง

เรื่อง หน้าที่ของครูฝึกสอน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

๑. อาจารย์บรรยายประกอบการซักถาม และตอบคำถามนิสิต
๒. นิสิตฟังคำบรรยาย ตอบคำถาม และซักถามปัญหา

พฤติกรรมที่สังเกตได้

๑. นิสิตสามารถบอกหน้าที่บางประการของครูฝึกสอนได้
๒. นิสิตสามารถอธิบายเกี่ยวกับการแก้ปัญหาบางประการในห้องเรียนได้

อุปกรณ

ไม่ปรากฏ

การวัดผล

อาจารย์ซักถามนิสิต

คนที่ ๒

ครั้งที่ ๑ เวลา

เรื่อง ลักษณะของเด็กวัยรุ่น

กิจกรรมการเรียนการสอน

๑. อาจารย์บรรยาย
๒. นิสิตฟังคำบรรยายของอาจารย์

พฤติกรรมที่สังเกตได้

ไม่ปรากฏพฤติกรรมของนิสิตที่แสดงว่าได้เรียนรู้

อุปกรณ

ไม่ปรากฏ

การวัดผล

ไม่ปรากฏ

ครั้งที่ ๒ เวลา ๒ ชั่วโมง

เรื่อง วิธีสอนแบบต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

๑. อาจารย์บรรยาย และตอบคำถามนิสิต
๒. นิสิตฟังคำบรรยาย และซักถามปัญหา

พฤติกรรมที่สังเกตได้

นิสิตไม่แสดงพฤติกรรมที่แสดงว่า เรียนรู้ นอกจากซักถามปัญหา

อุปกรณ์

ไม่ปรากฏ

การวัดผล

ไม่ปรากฏ

คนที่ ๓

ครั้งที่ ๑ เวลา ๒ ชั่วโมง

เรื่อง การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

๑. อาจารย์บรรยาย

๒. นิสิตฟังคำบรรยายของอาจารย์

พฤติกรรมที่สังเกตได้

นิสิตไม่แสดงพฤติกรรมใด

อุปกรณ์

ไม่ปรากฏ

การวัดผล

ไม่ปรากฏ

ตาราง ๑๓๕ การวางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาการแบบวิธีสอนทั่วไป

เนื้อหา	พฤติกรรม						รวม	อันดับความสำคัญ
	ความจำ	ความเข้าใจ	ทักษะ — การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า		
ปรัชญา ความมุ่งหมาย และการศึกษาในปัจจุบัน	๑๘	๓๐	๒๔	๒๓	๒๐	๒๐	๑๓๕	๔
การสำรวจหลักสูตรที่ใช้ในประเทศไทย	๑๘	๓๐	๒๐	๒๓	๒๐	๒๐	๑๓๑	๗
กระบวนการเรียนและการสอน	๒๔	๓๐	๓๐	๒๓	๒๔	๒๓	๑๖๒	๑
ระเบียบวิธีและกลวิธีสอน	๒๔	๓๐	๓๐	๒๓	๒๔	๒๔	๑๕๕	๒
สถิติขั้นวิเศษ	๑๘	๒๔	๓๐	๒๐	๒๐	๒๔	๑๓๒	๖
การดำเนินงานในห้องเรียน	๑๘	๓๐	๒๓	๒๐	๒๐	๒๔	๑๓๕	๕
การประเมินผล	๑๗	๓๐	๒๓	๒๔	๒๐	๒๔	๑๔๒	๓
							๑๖๓	
							๑๐๐๐	
อันดับความสำคัญ	๖	๑	๒	๓	๕	๘		

จากตาราง ๑๓๕ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาการแบบวิธีสอนทั่วไปเป็นพฤติกรรม ความเข้าใจ เป็นอันดับหนึ่ง ทักษะเป็นอันดับสอง และ การวิเคราะห์ การประเมินค่า การสังเคราะห์ และ ความจำเป็นจำ เนื้อหาที่เน้นมากที่สุดได้แก่เรื่องกระบวนการเรียนการสอน อันดับสองได้แก่ ระเบียบวิธีและกลวิธีสอน อันดับสามคือการประเมินผล และปรัชญาและความมุ่งหมายของการ ศึกษาในปัจจุบัน การดำเนินงานในห้องเรียน สถิติขั้นวิเศษ และการสำรวจหลักสูตรตามลำดับ

บทที่ ๔

สรุป อภิปรายผลและเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การสอน และการวัดผลของอาจารย์ผู้สอน วิชาจิตวิทยาการศึกษา โสภทัศน์ศึกษา และระเบียบวิธีสอนทั่วไป ในสถาบันฝึกหัดครูระดับปริญญา ๗ แห่ง
๒. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การสอน และการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาดังกล่าว
๓. เพื่อเปรียบเทียบการสอนของอาจารย์กับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในการสอนวิชาทั้งสาม
๔. เพื่อวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษา โสภทัศน์ศึกษา และระเบียบวิธีสอนทั่วไป

กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้กระทำกับกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่มคือ

๑. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาการศึกษาทั้งสาม ในปีการศึกษา ๒๕๑๕ ตามจำนวนดังนี้
 - ๑.๑ วิชาจิตวิทยาการศึกษาจำนวน ๑๔ คน
 - ๑.๒ วิชาโสภทัศน์ศึกษา จำนวน ๑๗ คน
 - ๑.๓ วิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำนวน ๑๔ คน
๒. นิสิตผู้เรียนรายวิชาทั้งสามในปีการศึกษา ๒๕๑๕ ตามจำนวนดังนี้คือ
 - ๒.๑ วิชาจิตวิทยาการศึกษา จำนวน ๔๑ คน
 - ๒.๒ วิชาโสภทัศน์ศึกษา จำนวน ๑๐๓ คน
 - ๒.๓ วิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำนวน ๑๐๖ คน

ผู้วิจัยได้สังเกตการสอนของอาจารย์ผู้สอนแต่ละวิชาดังนี้

จิตวิทยาการศึกษา จำนวน	๑ คน
โสตทัศนศึกษา จำนวน	๒ คน
ระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำนวน	๓ คน

ในการสังเกตการสอนใช้เวลาสังเกตอาจารย์คนละ ๓ ชั่วโมง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แบบทดสอบวิชา จิตวิทยาการศึกษา ๔ ฉบับ วิชาโสตทัศนศึกษา ๕ ฉบับ และวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป ๕ ฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรรายวิชาการศึกษาทั้งสาม มาแปลเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ และนำจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนี้มาสร้างแบบสอบถามของแต่ละรายวิชา วิชาละ ๒ ชุด ดังนี้

ชุด ก. เป็นแบบสอบถามอาจารย์ ประกอบด้วยคำถาม ๕ หมวด คือ

- หมวดที่ ๑ รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- หมวดที่ ๒ เกี่ยวกับความสามารถในการรับรู้จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของหลักสูตร
- หมวดที่ ๓ เกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
- หมวดที่ ๔ เกี่ยวกับการวัดผลผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
- หมวดที่ ๕ เกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ชุด ข. เป็นแบบสอบถามนิสิตประกอบด้วยคำถาม ๒ หมวด คือ

- หมวดที่ ๑ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากเรียนแต่ละวิชาไปแล้ว
- หมวดที่ ๒ เกี่ยวกับความเห็นบางประการในเรื่องหลักสูตรและการสอนรายวิชาดังกล่าว

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กระทำตามลำดับขั้น ดังนี้

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้ดำเนินการดังนี้

๑. จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นคู่ ๆ

๑.๑ อาจารย์ที่มีอายุมาก – อาจารย์ที่มีอายุน้อย

๑.๒ อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมาก – อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนน้อย

๑.๓ อาจารย์ทั้งหมด – นิสิตทั้งหมด

๒. หากคะแนนเฉลี่ยด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และด้านการวัดผลในกลุ่มตัวอย่างใน ๑.๑ และ ๑.๒ และหากคะแนนเฉลี่ยด้านการสอนของอาจารย์ กลุ่มตัวอย่างใน

๑.๑, ๑.๒ และ ๑.๓

๓. หากความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

๔. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยกันกล่าว

๕. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนน ๓ คู่ จากแบบสอบถาม รุค ก. ดังนี้

๕.๑ คะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร – คะแนนความเข้าใจในการสอน

๕.๒ คะแนนความเข้าใจในการสอน – คะแนนความเข้าใจในการวัดผล

๕.๓ คะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมาย – คะแนนความเข้าใจในการวัดผล

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ไม่ใช่แบบสอบถาม

๑. แปลจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นพฤติกรรมที่วัดได้

๒. วิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตรเชิงวิจารณ์ถึงความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

๓. วิเคราะห์การสังเกตการสอน

๔. วิเคราะห์แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์

สรุปผลการค้นคว้า

วิชาจิตวิทยาการศึกษา

๑. ผลการศึกษาความสามารถในการรับรู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเข้าใจในการสอน และความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ที่มีอายุและประสบการณ์ต่างกัน พบว่า

๑.๑ อาจารย์ที่มีอายุน้อยและอายุมาก มีความสามารถในการรับรู้พฤติกรรมตาม
 จุំมุ่งหมายของหลักสูตร มีความสามารถในการเข้าใจในการสอน และมีความสามารถเข้าใจในการวัดผล
 ไม่แตกต่างกัน (ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๑.๒ อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษามาก และอาจารย์ที่มี
 ประสบการณ์ในการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาน้อย มีความสามารถในการรับรู้พฤติกรรมตาม
 จุំมุ่งหมายของหลักสูตร มีความสามารถในการเข้าใจในการสอน และมีความสามารถเข้าใจในการวัดผลไม่แตกต่างกัน
 (ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๒. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการรับรู้ในจุំมุ่งหมายของหลักสูตร
 ความเข้าใจในการสอนและความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา พบว่า

๒.๑ ความสามารถในการรับรู้ในจุំมุ่งหมายของหลักสูตร กับความสามารถในการเข้าใจ
 การสอนมีความสัมพันธ์กัน (ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๒.๒ ความสามารถในการเข้าใจการสอนกับความสามารถในการเข้าใจการวัดผลของ
 อาจารย์สอนมีความสัมพันธ์กัน (ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๒.๓ ความสามารถในการรับรู้จุំมุ่งหมายของหลักสูตร กับความสามารถในการวัดผล
 ของอาจารย์สอนมีความสัมพันธ์กัน (ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๓. ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านการสอนของอาจารย์กับการเปลี่ยนแปลง
 พฤติกรรมของผู้เรียนพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน (ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๔. ผลการวิเคราะห์และประเมินค่าจุំมุ่งหมายของวิชาจิตวิทยาการศึกษา พบว่า
 มีความสอดคล้องกับความต้องการทางด้านสังคม วิชาชีพ และจิตวิทยา

๕. ผลการวิเคราะห์เนื้อหาของวิชาจิตวิทยาการศึกษาปรากฏว่า เนื้อหาของวิชาจิตวิทยา
 การศึกษา สอดคล้องกับจุំมุ่งหมายของหลักสูตรมาก

๖. ผลการศึกษา แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ได้พบว่า
 อาจารย์ออกข้อสอบวัดความสามารถโดยเฉลี่ยดังนี้

ความจำ ร้อยละ	๓๐.๘๒
ความเข้าใจ ร้อยละ	๔๒.๕๘
การนำไปใช้ ร้อยละ	๑๓.๓๕
การวิเคราะห์ ร้อยละ	๑๒.๗๐
การสังเคราะห์ ร้อยละ	.๒๗
การประเมินค่า ร้อยละ	.๒๗

วิชาโศกทัศน์ศึกษา

๑. ผลการศึกษาศาสนาความสามารถในการรับรู้เจตนาของหลักสูตร ความสามารถในการ
 เข้าใจการสอน ความสามารถเข้าใจการวัดผลของอาจารย์ที่อายุและประสบการณ์ต่างกัน พบว่า

๑.๑ อาจารย์ที่มีอายุมากและอาจารย์ที่มีอายุน้อยสามารถรับรู้เจตนาของหลักสูตร
 ของหลักสูตร ความสามารถในการเข้าใจการสอน และความสามารถในการเข้าใจการวัดผลวิชา
 ไม่แตกต่างกัน (ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๑.๒ อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาโศกทัศน์ศึกษามาก และอาจารย์ที่มี
 ประสบการณ์การสอนวิชาโศกทัศน์ศึกษาน้อย มีความสามารถในการรับรู้เจตนาของ
 การสอน และในการเข้าใจการวัดผลของวิชาไม่แตกต่างกัน (ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๒. ผลการศึกษาศาสนสัมพันธ์-ของความสามารถรับรู้เจตนาของหลักสูตร ความเข้าใจ
 ในการสอน และความเข้าใจในการวัดผล พบว่า

๒.๑ ความสามารถในการรับรู้เจตนาของหลักสูตร กับความสามารถทางความเข้าใจ
 ในการสอนของอาจารย์ ไม่มีความสัมพันธ์กัน (ค่า r ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๒.๒ ความสามารถทางด้านการสอนและความสามารถทางด้านการวัดผล ของอาจารย์
 ผู้สอนวิชาโศกทัศน์ศึกษามีความสัมพันธ์กัน (ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๒.๓ ความสามารถด้านการรับรู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตร กับความสามารถทางด้านการเข้าใจการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษา มีความสัมพันธ์กัน (ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๓. ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านการสอนของอาจารย์ กับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ปรากฏไม่มีความแตกต่างกัน (ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๔. ผลการวิเคราะห์และประเมินค่าจุดมุ่งหมายของวิชาโสตทัศนศึกษา พบว่าจุดมุ่งหมายของวิชาโสตทัศนศึกษาที่กล่าวในการวิจัยนี้ เป็นจุดมุ่งหมายที่ตอบสนองความต้องการทางสังคมและจิตวิทยา

๕. ผลการวิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตรพบว่า เนื้อหาของหลักสูตรตอบสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แต่อย่างไร้ยังล้าสมัยกับสับนกันอยู่

๖. ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์พบว่า

อาจารย์ออกข้อสอบเพื่อทดสอบความสามารถโดยเฉลี่ยดังนี้

ความจำ ร้อยละ	๔๑.๐๓
ความเข้าใจ ร้อยละ	๔๐.๓๘
การนำไปใช้ ร้อยละ	๑๑.๒๔
การวิเคราะห์ ร้อยละ	๗.๓๕
การสังเคราะห์ ร้อยละ	-
การประเมินค่า ร้อยละ	-

วิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไป

๑. ผลการศึกษาศามารถในการรับรู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเข้าใจในการสอน และความเข้าใจในการวัดผล พบว่า

๑.๑ อาจารย์ที่มีอายุมากและอาจารย์ที่มีอายุน้อย มีความสามารถในการรับรู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเข้าใจในการสอน และความเข้าใจในการวัดผลไม่แตกต่างกัน (ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๑.๒ อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปมาก
กับอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปน้อย มีความสามารถในการ
รับรู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเข้าใจในการสอน และความเข้าใจในการวัดผล
ไม่แตกต่างกัน (ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๒. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการรับรู้จุดมุ่งหมายของ
หลักสูตร ความเข้าใจในการสอน และความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอน พบว่า

๒.๑ ความสามารถในการรับรู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตร กับความสามารถ
ในการสอนของอาจารย์ไม่มีความสัมพันธ์กัน (ค่า r ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๒.๒ ความสามารถในการเข้าใจการสอน กับความสามารถในการเข้าใจ
การวัดผลของอาจารย์ผู้สอนไม่มีความสัมพันธ์กัน (ค่า r ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๒.๓ ความสามารถในการรับรู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตร กับความสามารถ
ในการเข้าใจการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนไม่สัมพันธ์กัน (ค่า r ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๓. ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านการสอนของอาจารย์กับการ
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน (ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ)

๔. ผลการวิเคราะห์และประเมินค่าจุดมุ่งหมายของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป
พบว่า จุดมุ่งหมายของวิชาที่ตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม ปรัชญา และจิตวิทยาดี

๕. ผลการวิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตรได้พบว่า เนื้อหาของหลักสูตรบางคน
ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น เช่น หัวข้อ ปรัชญา และความมุ่งหมายของการศึกษาในปัจจุบัน หัวข้อ
โสคท์ทักนัสดุ และการประเมินผล และมีจุดมุ่งหมายบางข้อที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง
โดยเนื้อหา

๖. ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์พบว่า

อาจารย์ออกข้อสอบเพื่อทดสอบความสามารถดังนี้

ความจำ ร้อยละ ๒๑.๕๗

ความเข้าใจ ร้อยละ ๔๔.๔๗

การนำไปใช้ ร้อยละ ๔.๖๖

การวิเคราะห์ ร้อยละ	๒๒.๐๐
การสังเคราะห์ ร้อยละ	-
การประเมินค่า ร้อยละ	๖.๒๐

การอภิปรายผล

ในการศึกษากครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ ต้องการวิเคราะห์และประเมินค่าหลักสูตรรายวิชาการศึกษา ๓ รายวิชา คือ จิตวิทยาการศึกษา โสภทัศน์ศึกษา และระเบียบวิธีสอนทั่วไปว่ามีความเหมาะสมสำหรับผู้ที่จะเป็นครูในอนาคตเพียงใด และต้องการศึกษาว่าอาจารย์ผู้สอนสามารถรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตลอดจนทำการสอนและวัดผลได้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเพียงใด

การศึกษารับรู้ในจุดมุ่งหมายขอ หลักสูตรวิชา จิตวิทยาการศึกษา โสภทัศน์ศึกษา และการประเมินผลการศึกษาของอาจารย์ที่มีอายุต่างกัน

ผลการศึกษาครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า "คะแนนค่าการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของอาจารย์ที่มีอายุมาก ย่อมสูงกว่าคะแนนค่าเดียวกันของอาจารย์ที่มีอายุน้อย

ในการศึกษากครั้งนี้ เมื่อพิจารณาอย่างละเอียด โดยแบ่งกลุ่มอาจารย์ออกเป็นกลุ่มอาจารย์ที่มีอายุมากและอายุน้อยแล้ว อาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาที่มีอายุน้อยสามารถรับรู้จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของหลักสูตรได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีอายุมากเล็กน้อย อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ และอาจารย์ผู้สอนวิชาโสภทัศน์ศึกษาและวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปที่มีอายุมาก สามารถรับรู้จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของหลักสูตรวิชาทั้งสองได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อยเล็กน้อย อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้ สันนิษฐานสาเหตุได้ ๒ ประการ คือ ประการแรก เรื่องเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนี้เป็นเรื่องค่อนข้างใหม่สำหรับวงการการศึกษาในประเทศไทย ยังไม่มีผู้รู้จักแพร่หลายนัก ดังนั้น จึงมีอาจารย์เป็นจำนวนมากที่ยังไม่รู้จักรูปมุ่งหมายที่ว่านี้ อาจารย์ผู้สอนวิชาการศึกษาบางคนก็ยังไม่ได้ศึกษาจุดมุ่งหมายเช่นที่ว่านี้ แม้ว่าจะเป็นอาจารย์ที่มี

อายุมาก ซึ่งจะมีความรอบคอบกว่าอาจารย์ที่อายุน้อย แต่ถ้าไม่เคยได้ศึกษามาอย่างจริงจังก็จะไม่สามารถที่จะตัดสินใจว่าพฤติกรรมใดบ้างที่สามารถสังเกตได้และปฏิบัติได้ และสิ่งใดที่สังเกตและปฏิบัติไม่ได้ อาจารย์ที่มีอายุน้อยก็เช่นกันถ้าไม่ได้ศึกษาอย่างแท้จริงก็จะไม่สามารถตัดสินใจถูกต้องโดยตลอด ดังนั้น คณะนักศึกษาค้นคว้าในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจึงต่าง และใบแตกต่างกัน เป็นที่น่าสังเกตว่า จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการเรียนการสอนโดยตรง แต่อาจารย์ผู้สอนวิชาการศึกษา ซึ่งควรจะเป็นอย่างที่เข้าใจในเรื่องเหล่านี้ก่อนผู้สอนนั้นยังเข้าใจในเรื่องนี้น้อยอยู่ ประการที่สอง กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาจำนวนน้อยเกินไป จึงไม่ปรากฏผลความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจน

การศึกษากว้างเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา โสตทัศนศึกษา และระเบียบวิธีสอนทั่วไปของอาจารย์ผู้สอนที่มีอายุต่างกัน
ผลการศึกษารังนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า "อาจารย์ที่มีอายุมากกว่าย่อมมีความเข้าใจในด้านการสอนมากกว่าอาจารย์ที่อายุน้อย"

ในการศึกษารังนี้ ถ้าพิจารณาอย่างละเอียด พบว่า ในวิชาจิตวิทยาการศึกษา และวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป อาจารย์ที่อายุน้อยสามารถเข้าใจในการสอนได้ดีกว่าอาจารย์ที่อายุมากเล็กน้อย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และในวิชาโสตทัศนศึกษา อาจารย์ที่มีอายุมากสามารถเข้าใจในการสอนได้ดีกว่าอาจารย์ที่อายุน้อยเล็กน้อย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน การที่ผลปรากฏเช่นนี้อาจสันนิษฐานสาเหตุได้ ๓ ประการ เช่นกันคือ ประการแรก อาจารย์ที่อายุน้อยสามารถรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไม่แตกต่างจากอาจารย์ที่อายุน้อย จึงเป็นเหตุให้คะแนนความเข้าใจในการสอน ไม่แตกต่างกันไปด้วย อีกประการหนึ่ง อาจารย์ที่มีอายุมากแม้จะมีประสบการณ์มากกว่าอาจารย์ที่อายุน้อย แต่อาจจะขาดความกระตือรือร้น หรือความกระฉับกระเฉงในการสอน ในขณะที่อาจารย์ที่อายุน้อยซึ่งแม้จะไม่รอบคอบเท่า แต่อาจเอาใจใส่ และกระตือรือร้นที่จะสอน จึงทำให้ผลของควาเข้าใจในการสอนของอาจารย์ทั้งสองกลุ่ม ใบแตกต่างกัน

ในวิชาบรรยายได้แก่วิชาจิตวิทยาการศึกษา และวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปนั้น อาจารย์ที่ป่อกุญมากจะมีกะแนนต่ำกว่าอาจารย์ที่ป่อกุญน้อยเล็กน้อย อย่างไม่มีนัยสำคัญ ส่วนวิชาโสตทัศนศึกษาซึ่งเป็นวิชาเกี่ยวกับทักษะแล้ว อาจารย์ที่ป่อกุญมากจะสามารถเข้าใจในการสอนได้ดีกว่า อาจตั้งข้อสังเกตได้ว่าความละเอียดถี่ถ้วนของอาจารย์ที่ป่อกุญมากจะช่วยให้การสอนวิชาทักษะได้ดีกว่าบรรยาย ประการสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยมีจำนวนน้อยมาก ดังนั้น ผลของความแตกต่างจึงไม่สามารถจะเห็นได้ชัดเจน

การเก็บความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา โสตทัศนศึกษา และระเบียบวิธีสอนของอาจารย์ผู้สอนที่มีอายุต่างกัน

ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า "อาจารย์ที่ป่อกุญมากจะเข้าใจในการวัดผลได้ดีกว่าอาจารย์ที่ป่อกุญน้อย"

ในการศึกษารั้งนี้พบว่า เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาจารย์ผู้สอนแต่ละวิชาออกเป็น อาจารย์ที่ป่อกุญมาก และอาจารย์ที่ป่อกุญน้อยแล้ว พบว่า อาจารย์ที่ป่อกุญมากเข้าใจในการวัดผลวิชาโสตทัศนศึกษามากกว่าอาจารย์ที่ป่อกุญน้อยเล็กน้อย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอาจารย์ที่ป่อกุญน้อยสามารถเข้าใจในการวัดผลวิชาจิตวิทยาการศึกษา และวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปได้ดีกว่าอาจารย์ที่ป่อกุญมากเล็กน้อย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน เหตุที่กะแนนของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอาจจะเป็นเพราะว่า อาจารย์ที่ป่อกุญน้อยแม้จะไม่มีมารอบคอบและถี่ถ้วนเท่าอาจารย์ที่ป่อกุญมาก แต่ก็มีความกระตือรือร้นมากกว่าอีกประการหนึ่ง อาจารย์ที่ป่อกุญน้อยเพิ่งจะผ่านการศึกษามาไม่นาน จึงนำสิ่งที่ตนเรียนรู้มาทดลองปฏิบัติ ดังนั้น จึงสามารถออกข้อสอบวัดพฤติกรรมตามจุดหมายของหลักสูตรได้พอ ๆ กัน กับอาจารย์ที่ป่อกุญมาก หรืออีกประการหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยน้อยเกินไป จึงไม่สามารถเสนอความแตกต่างที่ชัดเจนได้ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตได้ว่า แม้ว่ากะแนนการรับรู้ในจุดหมายของหลักสูตรของกลุ่มอาจารย์ทั้งสองจะต่ำ แต่ว่ากะแนนการเข้าใจในการสอนและความเข้าใจในการวัดผล ก็สูงพอสมควร แสดงว่า แม้ว่าอาจารย์ผู้สอนจะไม่เข้าใจในจุดหมายเชิงพฤติกรรมของหลักสูตร แต่ก็ได้ทำการสอนและวัดผลพฤติกรรมเหล่านั้นโดยไม่รู้ตัว จึงทำให้กะแนนการเข้าใจในการสอนและการวัดผลสูงพอสมควร ถ้าอาจารย์มีความเข้าใจในจุดหมายเชิงพฤติกรรมของ

หลักสูตรก็พอ ก็น่าจะสามารสอนและวัดผลได้ดีกว่านี้ เพราะจะสามารถทราบได้แน่นอนว่า
 ตนจะสอนให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมใดบ้าง และจะวัดผลพฤติกรรมเหล่านั้นอย่างไร

การศึกษาการรับรู้ในจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมวิชาจิตวิทยาการศึกษา วิชา
 โสศทัตศึกษา และวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปของอาจารย์ที่ประสงค์การสอนต่างกัน

ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า "อาจารย์ที่ประสงค์การสอน
 มากย่อมมีคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากกว่าอาจารย์ที่ประสงค์
 การสอนน้อย

การศึกษารังนี้ เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาจารย์ออกเป็นอาจารย์ที่ประสงค์
 การสอนมาก กับอาจารย์ที่ประสงค์การสอนน้อยแล้ว พบว่า ในวิชาจิตวิทยาการศึกษา
 อาจารย์ที่ประสงค์การสอนน้อย สามารถรับรู้ในจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของหลักสูตร
 ได้ดีกว่าอาจารย์ที่ประสงค์การสอนมากเล็กน้อย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และใน
 วิชาโศศทัตศึกษาและระเบียบวิธีสอนทั่วไป อาจารย์ที่ประสงค์การสอนมากสามารถ
 รับรู้ในจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของหลักสูตรได้ดีกว่าอาจารย์ที่ประสงค์การสอนน้อย
 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน การที่ผลปรากฏไม่แตกต่างกันนี้ อาจจะเป็นเพราะ
 สาเหตุ ๒ ประการเช่นเดียวกัน คือ ประการแรกอาจารย์ที่ประสงค์ในการสอน
 มากนั้น แม้จะเิกทำการสอนมานานกว่าอาจารย์ที่ประสงค์การสอนน้อย ถ้าหาก
 มีเิกทำการศึกษาในเรื่องจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมมาก็อาจตัดสินใจว่าจุดมุ่งหมายข้อใด
 เป็นพฤติกรรมที่วัดได้ เพราะเรื่องจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมเป็นแนวคิดใหม่ อาจารย์
 ผู้สอนอาจไม่เคยรู้มาก่อนเลย อาจารย์ที่ประสงค์การสอนน้อยก็เช่นกัน ถ้ามิเคย
 ศึกษาเรื่องนี้มาก่อนก็ไม่สามารถตัดสินใจว่า ข้อใดเป็นพฤติกรรมที่วัดได้เช่นกัน ดังนั้น
 คะแนนของทั้งสองกลุ่มจึงต่ำ และไม่แตกต่างกัน อีกประการหนึ่งจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 มีน้อยเกินไป ดังนั้น ผลของความแตกต่างจึงยากที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาความเข้าใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชา จิตวิทยาการศึกษา
โสตทัศนศึกษา และระเบียบวิธีสอนทั่วไป ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน

ผลของการศึกษาไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า "อาจารย์ที่มีประสบการณ์
การสอนมากย่อมมีคะแนนความเข้าใจในการสอนดีกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน
น้อย"

ในการศึกษารั้งนี้ เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาจารย์ออกเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์
การสอนมาก และประสบการณ์การสอนน้อยแล้ว พบว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาโสตทัศนศึกษาที่มี
ประสบการณ์การสอนมาก มีคะแนนความเข้าใจในการสอนมากกว่าอาจารย์ที่มี
ประสบการณ์การสอนน้อย เล็กน้อย อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ "ละอาจารย์ผู้สอนวิชา
จิตวิทยาการศึกษาและระเบียบวิธีสอนทั่วไปที่มีประสบการณ์การสอนน้อย มีคะแนนความ
เข้าใจในด้านการสอนมากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมาก เล็กน้อย อย่างไรก็ตาม
สำคัญทางสถิติเช่นกัน การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า อาจารย์ที่มี
ประสบการณ์น้อย แม้ว่าจะไม่มีความชำนาญในการสอนเท่าอาจารย์ที่ประสบการณ์การสอน
มาก แต่ก็มีความกระตือรือร้นและระมัดระวังในการสอน ในขณะที่อาจารย์ที่มีประสบการณ์
การสอนมากไปกระตือรือร้นเท่า ดังนั้น ผลการศึกษาจึงไม่พบความแตกต่างระหว่าง
คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มอาจารย์ทั้งสอง หรืออีกประการหนึ่ง ข้อมูลมีจำนวนน้อยเกินไป
จึงไม่สามารถเห็นความแตกต่างได้ชัดเจน

การศึกษาความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชา จิตวิทยาการศึกษา
โสตทัศนศึกษา และระเบียบวิธีสอนทั่วไป ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน

ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่า "อาจารย์ที่มีประสบการณ์
การสอนมากย่อมมีคะแนนความเข้าใจในการวัดผลสูงกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนน้อย"

ในการศึกษารั้งนี้ เมื่อพิจารณาแบ่งกลุ่มอาจารย์ออกเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์
การสอนมาก กับอาจารย์ที่ประสบการณ์การสอนน้อยแล้วพบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์
การสอนน้อย เข้าใจในการวัดผลวิชาทั้งสามได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมาก

เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนน้อยมีความระมัดระวังในการออกข้อสอบ และในขณะที่เกี่ยวกับอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนน้อยส่วนมากจะพึ่งสำเร็จ การศึกษาใหม่ ๆ จึงนำเอาความรู้ที่ได้รับมาใช้ ดังนั้น จึงสามารถวัดผลได้พอ ๆ กับ อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมานาน อีกประการหนึ่ง อาจจะเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่าง มีน้อยเกินไป ผลของคะแนนเฉลี่ยจึงไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นที่สังเกตว่า อาจารย์ทั้งสองกลุ่มจะมีคะแนนด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่า ๆ กันว่ามีความ เข้าใจในการสอนและความเข้าใจในการวัดผลสูงหรือสับสน แสดงว่า แม้อาจารย์ จะขาดความเข้าใจในเรื่องจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม แต่ก็ได้สอนและวัดผลพฤติกรรมที่มุ่งหวัง ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปโดยไม่รู้ตัว ถ้าหากอาจารย์ผู้สอนจะเข้าใจในเรื่องจุดมุ่งหมาย เชิงพฤติกรรม และมีความมุ่งหมายในการสอนอย่างแท้จริงและปฏิบัติได้ ก็จะสามารถสอนและ ประเมินผลได้ดีกว่าอย่างแน่นอน

การศึกษากว้างสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเข้าใจในการสอน และความเข้าใจในการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนวิชา จิตวิทยาการ ศึกษา โสภททัศนศึกษา และระเบียบวิธีสอนทั่วไป

ในการศึกษาเรื่องนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า "อาจารย์ที่มีคะแนนด้านการรับรู้ ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสูง ย่อมมีคะแนนความเข้าใจในการสอน และความเข้าใจ ในการวัดผลสูงด้วย"

ผลของการศึกษาพบว่า ในวิชาจิตวิทยาการศึกษา และวิชาโสภททัศนศึกษานั้น ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน ด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร กับความเข้าใจในการสอนวิชาโสภททัศนศึกษา ซึ่งค่า ไม่มีความสำคัญทางสถิติ ส่วนในวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปนั้น ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ในการศึกษารังนี้ เมื่อพิจารณาหาค่าความสัมพันธ์ของคะแนนด้านการรับรู้ใน
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านความเข้าใจในการสอน และความเข้าใจในการวัดผลแล้ว
พบว่า คะแนนทั้งสามด้านของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา มีความสัมพันธ์กัน ส่วนใน
วิชาสถิติศึกษานั้น คะแนนด้านความเข้าใจในการสอนกับความเข้าใจในการวัดผล และ
คะแนนด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับด้านความเข้าใจในการวัดผล มีความสัมพันธ์
กัน ส่วนค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทั้ง ๓ ด้านของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป ไข่มุกน้อยสำคัญ
ทางสถิติเลย การที่คะแนน ๔ ใน ๕ กันนี้ไม่สัมพันธ์กันอาจจะเนื่องด้วยสาเหตุที่ว่าอาจารย์
ผู้สอนมักจะบีบคั้นการเรียนการสอนและวัดผลตามพฤติกรรมในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หากแต่
ค่าการเรียนการสอนและวัดผลตามเนื้อหาของหลักสูตร ดังนั้น คะแนนจึงไม่สัมพันธ์กันดังกล่าว

อนึ่ง คะแนนด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนทั้งสามวิชา
ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม แต่ค่าคะแนนด้านความเข้าใจในการสอนและการวัดผลสูงกว่า
ครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม แสดงว่าอาจารย์ได้สอนและวัดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
แต่บีบคั้นจุดมุ่งหมายดังกล่าวเป็นหลัก เพราะคะแนนในด้านด้านการรับรู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่ำ
อาจารย์อาจจะสอนตามเนื้อหาของหลักสูตรมากกว่า

การศึกษาค้นคว้าแตกต่างระหว่างคะแนนความเข้าใจในการสอนของอาจารย์
ในการทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรม และคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมซึ่งเกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจาก
การเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า "การประเมินค่าการสอนของอาจารย์ค่าความเห็น
ของผู้เรียนและความความเห็นของอาจารย์ผู้สอนเอง จะไม่แตกต่างกัน"

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสามวิชา ปรากฏว่าได้ผลตามสมมุติฐานซึ่งได้กล่าว
ข้างต้น แสดงว่าอาจารย์ถือว่าตนได้สอนพฤติกรรมให้กับผู้เรียนในปริมาณเท่าใด ผู้เรียน
ก็ได้รับเท่าที่อาจารย์สอน ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่าคะแนนในด้านความเข้าใจในการสอนของ
อาจารย์ สูงพอสมควร ถือว่ามากกว่าครึ่งของคะแนนเต็ม แสดงว่าผู้เรียนก็ได้เกิดการ
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากพอสมควรเช่นกัน ทั้งนี้ ถ้าอาจารย์ผู้สอนเข้าใจในเรื่องจุดมุ่งหมาย
เชิงพฤติกรรม และดำเนินการสอนให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังกล่าวโดยครบถ้วน ผลของการ
สอนก็น่าจะดีกว่านี้ แต่เมื่อเรียนไปแล้วผู้เรียนจะนำไปใช้ได้เพียงไร เป็นเรื่องที่ต้องศึกษากัน
อีกต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อสอบผลสัมฤทธิ์

ในการศึกษาวิเคราะห์ข้อสอบในการวิจัยนี้ บิอาจนำไปกล่าวหาได้ถึงข้อทดสอบส่วนใหญ่ของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา โสตทัศนศึกษา และระเบียบวิธีสอนทั่วไปได้ เนื่องจากผู้วิจัยเก็บตัวอย่างข้อสอบวิชาต่าง ๆ ได้้อย กือ วิชาจิตวิทยาการศึกษา ได้ ๘ ฉบับ วิชาโสตทัศนศึกษาได้ ๕ ฉบับ และวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปได้ ๕ ฉบับ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนอาจารย์ทั้งหมดที่สอนวิชาเหล่านี้แล้วอยู่ในระดับน้อย และผู้วิจัยก็ว่าการวิเคราะห์ข้อสอบครั้งนี้ไม่อาจเชื่อถือได้สูงมากนัก เพราะผู้วิจัยไม่ได้ทำการสอน หรือเป็นผู้เรียนเอง จึงมีความลำบากใจในการวิเคราะห์ว่าข้อใดจะจัดเข้าเป็นพวก วัตถุประสงค์ใด เช่น วัตถุประสงค์ความจำ และความเข้าใจ บางข้อถ้าผู้สอนได้สอนไปแล้ว ก็อาจจัดเข้าพวกวัดความจำ แต่ถ้าหากผู้สอนยังไม่ได้สอนก็จัดว่าวัดความเข้าใจได้ เป็นต้น ดังนั้น ผลที่ได้จึงเป็นเพียงการแสดงแนวโน้มส่วนหนึ่งเท่านั้น ผลจากการวิเคราะห์ข้อสอบ ปรากฏว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ออกข้อสอบเพื่อทดสอบความเข้าใจ นอกจากนั้นก็เป็นข้อสอบ วัดความจำ ปรากฏว่าข้อสอบที่วัดพฤติกรรมทางสมองในชั้นสูง ๆ เช่น การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าป็น้อย ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ล้วนเป็น พฤติกรรมที่ซับซ้อนมาก เป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นนักคิด และมีวิจารณญาณ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราควรให้กับบัณฑิต หรือผู้ที่จะเป็นครูไปอบรม สอนเด็ก ดังนั้น จึงควรส่งเสริมความคิดชั้นสูง ๆ ไว้ให้มาก แทนที่จะวัดผลด้วยการถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงเป็นส่วนมาก

ประเมินผลหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษา

จากการวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การศึกษาคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร ความเข้าใจในการสอนและความเข้าใจในการวัดผล รวมทั้งการศึกษาแบบทดสอบ และสังเกตการสอนของอาจารย์ พบว่า

จุดมุ่งหมายของวิชาจิตวิทยาการศึกษา เป็นจุดมุ่งหมายที่ตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม ปรวิญา และจิตวิทยาพอสมควร เป็นจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมสำหรับผู้ศึกษาเพื่อจะเป็นครู นอกจากนี้จุดมุ่งหมายที่เหมาะสมสำหรับผู้ศึกษาเพื่อจะเป็นครู นอกจากนี้จุดมุ่งหมายวิชาจิตวิทยาการศึกษาจัดเรียงลำดับไว้สมเหตุสมผลอีกด้วย แต่จุดมุ่งหมายดังกล่าวยังเป็นจุดมุ่งหมายกว้าง ๆ ยังไม่เฉพาะเจาะจง และผู้สอนไม่สามารถหาจุดมุ่งหมายไปใช้ในการสอนได้ทันที เพราะจุดมุ่งหมายนี้ยังขาดการแปลให้เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้ อาจารย์ผู้สอนควรจะแปลจุดมุ่งหมายให้เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้ และคาดหวังจะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนก่อนที่จะทำการสอน

เนื้อหาของวิชาจิตวิทยาการศึกษา เป็นเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรพอสมควร บัการเรียงลำดับสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และมีความชัดเจนพอสมควร ไม่กว้างเกินไปนัก

การศึกษารับรู้ในจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาพบว่า อาจารย์ผู้สอนมีคะแนนเฉลี่ยในด้านนี้ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม (ดูตาราง ๒) และจากการพิจารณาอย่างละเอียดพบว่าอาจารย์เกือบทั้งหมดไปเข้าใจเรื่องราวของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมเลย กล่าวคือ อาจารย์ไม่ทราบความแตกต่างระหว่างจุดมุ่งหมายเดิม กับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม และอาจารย์ไม่สามารถเดิอกได้ถูกต้องว่า สิ่งใดเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ และสิ่งใดที่มีใช้พฤติกรรมดังกล่าว ดังนั้น คะแนนดังกล่าวจึงต่ำมาก การที่อาจารย์ขาดความรู้ในเรื่องจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนี้ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ เพราะอาจารย์ที่สอนเก่งก็เป็นอาจารย์ทางการศึกษา น่าจะได้ติดตามเรื่องราวเกี่ยวกับการสอนก่อนบุกกลในกลุ่อื่น ๆ

การศึกษาคะแนนค่าความเข้าใจในการสอนและความเข้าใจในการวัดผล ของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาพบว่า อาจารย์มีคะแนนในด้านทั้งสองสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม นอกจากนี้จากการสำรวจความเห็นของนิสิต ก็พบว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาได้สอนให้คนเกิดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนได้ดำเนินการสอนให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และได้ทำการวัดผลพฤติกรรมเหล่านั้นประมาณ ๕๓.๖๔ % ทั้ง ๆ ที่อาจารย์ผู้สอนมีคะแนนทางด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่ำ แสดงว่าผู้สอนมิได้ดำเนินการสอนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แต่ดำเนินการสอนตามเนื้อหาวิชาที่

ปรากฏในหลักสูตรมากกว่า ฉะนั้น ผลของการสอนจึงไม่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีพฤติกรรม
ครบถ้วนตามที่จุดมุ่งหมายกำหนดไว้ ถ้าได้ทำการแปลจุดมุ่งหมายเป็นพฤติกรรม และผู้สอนคำนึง
การสอนและวัดผลตามพฤติกรรมเหล่านี้ ก็น่าจะได้ผลการสอนที่มีคุณภาพกว่าการสอนตามเนื้อหา
และวัดผลผู้เรียนโดยออกข้อสอบตามเนื้อหาอย่างเดียวน

ในการศึกษาความแตกต่างของคะแนนการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมจากคำตอบของ
อาจารย์เองและของนิสิต พบว่าไม่แตกต่างกัน แสดงว่าอาจารย์สอนพฤติกรรมใด ๆ นิสิตก็
สามารถรับได้ตามที่อาจารย์สอน

ในด้านการศึกษาสังเกตการสอนพบว่า อาจารย์สอนโดยการบรรยายและการให้นิสิตรายงาน
หน้าห้องเป็นกลุ่ม การสอนแบบนี้เป็นที่นิยมโดยทั่วไปของอาจารย์ผู้สอนวิชานี้ การสอนแบบบรรยาย
และให้ผู้เรียนรายงานนี้ถ้าพิจารณาดี ๆ แล้วจะพบว่าการทำงานที่ทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่ผู้สอน
เห็นได้ชัดว่ายาก ผู้สอนจะต้องหาวิธีการที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่กำหนด
การฟังการบรรยายโดยไม่มีโอกาสโต้ตอบ หรือถามผู้สอนก็จะไม่สามารถสังเกตพฤติกรรมได้
การรายงานหน้าชั้นในการสังเกตการสอนวิชานี้พบว่า ผู้เรียนส่วน ๑ ที่ไม่ใช่ผู้รายงานหาได้เกิด
พฤติกรรมที่กำหนดหรือไม่ การสอนวิชานี้เท่าที่สังเกตจึงยังขาดการอภิปรายที่แท้จริง ระหว่าง
อาจารย์กับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนเอง

แบบทดสอบที่ศึกษาในวิชานี้พบว่า แบบทดสอบเน้นพฤติกรรมทางสมองด้านความเข้าใจ
มากที่สุด พฤติกรรมทางสมองขั้นสูง ๆ เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า
มีน้อยมาก ซึ่งในระดับปริญญาตรี ควรจะได้การทดสอบความสามารถทางสมองในขั้นสูง ๆ ให้มาก
การทดสอบความเข้าใจยังไม่เป็นการฝึกให้ผู้เรียนใช้ความกลวิจรรย์อย่างเพียงพอ

ประเมินผลหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษา

จากการวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การศึกษาระดับด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมาย
ของหลักสูตร ความเข้าใจในการสอนและความเข้าใจในการวัดผล รวมทั้งการศึกษารูปแบบ
ทดสอบและสังเกตการสอนพบว่า

จุดมุ่งหมายของวิชาโสตทัศนศึกษา เป็นจุดมุ่งหมายที่ตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม และจิตวิทยา และเป็นจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมกับผู้ที่ทำหน้าที่สอน จุดมุ่งหมายนี้มีความละเอียด แต่ยังคงเรียบง่ายคำคำไม่เหมาะสมในบางข้อ ถึงแม้ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในตอนการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายวิชาโสตทัศนศึกษา จุดมุ่งหมายของวิชาโสตทัศนศึกษาก็เช่นเดียวกับจุดมุ่งหมายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ก็ยังเป็นจุดมุ่งหมายกว้าง ๆ ยังมิได้มีการแปลเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์แต่อย่างใด จึงไม่สามารถนำไปใช้ได้ทันทีได้ ผู้สอนก็รับรู้จุดมุ่งหมายในแง่ของนามธรรม ขาดความชัดเจนในการปฏิบัติ ดังนั้น จึงควรมีการแปลจุดมุ่งหมายเป็นพฤติกรรมที่คาดหวัง

เนื้อหาของวิชาโสตทัศนศึกษา เป็นเนื้อหาที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีการเน้นภาคปฏิบัติซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้นี้ อย่างไรก็ตามเนื้อหาของวิชาโสตทัศนศึกษา ยังมีเรื่องเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ในการเรียนการสอนน้อยไป ทั้ง ๆ ที่จุดมุ่งหมายก็นำเรื่องนี้พอสมควร

การศึกษารับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษา พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีคะแนนด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมต่ำมาก เว้นเกี่ยวกับในวิชาจิตวิทยา ทั้งนี้ด้วยเหตุผลอันเดียวกัน ในด้านความเข้าใจในการสอนและความเข้าใจในการวัดผลก็เช่นเดียวกัน อาจารย์สอนและวัดผลผู้เรียนได้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมพอสมควร แต่ทั้งนี้ การที่อาจารย์มีคะแนนด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมต่ำ เราจึงอาจกล่าวได้ว่าอาจารย์กำเนินการสอนตามเนื้อหาวิชามากกว่าที่จะดำเนินการสอนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ด้านการสังเกตการสอนพบว่า อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการบรรยาย รวมทั้งใช้อุปกรณ์การสอนประกอบ และเน้นภาคปฏิบัติการด้วย จากการสังเกตพบว่า การบรรยายของอาจารย์มิได้ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ เพราะยังขาดการอภิปรายซักถามไต่ถามมากแล้วนิสัยจะเป็นผู้ฟังน่าจะได้มีการปรับปรุงการสอนแบบนี้เสียใหม่ ส่วนภาคปฏิบัติก็นับว่าเป็นส่วนดีของการสอน เพราะผู้เรียนควรได้ลงมือทำจริง ๆ ด้วย

ในการวิเคราะห์แบบทดสอบปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนทดสอบด้านความจำและความเข้าใจมาก ทั้ง ๆ ที่ในวิชานี้ควรจะมีการทดสอบในด้านทักษะ และด้านอื่น ๆ ที่สูงขึ้น อาจารย์จึงควรลดการทดสอบความจำหรือความเข้าใจลง และเน้นพฤติกรรมที่สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

ประเมินผลหลักสูตรวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป

จากการวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การศึกษาคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเข้าใจในการสอนและความเข้าใจในการวัดผล ตลอดจนการศึกษารายละเอียด และสังเกตการสอนของอาจารย์พบว่า

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป เป็นจุดมุ่งหมายที่ตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม ปรารถนา และจิตวิทยาพอสมควร เป็นจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่จะเป็นครูที่จำเป็นต้องรู้และสามารถเลือกวิธีสอนได้ อย่างไรก็ตามจุดมุ่งหมายของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปก็เช่นเดียวกับวิชาสองวิชาที่กล่าวมาแล้ว คือ เป็นจุดมุ่งหมายที่ยังมีได้มีการแปลเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงมีความเป็นนามธรรมอยู่มาก และมองเห็นทางปฏิบัติไม่ทะลุปรุโปร่ง รวมทั้งยังเป็นจุดมุ่งหมายที่กว้างขวางเกินไปด้วย การมีการแปลจุดมุ่งหมายออกเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้

เนื้อหาของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนักมีส่วนที่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น เช่น หัวข้อ ปรารถนา และประวัติการศึกษา ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย นอกจากนั้นจุดมุ่งหมายบางข้อได้ตั้งไว้ แต่ไม่มีเนื้อหาตอนใดที่ตอบสนอง เช่น จุดมุ่งหมายในการฝึกมนุษยสัมพันธ์ เป็นต้น เนื้อหาของวิชานี้ควรได้รับการปรับปรุงใหม่ให้สอดคล้องและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับจุดมุ่งหมาย

การศึกษาคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรพบว่า อาจารย์ปีละเน้นด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปต่ำมาก เช่นเกี่ยวกับสองวิชาข้างต้นทั้งนี้ด้วยเหตุผลอันเดียวกัน นอกจากนี้พบว่าคะแนนด้านความเข้าใจในการสอนและความเข้าใจในการวัดผลปานกลาง ทั้ง ๆ ที่คะแนนด้านการรับรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่ำ ซึ่งแสดงว่าอาจารย์สอนโดยมีใจยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก

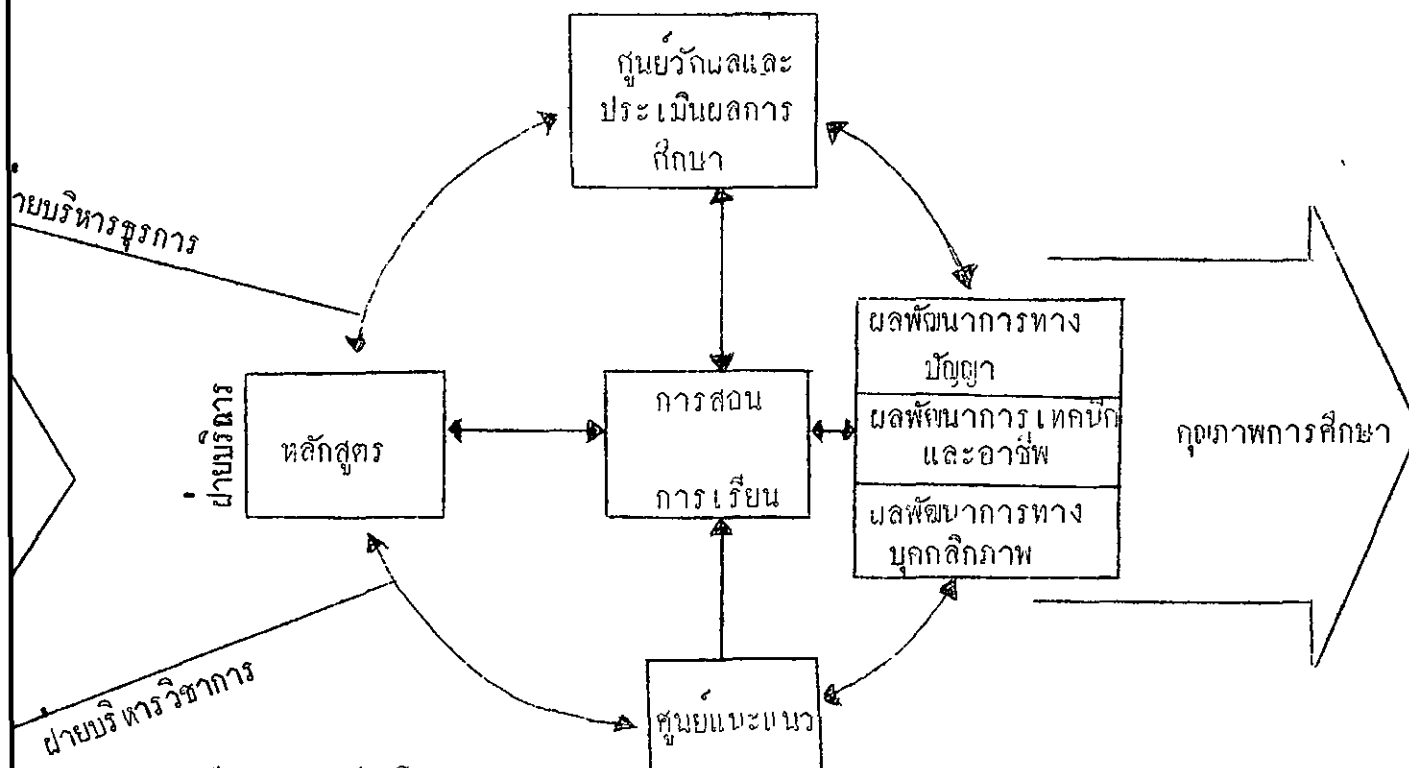
ในด้านการสังเกตการสอนพบว่า อาจารย์ผู้สอนทั้ง ๓ คน สอนโดยวิธีการบรรยายให้ผู้เรียนฟัง ซึ่งการบรรยายดังกล่าวยังขาดการอภิปรายซักถาม ซึ่งจะทำให้เกิดความคิดหรือการใช้วิจารณญาณ การสอนในระดับปริญญาตรีควรจะได้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดมากกว่าการฟังบรรยายแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ จากความจริง ๆ ที่ปรากฏอยู่ วิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปเป็นวิชาที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาก่อนที่จะได้ออกฝึกสอนจริง ๆ แต่ว่าการเรียนวิชานี้

มิได้รับการฝึกฝนให้ใช้วิธีสอนต่าง ๆ เลย คงเรียนกันแต่ภาคทฤษฎี หรือภาคปฏิบัติที่ทำก็การเขียนโครงการสอน หรือนันทนาการสอน เมื่อนิสิตได้ฝึกสอนเฉพาะที่จะได้มีโอกาสนำวิธีสอนที่ตนถนัดไปสอน หรือมีโอกาสใช้วิธีสอนที่ฝึกฝนมา นิสิตกลับต้องเริ่มต้นเรียนรู้ใหม่เกือบทั้งหมด ดังนั้น นิสิตฝึกสอนจึงประสบปัญหาหนักในตอนเริ่มต้นฝึกสอน วิธีการที่จะทำให้การฝึกสอนได้ผล ก็คือให้ผู้เรียนได้ทดลองสอนจริง ๆ ในระหว่างการเรียนวิชานี้ โดยใช้การสอนแบบจุลภาค (micro-teaching) ก่อนที่จะไปเผชิญกับนักเรียนในชั้นที่ตนฝึกสอน

การวิเคราะห์แบบทดสอบปรากฏว่า อาจารย์ออกข้อสอบทดสอบความสามารถทางสมอง ในด้าน ความเข้าใจ ความจำ และการนำไปใช้ มีการวิเคราะห์บ้าง ควรส่งเสริมความสามารถ ในทางสงเคราะห์และประเมินค่าให้มากยิ่งขึ้นกว่านี้

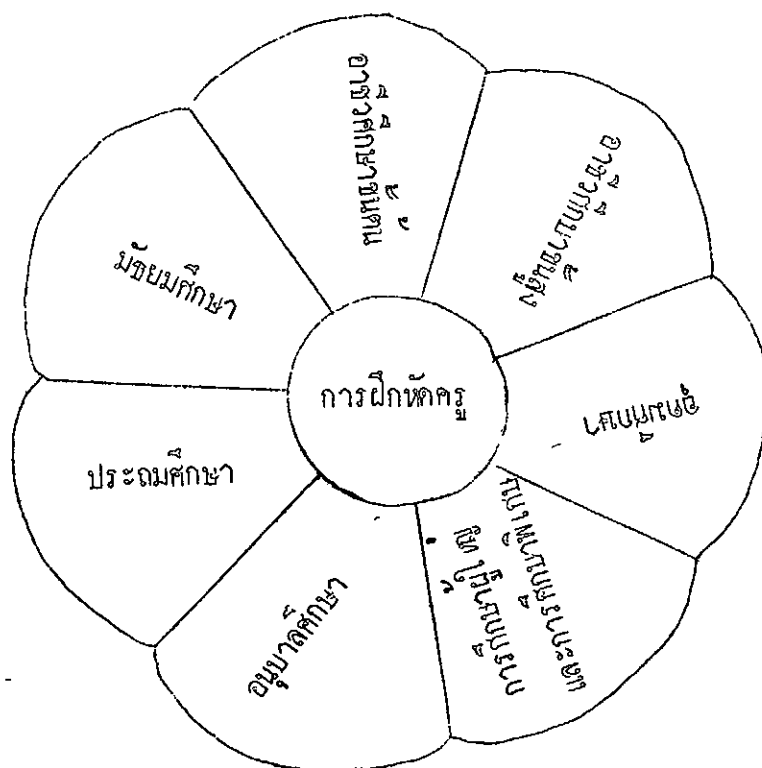
ขอแนะนำสำหรับการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชา จิตวิทยาการศึกษา โสภทัศน์ศึกษา และระเบียบวิธีสอนทั่วไป

กิจกรรมทางการศึกษาย่อมประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ หลายส่วน แต่ในบรรดาองค์ประกอบทั้งหลาย กระบวนการเรียนการสอนนั้นเป็นกระบวนการที่สำคัญที่สุด โปรดสังเกตแผนภาพข้างล่างนี้

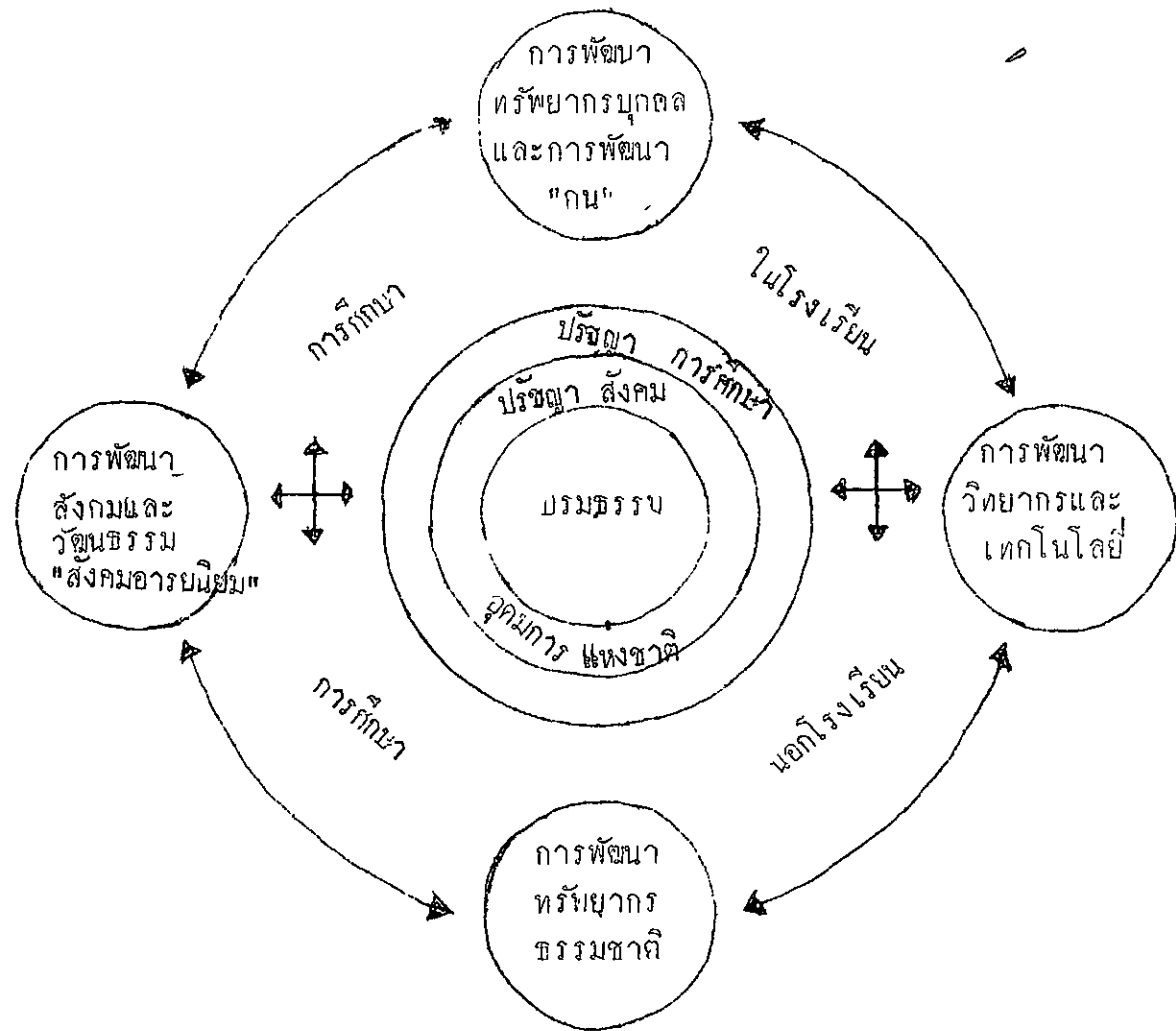
(วิริยฤทธิ์ วิเชียรโชค, ๒๕๐๕ : ๒๒)

จะสังเกตเห็นได้ว่ากระบวนการเรียนการสอนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการต่าง ๆ อันจะส่งผลพัฒนาการทางสติปัญญา ทางเทคนิคและอาชีพ และทางบุคลิกภาพ ส่วนประกอบอื่น ๆ ล้วนเป็นส่วนประกอบที่จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ในปัจจุบัน การวัดผล และประเมินผลกับการแนะแนวมีคุณภาพมากขึ้น และปีละกันจะเป็นวิทยาศาสตร์ ถ้ากระบวนการเรียนการสอนยังไม่เป็นวิทยาศาสตร์ กระบวนการศึกษาทั้งหมดก็จะไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในสถาบันฝึกหัดครูถ้ากระบวนการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพแล้ว คุณภาพของครูก็จะค่อยด้วย ถ้าคุณภาพของครูค่อยแล้วก็จะทำให้การศึกษาระดับอื่น ๆ พลอยค่อยคุณภาพไปด้วย เพราะคุณภาพของการศึกษาในระดับต่าง ๆ มีส่วนขึ้นอยู่กับคุณภาพของการฝึกหัดครู ถ้าหากประเทศสามารถผลิตครูที่มีคุณภาพสูงป้อนสมรรถภาพตรงตามเกณฑ์แห่งความจำเป็น เลิศ และสอดคล้องกับความต้องการของประเทศชาติ ตลอดจนความต้องการของเอกัตบุคคล คุณภาพของการศึกษาในระดับอื่น ๆ ก็มีคุณภาพสูงไปด้วยเช่นกัน ความสำคัญของการฝึกหัดครูอาจแสดงได้ด้วยแผนภาพดังนี้

(วรัญชกร วิเชียรโชติ : ๘)

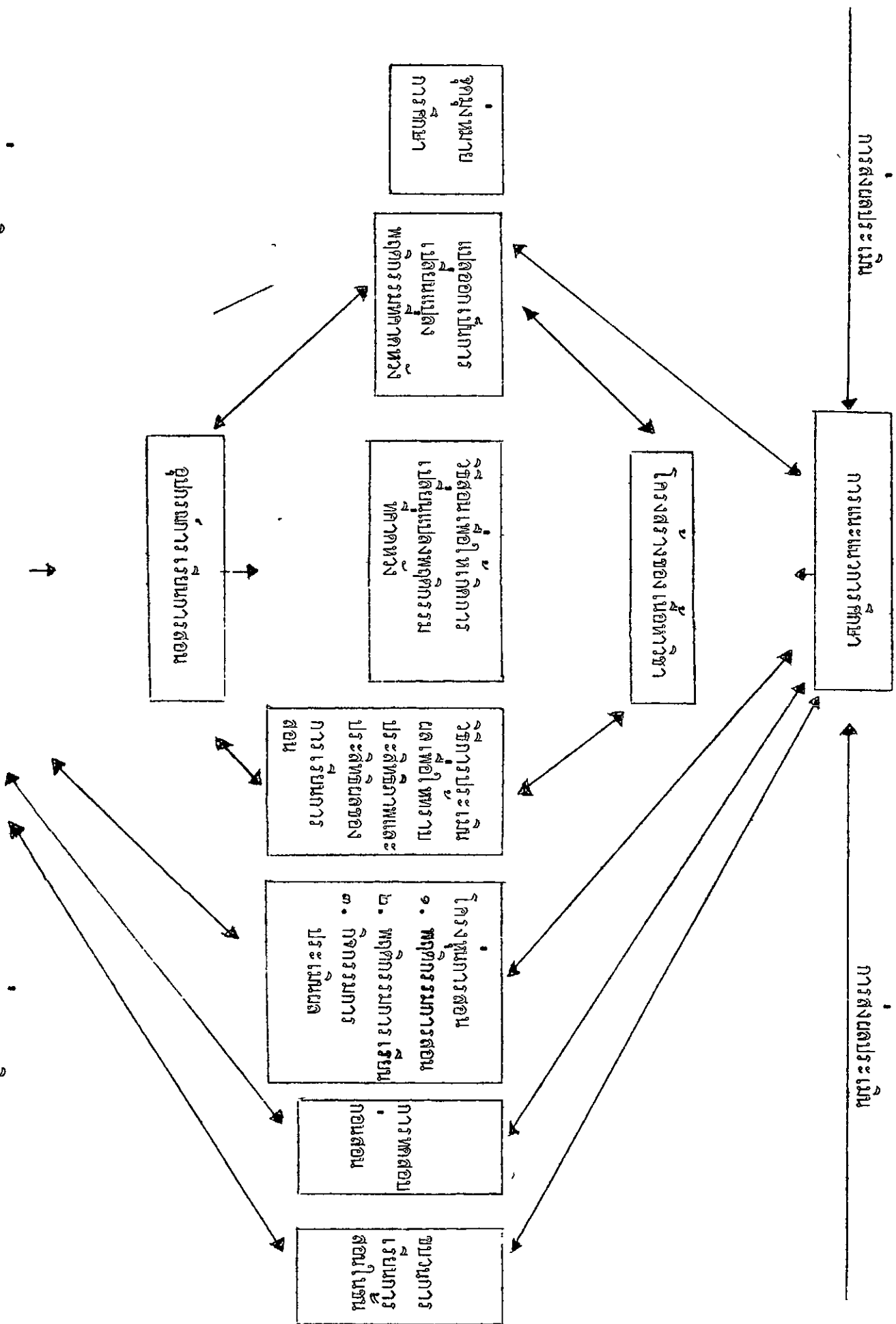
เมื่อการศึกษาระดับต่าง ๆ บ่งคุณภาพดีก็จะสามารถพัฒนาคนให้ป็นศักยภาพสูง
อันจะส่งผลในการพัฒนาประเทศให้เจริญทั้งด้านวัฒนธรรมและมโนธรรมด้วย

(วรัญห วิเชียรโชติ : ๕)

จากแผนภาพจะเห็นได้ว่า ถ้าคุณภาพของการศึกษาก็แล้วก็จะสามารถพัฒนาคน ทั้งเขา
เหล่านั้นจะได้นำความสามารถไปใช้พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาทรัพยากรบุคคล พัฒนาวิทยาการ
พัฒนาสังคมและวัฒนธรรมให้เป็นผู้ปกครองปรัชญาการศึกษาและปรัชญาสังคมต่อไป ดังนั้น กระบวนการ
การเรียนการสอนในสถาบันฝึกหัดครูจึงมีผลต่อการพัฒนาประเทศอยู่เป็นอันมาก

อาจารย์ผู้สอนวิชาการศึกษาทั้งสามรายวิชา อาจปรับปรุงการสอนของตนให้มีคุณภาพ
และบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ รวมทั้งจะเป็นกระบวนการที่เป็นวิทยาศาสตร์พอสมควรด้วย
ผู้วิจัยขอเสนอระบบการเรียนการสอนต่อไปนี้

ในการสอนนั้น เมื่ออาจารย์ผู้สอนกำหนดหาจุดมุ่งหมายของรายวิชาได้แล้ว ก็นำจุดมุ่งหมายนั้นมาแปลเป็นพฤติกรรมที่คาดหวังจะให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลง หลังจากการเรียนการสอนแล้ว ให้เป็นไปตามนิยามที่ว่า "การเรียนรู้คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ในหลักสูตร" ในการนี้อาจารย์ต้องศึกษาว่าจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมปีละปีลักษณะอย่างไร และสิ่งใดที่เรียกว่าพฤติกรรมที่คาดหวัง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการแปลจุดมุ่งหมายของรายวิชาการศึกษาค้นคว้าออกเป็นพฤติกรรมที่คาดหวังแล้วอาจจะใช้เป็นแนวทางในการแปลจุดมุ่งหมายของอาจารย์ได้ การแปลจุดมุ่งหมายที่ตึงไว้กว้าง ๆ เป็นพฤติกรรมที่คาดหวังนี้ จะทำให้อาจารย์ผู้สอนได้ทราบว่า ในการสอนผู้เรียนจะต้องมีพฤติกรรมใดเกิดขึ้นบ้างจึงจะเรียกได้ว่าได้เรียนรู้วิชานั้น และอาจารย์ผู้สอนก็จะจุดมุ่งหมายที่ไม่เป็นนามธรรม มีจุดมุ่งหมายที่มองเห็นทางปฏิบัติได้ง่าย

เมื่อแปลจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นพฤติกรรมที่คาดหวังแล้ว อาจารย์ผู้สอนจะต้องพิจารณาว่า พฤติกรรมแต่ละพฤติกรรมนั้นถ้าจะสอนให้ได้ผลดี จะใช้วิธีสอนใดจึงจะเหมาะสม ทำให้อาจารย์ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมนั้นจริง ๆ ทั้งนี้ อาจารย์ผู้สอนควรจะรำลึกเสมอว่าวิธีสอนต้องสามารถทำให้อาจารย์ผู้เรียนพฤติกรรมที่ผู้สอนสามารถสังเกตได้ และวัดได้จริง ๆ เช่น การสอนเพื่อให้อาจารย์ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของ "จิตวิทยาการศึกษา" ได้ อาจารย์ผู้สอนอาจจะใช้วิธีสอนแบบบรรยาย หรืออาจจะให้อาจารย์ผู้เรียนไปอ่านหนังสือที่กำหนดให้ แล้วให้อาจารย์ผู้สอนแสดงพฤติกรรมบอกความหมายของ "จิตวิทยาการศึกษา" ได้จริง ๆ และผู้สอนสังเกตได้ เช่น อาจจะบอกด้วยคำพูดหรือเขียนมาส่ง เป็นต้น มีข้อบรรยายแล้วผู้เรียนเป็นฝ่ายส่งฝ่ายเดียว โดยไม่มีปฏิริยาใด ๆ ในบางครั้งจุดมุ่งหมายที่แปลเป็นพฤติกรรมแล้วนี้จะบ่งวิธีสอนของอาจารย์ไปในตัวด้วย เช่น ความมุ่งหมายของวิชาสถิติขั้นศึกษาข้อหนึ่งกล่าวว่า เพื่อให้ผู้เรียนสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนได้ด้วยตนเอง จุดมุ่งหมายข้อนี้ก็บ่งวิธีสอนว่า อาจารย์ผู้สอนควรจะให้ผู้เรียนได้ลงมือผลิตอุปกรณ์จริง ๆ ไม่ใช่ใช้วิธีการบรรยายหรืออภิปราย เป็นต้น วิธีการสอนบางครั้งก็ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันสำหรับอาจารย์ทุกคน อาจารย์อาจจะเลือกใช้วิธีสอนตามที่ตนถนัดได้ เช่น การสอนให้ผู้เรียนบอกความหมายของคำว่า "จิตวิทยาการศึกษาได้" ผู้สอนบางคนอาจจะอธิบายและซักถาม บางคนอาจจะตั้งคำถามให้หาคำตอบ บางคนอาจจะให้ไปค้นจากหนังสือก็ได้

เมื่อจัดทำวิธีสอนเพื่อสอนแต่ละพฤติกรรมแล้ว อาจารย์ผู้สอนก็ต้องศึกษากิจกรรมหรือวิธีการสำหรับการประเมินผลผู้เรียนว่าผู้เรียนได้เกิดพฤติกรรมจริงหรือไม่ ผู้สอนก็นำพฤติกรรมที่คาดหวังแต่ละข้อมาพิจารณาหาวิธีการประเมินผลโดยให้สอดคล้องกับวิธีสอนด้วย การประเมินผลในที่นี้มีได้หมายถึงการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบเท่านั้น แต่หมายถึงวิธีอื่น ๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การให้ทดลองปฏิบัติจริง ๆ ฯลฯ เช่น การประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียนว่าสามารถบอกความหมายของ "จิตวิทยาการศึกษาได้หรือไม่" อาจจะใช้วิธีซักถาม เป็นต้น

หลังจากที่แปลจุดมุ่งหมายเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้ หาวิธีสอน และกิจกรรมการประเมินผลไว้แล้ว อาจารย์ก็นำทั้งสามประการมาสร้างเป็นโครงหน้การสอนในห้องเรียน โดยกำหนดไว้ว่าในการสอนให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแต่ละชั้นนั้น ครูต้องแสดงพฤติกรรมใด เพื่อที่จะให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่คาดหวัง และจะใช้กิจกรรมการประเมินผลชนิดใด เพื่อนำโครงหน้นี้ไปสอนจริง ๆ ต่อไป

การทดสอบก่อนสอน มีประโยชน์ในแง่ที่ทำให้ผู้สอนเข้าใจพื้นฐานของผู้เรียน อาจจะเป็นผลทำให้ปรับปรุงวิธีสอน และการวัดผลเสียใหม่ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

หลังจากนี้ก็นำโครงหน้ที่ทำไว้ไปดำเนินการสอนในชั้นจริง หลังจากการสอนแล้วก็ต้องมีการประเมินผลอีกครั้งเพื่อปรับปรุงขอบข่ายการถ่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

เพื่อการศึกษา

๑. เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายก็ต้องการผู้กำหนดหลักสูตรควรกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของรายวิชาให้สอดคล้องซึ่งกันและกัน

๒. อาจารย์ผู้สอนวิชาการศึกษาทั้งหลาย ควรจะได้ศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการตั้งจุดมุ่งหมายหรือการแปลจุดมุ่งหมายเพื่อการสอนของอาจารย์เอง และเพื่อนำความรู้เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนี้ไปถ่ายทอดให้แก่ศิษย์ เพื่อคุณภาพของครูในอนาคตด้วย

๓. ควรจะมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาวิเคราะห์แบบวิธีสอนทั่วไปเสียใหม่ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

เพื่อการวิจัย

๑. เนื่องจากการวิจัยคราวนี้มีกลุ่มตัวอย่างน้อยและจำกัด เนื่องจากอาจารย์ในสถาบันที่ทำการวิจัยมีจำนวนน้อย ในการวิจัยคราวต่อไปน่าจะหากลุ่มตัวอย่างใหม่มากกว่านี้ และควรทำในระดับอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ระดับปริญญาตรีด้วย

๒. ในการวิจัยคราวต่อไป ควรจะได้มีการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้ในรายวิชาการศึกษาอื่น ๆ ของหลักสูตร กศ.บ. ที่ยังมีได้ทำการวิจัยด้วย

๓. ในการวิจัยคราวต่อไป ควรจะได้มีการวิจัยแนวเดียวกันนี้ในรายวิชาอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากวิชาการศึกษาด้วย

๔. ในการวิจัยคราวต่อไป ควรจะได้มีการทดลองเปรียบเทียบผลของการสอนที่คำนึงตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม กับผลของการสอนที่คำนึงตามจุดมุ่งหมายแบบที่เป็นอยู่ทุกวันนี้

๕. ในการวิจัยคราวต่อไป ควรจะได้มีการวิจัยติดตามผลผู้ที่เรียนรายวิชาการศึกษานี้ไปแล้วว่าได้นำความรู้ไปใช้เพียงไร

๖. ในการวิจัยคราวต่อไป ควรจะได้มีการวิเคราะห์และอุปสรรคในการนำความรู้ทางวิชาการศึกษาไปไว้ในสถานการณ์การสอนจริง ๆ

๗. ในการวิจัยคราวต่อไป ควรจะได้มีการศึกษาเกี่ยวกับความพร้อมของเนื้อหาวิชาการศึกษาแต่ละระดับ และศึกษาความพร้อมของเนื้อหาวิชาการศึกษาตั้งแต่ระดับ ป.กศ. ถึงระดับ กศน. ด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

เกษม อุทยานิน "การศึกษากับการพัฒนาประเทศ" ข่าวสารสภาการศึกษาแห่งชาติ

๑๒ : ๑๒ - ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๐

ชวาล แพร์ตกุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช ๒๕๐๓, ๓๖๗ หน้า

ชวาล แพร์ตกุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช ๒๕๐๔, ๔๔๒ หน้า

ต๋อย ชุมสาย, ม.ล. และคณะ การสำรวจภาวะผู้สำเร็จปริญญาตรีวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๐๓ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๐๕, ๑๑๔ หน้า

บุญถิ่น อัตถากร และ รัตนา ตันบุญเกิด การเตรียมครู กรรมการฝึกหัดครู ๒๕๑๑,
๓๕ หน้า

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประมวลการสอนรายวิชาต่าง ๆ ของคณะวิชาต่าง ๆ ของคณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๐๕, ๑๑๓ หน้า

วิทยาลัยวิชาการศึกษา เอกสารประกอบการเรียนวิชาการมัธยมศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๑๓, ๒๐๓ หน้า

วีรฤทธ วะเชียรโชติ โครงสร้างแนวคิดเกี่ยวกับฝึกหัดครูในประเทศไทย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๑๕, ๒๖ หน้า, พิมพ์ดีด

สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมาย การสอน และการประเมินผล สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งเอเชีย, ๒๕๑๕

เสรี ลาขโรจน์ ทัศนคติของนิสิตชั้นปีที่ ๔ ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปทุมวัน บางแสน ปีการศึกษา ๒๕๐๕ เกี่ยวกับวิชาชีพและอาชีพครู วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๐๖, ๑๔๘ หน้า

- Beggs, Walter Kenton, The Education of Teachers, The Center for Applied Research in Education, New York, 1965, 116 pp.
- Combs, Arthur W., and Snygg, Donald, Individual Behavior, Haper and Bros, New York, 1959
- Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, McGraw Hill, 1966, 446 pp.
- Hodenfield, G., The Education of Teachers; Conflict and Consensus, Prentice Hall, Engle-wood Cliffs, 1961, 177 pp.
- Romey, William D., Inquiry Techniques for Teaching Science, Prentice Hall, Englewood Cliffs, 1968, 342 pp.
- Stratomeyer, Florence B., and Lindsey, Margaret, Working with Student Teachers, Bureau of Publications, Teachers College, Columbia University, 1958, 502 pp.

+++++

ภาคผนวก ก.

สูตรสถิติที่ใช้ในการวิจัย

๑. สูตรในการหาค่า mean ($\bar{X}$) คือ $\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$

๒. สูตรในการหาค่า Variance คือ $S^2 = \frac{\frac{\sum X^2}{N} - (\frac{\sum X}{N})^2}{N-1}$

๓. สูตรในการหาค่า Standard error คือ $S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{S^2}{N_1} + \frac{S^2}{N_2}}$

๔. สูตรในการหาค่า t คือ $t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$

๕. สูตรในการหาค่าสหสัมพันธ์ $r_{xy} = \frac{N\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{\{N\sum X^2 - (\sum X)^2\}\{N\sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X, Y, Z แทนคะแนนดิบ

$\bar{X}, \bar{Y}, \bar{Z}$ แทนค่าคะแนนเฉลี่ย

N แทนจำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

N_1 แทนจำนวนประชากรกลุ่มแรกที่ใช้ในการเปรียบเทียบ

N_2 แทนจำนวนประชากรกลุ่มที่สองที่ใช้ในการเปรียบเทียบ

S^2 แทนค่าความแปรปรวน

$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ แทน Standard error

r_{xy} แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมาย

r_{yz} ของหลักสูตรกับคะแนนความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

r_{xz} แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความเข้าใจ

การสอนกับคะแนนความเข้าใจในการวัดผล

แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ในจุดมุ่งหมาย

ของหลักสูตร กับคะแนนความเข้าใจในการวัดผล

t คือ test of significance หรือการทดสอบ

นัยสำคัญนัยหนึ่งเรียกว่า t-test

p คือ probability หรือโอกาสที่เป็นไปได้ในทางสถิติ

ค่า p นี้ จะบอกให้ทราบว่าค่าขอบที่เราได้มานั้นแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

ภาคผนวก ข.

ชุด ก.

แบบสอบถาม

วิชาจิตวิทยาการศึกษา

(Ed. 301. Educational Psychology)

หมวดที่ ๑

รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณากรอกคำหรือข้อความลงในช่องว่างต่อไปนี้

๑. ชื่อสถาบันที่ทำการสอน
๒. เพศ
๓. อายุ ปี
๔. วุฒิสามัญ
๕. วุฒิทางวิชาชีพ
๖. จำนวนปีที่สอน (ทุกวิชา) มาตั้งแต่ต้น (ไม่นับปีที่ได้ลาศึกษาต่อและปีที่ไม่ได้ปฏิบัติงานสอน) ปี
๗. จำนวนภาคเรียนที่สอนวิชาจิตวิทยาการศึกษามาตั้งแต่ต้น ภาคเรียน
๘. จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษามาตั้งแต่ต้นประมาณ ชั่วโมง
๙. จำนวนผู้เรียนวิชานี้กับท่านในปัจจุบันแต่ละชั้นละประมาณ คน

หมวดที่ ๒

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ท่านเห็นว่าถูกต้องเพียงข้อเดียว นอกจากนี้มีคำสั่งอื่นเขียนอยู่หลังคำถามนั้น

๑. ท่านและอาจารย์อื่น ๆ ที่สอนวิชานี้ได้ปรึกษารื้อกันเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชานี้เพียงไร

- ๑) ประชุมปรึกษารื้อกันเสมอ
- ๒) ประชุมปรึกษารื้อกันเมื่อจะเรียบเรียงสอนแต่ละเทอม
- ๓) ประชุมปรึกษารื้อกันในตอนเริ่มต้นปีการศึกษาใหม่
- ๔) ประชุมปรึกษารื้อกันน้อยครั้ง
- ๕) ไม่มีการประชุมปรึกษารื้อกันแต่อย่างใด
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒. ท่านเคยศึกษาและทำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษาเพียงไร
- ๑) ศึกษาทำความเข้าใจอย่างละเอียดเพื่อนำมาตีความว่าเป็นพฤติกรรมที่สามารถปฏิบัติได้
 - ๒) เคยอ่านและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างละเอียดแต่มีให้นำมาตีความ
เป็นพฤติกรรม
 - ๓) เคยอ่านและรับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้แต่ไม่ได้ศึกษารายละเอียด
 - ๔) ไม่เคยอ่านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาก่อน
 - ๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๓. ท่านศึกษาหรือรับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้จากที่ใด
- ๑) จากเอกสารหลักสูตรหรือประมวลการสอนรายวิชาการศึกษาของคณะวิชาการศึกษา
วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 - ๒) จากเอกสารประกอบการเรียนวิชานี้
 - ๓) จากหัวหน้าคณะวิชาการศึกษา
 - ๔) จากเพื่อนร่วมงานซึ่งเคยสอนมาก่อน
 - ๕) จากเอกสารของต่างประเทศ
 - ๖) คิดขึ้นเอง
 - ๗) ไม่ได้ศึกษาจากที่ใด
 - ๘) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๔. ท่านคิดว่าท่านมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของวิชาจิตวิทยาการศึกษาเพียงไร
- ๑) ค่อนข้างมาก
 - ๒) ค่อนข้างน้อย
 - ๓) ปานกลาง
 - ๔) น้อย
 - ๕) ไม่เข้าใจเลย

๕. ก่อนลงมือสอนท่านใดทำการสอนทดลองเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้กับผู้เรียนเพียงใด

- ๑) ทำความตกลงกันอย่างละเอียด
- ๒) ทำความตกลงกันเล็กน้อย
- ๓) ให้ผู้เรียนไปศึกษาด้วยตนเอง
- ๔) ไม่ได้ทำความตกลงกับผู้เรียนเลย

๖. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจแนวคิดของจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการจัดการศึกษาและการเรียนการสอนนั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถอธิบายความหมายของศัพท์ "จิตวิทยา" และ "จิตวิทยาการศึกษา"
- ๒) สามารถบรรยายสรุปลักษณะธรรมชาติแห่งวิธีการศึกษาของวิชาจิตวิทยา
- ๓) สามารถแปลความ ตีความ และขยายความ ลักษณะธรรมชาติแห่งวิธีการศึกษาของวิชาจิตวิทยา
- ๔) สามารถระบุแนวคิดของจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการศึกษาได้ถูกต้องทั่วถึง
- ๕) สามารถแปลความ ตีความ และขยายความ แนวความคิดของจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการศึกษาและการเรียนการสอน

๗. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในพฤติกรรมของนักเรียนนั้นหมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถจำแนกประเภทของพฤติกรรมต่าง ๆ พร้อมกับอธิบายและยกตัวอย่างพฤติกรรมดังกล่าวนั้นได้
- ๒) สามารถศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็กโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้ระเบียบแบบแผน ฯลฯ
- ๓) สามารถตีความและขยายความพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้ศึกษาจากข้อมูลที่รวบรวม
- ๔) สามารถวิเคราะห์หามูลเหตุของพฤติกรรมนั้น ๆ ได้
- ๕) สามารถเข้าใจพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่น

๔. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้นั้น หมายถึงการสอน
เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกอย่างที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถระบุได้ว่าพฤติกรรมใดบ้างที่เป็นปัญหา
- ๒) สามารถเข้าใจในสภาพทั่วไปของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก
- ๓) สามารถสืบสวนหามูลเหตุของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาของเด็ก
- ๔) สามารถวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ย่อย ๆ ที่เป็นปัญหาได้
- ๕) สามารถวิเคราะห์ผลลัพธ์ของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเหล่านั้นได้

๕. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ นั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียน
เกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกอย่างที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถบอกได้ว่าพฤติกรรมการเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้มีอะไรบ้าง
- ๒) สามารถเข้าใจกระบวนการต่าง ๆ ของพฤติกรรมการเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้
- ๓) สามารถเข้าใจสภาพปัญหาที่จะนำพฤติกรรมการเรียนรู้มาใช้กับมนุษย์
- ๔) สามารถแปลพฤติกรรมการเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้ออกมาให้เข้ากับการเรียนรู้ของ
มนุษย์
- ๕) สามารถตีความและขยายความพฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์ออกมาเป็นสถานการณ์จริง
ในการเรียนรู้ของมนุษย์

๑๐. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถจัดสถานการณ์การเรียนรู้ของมนุษย์ในลักษณะต่าง ๆ ได้นั้น
หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกอย่างที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถรู้เรื่องราวความก้าวหน้าของการนำพฤติกรรมการเรียนรู้มาใช้กับมนุษย์
- ๒) สามารถบอกลักษณะของการจัดสถานการณ์การเรียนรู้ได้หลาย ๆ ลักษณะ
- ๓) สามารถเข้าใจกระบวนการสอนตามพฤติกรรมการเรียนรู้เหล่านั้นได้
- ๔) สามารถสาธิตแสดงการจัดสถานการณ์การสอนตามพฤติกรรมการเรียนรู้เหล่านั้นได้
- ๕) สามารถวิจารณ์ ทิพนและเสนอแนะความเห็นว่าสถานการณ์การสอนของผู้สอนเป็นไปตาม
พฤติกรรมการเรียนรู้เพียงใด และจะปรับปรุงให้ประสิทธิภาพขึ้นได้อย่างไร

หมวดที่ ๓

กรุณาภา^๓เครื่องหมาย

๒๒๓
 หนาขอทานปฏิบัติจริงเพียงขอเดียว

๑. ท่านจัดทำแผนการสอนวิชานี้หรือไม่

- ๑) ทำเสมอ
- ๒) ทำเป็นส่วนใหญ่
- ๓) ทำบางใบใดทำบาง
- ๔) ไม่ค่อยได้ทำ
- ๕) ไม่ได้ทำเลย

๒. ทานเตรียมการสอนของท่านอย่างไรบ้าง

- ๑) เตรียมก่อนจะเข้าสอนเป็นรายชั่วโมง
- ๒) เตรียมใจจะรับเนื้อหาเรื่องใหม่
- ๓) เตรียมเป็นรายสัปดาห์
- ๔) เตรียมเฉพาะบทที่เห็นว่ายาก
- ๕) ไม่ได้เตรียมเพราะสอนมาจนชำนาญ
- ๖) ไม่ได้เตรียมเพราะไม่มีเวลาเพียงพอ
- ๗) เตรียมเป็นบางครั้งตามความพอใจของตนเอง

๓. ในกรณีที่ท่านเตรียมการสอน ท่านสอนและปฏิบัติตามที่ใดเตรียมการสอนไว้แล้วเพียงไร

- ๑) ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
- ๒) ปฏิบัติตามเพียงบางส่วนของระดับแปลงเพียงบางส่วนเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพ
ท้องไร่ในขณะนั้น
- ๓) มักไม่คอยใครปฏิบัติตามที่ใครเตรียมการสอนมาแล้ว
- ๔) ไม่ค่อยปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนมาเลย
- ๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๔. ท่านคิดว่าการเตรียมการสอนของท่านช่วยให้การสอนดีขึ้นเพียงไร

- ๑) ดีมาก
- ๒) ก็
- ๓) ปานกลาง
- ๔) น้อย
- ๕) เฉย ๆ

กรุณาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านปฏิบัติจริง

๕. ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจแนวคิดของจิตวิทยา
ที่นำมาใช้ในการจัดการศึกษาและการเรียนการสอน
ท่านได้สอนให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังกล่าวต่อไปนี้
เพียงไร _____

- ๑) สามารถอธิบายความหมายของศัพท์
"จิตวิทยา" และ "จิตวิทยาการศึกษา" _____
- ๒) สามารถบรรยายสรุปลักษณะธรรมชาติ
แห่งวิธีการศึกษาของวิชาจิตวิทยา _____
- ๓) สามารถแปลความที่ความและขยาย
ความลักษณะธรรมชาติแห่งวิธีการ
ศึกษาของวิชาจิตวิทยา _____
- ๔) สามารถระบุแนวคิดของจิตวิทยาที่นำมา
ใช้ในการศึกษาได้ถูกต้องทั่วถึง _____
- ๕) สามารถแปลความ ที่ความ และขยาย
ความแนวความคิดของจิตวิทยาที่นำมา
ใช้ในการศึกษาและการเรียนการสอน _____

[illegible]

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้สอน
๖. ในการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจพฤติกรรมของนักเรียน ท่านได้สอนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้เพียงไร ๑) สามารถจำแนกประเภทของพฤติกรรมต่าง ๆ พร้อมกับอธิบายและยกตัวอย่างพฤติกรรม ดังกล่าวนั้นได้ ๒) สามารถศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก โดยวิธีการต่าง ๆ เช่นการสังเกตการ สัมภาษณ์การให้ระเบียบสะสม ฯลฯ ๓) สามารถตีความและขยายความพฤติกรรม ของนักเรียนที่ได้จากข้อมูลที่รวบรวม ๔) สามารถวิเคราะห์หามูลเหตุของพฤติกรรม นั้น ๆ ได้ ๕) สามารถเข้าใจพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่น				
๗. ในการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมที่ เป็นปัญหาได้นั้น ท่านได้สอนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัด ได้ดังต่อไปนี้เพียงไร ๑) สามารถระบุได้ว่าพฤติกรรมใดบ้างที่เป็นปัญหา ๒) สามารถเข้าใจในสภาพทั่วไปของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก ๓) สามารถสืบสวนหามูลเหตุของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาของเด็ก ๔) สามารถวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ย่อย ๆ ที่เป็น ปัญหาได้ ๕) สามารถวิเคราะห์หาลักษณะของพฤติกรรมที่เป็น ปัญหาเหล่านั้นได้				

๔. ในการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ ทานใดสอนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่ดีได้ดังต่อไปนี้ เพียงไร

[illegible]

๕. ในการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถจัดสถานการณ์การ
เรียนรู้ของมนุษย์ในลักษณะต่าง ๆ ได้ ท่านได้สอน
ให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้เพียงไร

- ๑) สามารถรู้เรื่องราวความก้าวหน้าของการนำผลการเรียนรู้มาใชกับ...
- ๒) สามารถบอกลักษณะของการจัดสถานการณ์การเรียนรู้ให้หลากหลาย ๆ ลักษณะ _____
- ๓) สามารถเข้าใจกระบวนการส่วนรวมตามทฤษฎีการเรียนรู้เหล่านั้นได้ _____
- ๔) สามารถสร้างสถานการณ์ การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้เหล่านั้นได้ _____
- ๕) สามารถวิจารณ์ ประเมินและรู้คุณค่าความเห็นว่สถานการณ์ การ จัดของผู้อื่นเป็นไป ตามทฤษฎีการเรียนรู้หรือไม่ และจะปรับปรุงให้ มี ประสิทธิภาพ อย่างไร _____

โปรดกาเครื่องหมาย ☒ หน้าข้อที่ท่านปฏิบัติจริงเพียงข้อเดียว

โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ๒๒๑๑
 พยายามทานปฏิบัติจริงเพียงข้อเดียว

๑๐. ทานีชอุบกรณในการสอนวิชานี้สม่ำเสมอเพียงไร

- ๑) ไขสว่าเสมอ
- ๒) ไขเป็นส่วนใหญ่
- ๓) ไม่ไขไขเป็นส่วนใหญ่
- ๔) ไม่เคยไข

๑๑. ท่านคิดว่าการใช้อุปกรณ์ผลต่อการสอนของท่านเพียงไร

- ๑) ผู้เรียนสนใจบทเรียน
- ๒) ประหยัดเวลา
- ๓) ทำให้เสียเวลา
- ๔) เฉย ๆ

กรุณากรอกเครื่องหมาย

ลงในร่องที่ทานปฏิบัติจริง

๑๓. ท่านให้อุปกรณ์ต่อไปนี้เพียงใดในการสอนวิชานี้

- ๑) ของจริง _____
- ๒) หุ่นจำลอง _____
- ๓) ภาพยนตร์ _____
- ๔) ๘ ไลค์ หรือ ๗ โพล์มสกริป _____
- ๕) เทปบันทึกเสียง _____
- ๖) แผนภูมิ _____
- ๗) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

[illegible]

[illegible][illegible]

หมวดที่ ๔ กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ท่านปฏิบัติจริงเพียงข้อเดียว

๑. ท่านทำการทดสอบผู้เรียนของท่านเมื่อใดบ้าง

- ๑) ทุก ๆ สัปดาห์
- ๒) ทุก ๆ ครั้งที่จบบทเรียนหนึ่ง ๆ
- ๓) กลางเทอมและปลายเทอม
- ๔) ปลายเทอม
- ๕) ประเมินผลจากกิจกรรมที่กำหนดให้เท่านั้น ไม่ได้ทดสอบ

๒. ในการทดสอบท่านได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด

- ๑) มาก
- ๒) ปานกลาง
- ๓) น้อย
- ๔) น้อยมาก

๓. ในการทดสอบท่านคำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นเพียงใด

- ๑) มาก
- ๒) ปานกลาง
- ๓) น้อย
- ๔) น้อยมาก

๔. ในการทดสอบท่านคำนึงถึงสิ่งที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำเพียงใด

- ๑) มาก
- ๒) ปานกลาง
- ๓) น้อย
- ๔) ไม่คำนึง

๕. ท่านเขียนข้อสอบเมื่อใด

- ๑) เมื่อจะทำการทดสอบแต่ละครั้ง
- ๒) เมื่อจบบทเรียนหนึ่ง ๆ
- ๓) เมื่อจบการสอนแต่ละชั่วโมง
- ๔) ในระหว่างที่เตรียมบทเรียน
- ๕) ท่านมีข้อสอบที่ใช้อยู่เป็นประจำแล้ว
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านปฏิบัติจริง

มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ทดสอบ
-----	---------	------	-------------

๖. ท่านทำการทดสอบในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด

ก. ด้านความเข้าใจแนวคิดของจิตวิทยาที่นำมาใช้

ในการจัดการศึกษาและการเรียนการสอน

๑) ความสามารถในการอธิบายความหมาย
ของศัพท์ "จิตวิทยา" และ "จิตวิทยา
การศึกษา"

๒) ความสามารถในการบรรยายสรุปลักษณะ
ธรรมชาติแห่งวิธีการศึกษาของวิชาจิตวิทยา

๓) ความสามารถในการแปลความที่ความและ
ขยายความลักษณะธรรมชาติแห่งวิธีการ
ศึกษาของวิชาจิตวิทยา

๔) ความสามารถในการระบุแนวคิดของจิตวิทยา
ที่นำมาใช้ในการศึกษาใดบ้างถูกต้องทั่วถึง

๕) สามารถแปลความที่ความและขยายความแนว
ความคิดของจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการศึกษา
และการเรียนการสอน

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ทดสอบ
ข. <u>ด้านความเข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียน</u> ๑) ความสามารถในการจำแนกประเภทของพฤติกรรมพร้อมทั้งการอธิบายและยกตัวอย่างพฤติกรรมดังกล่าวนี้ได้ _____ ๒) ความสามารถในการศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็กโดยวิธีการต่าง ๆ เช่นการสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม ฯลฯ _____ ๓) ความสามารถในการตีความและขยายความพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้ศึกษาจากข้อมูลที่รวบรวม _____ ๔) ความสามารถในการวิเคราะห์หาเหตุผลของพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ _____ ๕) ความสามารถในการเข้าใจพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่น _____				
ค. <u>ด้านการวิเคราะห์พฤติกรรมที่เป็นปัญหา</u> ๑) ความสามารถในการระบุได้ว่าพฤติกรรมใดบ้างที่เป็นปัญหา _____ ๒) ความสามารถในการเข้าใจสภาพทั่วไปของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก _____ ๓) ความสามารถในการสืบสวนหาสาเหตุของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาของเด็ก _____				

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ไ้ทดสอบ
๔) ความสามารถในการวิเคราะห์ความ สัมพันธ์ย่อย ๆ ที่เป็นปัญหาได้				
๕) ความสามารถในการวิเคราะห์ผลลัพธ์ ของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเหล่านั้นได้				
ง. <u>ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้</u>				
๑) ความสามารถในการบอกได้ว่าทฤษฎี การเรียนรู้และทฤษฎีการถ่ายทอด ความรู้มีอะไรบ้าง				
๒) ความสามารถในการเข้าใจกระบวนการ การทาง ๆ ของทฤษฎีการเรียนรู้และ ทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้				
๓) ความสามารถในการเข้าใจสภาพปัญหา ที่จะนำทฤษฎีการเรียนรู้มาใช้กับมนุษย์				
๔) ความสามารถในการแปลทฤษฎีการเรียนรู้ และทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้ออกมาให้ เข้ากับการเรียนรู้ของมนุษย์				
๕) ความสามารถในการตีความและขยาย ความทฤษฎีการเรียนรู้ของมนุษย์ออกมา เป็นสถานการณ์จริงในการเรียนรู้ของ มนุษย์				

๔. ในการสอนวิชาจิตวิทยาการปรึกษา ถ้าท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ กรุณาชี้แจงเครื่องหมาย
✓ หน้าข้อเฉพาะที่ท่านคิดว่าเป็นปัญหา

๑. ปัญหาทั่วไป

- ๑) สิ่งแวดล้อมภายในวิทยาลัยไม่ส่งเสริมการเรียนรู้วิชานี้ (เช่น บริการการพิมพ์ไม่สะดวก ฯลฯ)
- ๒) พื้นฐานของผู้สอนไม่ดีพอ
- ๓) ไม่มีเวลาเตรียมการสอนให้เหมาะสม
- ๔) วิทยาลัยมีผู้สอนวิชานี้ไม่เพียงพอ
- ๕) เวลาสำหรับวิชานี้ไม่เพียงพอ ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้พอ
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒. ปัญหาเนื้อหาในหลักสูตร

- ๑) เนื้อหาในหลักสูตรกำหนดไว้มากเกินไปทำให้สอนไม่ทัน
- ๒) เนื้อหาในหลักสูตรน้อยไปไม่เพียงพอต่อความต้องการทางการศึกษาของไทย
- ๓) หลักสูตรอ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไปไม่เหมาะสมกับสังคมไทย
- ๔) หลักสูตรล้าสมัยควรปรับปรุง
- ๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน

- ๑) จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป
- ๒) ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น
- ๓) พื้นฐานความรู้ทางวิชาพัฒนาการของเด็กของผู้เรียนไม่ดีพอ
- ๔) พื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนไม่ดีพอ ทำให้สั่งงานคนควาได้ไม่เต็มที่
- ๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๔. ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมและอุปกรณ์

- ๑) ซาคหนังสือคู่มือประกอบการสอน
- ๒) ซาคหนังสือตำรา (Textbook) ที่เป็นภาษาไทยสำหรับผู้เรียน
- ๓) หนังสือสำหรับวิชาจิตวิทยาการศึกษาในห้องสมุดมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนคนควา
- ๔) วิทยาลัยซาคแคลนอุปกรณ์สำหรับวิชาจิตวิทยาการศึกษา
- ๕) วิทยาลัยซาคแคลนกลุ่มนักเรียนสำหรับการทดลองปฏิบัติงาน
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๕. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล

- ๑) วิทยาลัยเร่งรัดผลการเรียนมากเกินไปเป็นเหตุให้ไม่อาจตรวจสอบและตัดสินผลได้อย่างละเอียดรอบคอบ
- ๒) ไม่อาจตัดสินผลการเรียนได้ตรงตามหลักการ เพราะเกรงกลัวอิทธิพลของผู้เรียน
- ๓) ไม่สามารถตรวจสอบแบบปรนัยที่สามารถวัดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายได้อย่างแท้จริง เพราะมีความรู้และความชำนาญไม่เพียงพอในการสร้างข้อสอบดังกล่าว
- ๔) นี่เวลาไปเพียงพอสำหรับการตรวจงาน การให้แบบฝึกหัดและกิจกรรมตามจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความสามารถเหล่านั้นหลาย ๆ ทาง
- ๕) มีความไปแน่ใจในข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลเลยทำให้ไปอาจจะตัดสินผลการเรียนโดยเคร่งครัดได้
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๖. ท่านมีข้อกิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นใดอีกบ้างในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนรายวิชาจิตวิทยาการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

.....

.....

.....

ชุด ก.

แบบสอบถาม
วิชาโสตทัศนศึกษา

(Ed.302 Audio-Visual Education)

หมวดที่ ๑

เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณากรอกคำหรือข้อความในช่องว่างต่อไปนี้

๑. ชื่อสถาบันที่ทำการสอน _____
๒. เพศ _____
๓. อายุ _____ ปี
๔. วุฒิสามัญ _____
๕. วุฒิทางวิชาชีพ _____
๖. จำนวนปีที่สอน (ทุกวิชา) มาตั้งแต่ต้น (ไม่นับปีที่ได้ลาศึกษาต่อและปีที่ไม่ได้ปฏิบัติงานสอน) _____ ปี
๗. จำนวนภาคเรียนที่สอนวิชาโสตทัศนศึกษามาตั้งแต่ต้น _____ ภาคเรียน
๘. จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนวิชาโสตทัศนศึกษามาตั้งแต่ต้นประมาณ _____ ชั่วโมง
๙. จำนวนผู้เรียนวิชานี้กับท่านในปัจจุบันชั้นละประมาณ _____ คน

หมวดที่ ๒

กรุณาเครื่องหมาย ✓ หมายความว่าท่านเห็นว่าถูกต้องเพียงข้อเดียว นอกจากมีคำสั่งอื่นเขียนอยู่หลังคำถามนั้น

๑. ท่านและอาจารย์อื่น ๆ ที่สอนวิชานี้ได้ปรึกษารื้อกันเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชานี้เพียงไร
 - ๑) ประชุมปรึกษารื้อกันเสมอ
 - ๒) ประชุมปรึกษารื้อกันเมื่อจะเริ่มสอนแต่ละเทอม
 - ๓) ประชุมปรึกษารื้อกันในตอนเริ่มปีการศึกษาใหม่
 - ๔) ประชุมปรึกษารื้อกันน้อยครั้ง
 - ๕) ไม่มีการประชุมปรึกษารื้อกันแต่อย่างใด
 - ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๒. ท่านเคยศึกษาและทำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาโสตทัศนศึกษาเพียงไร

- ๑) ศึกษาและทำความเข้าใจอย่างละเอียดเพื่อนำมาตีความเป็นพฤติกรรมที่สามารถปฏิบัติได้
- ๒) เคยอ่านและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างละเอียด แต่ไม่ได้นำมาตีความเป็นพฤติกรรม
- ๓) เคยอ่านและรับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างละเอียด แต่ไม่ได้ศึกษารายละเอียด
- ๔) ไม่เคยอ่านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาก่อน
- ๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๓. ท่านศึกษาหรือรับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้จากที่ใด

- ๑) จากเอกสารหลักสูตรหรือประมวลการสอนรายวิชาการศึกษาศาสตร์ของคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยศึกษาศาสตร์
- ๒) จากเอกสารประกอบการเรียนวิชานี้
- ๓) จากหัวหน้าคณะศึกษาศาสตร์
- ๔) จากเพื่อนร่วมงานซึ่งเคยสอนมาก่อน
- ๕) เอกสารของทางประเทศ
- ๖) คิดขึ้นเอง
- ๗) ไม่ได้ศึกษาจากที่ใด
- ๘) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๔. ท่านคิดว่าท่านมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของวิชาโสตทัศนศึกษาเพียงไร

- ๑) ค่อนข้าง
- ๒) ค่อนข้าง
- ๓) ปานกลาง
- ๔) น้อย
- ๕) ไม่เข้าใจเลย

๕. ก่อนลงมือสอนท่านใดทำการทดลองเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้กับนักเรียนเพียงใด

- ๑) ทำความตกลงกันอย่างละเอียด
- ๒) ทำความตกลงกันเล็กน้อย
- ๓) ใหญ่เรียนไปศึกษาด้วยตนเอง
- ๔) ไปใดตกลงกับนักเรียนเลย

๖. ท่านคิดว่าการสอนใหญ่เรียนเข้าใจความหมายและคุณค่าของโสตทัศน์วิสัยที่มีต่อการเรียนการสอนนั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ท่านสามารถวัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถให้คำ นิยาม แปลความ ที่ความ และขยายความ ตลอดจนบอกตัวอย่าง "โสตทัศน์วิสัย" และ "โสตทัศน์ศึกษา"
- ๒) สามารถบอกประเภทต่าง ๆ ของโสตทัศน์วิสัย
- ๓) สามารถอธิบายรายละเอียดของกระบวนการ เรียนของนักเรียนและกระบวนการสอนของครู
- ๔) สามารถวิเคราะห์และประเมินค่าความสำคัญของโสตทัศน์วิสัยประเภทต่าง ๆ ที่เพื่อการเรียน การสอนได้
- ๕) สามารถเข้าใจอุปประโยชน์ของโสตทัศน์วิสัยต่อการเรียนการสอน

๗. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อใหญ่เรียนเข้าใจทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้นั้น หมายถึงการสอนเพื่อใหญ่เรียนเกิด พฤติกรรมที่ท่านสามารถวัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถ แปลความและตีความหมายของการถ่ายทอดความรู้
- ๒) สามารถบอกได้ว่าทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้มีใจความอะไรบ้าง
- ๓) สามารถแปลความ ที่ความ ตลอดจนขยายความทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้
- ๔) สามารถสังเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดความรู้และโสตทัศน์วิสัย
- ๕) สามารถเข้าใจความหมายของการถ่ายทอดความรู้

๔. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการทำอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ นั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่ท่านสามารถวัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถบอกได้ว่าเกณฑ์ของอุปกรณ์การสอนที่ดีมีอะไรบ้าง
- ๒) สามารถบอกและอธิบายถึงเทคนิคและวิธีการในการทำอุปกรณ์การสอนประเภทต่าง ๆ
- ๓) สามารถแปลความ ที่ความ และขยายความ เทคนิคและวิธีการในการทำอุปกรณ์การสอนประเภทต่าง ๆ เหล่านั้น
- ๔) สามารถเข้าใจหลักและวิธีการทำอุปกรณ์การสอนประเภทต่าง ๆ
- ๕) สามารถรู้เกณฑ์ของอุปกรณ์การสอนที่ดี

๕. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่ท่านสามารถวัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถบอกได้ว่าอะไรบางอย่างที่เป็นจุดประสงค์ของการใช้อุปกรณ์การสอน
- ๒) สามารถแปลความ ที่ความ และขยายความหลักการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ
- ๓) สามารถอธิบายและสาธิตวิธีการใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ
- ๔) สามารถกล่าวได้ว่าอะไรบางอย่างที่เป็นปัญหาในการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ
- ๕) สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดหนึ่ง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

๑๐. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นว่า โสตทัศนวัสดุช่วยการสอนได้อย่างแท้จริง หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่ท่านสามารถวัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถอธิบายประโยชน์และผลเสียของการใช้อุปกรณ์การสอน
- ๒) สามารถแสดงการสอนให้เห็นจริงได้ว่าการสอนโดยใช้อุปกรณ์การสอนนั้นมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่ได้ใช้อุปกรณ์การสอน
- ๓) สามารถเชื่อมั่นได้ว่าโสตทัศนวัสดุมีคุณประโยชน์ต่อการสอนจริง
- ๔) สามารถนิยมในคุณประโยชน์ของโสตทัศนวัสดุ
- ๕) สามารถเห็นคุณค่าของโสตทัศนวัสดุอย่างยิ่ง

๑๑. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี หมายถึง การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่ท่านสามารถวัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถเตรียมเครื่องมือในการทำอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ
- ๒) สามารถสาธิตแสดงวิธีการทำอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ได้ถูกวิธี
- ๓) สามารถสร้างอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่กำหนดให้
- ๔) สามารถใช้จินตนาการอันกว้างไกลในการผลิตอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ
- ๕) สามารถเกิดความซาบซึ้งในหลักการผลิตอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ

๑๒. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้สามารถใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนที่ผลิตขึ้นและเครื่องมือโสตทัศนวัสดุ หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่ท่านสามารถวัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนที่ผลิตขึ้นเองได้ถูกต้องตามลำดับขั้นของการใช้
- ๒) สามารถติดตั้งและปฏิบัติการใช้ (operate) ตลอดจนควบคุมกลไกของเครื่องมือโสตทัศนวัสดุหรืออุปกรณ์การสอนต่าง ๆ
- ๓) สามารถอธิบายและแสดงวิธีการเก็บรักษาเครื่องมือโสตทัศนวัสดุหรืออุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เช่น การหยอดน้ำมันเครื่อง การเช็กหัวบันทึกเทป การขันสกรูยึดที่หูลวน การเปลี่ยนชิ้นส่วนของเครื่องบางชิ้นเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากเครื่องมือและอุปกรณ์เหล่านั้นได้นาน
- ๔) สามารถแก้ปัญหาข้อขัดข้องในขณะที่ปฏิบัติการใช้เครื่องมือโสตทัศนวัสดุหรืออุปกรณ์การสอนได้อย่างคล่องแคล่ว
- ๕) สามารถเข้าใจวิธีการใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนที่ผลิตขึ้น

๑๓. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปคิดแปลงทำและใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ให้ดีขึ้นนั้น หมายถึงการสอนให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่ท่านสามารถวัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) เมื่อถูกกำหนดไม่ให้ใช้วัสดุและเครื่องมือสำหรับทำอุปกรณ์อย่างหนึ่ง ๆ ตามที่เคยเรียนมาก็สามารถจัดเลือกวัสดุและเครื่องมือในการทำอุปกรณ์นั้น ๆ ขึ้นใหม่โดยคำนึงถึงสภาพท้องถิ่นหรือประสบการณ์ที่นอกเหนือไปจากการเรียนโดยตรง

- ๒) สามารถสังเคราะห์การเตรียมการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือโสตทัศนวัสดุในสถานการณ์ที่กำหนดให้ต่าง ๆ กันได้ เช่น จำเป็นต้องจัดฉายภาพยนตร์ในห้องที่มืดแสงหรือในกรณีที่มีแผนที่ขนาดเล็ก แต่ต้องแสดงให้นักเรียนในห้องใหญ่ดู เป็นต้น
- ๓) สามารถรู้หลักในการคิดแปลงท่าและใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ให้ดีขึ้น
- ๔) สามารถเกิดทัศนคติที่มุ่งมั่นจะนำความรู้ที่ได้ไปคิดแปลงท่าและใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ
- ๕) สามารถตระหนักในความสำคัญของการที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปคิดแปลงท่าและใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ

๑๔. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถคิด ท่า และใช้อุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ ขึ้นเองนั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่ท่านสามารถวัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถออกแบบอุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ ด้วยตนเอง
- ๒) สามารถสร้างหรือผลิตอุปกรณ์ตนเองก็ออกแบบได้
- ๓) สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์ที่สร้างขึ้นมานั้นได้ด้วยตนเอง
- ๔) สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนที่คิดแปลงแล้ว
- ๕) สามารถรักการใช้อุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ

๑๕. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกและใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะกับหัวข้อวิชาที่จะสอนนั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่ท่านสามารถวัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) ถ้ากำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กลุ่มนักเรียน และอุปกรณ์การสอนจำนวนหนึ่ง ๆ ให้ก็สามารถเลือกอุปกรณ์ซึ่งจะเหมาะสมในการสอนเนื้อหาอันต่อนักเรียนกลุ่มนั้นให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายนั้น ๆ ได้
- ๒) ถ้ากำหนดจุดมุ่งหมายของการสอน เนื้อหา และกลุ่มของนักเรียนแล้วก็สามารถที่จะแสดงอุปกรณ์ที่จะใช้กับการสอนเนื้อหาอันต่องานของนักเรียนนั้นจนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ได้
- ๓) สามารถเข้าใจหลักการเลือกและใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับหัวข้อวิชาที่จะสอน
- ๔) สามารถเกิดมโนภาพเกี่ยวกับหลักการเลือกและใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับหัวข้อวิชาที่จะสอน
- ๕) สามารถรู้หลักการแห่งความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายของเนื้อหากับการเลือกอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ

หมวดที่ ๓

กรรณการเครื่องหมาย

หน้าขอทานปฏิบัติจริงเพียงข้อเดียว

๑. ท่านจัดทำแผนการสอนวิชานี้หรือไม่

- ๑) ทำเสมอ
- ๒) ทำเป็นส่วนใหญ่
- ๓) ทำบ้างไม่ทำบ้าง
- ๔) ไม่ค่อยได้ทำ
- ๕) ไม่ได้ทำเลย

๒. ท่านเตรียมการสอนของท่านอย่างไรบ้าง

- ๑) เตรียมก่อนจะเข้าสอนเป็นรายชั่วโมง
- ๒) เตรียมเมื่อจะขึ้นเนื้อหาเรื่องใหม่
- ๓) เตรียมเป็นรายสัปดาห์
- ๔) เตรียมเฉพาะบทที่เห็นว่ายาก
- ๕) ไม่ได้เตรียมเพราะสอนมานานจนชำนาญ
- ๖) ไม่ได้เตรียมเพราะไม่มีเวลาเพียงพอ
- ๗) เตรียมเป็นบางครั้งตามความพอใจของตนเอง

๓. ในกรณีที่ท่านเตรียมการสอน ท่านสอนและปฏิบัติตามที่ได้เตรียมการสอนไว้แล้วเพียงไร

- ๑) ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
- ๒) ปฏิบัติตามเพียงบางส่วนและเปลี่ยนแปลงเพียงบางส่วน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียน
ในขณะนั้น
- ๓) มักไม่ค่อยได้ปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนมาแล้ว
- ๔) ไม่ได้ปฏิบัติตามที่เตรียมการสอน
- ๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

๔. ท่านคิดว่า การเตรียมการสอนของท่านจะช่วยให้ การสอนดีขึ้นเพียงไร

- ๑) ดีมาก
- ๒) ดี
- ๓) น้อย
- ๔) เฉย

กรุณาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านปฏิบัติจริง

๕. ในการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายและคุณค่าของสัทธิศาสตร์ที่สนับสนุนการเรียนการสอนนั้น ท่านได้สอนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้เพียงใด

- ๑) สามารถให้คำนิยาม แปลความ และขยายความ ตลอดจนยกตัวอย่าง โสทัดทัศน์วัสดุและโสทัดทัศน์ึกษา _____
- ๒) สามารถบอกประเภทของโสทัดทัศน์วัสดุ _____
- ๓) สามารถอธิบายรายละเอียดของกระบวนการเรียนของนักเรียนและกระบวนการสอนของครู _____
- ๔) สามารถสังเคราะห์และประเมินค่าความสำคัญของโสทัดทัศน์วัสดุประเภทต่าง ๆ ที่มีต่อการเรียนการสอน _____
- ๕) สามารถเข้าใจคุณประโยชน์ของโสทัดทัศน์วัสดุที่มีต่อการเรียนการสอน _____

[illegible]

๖. ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้ ท่านได้สอนให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้เพียงไร	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้สอน
๑) สามารถแปลความและตีความหมายของการถ่ายทอดความรู้ _____				
๒) สามารถบอกได้ว่าทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้มีความ อะไรบ้าง _____				
๓) สามารถแปลความ ตีความ ถอดจนขยายความ ทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้ _____				
๔) สามารถสังเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการ ถ่ายทอดความรู้และสังคมวัฒนธรรม _____				
๕) สามารถเข้าใจความหมายของการถ่ายทอด ความรู้ _____				
๗. ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการทำอุปกรณ์การ สอนชนิดต่าง ๆ นั้น ท่านได้สอนให้ผู้เรียนเกิด พฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้เพียงไร				
๑) สามารถบอกได้ว่าเกณฑ์ของอุปกรณ์การสอน ที่ดีมีอะไรบ้าง _____				
๒) สามารถบอกและอธิบายถึงเทคนิคและวิธีการ ในการทำอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ _____				
๓) สามารถแปลความ ตีความ และขยายความ เทคนิคและวิธีการในการทำอุปกรณ์การสอน ชนิดต่าง ๆ เหล่านั้น _____				
๔) สามารถเข้าใจหลักและวิธีการทำอุปกรณ์การ สอนชนิดต่าง ๆ _____				
๕) สามารถรู้เกณฑ์ของอุปกรณ์ที่ดี _____				

๔. ในการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจหลักการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ นั้น ท่านได้สอนเพื่อให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้เพียงไร	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้สอน
๑) สามารถบอกได้ว่าอะไรที่เป็นจุดประสงค์ของการใช้อุปกรณ์การสอน _____				
๒) สามารถแปลความ ที่ความ และขยายความ หลักการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ _____				
๓) สามารถกล่าวได้ว่าอะไรบางที่เป็นปัญหาในการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ _____				
๔) สามารถอธิบายและสาธิตวิธีการใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ ได้ _____				
๕) สามารถวิพากษ์วิจารณ์การใช้อุปกรณ์ของผู้อื่นได้ _____				
๖) สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดหนึ่ง ๆ ได้ถูกวิธี _____				
๕. ในการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นว่าโสภณทัศนวัสดุช่วยการสอนได้อย่างแท้จริงนั้น ท่านได้สอนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้ เพียงไร				
๑) สามารถอธิบายประเมินค่าผลดีและผลเสียของการใช้อุปกรณ์การสอน _____				
๒) สามารถแสดงการสอนให้เห็นจริงได้ว่าการสอนโดยใช้อุปกรณ์นี้มีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่ใช้อุปกรณ์ _____				
๓) สามารถเชื่อมั่นได้ว่าโสภณทัศนวัสดุมีคุณประโยชน์ต่อการสอนจริง _____				
๔) สามารถนิยมในคุณประโยชน์ของโสภณทัศนวัสดุ _____				
๕) สามารถเห็นคุณค่าของโสภณทัศนวัสดุอย่างยิ่ง _____				

๑๐. ในการสอนเพื่อให้อายุเรียนสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีนั้น ท่านใดส่วนใหญ่อายุเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้เพียงไร

[illegible]

๑๑. ในการสอนเพื่อให้^{๒๒}นักเรียนสามารถใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนที่ผลิตขึ้นและเครื่องมือโสตทัศนวัสดุนั้น ท่านได้สอนให้^{๒๓}นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้ เพียงไร

- ๑) สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนที่เตรียมเอง
ได้ถูกต้องตามลำดับของการใช้ _____
- ๒) สามารถติดตั้งและปฏิบัติการใช้ (operate)
ตลอดจนควบคุมกลไกของเครื่องมือโสตทัศนวัสดุ
หรืออุปกรณ์การสอนต่าง ๆ _____
- ๓) สามารถอธิบายและแสดงวิธีการเก็บรักษา
เครื่องมือโสตทัศนวัสดุหรืออุปกรณ์การสอนต่าง
ๆ เช่น การหยอดน้ำมันเครื่อง การเช็ดหัวบันทึกเทป
การขึ้นสกรูนอกที่แหวน การเปลี่ยนชิ้นส่วนของ
เครื่องบางชิ้นเพื่อให้สามารถใช้งานได้ประโยชน์จาก
เครื่องมือและอุปกรณ์เหล่านั้นได้นาน _____

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้สอน
๔) สามารถแก้ปัญหาข้อซักของในขณะปฏิบัติ การใช้เครื่องมือโสตทัศนวัสดุหรืออุปกรณ์ การสอนได้อย่างคล่องแคล่ว _____				
๕) สามารถเข้าใจวิธีการใช้และเก็บรักษา อุปกรณ์การสอนที่ผลิตขึ้น _____				
๑๒. ในการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปคิดแปลงทำและใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ให้ดีขึ้นนั้น ท่านได้สอนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรม ที่วัดได้ดังต่อไปนี้เพียงไร _____				
๑) เมื่อถูกกำหนดไปให้ใช้วัสดุและเครื่องมือ สำหรับทำอุปกรณ์อย่างหนึ่ง ๆ ตามที่เคย เรียนมาก็สามารถคิดเอื้ออำนวยและ เครื่องมือในการทำอุปกรณ์นั้น ๆ ขึ้นใหม่ โดยคำนึงถึงสภาพท้องถิ่นหรือประสบการณ์ ที่นอกเหนือไปจากการเรียนโดยตรง _____				
๒) สามารถสังเคราะห์การเตรียมการใช้อุปกรณ์ หรือเครื่องมือโสตทัศนวัสดุในสถานการณ์ที่ กำหนดให้ต่าง ๆ กันได้ เช่น จำเป็นต้องจัด ฉายภาพยนตร์ในห้องที่มืด หรือในกรณีที่มี แผนที่ขนาดเล็กแต่ต้องแสดงให้นักเรียนใน ห้องใหญ่ดู เป็นต้น _____				
๓) สามารถรู้จักในการคิดแปลงทำและใช้ อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ให้ดีขึ้น _____				

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไปไม่ได้สอน
๔) สามารถเกิดทัศนคติที่มุ่งเน้นจะนำความรู้ที่ได้รับไปดัดแปลงทำและใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ให้ดีขึ้น _____				
๕) สามารถตระหนักในความสำคัญของการที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปดัดแปลงทำและใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ _____				
๑๓. ในการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถคิดทำและใช้อุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ ขึ้นเองนั้น ท่านได้สอนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้เพียงไร				
๑) สามารถออกแบบอุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ ด้วยตนเอง _____				
๒) สามารถสร้างหรือผลิตอุปกรณ์ทดแทนเชิงคิดออกแบบได้ _____				
๓) สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์ที่สร้างขึ้นมานั้นด้วยตนเอง _____				
๔) สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์ที่ดัดแปลงแล้ว _____				
๕) สามารถรักการใช้อุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ _____				
๑๔. ในการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกและใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะกับหัวข้อวิชาที่จะสอนนั้น ท่านได้สอนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมเหล่านี้เพียงใด				
๑) ถ้ากำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหา กลุ่มนักเรียนและอุปกรณ์การสอนจำนวนหนึ่ง ๆ ให้สามารถเลือกอุปกรณ์ที่จะเหมาะสมในการสอนเนื้อหาเหล่านั้นก่อนนักเรียนกลุ่มนั้นได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายนั้น ๆ ได้ _____				

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้สอน
๒) ถ้ากำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนเนื้อหาและ กลุ่มของนักเรียนแล้วก็สามารถที่จะแสดงอุปกรณ์ ที่จะใช้กับการสอนเนื้อหาต่อกลุ่มของนักเรียน จนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ได้				
๓) สามารถเข้าใจหลักการ เลือกและใช้อุปกรณ์ให้ เหมาะสมกับหัวข้อวิชาที่จะสอน _____				
๔) สามารถเกิดปฏิกิริยาเกี่ยวกับการเลือกและใช้ อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับหัวข้อวิชาที่จะสอน _____				
๕) สามารถรู้หลักการแห่งความสัมพันธ์ระหว่าง จุดมุ่งหมายของเนื้อหาเกี่ยวกับการเลือกอุปกรณ์ การสอนชนิดต่าง ๆ _____				

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ท่านปฏิบัติจริงเพียงข้อเดียว

๐๕. ท่านใช้อุปกรณ์ในการสอนวิชานี้สม่ำเสมอเพียงไร

- ๑) ใช้สม่ำเสมอ
- ๒) ใช้เป็นส่วนใหญ่
- ๓) ไม่ได้ใช้เป็นส่วนใหญ่
- ๔) ไม่เคยใช้

๑๖. ทานกัควาการใ้ขอปรารหมผลตถการศนของทานอยางไร

- ๑) ผู้เรียนสนใจบทเรียน
- ๒) ประหยัดเวลา
- ๓) เสียเวลา
- ๔) เฉย ๆ

กรุณาทำความเข้าใจ ✓ ลงในช่องที่ท่านปฏิบัติจริง

๐๕. ท่านใช้อุปกรณ์ใดไปนี้เพียงใดในการสอนวิชานี้

[illegible]

๑) ขอบจริง _____

๒) หนี้จำนอง

៣) ការប្រែប្រួល

๔) ศักดิ์ศรี กับ สตรี

๕) เทปบันทึกเสียง

៦) ដោយសារតែ

๓) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

รสอนวิชานทานไคจัดใทมกจกรรณเหล่าน

มากเพียงใด

[illegible]

๑) การรายงานเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มเท่านั้น

๒) การเขียนรายงานเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม

๓) การสำรวจ

๔) การทดลอง

๕) การดำเนินงานออกสหพันธ์

๒) การกำหนดให้ธนาคารหรือนายสำรวจอื่น ๆ ที่
เกี่ยวข้องกับวิชาอื่น _____

๗) การเจริญวิปัสสนากรรมฐาน

๔) การทำแบบฝึกหัด

๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

๒๐. ในการสอนวิชานี้ท่านได้เน้นในสิ่งต่อไปนี้เพียงใด

๑) ความรู้

๒) ความเข้าใจ

๓) ทักษะและการนำไปใช้

๔) การวิเคราะห์

๕) การสังเคราะห์

๖) การประเมินค่า - ทักษะคิด

มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้เน้น

หมวดที่ ๔ กรุณาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ท่านปฏิบัติจริงเพียงข้อเดียว

๑. ท่านทำการทดสอบผู้เรียนของท่านเมื่อใดบ้าง

๑) ทุก ๆ สัปดาห์

๒) ทุก ๆ ครั้งที่จะจบบทเรียนหนึ่ง ๆ

๓) กลางเทอมและปลายเทอม

๔) ปลายเทอม

๕) ประเมินผลจากกิจกรรมที่กำหนดให้เท่านั้น ไม่ได้ทดสอบ

๒. ในการทดสอบท่านได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด

๑) มาก

๒) ปานกลาง

๓) น้อย

๔) น้อยมาก

๓. ในการทดสอบท่านคำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นเพียงใด

๑) มาก

๒) ปานกลาง

๓) น้อย

๔) น้อยมาก

๔. ในการทดสอบท่านคำนึงถึงสิ่งที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำเพียงใด

๑) มาก

๒) ปานกลาง

๓) น้อย

๔) ไม่คำนึง

๕. ท่านเขียนข้อสอบเมื่อใด

- ๑) เมื่อจะทำการทดสอบแต่ละครั้ง
- ๒) เมื่อจบบทเรียนหนึ่ง ๆ
- ๓) เมื่อจบการสอนแต่ละชั่วโมง
- ๔) ในระหว่างที่เตรียมบทเรียน
- ๕) ท่านมีข้อสอบที่ใช้อยู่เป็นประจำแล้ว
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ)
-

กรุณากาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านปฏิบัติจริง

๖. ท่านทำการทดสอบในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด

มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ทดสอบ

ก. ด้านความเข้าใจความหมายและคุณค่าของ

โศกทัศน์วัสดุที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

- ๑) ความสามารถในการให้คำแนะนำ แปลความ
ที่ความ และขยายความ ตลอดจนยกตัวอย่าง
โศกทัศน์วัสดุและโศกทัศน์ศึกษา

- ๒) ความสามารถในการบอกประเภทต่าง ๆ ของ
โศกทัศน์วัสดุ

- ๓) ความสามารถในการอธิบายรายละเอียดของ
กระบวนการเรียนของนักเรียนและกระบวนการ
การสอนของครู

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ทดสอบ
๔) ความสามารถในการสังเคราะห์และประเมินค่า ความสำคัญของโศกทัศน์วัสดุประเภทต่าง ๆ ที่มีต่อการเรียนการสอนได้				
๕) ความสามารถในการเข้าใจคุณประโยชน์ ของโศกทัศน์วัสดุที่มีต่อการเรียนการสอน				
ข. <u>ด้านความเข้าใจทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้</u>				
๑) ความสามารถในการแปลความและตีความหมาย ของการถ่ายทอดความรู้				
๒) ความสามารถในการบอกได้ว่าทฤษฎีการถ่ายทอด ความรู้มีใจความอะไรบ้าง				
๓) ความสามารถในการแปลความ ตีความ ตลอดจน ขยายความ ทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้				
๔) ความสามารถในการสังเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างการถ่ายทอดความรู้และโศกทัศน์วัสดุ				
๕) ความสามารถในการเข้าใจความหมายของ การถ่ายทอดความรู้				
ค. <u>ด้านความเข้าใจหลักการว่าอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ</u>				
๑) ความสามารถในการบอกได้ว่าเกณฑ์ของ อุปกรณ์การสอนที่ดีมีอะไรบ้าง				

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ทดสอบ
๒) ความสามารถในการบอกและอธิบายถึงเทคนิค และวิธีการในการทำอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ได้ _____				
๓) ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยาย ความ เทคนิคและวิธีการในการทำอุปกรณ์การ สอน _____				
๔) ความสามารถในการเข้าใจหลักและวิธี การทำอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ _____				
๕) ความสามารถในการรู้ลักษณะของอุปกรณ์ การสอนที่ _____				
<u>๖) ความเข้าใจหลักการใช้อุปกรณ์การสอนชนิด</u>				
<u>ต่าง ๆ</u>				
๑) ความสามารถในการบอกได้ว่าอะไรบางอย่าง ที่เป็นจุดประสงค์ของการใช้อุปกรณ์ การสอน _____				
๒) ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความ หลักการใช้อุปกรณ์การ สอนชนิดต่าง ๆ _____				
๓) ความสามารถในการอธิบายและสาธิตวิธีการ ใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ได้ _____				
๔) ความสามารถในการกล่าวได้ว่าอะไรบางอย่าง ที่เป็นปัญหาในการใช้อุปกรณ์การสอนชนิด ต่าง ๆ _____				

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ทดสอบ
๕) ความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์การใช้อุปกรณ์การสอน _____				
๖) ความสามารถในการแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดหนึ่ง ๆ ใ้ถูกวิธี _____				
<u>๗) ความเชื่อมั่นว่า โสตทัศนวัสดุช่วยการสอนได้อย่างแท้จริง</u>				
๑) ความสามารถในการอธิบายประเมินค่าผลดีและผลเสียของการใช้อุปกรณ์การสอน _____				
๒) ความสามารถในการแสดงการสอนให้เห็นจริงใ้ว่าการสอนโดยใช้อุปกรณ์การสอนนั้นมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่ใช้อุปกรณ์การสอน _____				
๓) ความสามารถในการ เชื่อมั่นว่า โสตทัศนวัสดุ มีคุณประโยชน์ต่อการสอนจริง _____				
๔) ความสามารถในการนิยมใ้ในคุณประโยชน์ของ โสตทัศนวัสดุ _____				
๕) ความสามารถในการ เห็นคุณค่าของ โสตทัศนวัสดุอย่างยิ่ง _____				
<u>๘) ความการผลิใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ</u>				
๑) ความสามารถในการ เตรียมเครื่องมือในการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ _____				
๒) ความสามารถในการ สาธิตแสดงวิธีการทำอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ใ้ถูกวิธี _____				

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ทดสอบ
๓) ความสามารถในการสร้างอุปกรณ์การสอน ชนิดต่าง ๆ ที่กำหนดให้				
๔) ความสามารถในการใช้จินตนาการอัน กว้างไกลในการผลิตอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ				
๕) ความสามารถในการเกิดความคิดสร้างสรรค์ใน หลักการผลิตอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ				
ช. <u>ด้านการใช้และ เก็บรักษาอุปกรณ์การสอนที่ผลิต ขึ้นและเครื่องมือ โสตทัศนวัสดุ</u>				
๑) ความสามารถในการแสดงการใช้อุปกรณ์ การสอนที่ผลิตขึ้นเองได้โดยถูกต้องตามลำดับ ขั้นของการใช้				
๒) ความสามารถในการติดตั้งและปฏิบัติการใช้ (operate) ตลอดจนควบคุมกลไกของ เครื่องมือ โสตทัศนวัสดุหรืออุปกรณ์การสอน ต่าง ๆ				
๓) ความสามารถในการอธิบายและแสดงวิธีการ เก็บรักษา เครื่องมือ โสตทัศนวัสดุหรืออุปกรณ์ การสอนต่าง ๆ เช่น การหยอดน้ำมันเครื่อง การ เช็ดหัวบันทึกเทป การขันสกรูนอตที่หลวม การ เปลี่ยนชิ้นเพื่อให้สามารถใช้งานได้ประโยชน์ จากเครื่องมือหรืออุปกรณ์เหล่านั้นได้นาน				

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ไดทดสอบ
๔) ความสามารถในการแก้ปัญหาข้อซักของใน ขณะปฏิบัติการใช้เครื่องมือโสตทัศนวัสดุ หรืออุปกรณ์การสอนใดอย่างกลองแกลว				
๕) ความสามารถในการเข้าใจวิธีการใช้และ เก็บรักษาอุปกรณ์การสอนเพิ่มเติมขึ้น				
<u>การนำความรู้ที่ได้รับไปดัดแปลงทำและใช้</u> <u>อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ให้ดีขึ้น</u>				
๑) เมื่อถูกกำหนดไม่ให้ใช้วัสดุและ เครื่องมือ สำหรับทำอุปกรณ์อย่างหนึ่ง ๆ ตามที่เคย เรียนมาก็สามารถจัดเดือกวัสดุและ เครื่อง มือในการทำอุปกรณ์นั้น ๆ ขึ้นใหม่ โดย คำนึงถึงสภาพท้องถิ่นหรือประสบการณ์ที่ นอกเหนือไปจากการ เรียนโดยตรง				
๒) ความสามารถในการสัง เกราะหการเตรียม การใช้อุปกรณ์หรือ เครื่องมือ โสตทัศนวัสดุใน สถานการณ์ที่กำหนดให้ทาง ๆ กันใด เช่น จำเป็นต้องจัดฉายภาพยนตร์ในห้องที่มีแสง หรือในกรณีที่มีแผ่นพื้นขนาดเล็ก แต่ต้องแสดง ให้นักเรียนในห้องใหญ่ดู เป็นต้น				
๓) ความสามารถในการรู้จักในการดัดแปลง ทำและใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ให้ดีขึ้น				

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ทดสอบ
๔) ความสามารถในการ เกิดทัศนคติที่มุ่งมั่นที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปคิดแปลงทำและใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ				
๕) ความสามารถในการตระหนักถึงความสำคัญของการที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปคิดแปลงทำและใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ				
<u>๖) การปฏิบัติและใช้อุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ ขึ้นเอง</u>				
๑) ความสามารถในการออกแบบอุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ ด้วยตนเอง				
๒) ความสามารถในการสร้างหรือผลิตอุปกรณ์ที่ตนเองคิดออกแบบไว้				
๓) ความสามารถในการแสดงการใช้อุปกรณ์ที่สร้างขึ้นมานั้นได้ด้วยตนเอง				
๔) ความสามารถในการแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนที่คิดแปลงแล้ว				
๕) ความสามารถในการรักษารูปแบบการใช้อุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ				
<u>๗) การเลือกและใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับหัวข้อวิชาที่จะสอน</u>				
๑) ถ้ากำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กลุ่มนักเรียน และอุปกรณ์การสอนจำนวนหนึ่ง ๆ ให้มีความสามารถในการเลือกอุปกรณ์ที่จะเหมาะสมในการสอน เนื้อหาเหล่านั้นต่อนักเรียนกลุ่มนั้นให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายนั้น ๆ ได้				

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ทดสอบ
๒) ถ้ากำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนเนื้อหา และกลุ่มของนักเรียนก็มีความสามารถที่จะ แสวงอุปกรณ์ที่จะใช้กับการสอนเนื้อหาต่อ กลุ่มของนักเรียนจนบรรลุผลสำเร็จตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ได้ _____				
๓) ความสามารถในการเข้าใจหลักการเลือก และใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับหัวข้อวิชาที่ จะสอน _____				
๔) ความสามารถในการเลือกเนื้อหาเกี่ยวกับ การเลือกและใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับ หัวข้อวิชาที่จะสอน _____				
๕) ความสามารถในการรู้หลักการแห่งความ สัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายของเนื้อหา กับการเลือกอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ _____				

หมวดที่ ๕ ในการสอนวิชา สโตททันตศึกษา ถ้าท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ กรุณาทำเครื่องหมาย ✓
หน้าข้อเฉพาะที่ท่านถือว่าเป็นปัญหา

๑. ปัญหาทั่วไป

- ๑) สิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยไม่ส่งเสริมการเรียนรู้ (เช่น บริการการพิมพ์ไม่สะดวก ฯลฯ)
- ๒) พื้นฐานของผู้สอนไม่ดีพอ
- ๓) ไม่มีเวลาเตรียมการสอนให้เหมาะสม
- ๔) วิทยาลัยมีผู้สอนวิชานี้ไม่เพียงพอ
- ๕) เวลาสำหรับวิชานี้ไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒. ปัญหาเนื้อหาในหลักสูตร

- ๑) เนื้อหาในหลักสูตรกำหนดไว้มากเกินไปทำให้สอนไม่ทัน
- ๒) เนื้อหาในหลักสูตรน้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อความต้องการทางการศึกษาของไทย
- ๓) หลักสูตรอาจอิงของต่างประเทศมากเกินไปไม่เหมาะสมกับสังคมไทย
- ๔) หลักสูตรล้าสมัยควรปรับปรุง
- ๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน

- ๑) จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป
- ๒) ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น
- ๓) พื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนไม่ดีพอ ทำให้ทำงานเกินกว่าได้ไม่เต็มที่
- ๔) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๔. ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมและอุปกรณ์

- ๑) ขาดหนังสือคู่มือประกอบการสอน
- ๒) ขาดหนังสือตำรา (textbook) ที่เป็นภาษาไทยสำหรับผู้เรียน

- ๓) หนังสือสำหรับวิชาโศภิตศึกษาในหอสมุดมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับใหญ่เรียนคนกว่า
- ๔) วิทยาลัยอาชีวศึกษาทางโศภิตศึกษา
- ๕) วิทยาลัยอาชีวศึกษานักเรียนสำหรับทดลองปฏิบัติงาน
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๕. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล

- ๑) วิทยาลัยเรอรัลผลการเรียนมากเกินไป เป็นเหตุให้ไม่อาจตรวจสอบและตัดสินผลได้อย่างละเอียดรอบคอบ
- ๒) ไม่อาจตัดสินผลการเรียนได้ตรงตามหลักการ เพราะแรงอิทธิพลของผู้เรียน
- ๓) ไม่สามารถถอดข้อสอบแบบปรนัยที่สามารถวัดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายได้อย่างแท้จริง เพราะมีความรู้ความชำนาญไม่เพียงพอในการสร้างข้อสอบดังกล่าว
- ๔) มีเวลาไม่เพียงพอสำหรับการตรวจงาน การให้แบบฝึกหัดและกิจกรรมตามจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความสามารถเท่านั้นหลาย ๆ ทาง
- ๕) มีความไม่แน่ใจในข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลเลยทำให้ไม่อาจจะตัดสินผลการเรียนโดยเคร่งครัดได้
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

๖. ท่านมีข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะใดบ้างในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนรายวิชาโศภิตศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น.....

.....

.....

.....

ชุด ก.

แบบสอบถาม
วิธีการแบบวิธีสอนทั่วไป

(Ed. 303 General Methods of Teaching)

หมวดที่ ๑

รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณากรอกคำหรือข้อความลงในช่องว่างต่อไปนี้

๑. ชื่อสถาบันที่ทำการสอน
๒. เพศ
๓. อายุ ปี
๔. วุฒิสำัญญ
๕. วุฒิทางวิชาชีพ
๖. จำนวนปีที่สอน (ทุกวิชา) มาตั้งแต่ต้น (ไม่นับปีที่ลาศึกษาต่อและปีที่ไม่ได้ปฏิบัติงานสอน) ปี
๗. จำนวนภาคเรียนที่สอนวิธีการแบบวิธีสอนทั่วไปมาตั้งแต่ต้น ภาคเรียน
๘. จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนวิธีการแบบวิธีสอนทั่วไปมาตั้งแต่ต้นประมาณ ชั่วโมง
๙. จำนวนผู้เรียนวิชานี้กับท่านในปัจจุบันเฉลี่ยชั้นละประมาณ คน

หมวดที่ ๒

กรุณาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ท่านเห็นว่าถูกต้องเพียงข้อเดียว นอกจากนั้นคำสังอื่นเขียน
อยู่หลังคำถามนั้น ๆ

๑. ท่านและอาจารย์อื่น ๆ ที่สอนวิชานี้ได้ปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชานี้
เพียงไร
- ๑) ประชุมปรึกษาหารือกันเสมอ
- ๒) ประชุมปรึกษาหารือกันเมื่อจะเริ่มสอนแต่ละเทอม
- ๓) ประชุมปรึกษาหารือกันในตอนเริ่มต้นปีการศึกษาใหม่
- ๔) ประชุมปรึกษาหารือกันน้อยครั้ง
- ๕) ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันแต่อย่างใด
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒. ท่านเคยศึกษาและทำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปเพียงไร

- ๑) ศึกษาทำความเข้าใจอย่างละเอียดเพื่อนำมาตีความเป็นพฤติกรรมที่สามารถปฏิบัติได้
- ๒) เคยอ่านและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างละเอียด แต่มิได้นำมาตีความเป็นพฤติกรรม
- ๓) เคยอ่านและรับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้แต่ไม่ได้ศึกษารายละเอียด
- ๔) ไม่เคยอ่านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาก่อน
- ๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๓. ท่านศึกษาหรือรับทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้จากที่ใด

- ๑) จากเอกสารหลักสูตรหรือประมวลการสอนรายวิชาการศึกษาของคณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา
- ๒) จากเอกสารประกอบการเรียนวิชานี้
- ๓) จากหัวหน้าคณะวิชาการศึกษา
- ๔) จากเพื่อนร่วมงานซึ่งเคยสอนมาก่อน
- ๕) จากเอกสารของทางประเทศ
- ๖) คิดขึ้นเอง
- ๗) ไปได้ศึกษาจากที่ใด
- ๘) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๔. ท่านคิดว่าท่านมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปเพียงไร

- ๑) ดีมาก
- ๒) ดี
- ๓) ปานกลาง
- ๔) น้อย
- ๕) ไม่เข้าใจเลย

๕. ก่อนลงมือสอนท่านใดทำการทดลองเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานักเรียนเพียงไร

- ๑) ทำความตกลงกันอย่างละเอียด
- ๒) ทำความตกลงกันเล็กน้อย
- ๓) ใหญ่เรียนไปศึกษาด้วยตนเอง
- ๔) ไม่ได้ทำความตกลงกับนักเรียนเลย

๖. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์การเรียนการสอนโดยทั่วไปนั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถบรรยายบทบาทของครูและนักเรียน รวมทั้งแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของบทบาทของครูและนักเรียน
- ๒) สามารถตีความหมายและสรุปความสำคัญของการสอน
- ๓) สามารถบอกได้ว่าการสอนโดยทั่วไปมีกี่วิธี อะไรบ้าง แต่ละวิธีมีลำดับขั้นการสอนอย่างไรบ้าง
- ๔) สามารถตีความ อธิบายและขยายความ วิธีสอนโดยทั่วไปและลำดับขั้นของวิธีการสอนเหล่านั้น
- ๕) สามารถเตรียมและแสดงการสอนได้ตามลำดับขั้นของวิธีการสอนเหล่านั้น

๗. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้นักเรียนได้มีการสังเกตการสอนเพื่อจะได้พิจารณาว่าจะนำหลักการเรียนการสอนไปใช้ได้นั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถเข้าใจหลักและวิธีการบันทึกการสังเกตการสอน
- ๒) สามารถบันทึกการสังเกตการสอนได้ตามแบบแผน
- ๓) สามารถมองเห็นข้อดีและข้อเสียของการสอนที่ตนสังเกต
- ๔) สามารถวิพากษ์วิจารณ์ส่วนดีและส่วนบกพร่องที่สังเกตได้ตามหลักวิชา
- ๕) สามารถเสนอแนะความเห็นหรือแผนงานเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องที่สังเกตได้จากการสอน

๘. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อให้เห็นว่า การสอนที่จะช่วยให้นักเรียน ๆ ให้ได้ผลดีที่สุดนั้นจำเป็นต้องใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธีนั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถเข้าใจคุณค่าของการสอนที่ใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี
- ๒) สามารถประเมินค่าเปรียบเทียบผลการสอนที่ใช้วิธีสอนวิธีเดียว และการสอนที่ใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี
- ๓) มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนที่ใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี
- ๔) สามารถอธิบายแสดงผลดีของการสอนหลาย ๆ วิธีได้อย่างกว้างขวาง
- ๕) มีความเชื่อมั่นว่าการสอนหลาย ๆ วิธีจะช่วยให้นักเรียนเรียนได้ผลดีที่สุด

๙. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนอย่างมีหลักเกณฑ์นั้น หมายถึงการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถวิจารณ์สนับสนุนการสอนที่มีหลักเกณฑ์ได้อย่างกว้างขวาง
- ๒) สามารถวางแผนการสอนได้อย่างถูกต้องตามระเบียบวิธีสอน
- ๓) สามารถแสดงการสอนได้โดยเป็นการสอนที่มีหลักเกณฑ์
- ๔) สามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นปฏิปักษ์ต่อการสอนที่ขาดหลักเกณฑ์เสมอ
- ๕) มีความเชื่อมั่นว่าการสอนที่มีหลักเกณฑ์จะช่วยให้นักเรียนเรียนได้ผลดี

๑๐. ท่านคิดว่าการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเริ่มคิดสร้างสรรค์กระบวนการสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเองและสถานการณ์นั้น ๆ หมายถึงการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) สามารถวินิจฉัยได้ว่าวิธีสอนใดบ้างที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเอง
- ๒) สามารถเข้าใจวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพได้เป็นอย่างดี
- ๓) สามารถสังเคราะห์แผนการสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเอง
- ๔) สามารถทำการสอนโดยอาศัยแผนการสอนของตนได้เป็นอย่างดี
- ๕) สามารถเข้าใจสถานการณ์และวิธีการสอนที่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ

๑๑. ท่านคิดว่า การสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางมนุษยสัมพันธ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ หมายถึง การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)

- ๑) มีความขี้มึนแจ่มใสรวดเร็วพอใจในการติดต่อกับอาจารย์ผู้สอน และครูอื่น ๆ ตลอดระยะเวลาที่ใช้สังเกตการสอน
- ๒) สามารถเข้าใจในพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น
- ๓) สามารถปฏิบัติงานต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนร่วมห้องได้เป็นอย่างดี
- ๔) แสดงความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ รวมทั้งคิดช่วยเหลือจากเพื่อนที่ตนได้พบในการไปสังเกตการสอนทุกครั้ง
- ๕) มีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเหล่านั้น

หมวดที่ ๓

กรุณาทำเครื่องหมาย

หน้าข้อที่ท่านปฏิบัติจริงเพียงข้อเดียว

๑. ท่านจัดทำแผนการสอนวิชาหรือไม่

- ๑) ทำเสมอ
- ๒) ทำเป็นส่วนใหญ่
- ๓) ทำบ้างไม่ทำบ้าง
- ๔) ไม่ค่อยได้ทำ
- ๕) ไม่ได้ทำเลย

๒. ท่านเตรียมการสอนของท่านอย่างไรบ้าง

- ๑) เตรียมก่อนจะเข้าสอนเป็นรายชั่วโมง
- ๒) เตรียมเมื่อจะขึ้นเนื้อหาเรื่องใหม่
- ๓) เตรียมเป็นรายสัปดาห์
- ๔) เตรียมเฉพาะบทที่เห็นว่ายาก
- ๕) ไม่ได้เตรียมเพราะสอนมานานจนชำนาญ
- ๖) ไม่ได้เตรียมเพราะไม่มีเวลาเพียงพอ
- ๗) เตรียมเป็นบางครั้งตามความพอใจของตนเอง

๑) ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

๓) บัณฑิตไม่คอยปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนมาแล้ว

๔) ไม่ได้ปฏิบัติตามที่เตรียมการสอนมาแล้ว

๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๑) คืบมาก

၁၂) ၁၇

๓) ปานกลาง

๔) น้อย

៥) ឈ្មោះ ។

ท่านใดสอนใหญ่เรียนเกิดพฤติกรรมทั่วๆไปได้ดังต่อไปนี้ เพียงไร

๑) ตำราบรรยายบทบาทของครูและนักเรียน รวมทั้ง

แก้คงให้แทนความสัมพันธ์ของบทบาทของครูและ

นักเรียน ..

๒) สามารถศึกษาแบบและสรุปความสำคัญของการสอน

๓) สามารถบอกไฉวการสอนโดยทั่วไปในทวี ะไรบาง

แต่ละวิธีมีลำดับขั้นตอนการสอนอย่างไรบ้าง

๔) สามารถตีความอธิบายและขยายความวิสัยทัศน์โดยทั่วไป

และลำดับชั้นของวิธีการสอนเหล่านั้น

๕) สามารถเตรียมและแสดงการสอนใ้ตามคำค้ำขันของ

๑๘ ๕
วิธีสอนเลขาณน

ဘက်

[illegible]

มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้สอน

--	--	--	--

[illegible]

24			
25			

--	--	--	--

23			
----	--	--	--

--	--	--	--

๔. ในการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนอย่างมี
หลักเกณฑ์นั้น ท่านได้สอนนักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้
ดังต่อไปนี้

- ๑) สามารถวิจารณ์สนับสนุนการสอนที่มีหลักเกณฑ์ได้
อย่างกว้างขวาง _____
- ๒) สามารถทำแผนการสอนได้ถูกต้องตามระเบียบวิธี
สอน _____
- ๓) สามารถแสดงการสอนได้โดยเป็นการสอนที่มีหลักเกณฑ์

- ๔) สามารถแสดงความเห็นที่เป็นปฏิปักษ์ต่อการสอนที่ขาด
หลักเกณฑ์เสมอ _____
- ๕) มีความเชื่อมั่นว่าการสอนที่มีหลักเกณฑ์จะช่วยให้
เรียนเรียนได้ผลดี _____

๕. ในการสอนเพื่อส่งเสริมให้^{๒๒}นักเรียนแก้ปัญหาคำถามหรือโครงงานการสอน
ที่เหมาะสมกับบุคลลิกภาพของตนเองและสถานการณ์นั้น ๆ ท่านใดสอน
ให้^{๒๒}นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่วัดได้ดังต่อไปนี้เพียงไร

- ๑) สามารถวินิจฉัยได้ว่าวิธีสอนใดบ้างที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพ
ของตนเอง _____
- ๒) สามารถเข้าใจวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพได้
เป็นอย่างดี _____
- ๓) สามารถสังเคราะห์แผนการสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพ
ของตนเอง _____
- ๔) สามารถทำการสอนโดยอาศัยแผนการสอนของตนได้เป็น
อย่างดี _____
- ๕) สามารถเข้าใจสถานการณ์และวิธีการสอนที่เหมาะสมกับ
สถานการณ์นั้น ๆ _____

๑๐. ในการสอนเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางมนุษยสัมพันธ์
ในสถานการณ์ต่าง ๆ ท่านได้สอนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรม
ที่รักใคร่กันต่อไปนี้เพียงไร

- ๑) มีความยับยั้งแหม่ใสร่าเริงพอใจในการติดต่อกับ
อาจารย์ผู้สอนและครูอื่น ๆ ตลอดระยะเวลาที่
สังเกตการสอน -----
- ๒) สามารถเข้าใจในพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น
- ๓) สามารถปฏิบัติงานต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง
ได้เป็นอย่างดี -----
- ๔) แสดงความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ รวมทั้งการ
ติดต่อพูดคุยกับนักเรียนที่ตนได้พบในการไปสังเกต
การสอนทุกครั้ง -----
- ๕) มีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของเหล่านั้น

มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้สอน

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อที่ท่านปฏิบัติจริงเพียงข้อเดียว

๑๑. ท่านใช้อุปกรณ์ในการสอนวิชานี้สม่ำเสมอเพียงไร

- ๑) ใช้สม่ำเสมอ
- ๒) ใช้เป็นส่วนใหญ่
- ๓) ไม่ได้ใช้เป็นส่วนใหญ่
- ๔) ไม่เคยใช้

๑๒. ท่านคิดว่าการใช้อุปกรณ์มีผลต่อการสอนของท่านอย่างไร

- ๑) ผู้เรียนสนใจบทเรียน
- ๒) ประหยัดเวลา
- ๓) เสียเวลา
- ๔) เฉย ๆ

ลงในช่องที่ท่านปฏิบัติจริง

[illegible]

มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ไ้จัด ^๒
			๕

๑๖. ในการสอนวิชานี้ท่านได้เน้นสิ่งต่อไปนี้เพียงใด

- ๑) ความรู้ _____
- ๒) ความเข้าใจ _____
- ๓) ทักษะ และการนำไปใช้ _____
- ๔) การวิเคราะห์ _____
- ๕) การสังเคราะห์ _____
- ๖) การประเมินค่า-ทัศนคติ _____

มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้เน้น

หมวดที่ ๔

กรุณาการเครื่องหมาย

ลงหน้าข้อที่ท่านปฏิบัติจริงเพียงข้อเดียว

๑. ท่านทำการทดสอบผู้เรียนของท่านเมื่อใดบ้าง

- ๑) ทุก ๆ สัปดาห์
- ๒) ทุก ๆ ครั้งที่จบบทเรียนหนึ่ง ๆ
- ๓) กลางเทอม และปลายเทอม
- ๔) ปลายเทอม
- ๕) ประเมินผลจากกิจกรรมที่กำหนดให้เท่านั้น ไม่ได้ทดสอบ

๒. ในการทดสอบท่านได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด

- ๑) มาก
- ๒) ปานกลาง
- ๓) น้อย
- ๔) น้อยมาก

๓. ในการทดสอบท่านคำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นเพียงใด

- ๑) มาก
- ๒) ปานกลาง
- ๓) น้อย
- ๔) น้อยมาก

๗. ด้านการสังเกตการสอนเพื่อจะได้พิจารณาว่าจะนำหลัก
การเรียนรู้การสอนไปใช้ได้อย่างไร

มาก ปานกลาง

- ๑) ความสามารถในการเข้าใจหลักและวิธีการบันทึก
ของการสังเกตการสอน _____
- ๒) ความสามารถในการบันทึกการสังเกตการสอนได้
ตามแบบแผน _____
- ๓) ความสามารถในการมองเห็นข้อดีและข้อเสียของ
การสอนที่ตนสังเกต _____
- ๔) ความสามารถในการวิจารณ์ส่วนดีและส่วนบกพร่อง
ที่สังเกตได้ตามหลักวิชา _____
- ๕) ความสามารถในการเสนอแนะความเห็นหรือแผน
งานเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องที่สังเกตได้จากการสอน _____

ค. ด้านการชี้ให้เห็นว่าการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนโดยตัว
ที่ลุดนั้น จำเป็นต้องใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี

- ๑) ความสามารถในการเข้าใจคุณค่าของการสอนที่ใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี _____
- ๒) ความสามารถในการประเมินค่าเปรียบเทียบผลการสอนที่ใช้วิธีสอนวิธีเดียวและการสอนที่ใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี _____
- ๓) ความมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนที่ใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี _____
- ๔) ความสามารถในการอธิบายแสดงผลดีของการใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธีได้อย่างกว้างขวาง _____
- ๕) การมีความเชื่อมั่นว่าการสอนหลาย ๆ วิธีจะช่วยให้นักเรียนเรียนในคณิตศาสตร์ _____

๑. คำถามการให้โอกาสฝึกทักษะทางมนุษยสัมพันธ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ทดสอบ
๑) การมีความเข้มแข็งใจกล้าแสดงออกในการติดต่อ กับอาจารย์ผู้สอนและครูอื่น ๆ ตลอดระยะเวลา ที่ได้สังเกตการสอน _____				
๒) ความสามารถในการเข้าใจพฤติกรรมของบุคคล เหล่านั้น _____				
๓) ความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกับเพื่อนร่วม ห้องได้เป็นอย่างดี _____				
๔) การแสดงความกระตือรือร้นและเอาใจใส่รวมทั้ง การติดต่อพูดจากับนักเรียนที่ตนได้พบในการไป สังเกตการสอนทุกครั้ง _____				
๕) ความมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เหล่านั้น _____				

ในการสอนวิชาการเขียนวิธสอนทั่วไป ถ้าท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ กรุณาขีด
เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อเฉพาะที่ท่านคิดว่าเป็นปัญหา

• ปัญหาทั่วไป

- ๑) สิ่งแวดล้อมภายในวิทยาลัยไม่ส่งเสริมการเรียนวิชานี้ (เช่น บริการการพิมพ์ไม่สะดวก ฯลฯ)
- ๒) พื้นฐานของผู้สอนไม่ดีพอ
- ๓) ไม่มีเวลาเตรียมการสอนให้เหมาะสม
- ๔) วิทยาลัยมีผู้สอนวิชานี้ไม่เพียงพอ
- ๕) เวลาสำหรับวิชานี้ไม่เพียงพอ ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้พอ
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๒. ปัญหาเรื่องเนื้อหาในหลักสูตร

- ๑) เนื้อหาในหลักสูตรกำหนดไว้มากเกินไปทำให้สอนไม่ทัน
- ๒) เนื้อหาในหลักสูตรน้อยไปไม่เพียงพอต่อความต้องการทางการศึกษาของไทย
- ๓) หลักสูตรอ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไปไม่เหมาะสมกับสังคมไทย
- ๔) หลักสูตรล้าสมัยควรปรับปรุง
- ๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน

- ๑) จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป
- ๒) ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น
- ๓) พื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนไม่ดีพอ ทำให้สั่งงานกันควาได้ไม่เต็มที่
- ๔) พื้นฐานความรู้ทางวิชาการศึกษาของผู้เรียนไม่ดีพอ
- ๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๔. ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมและอุปกรณ์

- ๑) ขาดหนังสือคู่มือและอุปกรณ์การสอน
- ๒) ขาดหนังสือตำรา _____ ที่เป็นภาษาไทยสำหรับผู้เรียน
- ๓) หนังสือสำหรับวิชาการ เบี่ยงวิธีสอนทั่วไปในห้องสมุดมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับให้ _____ ผู้เรียนคนควา
- ๔) วิทยาลัยขาดอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับวิชานี้
- ๕) วิทยาลัยขาดอุปกรณ์นักเรียนสำหรับการทดลองปฏิบัติงาน
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๕. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล และการประเมินผล

- ๑) วิทยาลัยเร่ร่ร่ร่ร่ร่ร่เรียนมากเกินไปเลยเป็นเหตุให้ไปอาจตรวจข้อสอบและตัดสินผลได้อย่างละเอียดรอบคอบ
- ๒) ไม่อาจตัดสินผลการเรียนได้ตรงตามหลักการเพราะเกรงกลัวอิทธิพลของผู้เรียน
- ๓) ไม่สามารถออกข้อสอบแบบปรนัยที่วัดพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายได้อย่างแท้จริง เพราะมีความรู้และความชำนาญไปเพียงพอในการสร้างข้อสอบดังกล่าว
- ๔) มีเวลาไม่เพียงพอสำหรับการตรวจงาน การให้แบบฝึกหัด และกิจกรรมตามจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความสามารถเหล่านั้นหลาย ๆ ทาง
- ๕) มีความไม่แน่ใจในข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลเลยทำให้ไม่อาจจะตัดสินผลการเรียนโดยเคร่งครัดได้
- ๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๖. ท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นใดอีกบ้างในการปรับปรุงหลักสูตร และการเรียนการสอนรายวิชา ระเบียบวิธีสอนทั่วไปให้เหมาะสมยิ่งขึ้น _____

แบบสอบถามนิสิต

วิชาจิตวิทยาการศึกษา

(Ed 301 Educational Psychology)

แบบที่ ๑

กรุณากรอเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านต้องการ

๑. ในการเรียนรายวิชาจิตวิทยาการศึกษาท่านได้เกิดพฤติกรรมต่อไปนี้เพียงไร

ก. ความเข้าใจแนวคิดของจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการจัดการ

ศึกษาและการเรียนการสอน

มาก

ปานกลาง

น้อย

ไม่เกิด
เลย

๑) สามารถอธิบายความหมายของศัพท์ "จิตวิทยา" และ
"จิตวิทยาการศึกษา" _____

๒) สามารถบรรยายสรุปลักษณะธรรมชาติแห่งวิธีการศึกษา
ของวิชาจิตวิทยา _____

๓) สามารถแปลความ ที่กล่าว และขยายความลักษณะ
ธรรมชาติแห่งวิธีการศึกษาของวิชาจิตวิทยา _____

๔) สามารถระบุแนวคิดของจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการศึกษา
ได้ถูกต้องทั่วถึง _____

๕) สามารถแปลความ ที่ความ และขยายความแนวคิดของ
จิตวิทยาที่นำมาใช้ในการศึกษาและการเรียนการสอน _____

ข. ความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมของนักเรียน

๑) สามารถจำแนกประเภทของพฤติกรรมต่าง ๆ กับทั้ง
อธิบายและยกตัวอย่างพฤติกรรมดังกล่าวนั้นได้ _____

๒) สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็กโดยวิธีการ
ต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้ทะเบียน
สะสม ฯลฯ _____

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกิด เลย
๓) สามารถตีความและขยายความพฤติกรรมของนักเรียน ที่ได้ศึกษาจากข้อมูลโดยรวม _____				
๔) สามารถวิเคราะห์หามูลเหตุของพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ _____				
ก. <u>ความสามารถในการวิเคราะห์พฤติกรรมที่เป็นปัญหา</u>				
๑) สามารถระบุได้ว่าพฤติกรรมประเภทใดบ้างที่เป็นปัญหา _____				
๒) สามารถสืบสวนหามูลเหตุของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็น ปัญหาของเด็ก _____				
๓) สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ย่อย ๆ ที่เป็นปัญหาได้ _____				
๔) สามารถวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เหล่านั้นได้ _____				
ง. <u>ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้</u>				
๑) สามารถบอกได้ทฤษฎีการเรียนรู้และการถ่ายทอด ความรู้มีอะไรบ้าง _____				
๒) สามารถแปลทฤษฎีการเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้ ออกมาใช้เข้ากับการเรียนรู้ของมนุษย์ _____				
๓) สามารถตีความและขยายความทฤษฎีการเรียนรู้ของ มนุษย์ออกมาเป็นสถานการณ์จริงในการเรียนรู้ของมนุษย์ _____				
จ. <u>ความสามารถในการวัดสถานการณ์การเรียนรู้ของมนุษย์ ในลักษณะต่าง ๆ ได้</u>				
๑) สามารถบอกลักษณะของการจัดสถานการณ์การเรียนรู้ ได้หลาย ๆ ลักษณะ _____				
๒) สามารถสาธิตแสดงการจัดสถานการณ์การติดตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เหล่านั้นได้ _____				

๓. สาขาการวิจารณ์ ทัศนะ และเสนอแนะความเห็น
 สถานการณ์การสอนของผู้อื่นเป็นไปตามทฤษฎีการ
 เรียนรู้เพียงใด และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพขึ้นได้
 อย่างไร _____

มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกิด เลย

หมวดที่ ๒

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ท่านต้องการ

๑. ท่านคิดว่าอาจารย์เตรียมตัวอย่างใดหรือไม่ในการสอนวิชานี้แก่ท่าน

๑) เตรียมอย่างดี

๒) เตรียมมาบ้าง

๓) ไปได้เตรียม

๔) ไปทราบ

๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๒. อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยาย (lecture) มากน้อยเพียงไร

๑) บรรยายโดยตลอดไม่มีกิจกรรมอย่างอื่นเลย

๒) บรรยายจบไป มีกิจกรรมอื่น ๆ น้อย

๓) บรรยายมากพอสมควรกับกิจกรรมอื่น ๆ

๔) บรรยายน้อยเกินไป และให้กิจกรรมมากไป

๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๓. ระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติของวิชาจิตวิทยาการศึกษานี้ ท่านอาจารย์ได้เน้นสิ่งใด

๑) ทฤษฎีแต่อย่างเดียว

๒) ปฏิบัติแต่อย่างเดียว

๓) ทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ

๔) ปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี

๕) เท่า ๆ กัน

๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๔. ท่านคิดว่าท่านจะสามารถนำความรู้จากที่อาจารย์สอนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้เพียงใด

๑) นำไปใช้จริง ๆ ได้มาก

๒) นำไปใช้ได้เล็กน้อย

๓) ไม่สามารถจะนำไปใช้ได้เลย

๔) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๕. ท่านคิดว่าหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการศึกษาที่ใช้อยู่เป็นอย่างไร

๑) เหมาะสั้แล้ว

๒) มากเกินไป ควรตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก

๓) น้อยเกินไป ใ้พอเพียงกับสภาพทว้ต้องการของการเรียนการสอนในสถานการณ้จริง

๔) อ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไป ควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการศึกษาไทย

๕) ถ้าสมั้ ควรปรับปรุงให้ทันสมัย

๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๖. ท่านคิดว่าการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชานี้แก่ท่านเป็นอย่างไร

๑) ดีมาก

๒) ดี

๓) เกย ๆ

๔) ไม่ดี

๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

แบบสอบถามนิสิต
วิชาโสตทัศนศึกษา

(Ed 302 Audiovisual Education)

หมวดที่ ๑

กรุณากรอเครื่องหมาย / ในช่องว่างที่ท่านต้องการ

๑. ในการเรียนวิชาโสตทัศนศึกษา ท่านได้เกิดพฤติกรรมต่อไปนี้เพียงไร

ก. ความเข้าใจความหมายและคุณค่าของโสตทัศนวัสดุ
ที่มีต่อการเรียนการสอน

ไม่เกิด
เลย

๑) สามารถให้คำนิยาม แปลความ ที่ความ

ขยายความ ตลอดจนจกตัวอย่างโสตทัศนศึกษา

"ละโสตทัศนศึกษา _____

๒) สามารถบอกประเภทต่าง ๆ ของโสตทัศนวัสดุ _____

๓) สามารถอธิบายรายละเอียดของกระบวนการ

เรียนของนักเรียน และกระบวนการสอนของครู _____

๔) สามารถสังเคราะห์และประเมินค่าความสำคัญ

ของโสตทัศนวัสดุประเภทต่าง ๆ ที่มีต่อการเรียน

การสอนได้ _____

ข. ความเข้าใจทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้

๑) สามารถแปลความ"ละคือความหมายของการ

ถ่ายทอดความรู้ _____

๒) สามารถบอกได้ว่าทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้มีใจความ

อะไรบ้าง _____

๓. สามารถแปลความ ที่ความ ตลอดจนขยายความ

ทฤษฎีการถ่ายทอดความรู้ _____

๔. สามารถสังเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง

ถ่ายทอดความรู้และโสตทัศนวัสดุ _____

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกิด เลย
ก. <u>ความเข้าใจหลักการทำอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ</u> ๑) สามารถบอกได้ว่าเกณฑ์ของอุปกรณ์การสอนที่ดีมีอะไรบ้าง _____ ๒) สามารถบอกและอธิบายถึงเทคนิคและวิธีการในการทำอุปกรณ์การสอนประเภทต่าง ๆ ได้ _____ ๓) สามารถแปลความ คีความ และขยายความเทคนิคและวิธีการในการทำอุปกรณ์การสอน _____				
ง. <u>ความเข้าใจในหลักการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ</u> ๑) สามารถบอกได้ว่าอะไรบ้างที่เป็นจุดประสงค์ของการใช้อุปกรณ์การสอน _____ ๒) สามารถแปลความ คีความ และขยายความหลักการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ _____ ๓) สามารถอธิบายและสาริทธิวิธีการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ได้ _____ ๔) สามารถกล่าวได้ว่าอะไรบ้างที่เป็นปัญหาในการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ _____ ๕) สามารถวิพากษ์วิจารณ์การใช้อุปกรณ์การสอนของผู้อื่นได้ _____ ๖) สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดหนึ่ง ๆ ได้ถูกวิธี _____				
จ. <u>ความเชื่อมั่นว่าสื่อที่ค้นคว้าช่วยการสอนได้อย่างแท้จริง</u> ๑) สามารถอภิปรายประเมินค่าผลดีและผลเสียของการใช้อุปกรณ์การสอน _____ ๒) สามารถแสดงการสอนให้เห็นจริงได้ว่าการสอนโดยใช้อุปกรณ์การสอนนั้นมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีใช้อุปกรณ์การสอน _____				

จ. <u>ความสามารถในการผลิตอุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี</u>	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เก็บ เลข
๑) สามารถเตรียมเครื่องมือในการทำอุปกรณ์การสอนประเภทต่าง ๆ _____				
๒) สามารถสาธิตแสดงการทำอุปกรณ์การสอนประเภทต่าง ๆ ได้ถูกวิธี _____				
๓) สามารถสร้างอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่กำหนดให้ _____				
ข. <u>ความสามารถในการใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนที่ผลิตขึ้น และเครื่องมือโสตทัศนวัสดุ</u>				
๑) สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนที่ผลิตขึ้นเองได้ถูกวิธีตามลำดับขั้นของการใช้ _____				
๒) สามารถติดตั้งและปฏิบัติการใช้ (operate) ตลอดจนควบคุมกลไกของเครื่องมือโสตทัศนวัสดุ หรืออุปกรณ์การสอนต่าง ๆ _____				
๓) สามารถอธิบายและแสดงวิธีการเก็บรักษาเครื่องบิโอโสตทัศนวัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เช่นการหยอดน้ำมันเครื่อง การเช็ดหัวบันทึกเทป การขันสกรูนอตที่หลวม การเปลี่ยนชิ้นส่วนของเครื่องบางชิ้นเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากเครื่องมือและอุปกรณ์เหล่านั้นได้นาน _____				
๔) สามารถแก้ปัญหาข้อขัดข้องในขณะที่ปฏิบัติการใช้เครื่องบิโอโสตทัศนวัสดุ หรืออุปกรณ์การสอนได้อย่างคล่องแคล่ว				

ข. ความสามารถในการนำความรู้ที่ได้รับไปคิดแปลง ทำ
และใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

มาก ปานกลาง น้อย ไม่เกิด
เลย

๑) เพื่อดูกำหนดไปให้ใช้วัสดุและเครื่องสำหรับทำอุปกรณ์
อย่างหนึ่ง ๆ ตามที่เคยเรียนมา ก็สามารถจัดเลือก
วัสดุและเครื่องป้อนในการทำอุปกรณ์นั้น ๆ ขึ้นใหม่
โดยคำนึงสภาพท้องถิ่นหรือประสบการณ์ที่นอกเหนือไป
จากการเรียนโดยตรง _____

๒) สามารถสังเคราะห์การเตรียมการใช้อุปกรณ์หรือ
เครื่องป้อนสื่อทัศนวัสดุในสถานการณ์ที่กำหนดให้ต่าง ๆ
กันได้ เช่น จำเป็นต้องจัดฉายภาพยนตร์ในห้องที่มืดสง
หรือในกรณีที่มีแผนผังขนาดใหญ่ แต่ต้องแสดงให้นักเรียน
ในห้องใหญ่ดู เป็นต้น _____

ค. การคิด ทำ และใช้อุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ ขึ้นเอง

๑) สามารถออกแบบอุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ ด้วยตนเอง _____

๒) สามารถสร้างหรือผลิตอุปกรณ์ที่ตนเองคิดออกแบบได้ _____

๓) สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์ที่สร้างขึ้นมานั้นได้ด้วย
ตนเอง _____

๔) สามารถแสดงการใช้อุปกรณ์การสอนที่คิดแปลงแล้ว
จากของเดิม เพื่อใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ _____

ง. ความสามารถในการเลือกและใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะ
สกับหัวข้อวิชาที่จะสอน

๑) ถ้ากำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กลุ่มนักเรียน และอุปกรณ์
การสอนจำนวนหนึ่ง ๆ ให้ ก็สามารถเลือกอุปกรณ์ซึ่งจะ
เหมาะสมในการสอนเนื้อหานั้น ก่อนนักเรียนกลุ่มนั้นให้
บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายได้ _____

	บวก	ปานกลาง	ไม่เกิด เลย
๒) ถ้ากำหนดจุดมุ่งหมายของการสอน เนื้อหา และกลุ่ม ของนักเรียนแล้วก็สามารถที่จะแสดงอุปกรณ์ที่จะใช้กับ การสอนเนื้อหาต่อกลุ่มของนักเรียนจนบรรลุผลสำเร็จ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ได้ _____			

หมวดที่ ๒

กรรพการเครื่องหมาย / หน้าข้อที่ท่านต้องการ

๑. ท่านคิดว่าอาจารย์เตรียมตัวอย่างใดหรือไปในการสอนวิชานี้

๑) เตรียมอย่างดี

๒) เตรียมมาบ้าง

๓) ไปได้เตรียม

๔) ไปทราบ

๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๒. อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย (lecture) บากน้อยเพียงไร

๑) บรรยายโดยตลอดไม่ปะปนกิจกรรมอย่างอื่นเลย

๒) บรรยายมากไปปะปนกิจกรรมบ้าง ๆ น้อย

๓) บรรยายมากพอสมควรกับกิจกรรมอื่น ๆ

๔) บรรยายน้อยไปและให้กิจกรรมมากไป

๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๓. ระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติของวิชาสถิติต้นกึณบนี้ ท่านคิดว่าอาจารย์เน้นสิ่งใด

๑) ทฤษฎีแต่อย่างเดียว

๒) ปฏิบัติแต่อย่างเดียว

๓) ทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ

๔) ปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี

๕) เท่า ๆ กัน

๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๔. ท่านคิดว่าท่านจะสามารถนำความรู้จากอาจารย์สอนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้เพียงใด

๑) นำไปใช้จริง ๆ ได้มาก

๒) นำไปใช้ได้เล็กน้อย

๓) ไม่สามารถจะนำไปใช้ได้เลย

๔) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๕. ท่านคิดว่าหลักสูตรวิชาสถิติขั้นศึกษาที่ใช้อยู่เป็นอย่างไร

๑) เหมาะสมดีแล้ว

๒) ขาดเกินไป ควรตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก

๓) น้อยเกินไป ไม่พอเพียงกับสภาพความต้องการของการเรียนการสอนในสถานการณ์จริง

๔) อ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไป ควรปรับปรุงให้เหมาะกับสภาพการศึกษาไทย

๕) ล้าสมัย ควรปรับปรุงให้ทันสมัย

๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๖. ท่านคิดว่าการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชานี้แก่ท่านเป็นอย่างไร

๑) ดีมาก

๒) ดี

๓) เฉย ๆ

๔) ไม่ดี

๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

วิชาการเปรียบเทียบวิธีสอนทั่วไป

หมวดที่ ๑

กรุณาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านต้องการ

๑. ในการเรียนวิชาการแบบวิธีสอนทั่วไป ท่านได้เกิดพฤติกรรมต่อไปนี้เพียงไร

ก. ความเข้าใจสถานการณ์การเรียนรู้ การสอนทั่วไป

มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกิด เลย
น			
ป			
น			

ข. การสังเกตการสอนเมื่อจะได้พิจารณาว่า จะนำหลักการเรียนการสอนไปใช้ได้อย่างไร

- ๑) สาขารถยนต์ที่การสังเกตการสอนได้ความแบบแผน
- ๒) สาขารถวิพากษ์วิจารณ์ส่วนที่ดีและส่วนบกพร่องที่สังเกตได้ตามหลักวิชา
- ๓) สามารถเสนอแนะความเห็นหรือแผนงานเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องที่สังเกตได้จากการสอน

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกิด เลย
ก. <u>การชี้ให้เห็นว่าการสอนที่จะช่วยให้แก่นักเรียน ๆ ให้ได้ผลดีที่สุดนั้นจำเป็นต้องใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี</u> ๑) สามารถประเมินค่าเปรียบเทียบผลการสอนที่ใช้วิธีสอนวิธีเกี่ยวกับการสอนที่ใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธี ๒) สามารถอธิบายแสดงผลึกของการใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธีได้อย่างกว้างขวาง				
ง. <u>การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสอบอย่างมีหลักเกณฑ์</u> ๑) สามารถวิจารณ์สนับสนุนการสอนที่มีหลักเกณฑ์ได้อย่างกว้างขวาง ๒) สามารถกำหนดการสอนได้อย่างถูกต้องตามระเบียบวิธีสอน ๓) สามารถแสดงการสอนได้โดยเป็นการสอนที่มีหลักเกณฑ์ ๕) สามารถแสดงความเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการสอนที่ขาดหลักเกณฑ์อยู่เสมอ				
จ. <u>การส่งเสริมให้ผู้เรียนเรื่บกิจสร้างสรรค์กระบวนการสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเองและสถานการณ์นั้น ๆ</u> ๑) สามารถวินิจฉัยได้ว่าวิธีสอนใดบ้างที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน ๒) สามารถสังเคราะห์แผนการสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเอง ๓) สามารถทำการสอนโดยอาศัยแผนการสอนของตนได้เป็นอย่างดี				

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกิด เลย
ฉ. <u>การให้โอกาสฝึกทักษะทางมนุษยสัมพันธ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ</u> ๑) มีความยับยั้งแะมีสำราเริงพอใจในการติดต่อกับ อาจารย์ผู้สอน และครูอื่น ๆ ตลอดระยะเวลาที่ได้ สังเกตการสอน ๒) สามารถปฏิบัติงานต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนร่วมห้องได้ เป็นอย่างดี ๓) แสดงความกระตือรือร้นและการเอาใจใส่รวมทั้งติดต่อ พูกจากับนักเรียนที่ตนได้พบในการไปสังเกตการสอน ทุกครั้ง				

หมวดที่ ๒

กรุณาชี้แจงเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ท่านต้องการ

๖. ท่านคิดว่าอาจารย์เตรียมตัวอย่างใด หรือไปในการสอนวิชานี้แก่ท่าน

- ๑) เตรียมอย่างใด
- ๒) เตรียมมาบ้าง
- ๓) ไปได้เตรียม
- ๔) ไปทราบ
- ๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๗. อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย (lecture) มากน้อยเพียงไร

- ๑) บรรยายโดยตลอดไม่มีกิจกรรมอย่างอื่นเลย
- ๒) บรรยายมากไป บักิจกรรมอื่น ๆ น้อย
- ๓) บรรยายมากพอสมควรกับกิจกรรมอื่น ๆ
- ๔) บรรยายน้อยไป และกิจกรรมมากไป
- ๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๓. ระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติของวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไป ท่านคิดว่าอาจารย์ได้เน้นสิ่งใด

๑) ทฤษฎีแต่อย่างเดียว

๒) ปฏิบัติแต่อย่างเดียว

๓) ทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ

๔) ปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี

๕) เท่า ๆ กัน

๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๔. ท่านคิดว่าท่านจะสามารถนำความรู้จากที่อาจารย์ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้เพียงใด

๑) นำไปใช้จริง ๆ ได้มาก

๒) นำไปใช้ได้เล็กน้อย

๓) ไม่สามารถจะนำไปใช้ได้เลย

๔) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๕. ท่านคิดว่าหลักสูตรวิชาระเบียบวิธีสอนทั่วไปที่ใช้อยู่เป็นอย่างไร

๑) เหมาะสมดีแล้ว

๒) เนื้อหามากเกินไป ควรตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก

๓) น้อยเกินไป ขาดเพียงกับสภาพความต้องการของการเรียนการสอนในสถานการณ์จริง

๔) อ่างอิงของต่างประเทศมากเกินไป ควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการศึกษาไทย

๕) ล้าสมัย ควรปรับปรุงให้ทันสมัย

๖) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๖. ท่านคิดว่าการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชานั้นแก่ท่านเป็นอย่างไร

๑) ดีมาก

๒) ดี

๓) เฉย ๆ

๔) ไม่ดี

๕) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____